

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

VALENTINE'S SLAVE

ELIZABETH DOUITISIS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

VALENTINE'İN KÖLESİ

Elizabeth Douglas

İçindekiler

[Telif Hakkı](#)

[. Bölüm](#)

[Tetikleyici Uyarılar](#)

[1. Bölüm 1](#)

- [2. Bölüm 2](#)
- [3. Bölüm 3](#)
- [4. Bölüm 4](#)
- [5. Bölüm 5](#)
- [6. Bölüm 6](#)
- [7. Bölüm 7](#)
- [8. Bölüm 8](#)
- [9. Bölüm 9](#)
- [10. Bölüm 10](#)
- [11. Bölüm 11](#)
- [12. Bölüm 12](#)
- [13. Bölüm 13](#)
- [14. Bölüm 14](#)
- [15. Bölüm 15](#)
- [16. 16. Bölüm](#)
- [Bölüm](#)

Copyright © 2024 by Elizabeth Douitsis

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz. İzin almak için iletişime geçin info@elizabethdouitsis.com

Bu prodüksiyonda tasvir edilen hikaye, tüm isimler, karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Gerçek kişiler (yaşayan ya da ölmüş), yerler, binalar ve ürünlerle hiçbir özdeşleştirme amaçlanmamıştır ya da böyle bir anlam çıkarılmamalıdır.

e-kitap ISBN: 978-84-127013-4-0

Good Goods Press tarafından

yayımlanmıştır

<https://goodgoodspress.com> Kapak

Tasarımı GetCovers Düzenleme

Courtney Umphress

Gizlice -ya da çok da gizli olmayan bir şekilde- bağlanmak ve zevkle
işkence görmek isteyen her kıza.

TETİKLEYİCİ UYARILAR

- ♦ Kısa, grafik olmayan anlatma/anlatımlar .
ŞİDDET & aralarında bir bebeğin de
bulunduğu cinayet

- Özellikle tek taraflı, bencil seksle ilgili geçmiş ilişki travmalarından bahsetmek
- sert seks, esaret, şaplak, oyuncaklar, ekipman ve kirli konuşma içeren bir cinsel sözleşme

VALENTİ HAYIR

I Sevgililer Günü yaklaşıyor ve ben hedefimi buldum. Son yetmiş iki saattir Ava Montgomery'yi takip ediyor, onu inceliyor, yalnız mavi gözlerinden yayılan ıssızlığı ve masumiyeti analiz ediyor, siyah tırnaklarının kavgası ve *lanet olası* tavrıyla tezat oluşturunuyordum ve her zaman hazır orta parmak.

Ava gibi birini bulacağımdan şüphe etmeye başlamıştım, zaman tükeniyordu, beklentilerim çok daha yüksekti. Bu yıl farklı olacak çünkü kendimi sadece vasat bir vanilya seks gecesi için rastgele bir kadına gömmeyi reddediyorum.

Bu sefer çok daha uzun sürdü, şehri tararken günler yavaş yavaş geçti, nefis olduğu kadar karanlık, vahşi olduğu kadar mazoşist birini avladım. Bu yıl, ritüelimün yeni boyutlara ulaşmasına karar verdim. Çok şey istemiyorum ama buna ihtiyacım var ve sahip olacağım. Her şeye sahip olacağım. *Ona* sahip olacağım.

Saat 11:09. Ay, New York'un dumanlı havasında belli belirsiz parlıyor. Ava'nın saçları sokak lambasının ışığıyla aydınlanıyor, gür sarı bukleler örme yün şapkasından dökülüyor. Birkaç adım beni yaklaştırıyor ve çaresiz bir şekilde telefonunu kavrarken onu izliyorum, o unutulmaz gözlerde rahatsızlık ve utanç uçuşuyor, arzuyla, coşkuyla dolarken yansımamı izlemek istediğim gözler.

Yirmili yaşlarının ortalarında görünüyor, ki bu benden biraz daha genç, bu beni rahatsız etmiyor. Yıpranmış siyah bir paltoya sarınmış, bu palto onu sıcak tutarken kıvrımlı formunu da ortaya çıkarıyor. İçimi bir heyecan kaplıyor ve ona yaklaşmadan önce birkaç saniye daha inceliyorum, sanki tesadüfen otobüs bekliyormuşum gibi arkasına geçiyorum.

Omzunun üzerinden bakarak ekranını okudum. Düşüncesi bile midemi bulandıran bir para babası sitesine girmiş. Çaresiz durumda ve kanıtlarını gördüm. Dün sabah, asgari ücretle çalıştığı Cora's Diner'a elinde şişkin bir sırt çantası ve spor çantasıyla geldi, yüzü boş ve zayıf görünüyordu. Gözlerinin altında torbalar vardı ve sıkıntılı görünüyordu. Zar zor geçindiği ve belki de kalacak bir yeri bile olmadığı belliydi.

Yine de, içimdeki hastalıklı taraf bundan zevk alıyor, tamamen ve tamamen bağımlı olacağı gerçeğinden, sahip olduğu her şeyle bana yapışmak için koşulları tarafından yönlendirilecek. İstese bile reddedemeyecek ve şimdi ona nasıl teklif edeceğimi çok iyi biliyorum.

Şeker bebek profiline tıklıyor ve gelen kutusunu gri saçlı bir adamdan gelen bir mesajla açıyor. Sonra aceleyle telefonunu kapatır ve cebine geri koyar.

Vücudunu seks için buruşuk yaşlı adamlara satmak istemediğini hissediyorum. Ama yine de bana satıyor.

Bakışlarımı hissetmiş olmalı ve arkasına bakarken Ava gözlerini kısarak beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. Eğer karanlık bir şeyler seziyorsa, kesinlikle haklı ve ben de ona sırtıtıyorum. Kim olduğumu saklamıyorum. Hızla arkasını dönüyor ve karanlık sokağa bakmak için boynunu bükerken arkasına bakmıyor, otobüsü görebilmek için zorlanıyor.

Cora'ya gittiğim birkaç seferden sonra beni tanımış gibi görünmüyor, gerçi onu fark etmeden gözlemleyebilmek için onun bölümünde oturmamaya dikkat ettim. Zaten etrafındaki pek çok şeyi fark edemeyecek kadar stresliydi. Eğer av, aslanın avı gözlemlediği kadar dikkatli bir şekilde aslanı gözlemleseydi, kaçabilirdi. Ama ondan değil, benden değil.

Her yıl olduğu gibi, bu da benim sınırlarımı test ediyor. Aralık ayında, ağzım sulanıyor. Ocakta, zonkluyorum. Şubat ayında, Sevgililer Günü gülleri ve çikolataları ortaya çıktığında, neredeyse ölüyorum, ama beni öldürse bile asla acele etmiyorum. Kendi kaprislerime boyun eğmem. Doğru zaman gelene kadar onları yerlerine koyarım. Ve sonra, fethederim.

Otobüs nihayet yanaştığında saat 11:23'tü. Ava bana bir daha bakmadı ama ellerini telefonundan ayıramıyor. Eminim daha fazla şeker babasından gelen mesajları okuyor, midesi bulandığı kadar içi de parçalanıyor.

Onu otobüsün en arkasına kadar takip ediyorum, orada en son sıraya oturuyor. Ben de son sıraya, onun karşısına oturduğumda bana pis bir bakış fırlatıyor, ben de ona bir kez daha gülümsüyorum. Yine telefonuyla konuşuyor, rimel sürdüğü kirpikleri açık renk yanaklarını okşuyor ve hızlı hızlı mesaj atıyor. Bugün çantaları yanında değil ve bu gece nerede kalacağını merak ediyorum. Aslında tam olarak nereye gittiğini öğrenmeyi planlamıştım ama şimdi eylem planım farklı bir hal aldı.

Otobüs kalabalık, elinde bir çöp poşeti tutan, eski püskü paltolu, şüpheli görünümlü bir adam merdivenlerden otobüsün arkasına doğru ilerlediğinde hemen fark ediyorum. Doğruca Ava'ya bakıyor, görünüşe göre ondan büyülenmiş, sanki bir sonraki yemeğine giden bir zombi gibi ona doğru yürüyor.

Neredeyse çok geç olana kadar onu görmüyor, yüzü telefonuna gömülü. Ona çevresine karşı nasıl dikkatli olacağını, telefon bağımlılığından nasıl kurtulacağını öğreteceğim. Ama bu sefer ben devreye giriyorum.

Bir kalp atışı kadar kısa bir sürede ayağa kalkıyorum ve Ava ile evsiz adamın arasına girmek üzereyim. Hareketim sonunda Ava'yı sosyal medya kaynaklı sersemliğinden uyandırıyor ve tüm vücudu kasılırken küçük bir nefes veriyor.

"Benden uzak dur," diye adama tükürüyor ve içimden bir ses bunun ilk karşılaşmaları olmadığını söylüyor. Ava sokakta mı uyuyordu? Bu adamın suratını mor bir posa haline gelene kadar dövmeğe hazırım.

Gözleri onunla benim aramda gidip geliyor. Gözleri kan çanağı gibi ve yüksek bakıyor. "Artık kuralları biliyorsun," diyor ona, sesi yanmış çakıl gibi.

Ava bakıyor, çantasını göğsüne yaklaştırırken bakışları alev alev yanıyor. "Kaybol." Sesi neredeyse fısıltı gibi ama etkili. Evsiz adam bana bir kez daha bakıyor, otobüsteki diğer bazı insanlar da öyle. Sonunda geri çekiliyor ve merdivenlerden aşağıya doğru yürüyor.

Ava sonra bana döndü.

"Yardıma ihtiyacım yok," diye .

Dudaklarımdaki hınzır gülümsemeyle savaşıyorum.

Kesinlikle biliyorsunuz ve bunu kabul edeceksiniz.

Ama bunun yerine ona sessizce başımı sallayıp yerime dönüyorum.

Otobüs yolcularının geri kalanı kendi işleriyle ilgilenmeye devam ediyor ve ben bakışlarımı önümde tutuyorum, bu arada çevresel görüşümde Ava'nın birkaç saniyede bir bana baktığını fark ediyorum. Dudakları yalan söyleyebilir ama kristal mavisi gözleri söyleyemez.

Otobüs durağına gelene kadar ona bir daha bakmıyorum ve tereddüt eder gibi bir şeyle kalkıyor, merdivenlerden kapıya doğru yürürken telefonuna bakıyor. Yol boyunca onun küçük şımarık kıcını izliyorum ve sonra sırtıyorum.

Bir dahaki sefere kadar, benim küçük kirli sevgilim.

2

AVA

I otuz yaş şeker bebek olmak için çok mu büyük? Bu kelime beni hala korkutuyor- *otuz*, yani, o kadar da *şeker bebek* değil çünkü işler daha ne kadar kötü olabilir ki

Gerçekten anladın mı?

Otuz yaşıma geldiğimde Shawn'la nişanlanacağımızı, gelecek için planlar yapacağımızı, çocuklar ve Brooklyn'de bir ev alacağımızı sanıyordum. Ama hayır, herif beni on dokuz yaşında biriyle aldatmaya karar verdi ve bu konuda onunla yüzleştiğimde bunu benim suçummuş gibi göstermeye çalıştı, sonra da silahı çekip beni evden kovdu. Bring Me The Horizon'ın solisti Oli Sykes'ın ilk karısı onu aldattığında 'in the dark' şarkısını yazması gibi ben depresyona girdim. Bir çöküş yaşadım ve işimi kaybettim ve şimdi, dürüst olmak gerekirse, sokaklardan uzak durmak için mücadele ediyorum.

Ama SugarDaddy.com'a geri dönelim. Beş yanıt aldım ve birine *evet* demek zorundayım. Sanırım bu yaşlı adamlar için 30 yaş hâlâ genç, en azından yeterince genç. Ayrılık stresi, iş ve yaşam koşullarım yüzünden duygusal beslenmeden dolayı biraz kilo almış olabilirim ama sanırım güzel bir yüzüm var. Shawn bana her zaman oyuncak bebek gibi bir yüzüm olduğunu söylerdi, yine de onun seks bebeği olmamı dilediğini hissederdim.

Gelen kutumu tararken gıcırdamasın diye bu şiltede sabit durmaya çalışıyorum. İlk mesajı dün gece otobüs beklerken okumuştum bile. Jöleli gri saçları ve gülümsemesiyle tüylerimi diken diken eden Al adında bir adamdan geliyordu.

Saat neredeyse sabahın 6'sı ve ben hâlâ Janelle'in kanepesinde yarı uykuluyum. İş yerindeki en iyi kızlardan biri ve birkaç gece onun evinde kalabileceğimi söyledi. Eşyalarımı dünden önceki gün getirdim ama bir sonraki hamlemi bulmam, bir anlaşma yapmam gerekiyor ki sürekli yer değiştirmeyeyim. Son iki aydır Cora'da çalışıyorum, kendi ayaklarımın üzerinde durmaya çalışıyorum ama birikimlerimle yaşıyorum ve para hızla yok oluyor.

New York'ta hayat pahalı ve belki de buradan gitmeliyim ama nereye gidebilirim ki? Ayrıca, Alzheimer'ı giderek kötüleşen annemi bırakamam. Artık sadece portakalları bulaşık makinesine koymuyor, hangi insanların ölü, hangilerinin hayatta olduğunu da unutuyor.

Ayrıca şimdiye kadar sahip olduğum en iyi arkadaşım ve aynı zamanda kız kardeşim olan Hailey'den ve yakında on yaşına basacak olan oğlu Malcolm'dan bu kadar uzakta olma düşüncesine de dayanamıyorum. Onun çocuğu olmasına rağmen benim küçük miniğim gibi, geçen yıl onu Billy Talent'a götürdüğümünden beri onu hard rock konserlerine götürmem için bana yalvarıyor. Hailey, ondan yardım istemeden kendimi nasıl bir pisliğin içine soktuğumu öğrense beni öldürür. Ona yük olmak istemiyorum. Kuaförlük işini zar zor yürütmeye çalışıyor, Malcolm'a ve şimdi de anneme bakıyor. Ayrıca, evi Malcolm ve ona ancak yetiyor. Onunla birlikte yaşayamam. Ama onu yakında bilgilendireceğim.

Odaklan Ava, diyorum kendime, SugarDaddy.com'a geri dönüyorum. Scott adında bir adam var, grubun en genci gibi görünüyor, belki ellili yaşların sonunda. Kırlaşmış kahverengi saçları ve mavi gözleri var ama onda tedirgin edici bir şeyler var. Bana mı öyle geliyor yoksa bu sitedeki her erkek masum kadınları avlamak için bekleyen bir seri katil gibi mi görünüyor? Ya da belki çok fazla korku filmi izlemişimdir. Tekerlekli sandalyede doksanlık bir şey umuyordum.

Ted adında bir adama cevap veriyorum, çünkü en azından *How I Met Your Mother*'daki Ted gibi güzel bir ismi var, ancak Ted'in büyükbabası olabilir gibi görünüyor. Lanet olsun, adam seksen sekiz yaşında. Ama bu muhtemelen kalkamayacağı anlamına da geliyor ve parası olmalı. Belki onunla bir kahve içmek için buluşurum ya da en azından bir telefon görüşmesi yapıp anlaşmaya varırım. Ayrıca yetmiş dokuz yaşında ikinci olan Willy'ye de cevap veriyorum.

Eğer 'gerçek' bir iş bulabilirsem, o zaman bir kira kontratı imzalayabilirim ve her şey daha iyi olacak. Yıllarca reklam sektöründe çalıştım ve son işim harikaydı, bir seyahat acentesi için blog yazıyordum. Yine de hiç geri arama almadım ve

Çaresizce kendi küçük blogumu canlı tutmaya ve bu yolla biraz para kazanmaya çalışıyorum, ancak hayatın tüm stresi ve sadece hayatta kalmaya çalışmakla birlikte, içerik yayınlamak ve satış ortaklığı yapmak için zamanım yok ve umutsuzluğa kapılıyorum. Ayrıca, bir blog bir şey hakkında olmalı ve tam olarak ne olduğundan emin değilim. Bir alana ihtiyacım olduğunu biliyorum ama hangi uzmanlaşmam gerektiği konusunda hiçbir fikrim yok.

Geçen hafta işler tüm zamanların en düşük seviyesine indi. Kalacak bir yer bulamayınca, zor kazandığım birikimlerimi para emen motellerde tüketmek yerine, gecenin yarısında sokaklarda dolaşp bir barınak aradım ve sonunda bir otobüs durağında soluklandım. O sırada sidik ve duman kokan ürkütücü bir adam sürünerek yanıma geldi ve burayı kendi bölgesi olarak ilan etti, ardından elimi tutarak uzandı ve bana bir bedel karşılığında paylaşabileceğini söyledi. Oradan hızla uzaklaştım ve bütün gece neredeyse hiç uyumadım.

Aynı ürkütücü berduşla birkaç gün sonra otobüste karşılaşmak ne boktan bir şanstı. Arkamda otobüs bekleyen, Jason Momoa'ya benzeyen ama daha vahşi, uzun siyah saçlı ve sakallı bir hulk olan diğer adam, araya girip beni koruması gerektiğini düşünüyor gibiydi. Ama benim kimseden korunmaya ihtiyacım yok. Ben yetişkin bir kadını ve kendi başımın çaresine bakabilirim. Adam tam bir karakterdi; gözlerindeki ateşle bana öyle dikkatle bakıyordu ki ilgileniyor gibiydi. İlgisini çeken bir şey mi vardı? Ama o bir hamle yapmadı, belli ki de yapmadım. Şu anda tam olarak flört oyununda .

Nihayet yataktan kalkıp makyaj yapmak için kendimi banyoya sürüklediğimde saat sabahın 6:30'u.

Gün bir bulanıklık içinde geçer. Öğle yemeğinde bir anne kahvesini döküyor ve neredeyse yürümeye başlayan çocuğunun üzerine dökülüyor, bu da masadaki herkesin çıldırmasına neden oluyor. Nihayet saat 16:00 olana kadar nefesimi zor tutuyorum ve özgürüm, bir oda aramak için özgürüm, böylece misafirliğimi fazla uzatmayacağım ya da tekrar sokakta kalmayacağım. Şeker baba sitesindeki mesajlarımı açıyorum, bu gece bir görüşme ayarlamayı umuyorum. Ne yaparsam yapayım, hızlı hareket etmeliyim.

Marco adında birinden yeni bir mesaj var. Onu bu sabahtan tanıyamadım. Yabancı biri ve bir o kadar da yaşlı görünüyor. Evet, yetmiş iki. Ama mesajın hoşbeşle ya da havayı sormakla ilgisi yok. Hayır, doğrudan ve konuya giriyor.

Marco: *Yeğenim, Sevgililer Günü haftasını onunla geçirmeniz için size 50.000 dolar teklif etmek istiyor. O bir baba değil, ve bir bebek de aramıyor, ama*

senden inanılmaz derecede etkileniyor. Eğer ilgileniyorsanız, bu akşam aşığadaki numaradan onu arayabilir veya mesaj atabilirsiniz. O iyi bir adam. Lütfen en azından onu dinleyin.

Marco da kim, daha da önemlisi benden bu kadar etkilenen yeğeni kim? Sanki klişe bir aşk filminin başlangıcındaymışım gibi kalbim daha hızlı çarpıyor ve telefonumu alıp yeğenin numarasını ekliyorum ve WhatsApp'ta onu arıyorum. Onu bulduğumda profil resmine tıklıyorum ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

Marco'nun yeğeni, 'iyi adam' Valentino Rossi, dün gece otobüste beni korumaya çalışan kaslı hulk'tan başkası değil. Amcasının nasıl olup da benim kullandığım şeker baba sitesine girdiği hakkında hiçbir fikrim yok ama görünüşe göre Sevgililer Günü haftası için beni satın almak istiyor.

Bu kulağa berbat bir şeymiş gibi geliyor ve bir fahişeden çok egomu tatmin eden vanilyalı bir şeker bebek olma konusunda büyük umutlarım olsa da, bunun beni kesmeyeceğini hissediyordum. Hayatta kalmak istiyorsam bedenimi satmak zorundaydım. Ama bunu gerçekten yapacak mıydım?

Cesaretimi toplayıp Hailey'i aradım ve haberleri paylaştım. İşimi kaybettiğimden ve Cora'da çalışmaya başladığımdan beri işlerin zor olduğunu biliyordu. Açıkçası, geçen yıldan beri Shawn'da yaşadığım için bir evim yoktu. Ama ona işlerin ne kadar kötü olduğunu, dibe vurmak üzere olduğumu söylemedim.

"Ava, tatlım, neden bir *şeker baba* sitesine girmeden önce bana bir şey söylemedin?" Sesi telefonda şok olmuş gibiydi. Bir kafede dizüstü bilgisayarımı açmış, blog fikirleri için beyin fırtınası yapıyorum. Zaten kafam yarılarına kadar iş aramıştım. Hailey'i aramak benim için bir mola olacaktı ama bu pek de hoş olmadı.

"Sakin ol Hails, çalışıyorum," diyorum.

"Malcolm ve benimle kalabileceğini biliyorsun, değil mi?" diye soruyor. "Annemin evinde kalabilirsin. Neden yabancıların kanepelerinde uyuyasın ki?"

Annem tek yatak odalı küçük bir dairede yaşıyor ve alanı konusunda çok titiz.

"Ben büyük bir kızım, Hailey. Kendi başımın çaresine bakabilirim. Tüm bunları sana şimdi anlatmamın nedeni, tuhaf ve kazançlı bir teklif almış olmam."

"Lütfen bana resmi bir şeker bebek olduğunu söyleme," diyor.

"Tam olarak değil." Valentino tüm babalardan bin kat daha yakışıklı. Genel olarak çoğu erkekten daha iyi görünüyor.

uzun boylu, geniş kaslı bir adam. "Babalardan birinin yeğeni var, genç, seksi görünümlü bir adam, ilgilenilir."

"Şeker bebekte mi?" Hailey soruyor.

"Tam olarak değil ama bir haftalık bir anlaşma. Tüm detayları bilmiyorum ama onunla kahve içmeye gideceğim. Nasıl gittiğini sana sonra bildiririm."

"Ava. Onunla hiçbir yere yalnız gitme," diye uyarıyor. "Ehliyetinin fotoğrafını, adresini, her şeyi aldığınızdan emin olun."

Hailey çıldırabilir, ancak durum gerektirdiğinde saçma sapan da davranabilir. Bu yüzden acil durumlarda çok iyi.

"Yapacağım."

"Bir hafta için sana ne kadar ödemeyi teklif ediyor?" Tereddüt ettim. "Elli bin."

Neredeyse gözbebeklerinin yuvalarından fırladığını duyuyorum.

"Lanet olsun, bu fiyata seninle ne yapmayı umuyor? Bir fahişe daha ucuza gelirdi."

"Evet, bugün bu konu hakkında konuşacağız," diyorum. "Ben de en az senin kadar biliyorum."

"Sevgililer Günü'yle bir ilgisi var mı? Garip bir fetişi falan mı var?" diye soruyor.

"Bundan bahsetmedi ama kim bilir."

"Dikkatli ol Ava," diye uyarıyor.

"Yapacağım."

Ben şahsen Sevgililer Günü'nün en aptalca tatil olduğunu düşünüyorum. Eğer bir partneriniz varsa, toplum tarafından tüketime boyun eğmeniz ve pahalı çikolata ve çiçekler almanız için baskı altında hissedersiniz ve eğer bir partneriniz yoksa, sadece sevilmediğinizi ve mutsuz olduğunuzu hissedersiniz. Ya da benim yaptığım gibi tırnaklarınızı siyaha boyar ve dünyaya siktir olup gitmesini söylersiniz.

Shawn ve ben Sevgililer Günü'nü hiç kutlamadık, bu da beni rahatsız etmedi. Ancak onun günlük yaşamında hiç de romantik olmaması beni rahatsız ediyordu. Bir kıza kendini özel hissettirmeye çalışmazdı, çünkü zaten ona sahipti. Ve sonra, aldattı.

Dizüstü bilgisayarımı tekrar açtım. Belki de Sevgililer Günü hakkında bir blog yazısı yazmalıyım, ama bunu nasıl yapacağım konusunda hiçbir fikrim yok. İşe dönmenden önce Valentino'ya mesaj atıp cevabımı yazıyorum.

VALENTİ HAYIR

S mesaj atacak. Bu bir gerçek ve sabahtan akşama kadar masamda çalışırken bunu aklımdan çıkarıyorum. Sadece egzersiz yapmak, sandviç yemek, biraz yoga yapmak ve Marco'dan gelen bir telefona cevap vermek için kalktım. Bir süredir görüşmemiştik, ve dün geceki iyilikten sonra, ona borçluyum.

Ama amcamla hep iyi geçinmişimdir. O benim ailem diyebileceğim tek kişi, ona yaşattığım onca şeye rağmen beni evinde hissettirmeye çalışan tek kişi. Benden asla vazgeçmedi, hatta beni kendi çocuğu gibi kabul etti ve şimdi onun yanında olma sırası bende.

Artritinin giderek kötüleştiğini, ancak aktif kalmanın yardımcı olduğunu söylüyor. Temiz hava ve güneş ışığı da öyle ve bitki temelli bir diyetle yeni başladı.

"Zamanı gelmişti," diyorum. Aylardır bunu denemesi için peşindeydim ve sonunda sağlığı yeterince kötüleştiğinde pes etti.

"Kızdan haber var mı?" diye soruyor sonunda.

"Hayır."

Saat öğleden sonra 2 ve çalışıyor olsun ya da olmasın, telefonuna erişimi olduğunu biliyorum. O kız bu şeye bağımlı ve mesajı okuduğundan hiç şüphem yok. Şimdi bu mesajın zihnine sızması ve bir mesaj şeklinde ortaya çıkması an meselesi.

"Henüz erken," diyor Marco, her zaman umutlu tavrıyla. "Seni haberdar edeceğim," diyorum sessizce telefonu kapatırken.

Zihnimi tüm düşüncelerden arındırarak işime geri dönüyorum. Bu, yıllar önce öğrendiğim ve kelimenin tam anlamıyla hayatımı kurtaran bir uygulama. Olması gerekenin olacağını ve tek seçeneğimin kaderle savaşmak ya da onu kabullenmek olduğunu uzun zamandır öğrenmiştim. Peki ben kimim ki Tanrı'ya karşı savaşayım? Tanrı, evrenin her şeyi bilen kafiyesi ve nedeni anlamında, herhangi bir dini tanrı değil. Stoacılar aradaki farkı bilirdi.

Saat 16:00'yı biraz geçe bir mesaj aldım. Küçük bir adrenalın patlaması damarlarımı çatlatıyor. Kendimi yine bir bağımlı gibi hissediyorum ve daha mesajını bile okumamıştım.

Numarası bilinmiyor, ama adını zaten biliyorum.

Ava: *Teklifin çok tuhafıma gitti ama dinliyorum.*

Gülümsüyorum. Bir yabancı ona yedi günlük seks için elli bin dolar teklif ettiğinde sosyal olarak doğru olduğuna inandığı kadar tereddütlü olabilir, ama çoktan teslim oldu. Bunu biliyorum. İlgilenecek ve şimdi geri adım atmasına imkan yok.

Sırtarak mesajıma cevap veriyorum.

Yarın kahve içmek için buluşalım. Konuşuruz.

Onun cevabı da bir o kadar hızlı.

Yarın akşam vardiyasında çalışıyorum. Bu gece boş musun?

Elbette. Cora'da buluşalım.

Ava: *Beni takip mi ediyorsun?*

Ben: *Her şeyi dikkatlice gözlemlerim. Seninle 5:30'da buluşuruz.*

Bir daha mesaj atmadı, ben de sırtttım.

Duş aldım ve kırmızı kravatlı gri bir takım elbise giydim.

Beş dakika erken geliyorum ama Ava'nın çoktan burada olduğunu fark ediyorum. Bu sefer onu öncekinden daha dikkatli inceliyorum. İyi duruşunu, kısa boyunu ve cömert kıvrımlarını fark ediyorum. Saçları topuz yapılmış, sadece bir tutam sarı saç yanağına düşüyor. Kırmızı bir ruj sürmüş ve gözlerinde bir ısırık var. Bu kız incinmiş ve güvenecek iyi birini arayan bir tipe benziyor. Büyük olasılıkla iyi bir sevişmeye de ihtiyacı var.

Birkaç dükkân aşağıdaki kaldırımda duruyor ve beni gördüğünde yavaşça yanıma geliyor, dün gecedен daha da şüpheli bir şekilde beni aşağı yukarı süzüyor.

"Sen otobüs durağındaki adamsın," diyor, sanki bir suçlamaymış gibi.

İfademi nötr tutuyorum. "Doğru."

"Beni takip mi ettin?"

"Bu konuşmayı iş yerinizin hemen dışında mı yoksa bir kafenin mahremiyetinde mi yapmak istersiniz?" diye sordum.

"Seri katil olmadığını nereden bileceğim?" diye soruyor.

"Bilmiyorsun."

"Hiç birini öldürdün mü?" "Evet."

Ağzını açıyor ama ukalaca cevabı dilinin ucunda kalıyor ve bana bakıyor. Sonunda yürümeye başladı.

"Köşede bir İtalyan kafesi var," diyor. "Ne kadar uygun."

"İtalyanca sever misin?"

"Ben İtalyan'ım," diyorum. "İtalyan Amerikalıyım." "Oh. Mafyadan mısınız?"

Kıkırdıyorum. "Hayır."

Bu onun sinirlerini biraz yatıştırmış gibi görünüyor ve pencere kenarındaki masaya oturana kadar bir daha konuşmuyor; o nane çayı, ben de sade kahve içiyorum. Yerleşir yerleşmez bakışlarını tekrar bana dikeyor.

"Bekliyorum," diyor, sandalyesinde arkasına yaslanıp nefes alıyor.

Bakışlarını tutarak kahvemden bir yudum alıyorum. "Benim adım Valentino," diyorum. Bu hikâyeyi birkaç kez anlattım ama hiçbirinde sonundaki bu kesin ve eğlenceli dönüşle anlatmamıştım. "Yirmi yıl önce, yirmi dört yaşındayken karım ve küçük oğlum öldürüldü ve bu benim hatamdı. O zamandan beri yalnızlık ve bekârlık içinde bir hayat yaşıyorum. Kadınları yılda sadece bir kez, Sevgililer Günü haftasında görüyorum."

"Ve sen onlardan birine onu becermesi için elli bin dolar mı ödedin?" Ava söze giriyor, huysuz bakışları anlattıklarımından etkilenmiyor.

"Hayır. Normalde sıradan bir kıza sıradan bir randevu teklif ederim. O kadar. Ama bu artık yeterli değil. Şu anda sana mantıklı gelmeyecek ama daha fazlasına, daha karanlık bir şeye ihtiyacım var. İşte bu yüzden, içinde aynı karanlığın bir kısmını hissettiğim senden, Sevgililer Günü kölem olman karşılığında elli bin doları kabul etmeni istiyorum."

Beni sertçe inceliyor, kaşları birbirine kenetlenmiş. 'Köle' kelimesi onu düşündüğüm kadar kızdırmamış gibi görünüyor, bu da birkaç şeyden biri anlamına gelebilir.

"Peki bende hissettiğin bu karanlık tam olarak nedir?" diye sorar.

"Gözlerin," diyorum usulca. "Cesur, vahşi ve hüznü. Masumiyetin. Meydan okumayla, tehlikeyle örtülü."

"Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun," diyor sessizce.

"Yine de , değil mi?" Devam ediyorum. "Dışarıdan bakıldığında ayrıcalıklı görünse de zor bir hayatın oldu. Derin acılar, utançlar, korkular yaşadın ve şimdi hayatta kalmak için mücadele ediyorsun."

Çenesinde bir tık görüyorum ve hedefi on ikiden vurduğumu anlıyorum. Öne doğru eğiliyor ama duygularını bir kenara bırakıp onun yerine bir soru soruyor.

"Sevgilinizin 'kölesi' olmak ne anlama geliyor?" Son kelimeyi tiksinti gibi bir şeyle söylüyor.

"Yedi gün yedi gece boyunca benimsin demek. Burada, çantamda, sınırların içinde ve dışında olan her şeyi özetleyen bir sözleşmem var. Ama çoğunlukla, bana güvendiğin anlamına geliyor. Bedenine ve kalbine gölgeler ve vadiler boyunca rehberlik etmeme izin veriyorsun. İkimiz de yeniden doğana kadar seni bükmem ve kırmama izin veriyorsun."

"Yani, sert seks," diye . "Sadece bunu söyleyebilirdin."

"Bu sadece seksten çok daha fazlası. Ruhunuzu ve kalbinizi açmadan, seks yalnızca bedene nüfuz edebilir. Sadece güvenle, teslimiyetle, insanlığı canlı tutan daha derin ateşe erişilebilir."

Ava, "Bir hafta tamamen yabancı biriyle güven inşa etmek için çok fazla zaman değil," diyor. "Planını biraz daha iyi düşünmeliydin."

"Güven bir seçimdir."

"Güven kazanılmalıdır," diye meydana okuyor. "Ve öyle de olacak."

Beni tekrar inceliyor, sanki beni ters yüz etmeye ve ona söylemediğim her şeyi ortaya çıkarmaya çalışıyormuş gibi gözlerimin içine bakıyor.

"Bana sözleşmeyi göster." Sesi düz.

Çantama uzanarak bir dosya çıkardım ve masanın üzerinden ona uzattım.

İlk birkaç sayfayı gözden geçirerek durumun genel hatlarını çiziyor ve ardından anlaşmanın özüne, cinsel ayrıntılara gelindiğinde ayrıntılı olarak okumaya başlıyor.

"Dostum, sen sapıksın," diye belirtiyor, dudaklarının köşesi eğlenerek yukarı kalkıyor. "Ama bir yabancıya sınırsız anal vaat etmemin imkanı yok. Sonunda ölmeyeceğimi nereden bileceğim? Şaplak, kelepçe? Güç ve acı sınırları nedir?"

İleriye düşünüyor. Bunu ona vermeliyim.

"Hiç anal denedin mi?" Soruyorum ve şimdi dudaklarım gülümsemeye doğru yol alıyor.

"Evet, bu seni ilgilendirmmez," diye karşılık veriyor. "Ama hiç hoş değildi."

"Demek ki yanlış yapmış," diyorum sessizce. "Anal doğru yapıldığında her iki tarafa da muazzam bir zevk ve derin bir bağlılık getirir."

"Evet, sanki sen bir seks tanrısıymışsın gibi - yılda sadece bir kez olduğunu söylemiştin." "Bu, geri kalan zamanlarda zanaatım üzerinde çalışmadığım anlamına gelmiyor."

Bana bir bakış attı. "Tamam, düşündüğümde daha tuhafsin. Ayrıca, şeker baba sitesine sevişmek için katılmadım."

"Tabii ki yapmadın," diyorum. "Geri ödeme için oradasın."

"Yani, kendimi fahişeleştirmeyi planlamıyordum," diye devam ediyor. "Kendini kaldıramayan yaşlı bir adam seçecektim, beni koluna takmasına izin verecektim ve gecenin sonunda kendi evime dönecektim."

"Peki nasıl gidiyor?"

İç çekiyor. "Dürüst olmak gerekirse, daha kolay olacağını düşünmüştüm. Yaşlı adamlar var ama tuhaflar. Açlar, biliyor musun?"

Açık sözlülüğünden etkilendim. "Benim gibi garip mi?" Gülümseyerek soruyorum.

Kıkırdıyor. ". Ama sen daha gençsin ve biraz daha yakışıklısın." "Birazcık mı?"

Günde iki saat kuvvet antrenmanı ve yoga yapmak boşuna değildi.

"Ama yine de öldürülmekten endişeleniyorum," diyor, öne doğru eğilmiş, o kristal mavisi gözleriyle bana bakıyor, ciddi ve açık. Onu bu yüzden seçmiştim. Bu şekilde biliyordum.

"Endişeni anlıyorum," diyorum. "İşte bu yüzden sana teklif etmek istiyorum. Benim evime gel, her şeyi öğren. Akşam yemeği yiyip konuşabiliriz, birbirimizi biraz tanırız. Sonra da sözleşmenin üzerinden geçeriz."

"Kulağa daha çok 'contract and chill' gibi geliyor."

"Onun gibi bir şey." Sırıtıyorum. "Eşleşip eşleşmediklerini görmek için sınırlarınızı keşfedebiliriz."

"Nerede yaşıyorsun?" diye soruyor.

"Greenwich Village'da bir dairem var."

Tereddüt ediyor. Ruhunun derinliklerini görebiliyorum, korku ile potansiyelin üzerine atlama arzusu birbirine karışmış. Sonunda dişlerini sıkıyor.

"Güvenlik doğrulaması olarak kimliğinizin bir fotoğrafına ve adresinize ihtiyacım var."

Cüzdanımı çıkarıp ona ehliyetimi uzatıyorum. "Sana adresimi mesaj atabilirim," diye ekliyorum ve o da telefonunu çıkarırken başını sallıyor.

Güvenlik önlemi boyunca nefes alış veriş düzgün, yüzü sakın, gözlerinde o kararlılık parlıyor ve bunu yapmak istemediğini biliyorum. Burada olmak istemiyor ve benimle hiçbir şey yapmak istemiyor. Ama yapacak. İstedğini elde etmek için tıpkı para babalarının sitesinde yaptığı gibi kendini satacak. Tamamen benim olacak.

"Kırk dört yaşındayım," diyor bana bakarak. "Bir sikiş çocuğu için biraz yaşlı değil misin?"

Kıkırdıyorum. "Düzüşen erkeklerin her yaşta olabileceğine inanıyorum, şahsen kendimi bu kategoriye dahil etmiyorum."

"Elbette, çünkü erkeklerin spermleri sonsuza dek yaşar," diye mırıldanıyor. "Yine de bu hepsinin oyun oynayacağı anlamına gelmiyor. SugarDaddy.com'a bakın." Ehliyetimi bana geri verdi, gözleri sertti. "Hadi yola koyulalım." Çayından son yudumu aldı. "Yarın erken kalkmam gerek."

AVA

I Şu anda bir psikopatı mezara kadar takip ediyor olabilirim. Ama bunun gerçekten bir önemi var mı? New York'ta yarı zamanlı Cora'larla hayatta kalamam ve hiç geri arama almıyorum. Şeker baba sitesi bir Şaka ve Valentino hasta bir olsa da, onda beni kendine çeken bir Şey var. nefret ettiğim gibi.

Adresini ve kimliğinin fotoğrafını alır almaz Hailey'e gönderiyorum.

Ben: *Şimdi evine gidiyorum. Bir hafta boyunca cinsel bir arkadaş istiyor, sapıkça Şeylere açık biri, ama aynı zamanda Rolling Stone'un kapağında olabilecek gibi görünüyor. Seni sonra bilgilendiririm.*

Valentino'nun özel bir limuzin Őoförü çağırmasını bekliyordum ama hayır, onun yerine normal bir insan gibi Uber çağırdı.

Arka koltukta birlikte oturuyoruz ve ben parmaklarımı kolçağ'a vuruyorum, dalgın dalgın pencereden dışarı bakıyorum. Bir yerde olmak istemediğimde, stres beni bunalttığında, basitçe bağlantımı kesiyorum. Shawn'ın beni aldattığını ilk öğrendiğimde de böyle yapmıştım.

Valentino boş alanları doldurmak için havadan sudan konuşuyor. O bir yazılım mühendisi, ki bu beni ŐaŐırtmadı. Ve sonra, belki de fazla cevap vermediğim için konuşmayı kesiyor.

Queens'ten Greenwich Village'a, neredeyse her sokağında ağaçların olduğu Şehri geçerken arabaların ve binaların uçuşunu izliyorum. Uber

kahverengi tuğlaları ve her daireden fışkıran siyah çubuklu balkonları olan yüksek bir binanın önünde duruyor. Valentino kapının kilidini açarken onu takip ediyorum ve üçüncü kata çıkıyoruz.

Kapı arkamızdan kapanır kapanmaz, havada bir değişiklik hissediyorum. Burası onun bölgesi. Burası canavarı serbest bıraktığı yer, neden bir köle bulmaya bu kadar kararlı olduğu.

Bana ağza alınmayacak şeyler yapacağı yer burası. Eğer kabul edersem.

Odayı tararken kalbim küt küt atmaya başlıyor. Yeterince normal bir yere benziyor - açık konsept oturma odası ve mutfak, ev gibi ahşap tonları ve parke zeminlerle yeniden yapılmış. L şeklinde siyah bir kanepe var ve televizyon olmadığını fark ediyorum.

Valentino'nun ayakkabılarını çıkarmasını izledikten sonra ben de aynısını yapıyorum ve o da beni gezdiriyor. Beni önce yatak odasına götürüyor; odanın ortasında bir kraliçe yatak, pencerenin yanında bir şifonyer ve bir de ebeveyn banyosu var. Sonra en küçük odaya götürüyor, sanırım burada çalışıyor, pencerenin önünde bir masa ve yerde ağırlıkların yanında bir yoga matı var. Sonra beni üçüncü ve son odaya götürüyor.

Kapıyı açtığımda, daha önce hiç gitmediğim seks kulübüne gitmiş gibi hissettim. Shawn gitmek istedi ama ben bu fikri reddettim. Tek başına mı yoksa o on dokuz yaşındaki kızla mı gitti kim bilir. Şu X şeklindeki tahta haçlardan biri bir köşede duruyor. Kapının arkasında asılı bir seks salıncağı ve tüm duvarı kaplayan kocaman bir ayna var.

Diğer köşede, pencerenin yanında, küçük bir masaj masasına benzeyen bir şey var, başınızı yüzüstü koyabileceğiniz bir yerle tamamlanmış. Ahşaptan yapılmış, üstü yumuşak deriyle kaplanmış, ancak çok daha küçük ve ikisi başın yanında, ikisi de daha aşağıda, masanın dibinde olmak üzere dört küçük platformu var. Her küçük platformun siyah bir kayışı vardır.

Vay anasını, sanırım. Bu bir şaplak mekanizması mı? İşkence masası mı?

Köşede, oyuncakların olduğunu tahmin ettiğim hasır bir kutu ve şifonyerin üzerinde yakılmayı bekleyen mumlar var.

Birkaç saniye odaya baktım.

"Bu seni tahrik ediyor mu?" Valentino mırıldanıyor ve eğer zaten nabzım atmıyor olsaydı, ses tonu kesinlikle işe yarardı.

"Bana tüm bunların yılda bir kez olduğunu mu söylüyorsun?" Onunla yüzleşmek için dönerek soruyorum. Kendimi şimdiden çıplak hissediyorum ve o bana sanki

Aklındaki her ekipmana karşı beni beceriyor. Bunu bir iltifat olarak kabul edip etmemem gerektiğinden emin değilim.

"Yılda bir kez, evet," diyor. "Bu için önceden hazırlık yapıyorum."

Belirsiz cevaplar veriyor gibi görünüyor. Bunu kaç kez yaptığı ya da daha önce kimi becerdiği benim için önemli değil. Ben sadece para için buradayım.

"Oyuncakları görmek ister misiniz?" diye soruyor. Sesinde bir otorite, kaynayan bir karanlık var. Son derece kibar ve centilmen, ama bunun çoğunlukla bir maske olduğunu, içinde serbest kalıp bir şeyleri yutmak için bekleyen bir sürü karanlık şey olduğunu hissediyorum.

Bu beni heyecanlandırmamalı. Tehlike, özellikle de pis fikirli, iri yarı bir yabancı beni harekete geçirmemeli. Ben bundan daha olgunum.

"Evet," diyorum, aynı otoriteyi sesime yansıtmaya çalışarak.

Valentino'nun dudaklarında bir gülümseme belirir. Hasır kutuyu getiriyor ve içinden siyah bir kurdele çıkarıyor. Bir göz bağı. Bir kırbaç. Kelepçe. Üç dairesi, küçükten başlayıp büyüğe doğru giden camdan dildo benzeri bir şey. Hayır, bekle, bu bir popo tıkacı. Vay anasını, beş santim uzunluğunda olmalı. Ucundan kahverengi ve siyah bir kuyruk çıkan daha normal görünümlü gözyaşı şeklinde bir popo tıkacı. Zincirlerle asılmış iki küçük metal kelepçeli bir tıkaç. Bir köpek tasma. Nefesim boğazımda düğümleniyor ve Valentino'nun bunu duyduğuna yemin edebilirim.

Tüm bunlarla beni yok edebilir ve bu beni korkutuyor. Ama yine de çok heyecanlıyım. Yerimde donup kalmış gibiyim, çünkü nihayet şimdiki zamana döndüğümde bana bakıyor.

"Senin için çok mu fazla?" Sesinde alaycı bir ton var ve beyefendi rolünün onun kişiliklerinden sadece biri olduğunu daha da net görüyorum.

"Bu sınırların ne bağlı," diyorum. "Güvenli kelimeler kullanıyor musunuz?" "Her zaman."

"Tamam o zaman... bir anlaşma hakkında konuşalım." Derin bir nefes alıyorum. Bunu gerçekten yapıyor muyum? Öyle görünüyor. Onu kafede gördüğümde çoktan kararımı vermiştim. Para kaçırılmayacak kadar iyiydi. Ve onun gibi yontulmuş bir iriyle seks yapmak ne kadar kötü olabilirdi ki?

Valentino'nun bakışları seksle titreşiyor gibi görünüyor ve içimde bir sıcaklık titreşiyor. "Bunu kaldıracabileceğini biliyordum," diye övüyor. "Tüm o tavrının altında ortaya çıkmayı bekleyen iyi bir kız olduğunu biliyordum."

Birisi silahı atlamaya hazır. Şimdiden edepsizce konuşmaya başladı ve biz daha sekse başlamadık bile.

"Ben *iyi* bir kız değilim," diye çıkışıyorum. Bu çok itaatkâr bir terim ve ben itaatkâr değilim. Köle de değilim. Sadece köle olmak için para alıyorum. Rol yapıyorum.

"Bana kötü bir kız olduğunu mu söylemeye çalışıyorsun?" Kıkırdıyor, göğsünün derinliklerinden gelen bir gümbürtü. "Velet mi?" Bu kelimeyi söylerken doğrudan bana bakıyor ve ben onun bir velet istediğini biliyorum. Karşılık verecek birini istediğini biliyorum, böylece onu serbest bırakabilir ve dizlerinin üstüne çöktürebilir. Bu adam bir meydan okuma istiyor.

Ona cevap verme tatminini yaşatmadan öylece bakıyorum.

"Sanırım açsın," diye devam ediyor. "Akşam yemeği ister misin? Artık yabancı olmak zorunda değiliz."

"Menüde ne var?" Onu odadan çıkarken takip ederek sordum.

"İspanaklı ve mantarlı lazanya, peynirli."

"Vejetaryen misin?" Nedense bu beni şaşırtıyor.

"Hayır, sadece hayvansal ürün alımımı sınırlandırıyorum," diye yanıtlıyor. "Böylesi daha sağlıklı."

Ona sormak istediğim bazı sorular var.

Yemekler nefis kokuyor, ama bunu bir rüya gibi görünen Valentino'ya itiraf etmiyorum, tam takım elbise içinde yemek pişiriyor, koyu renk saçları vahşi dalgalar halinde omuzlarının hemen arkasına düşüyor, mükemmel kesilmiş sakalı da ateşli gözleri kadar koyu. *MasterChef* ya da *The Bachelor*'da olabilirdi. Pek çok şeyde olabilir.

"Bir fahişe tutmamanın bir sebebi var mı?" diye sordum. Burada daha rahat konuşabiliyoruz, kimse dinlemiyor. "Sana çok para kazandırır." "

"Amacım çok para biriktirmek değildi," diye yanıtlıyor Valentino, sarı fırın eldivenleriyle lazanyayı fırından çıkarırken. Lazanya dumanı üstünde, peynir cızırdıyor.

"Fahişeler muhtemelen seks konusunda da harikadır," diye ekliyorum. Öyle olmadığımı söylemiyorum ama bir uzman istiyorsa doğru alana gitmeli. Ayrıca, stresli hissettiğimde şaka yapmaya eğilimliyimdir.

"Muhtemelen numara yapma konusunda harikadırlar," diye yanıtlıyor. "Ben gerçek birini istiyorum."

"Ve benim onlardan daha samimi olduğumu mu düşünüyorsun?" diye sordum. "Ben sadece para için buradayım."

"Sen masumsun," diyor ve bu kelimeyi söylerken gülümsemesi beni hem tedirgin ediyor hem de ateşlendiriyor. "İçinde mücadele var. Siyah ve beyaz değilsin."

"Peki, ben neyim Bayan Grey?" Alay ediyorum. "Bu isim hoşuna gittiyse kullanabiliriz."

Lazanyayı yanında salata ve ekmekle servis ediyor ve bana biraz şarap ikram ediyor. Kadehimi kaldırdım. Eğer 50 bin dolar için bir yabancıyla yatacaksam, muhtemelen bunu ayıkken yapmayacağım. Ancak şarabı pas geçiyor ve kendisi için tonik su dolduruyor.

"Hiç yemiyor musun?" Soruyorum, içimi bir şüphe kaplıyor. Şarap zehirli mi?

"Ben içki içmem," diyor. "Ama senin içebileceğini düşündüm." "Bunu benim için mi aldın?"

"Aynen öyle."

"Ama bana vejetaryen lazanya yapmaya da karar verdin," diye devam ediyorum. Valentino kıkırdıyor. "İnsanların zihinlerini zorlamayı severim." Eminim insanların diğer şeylerini de esnetmeyi seviyordur. Yemeğe oturduk ve bir için gözlerini kapattı. "Az önce dua mı ettin?" diye sordum.

"Teşekkür ettim," diye açıklıyor. "Tam olarak aynı şey değil. Ama hayat, sahip olduklarınız için şükretmek, size neşe veren her şeye odaklanmakla ilgilidir."

Bu adam birçok şeyin garip bir karışımı.

Lazanyamı çatallıyorum ve birinci sınıf olduğunu itiraf etmekten nefret ediyorum. Kaşlarım ince bir hareket yapıyor ve etkilendiğimi anlayabiliyor.

"Vegan peynir var," diye ekliyor. "Ne? Yok artık."

"Hindistan cevizi yağından yapılıyor," diyor bana. "Hayvansal kaynaklı peynir, beynin opioid reseptörlerini tetikleyebilen *kazein* adlı bir kimyasal nedeniyle bağımlılık yapıcı bir bileşene sahiptir. Bunun dışında kendinizi ağır hissetmenize neden olur ve cilt için korkunçtur."

"Öyle mi?" Bir ısıruk daha alarak söylüyorum. Şarapla devam ediyorum, hafif acı ve doğru miktarda ısıruk. "Bana neden 50 bin ödediğini tekrar söyler misin? Hâlâ tam olarak değilim." da ötesi, neden *beni* seçtiğini anlamıyorum.

Yani, pek çok açıdan müthiş biriyim ama birbirimize yabancıyız ve benim hakkımda neredeyse hiçbir şey bilmiyor. "Daha fazla ilişkiye girene kadar bunu tam olarak anlayamayacaksın."

açıklıyor.

"Sikişmeyi kastediyorsun," diye cevap veriyorum.

"Aynen öyle. Şu anda sakın ve derli toplu, kibar biriyim. Yatak odasında ise bambaşka biriyim."

"Ne, büyük ve korkutucu mu?" Kıkırdıyorum.

"İçki ya da sigara içmiyorum," diyor. "Çok az kahve içerim ve sosyal medyayı hiç kullanmam. Ama yılda bir kez düzenlenen bu etkinlik . . uzun zamandır aç bıraktığım içimdeki canavarı beslemenin bir yolu."

Şarabımdan bir yudum daha alıyorum ve biraz daha yaklaşıp masanın üzerinden ona bakıyorum, zarif sakalını inceliyorum.

"Ne için açsın?" diye sordum. Bakışlarında karanlık bir şey titreyiyor.

"Yıkım," diyor. "Birini kırılma noktasına getirmek ve kendi zevklerinde boğulmalarını izlemek."

Bu tanımlamayı neden cazip bulduğumu bilmiyorum ama buluyorum. "Hâlâ kendini övmeye mi çalışıyorsun yoksa şimdi de ters psikoloji mi yapıyorsun?"

"Sana ne alacağın konusunda dürüst bir tat veriyorum," diyor. Sesi daha otoriter ama yine de daha mesafeli. Daha az kendisine ait gibi görünüyor, onu içeriden ele geçiren bir şeyi açığa çıkarıyor. Ya da belki de gerçek kendisi budur ve geri kalan her şey rolden ibarettir. Hâlâ güvenli olup olmadığını, bırakın soyunup içime girmesine izin vermeyi, onun yakınında bile olmam gerekip gerekmediğini bile bilmiyorum. Ama bunu düşünmek bile beni ıslatıyor. Bu da benim bir ölüm arzum ya da tehlikeli bir sapkınlığım olduğunu gösteriyor.

"Peki ben tam olarak ne alacağım?" Doğrudan gözlerinin içine bakarak meydan okuyorum. Paranın ona her şeyi satın alabileceğini düşünen bu yakışıklı, kıllı adamdan korkmuyorum. Beni kıramaz. Ben izin vermedikçe bana sahip bile olamaz.

"Umduğundan daha fazlası," diyor, bana bir kadeh şarap daha doldururken dudakları gülümsemeyle kıvrılıyor.

"Beni sarhoş etmeye , değil mi?" Diyorum. Gözleri parlıyor. "İyi bir adam olduğumu hiç söylemedim."

"Amcan yaptı."

"Ve sen ona inandın mı?"

Acaba bunu bilerek mi yapıyor, beni tahrik için tehlikeli bir oyun mu oynuyor? Ya da belki bu *onu* azdırıyordur.

"Seni gözlemliyorum," diyor sessizce. "En başından beri gözlemliyorum. Yaptığın ya da yapmadığın her şeyin bir anlamı var ve ben tüm işaretleri okuyorum."

"Peki bu tabelada ne yazıyor?" Şarabımdan bir yudum daha alarak soruyorum. "Bırakmak istediğini," diyor. "Unutmak istiyorsun."

Sandalyesinde hafifçe öne doğru eğilmiş ama yine de dimdik oturuyor, gri takım elbisesi ve kırmızı kravatı dikkatimi çekiyor.

omuzlar ceketi doldurur. Acaba dövmesi var mı? Eminim vardır.

"Neyi unutayım?" diye soruyorum.

"Geçmiş. Şimdiki zaman. Gelecekle ilgili endişeler."

"Bu oldukça belirsiz," diye karşılık veriyorum. "Tarot kartı okuma işine girmeni tavsiye etmem."

Sonra ben şarap kadehime uzanırken sağ elimi avucunun içine alıyor. Parmakları uzun ve sıcaktı.

"Kırılmışsın," diyor sesi titreyerek. "Beni yakınında hissedebilmek için seni daha da kırmamı istiyorsun, böylece parçalarını ayırırken bile onları bir arada tutabilirim."

Belki de şair olmalı. Hastalıklı bir şair. Bu beni tahrik etmemeli.

"Peki sen kırılmadın mı?" diye sordum. Herkes berbat durumda ve ben de kendimce berbat durumda olduğumu inkâr etmiyorum.

"Oh, öyleyim," diyor ve siyah gözleri dönüyor, sanki zaten onunmuşum gibi benimkileri tutuyor. Parmakları benimkilerin etrafında sıkılaşıyor. "Ama artık ondan korkmuyorum. Doğrudan gözlerinin içine bakıyorum ve onu kendimin yapıyorum. Seni bu yüzden satın aldım çünkü artık o parçamı saklamayı reddediyorum. Dışarı çıkmasına izin vereceğim. Seninle birlikte olmasına izin vereceğim ve bundan zevk alacağım."

Parmaklarım terden kayganlaşıyor. "Beni henüz satın almadın," diye fısıldıyorum. "Hiçbir şey imzalamadım."

"Oh, ama yapacaksın," diyor. "Bunu arzuluyorsun. Şu anda bile hükmedilmek, sahiplenilmek, *yok edilmek* istiyorsun. Kendini tamamen kaybetmek ve yeniden bulmak istiyorsun."

"Kendimi yok etmek için sana ihtiyacım yok," diyorum sessizce. "Bunu kendi başıma pek çok kez yaptım." Belki de Shawn'la bu kadar uzun süre kalmamın bir nedeni de buydu. Hailey onu hiç sevmeydi, annem de öyle. Onu savundum çünkü beni bazen iyi hissettiriyordu ama asla yeterince iyi hissettirmiyordu.

"Bu sadece anlamsız bir yıkım değil," diye devam ediyor Valentino ve parmaklarımı bırakmadan diğer elini alıp işaret parmağını kolumda yavaşça gezdiriyor. Dokunuşu dikkatimi temas noktasına çekiyor ve nefesim ve diğer her şey onun etrafında yavaşlıyor. Nazik, karıncalı ve erotik ama yine de bir ninni kadar güvenli, bir şarkı kadar nazik.

"Bu, altında ne olduğunu bulmak için acının içine dalmakla ilgili. Bu bilinçli bir yıkımdır."

"Hayır, bu parayla ilgili." Gözlerinin içine bakıyorum. O bir psikolog değil ve bana kim olduğumu ya da ne istediğimi söyleyemez. Hayatım hakkında hiçbir fikri yok ve

neler yaşadığımı. Tek bildiği azgın olduğu ve benim de öyle olduğumu düşünüyor. Bunun, üzerine yapıştırmaya çalıştığı tüm bu saçmalıklarla hiçbir ilgisi yok.

"Para bir amaç için araçtır," diyor Valentino. Elimi bırakıyor ve ben tereddüt ediyorum. Dokunuşu garip bir şekilde harikaydı. Lazanyamla birlikte şaraptan bir yudum daha alıyorum ve alkolün içime işlediğini hissediyorum. Bu gece sarhoş olmamalıyım. Bu tehlikeli bir durum olabilir ve öyle olmasa bile yarın erken kalkmam gerekiyor. Ayrıca, sözleşme için zinde olmam gerekiyor.

Belki de Valentino kendimi kontrol etmemi test ediyor, ne kadar ileri gittiğimi ya da kendimi ne kadar uyuşturmaya çalıştığımı gözlemliyor. Herkes alkolün bir uyuşturucu olduğunu bilir; rahatlamak, kafayı bulmak, uyuşmak ya da bunların hepsi için. Ama bu gece ruhumdan, onurumdan, bedenimden vazgeçeceksem, umurumda değil. Kafayı bulacağım.

"Ya küçük canavarın Cumartesi günü ortaya çıkarsa ve ondan hoşlanmadığımı anlarsam?" diye sordum. "Sende bipolar bozukluk ya da şizofreni gibi bir şey olduğunu düşünmeye başlıyorum. Bunun sözleşmede açıklanması gerekir. Bilgilendirilmiş rıza, bilirsin."

Kıkırdıyor. "Zihnimde klinik olarak yanlış bir şey yok. Her türlü çarpıklığın sorumluluğunu üstleniyorum. Hepsini kendim yaptım."

En azından kurban kartını oynamıyor -en azından henüz değil. "Demek sen bir mazoşistsin," diyorum.

Gülümsemesi daha da koyulaşiyor. "Bazı yönlerden. Ancak diğer birçok açıdan ben daha çok bir sadistim."

Bu beni biraz endişelendiriyor, özellikle de yatakta hiç sapıkça davranmadığım için. Merakıma rağmen kimseye yeterince güvenmedim, Shawn'a bile.

"*Daha çok bir sadist gibi, yoksa sen sadist misin?*" diye sordum. Bu ince fark çok şey ifade ediyor.

"Bunu sizin değerlendirmenize bırakıyorum."

"Ama hâlâ soruma cevap vermedin." Alkolün beni ateşlediğini hissediyorum, sahip olduğu her kirli sırrı verene kadar onu sorgulamaya hazırım. Bana zarar vermesine izin vermeyeceğim. Ve 50 bin dolar için bile kendimi riskli bir duruma sokmayacağım. Ama tehlikeli bir şekilde baştan çıkarıldım ve garip bir şekilde heyecanlandım. Kötü durumlar beni cezbeder. Bu yüzden bu kadar çok pislikle birlikte oldum.

"Bulduğun şey hoşuna gitmezse," diyor sessizce, gözleri beni dolaşırken, "o zaman çok talihsiz bir durumdasın."

"İptal politikası yok mu?" Ben soruyorum.

Başını iki yana sallıyor. "Anlamalısın Ava, bu etkinlik benim için çok önemli. Bunun için ne kadar zaman, eğitim ve planlama yapıldığı hakkında hiçbir fikrin yok. Eğer rahat değilsen, seni asla burada olmaya zorlamam, bu yüzden imzalamadan önce sözleşmenin tüm kısımlarını derinlemesine düşünmeni istiyorum. Eğer burada olmak istemiyorsanız, *ben* de sizi burada istemiyorum."

Bu biraz sert oldu. Ama mantıklı. Bakışlarımın onun üzerinde, vahşi siyah saçlarından kırmızı kravatının ucuna kadar düşmesine izin veriyorum. Keşke kravatını çıkarıp gömleğinin üstteki iki düğmesini açsa. Altında ne olduğunu görmek istiyorum. Kendimi neye bulaştırdığımı görmek istiyorum.

"Eğer kendini daha iyi hissedeceksen, kısa bir test yapabiliriz." Sesi alçak. Belli ki azmış. "Kontratın üzerinden geçtikten sonra, eğer istersen, kendini *Efendi* olarak tanıtacak olan canavarla tanışabilirsin."

"Usta . . ." Düşünüyorum. "Yani 'Efendim' gibi bir unvan yerine."

Valentino başını sallıyor.

"Sadece yılda bir kez ya da haftada bir ya da her neyse, seks yapabileceğinizi sanıyordum," diyorum. "Sizin kurallarınıza göre yani. Bu hile sayılmaz mı?"

"Kuralları esnetmeye çok yakın olurdu," diye itiraf ediyor. "Ama seks yapmıyor olurdu. Bu işi yapabilecek başka aletlerim var."

Ensemdeki tüyler diken diken oluyor. "Cinsel bir karşılaşma gibi mi demek istiyorsun?" diyorum, resmi bir şekilde, yavaşça konuşuyorum, sarhoş zihnim çalkalanıyor. En azından tarzının tadına bakmadan haklarımı ve bedenimi bir haftalığına tamamen yabancı birine devretmek aptallık olurdu. Evet diyeceğimi zaten biliyorum, çünkü buna mecburum, ama nasıl bir pislik olduğunu da görebilirim. Sadece bir pislik sırf bir hafta yatmak için resmi bir köle sözleşmesi yapar.

Daha fazla şarap için kadehimi kaldırıyorum.

Bana ihtiyatlı bir bakış atıyor ve fincanımı yarısına kadar dolduruyor. "Bu geceyi hatırlamanı istiyorum Ava. Normalde yapabileceğimden daha ileri gidebilmek için seni sarhoş etmeye çalışmıyorum. Sadece nasıl bir insan olduğunu ve neyin peşinde olduğunu not ediyorum."

Çılgın bir yolculuk peşindeyim. Parayı saymazsak tabii. Eğer fahişelik yapacaksam, olabildiğince çok eğlenmeye çalışacağım - tabii beni öldürmezse. Buna erken bir orta yaş krizi diyelim.

Uzun bir yudum alırken ona bakıyorum, sanki bana yapmamamı söylemeye cesaret ediyormuş gibi. Tabağımdaki lazanya ve salatayı bitirdim ve bir parça daha

Ekmek. Şimdi kendimi tamamen tatmin olmuş hissediyorum ama başka şeyler olma ihtimaline karşı aşırı tok değilim. İçimde başka türlü bir açlık yükseliyor ve Valentino ayağa kalkarken oda yavaşça dönüyor ve gözlerim onu odanın diğer ucuna kadar takip ediyor.

Çantasından sözleşmeyi çıkarıyor ve tabaklarımızı bir kenara bırakarak oturuyor. İş konusunda ciddi ve hiç vakit kaybetmiyor.

"O zaman başlayalım. Bağlanmak, bağlanmak, kelepçelenmek, gözleriniz bağlanmak ve/veya ağzınızın kapatılmasını ister misiniz?"

Azgınlığımla karışan uçarılığıma rağmen, mantıklı, varsayımsal moduma geçmek için elimden geleni yaparım. Bunların hiçbirini yapmamış olsam bile, ne yaptığımı, ne istediğimi biliyormuşum gibi cevap veririm. Onun da bunu istediğini biliyorum, bu yaşam tarzını seven birini. Bu yüzden her şeyi olabildiğince gerçekçi bir şekilde düşünür, kendimi her durumda hayal ederim.

"Nefes almayı kısıtlamadığı ve canınızı acıtmadığı sürece bağlar iyidir. Göz bağı iyidir, ağız tıkacı da çok uzun sürmez."

"Mükemmel."

Kalemle not alıyor. O eski kafalı. Telefonuna ya da dizüstü bilgisayarına bir şeyler not etmiyor.

"Anal seks yok demiştin," diyor. "Anal boşluğun bir oyuncakla nazikçe, kayganlaştırılmış bir şekilde keşfedilmesine ve sonra oradan alınmasına açık mısın?"

Aklım uzun cam popo tıkacına geri dönüyor. Omurgamdan aşağı bir ürperti daha iniyor. Bu kadar açılmak beni korkutuyor. Ve aynı zamanda beni ıslatıyor. Valentino bana bakıyor ve ben dudakımı ısııyorum.

"Sadece çok yavaş yapılırsa, istediğin zaman durma seçeneğiyle," diye cevap veriyorum, keşifçi tavrımı itiraf etmekten biraz utanarak. Ama ona karşı bu kadar açık olmam bile başlı başına bir tahrik unsuru. Ayrıca tercihlerimi dikkate alıp almayacağını ya da bir kez kölesi olduğumda benimle istediği her şeyi yapıp yapamayacağını merak ediyorum. Beni korkutan da bu. Shawn'la bir kez anal yaptığımda, tam bir kabustu. Ve en kötüsü de, o buna bayılmıştı.

Valentino, "İsteddiğiniz zaman durma seçeneği her zaman mevcuttur," diye beni temin ediyor. "Esnek misiniz? Ayakta durma, arkaya eğilme, ekipmana yaslanma veya sallanma gibi çeşitli pozisyonlara açık mısınız?"

Çift eklemliyim, yirmi yaşındakilerin çoğundan daha esneğim. Bu özel durumda rastgele ama kullanışlı bir yetenek.

"Sorun değil," diyorum.

"Bir köpek tasmasına razı olur musunuz?"

"Belki ... ama tam olarak neden birini yakalamak istiyorsunuz?"

Valentino, Starbucks'ta kafeinsiz latte sipariş ediyormuş gibi rahat bir tavırla, "Böylece seni çırılçıplak soyabilir ve sürünmeni söyleyebilirim," diyor.

Nefes alışım tekrar hızlanıyor ve cevap vermek için bir saniye bekliyorum. "Güvenli kelimeler geçerli olduğu sürece."

"Güvenli kelimeler her zaman geçerlidir." Notlarında daha fazlasını yazıyor. "Şaplağa, kırbaçlamaya, sıcaklık oyununa ve meme ucu kelepçelerine açık mısınız?"

"Meme ucu kelepçeleri hakkında ne düşündüğümde emin değilim. O şeyler acıtmaz mı?" Her şeye evet çalışıyorum ama bu beni biraz korkutuyor. "Gerisi sorun olmaz." Kimi kandırıyorum, gerisi kulağa çok *seksi* geliyor. Ben her zaman seksüel bir insan oldum, Hailey'den bile daha fazla. Sadece bunu ortaya çıkaracak doğru erkeklerle hiç birlikte olmadım.

Valentino, "Eğer istekliyseniz çok yavaş bir şekilde keşfedebiliriz," diyor. "Doğru kullanıldığında acı, zevki artırmak için kullanılabilir. Ve güvenli kelimeleri kullanmakta her zaman özgürsünüz.

Bu merakımı uyandırdı. "İlginç."

"Tüm ekipmanların kullanılmasına izin veriyor musunuz?"

diye sorar. "Evet."

"Edepsiz konuşmalardan hoşlanır mısın?"

"Daha önce hiç yapmadım ama elbette."

"Aşağılayıcı veya saldırgan konuşmalara ne dersiniz?"

"Aşağılanmak ya da küçümsemek istemiyorum," diyorum, tüm seçenekleri düşünmeye çalışarak, "ama biraz daha sert edepsiz konuşmalar da olur."

Parmağı koluma dokunuyor, çıplak tenimden omzuma doğru ilerliyor ve sıcaklık içime bir ürperti gönderiyor.

"Sana benim küçük pis fahişem demek ve iyi bir fahişe olduğun için seni övmek gibi mi?"

Gülümsememi engellemeye çalışıyorum. "Elbette."

"Aklına gelen ve sormak istediğin başka bir şey var mı?" Gözleri yüzümde geziniyor, daha fazlasını arıyor. Belki de bilerek bahsetmediği bir vardır ve benim onu ortaya çıkaracağımı umuyordur.

"Fotoğraf ya da video çekilmesine izin vermiyorum" diyorum, "ama yine de beni çekmeyeceğinizden nasıl emin olabilirim?"

"Yapamazsınız. Burası benim evim ve neredeyse görünmez bir kamerayı asla bulamayacağınız bir yere saklamak kolay olurdu. Ama ben sözümün eriyim ve eğer buna güvenmiyorsanız, hiçbir şeyi imzalamamalısınız."

Dürüstlük ve gerçekliği bir araya getirmesi beni hazırlıksız yakalıyor ve birkaç saniye düşünmemi izliyor. "Aklında başka bir şey var," diye belirtiyor.

O haklı. Anlaşmayı kabul edersem, yalancı bir pislik olabileceği riskini de kabul etmek zorundayım. Umarım öyle değildir.

"Oral seks hakkında konuşmadın," diye ekliyorum. "Ve dürüst olmak gerekirse, en sevdiğim şey değil." "

Shawn beni sikiyle boğmaya bayılırdı ama bunu asla böyle adlandırmazdı. Ve Valentino yüksek ve kudretli bir dom gibi görüldüğünden, sırf güç gösterisi için aynı şeyi yapsaydı şaşırmazdım.

"Endişelerinizi paylaşmaya açık mısınız?" diye soruyor, alaycı değil anlamak isteyen bir tonda.

"Boğazına bir penis sokulsa nasıl hissederdin?" diye sordum.

Valentino, "Boğazınızdan aşağı inmek zorunda değil, ancak nasıl yapılacağını öğrenirseniz hoşunuza gidebilir," diye açıklıyor. "Önemli olan zevk ve güç, her iki taraftan da. Belki de daha önceki deneyimleriniz bencil erkeklerle olmuştur."

Tüm erkeklerin böyle olduğunu, bunu beklediğini, hatta bazen başınızı onlara doğru ittiğini veya saçınızı tuttuğunu varsaydım. İğrenç.

"Bana bencil bir adam olmadığını mı söylemeye çalışıyorsun?" diye sordum. "Başka bir insanı bir haftalığına satın almak için elli bin dolar harcıyorsun. Nasıl bencil *olmazsın*?"

Ağzının kenarları bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor. Sanırım bu ileri geri hareketten hoşlanıyor. Bu bir kavga, bir hakimiyet denemesi.

"Ayrıca söz konusu insana hayatının en büyük zevkini alması için elli bin dolar veriyorum," diye açıklıyor. "Bu bana oldukça cömertçe geliyor."

"Her nasıl döndürdüğünüze bağlı," diyorum. "Peki sen kafa veriyor musun?" "Her zaman."

Kulağa hoşuna gidiyor gibi geliyor ya da hoşuna gittiğini düşünmem için yalan söylüyor. Yine de her şey hakkında yalan söylüyor olabilir. Gerçekten bilmemin bir yolu yok.

"Gündemde başka bir şey var mı?" Ben soruyorum.

"Kaç yaşındasın?" Valentino soruyor. "İmzalamadan önce kimliğinizin bir kopyasına da ihtiyacım olacak, ama önceden sormak istedim."

"Otuz."

"Mükemmel. Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?"

Hailey ezelden beri RİA'mı aldırمام için başımın etini yiyor. Hormonlarınızı nasıl bozduğunu ve bir noktada çocuk sahibi olmak istediğinize karar verirseniz sizi gerçekten mahvedebileceğini söyleyip duruyor. Sonunda pes ettim ve

doğal ısını al yöntemini denemeyi kabul etti, ama RİA'mın çıkmasına daha iki ay var.

"RİA'm var" dedim.

"Prezervatifsiz sekse rıza gösterir misiniz?"

"Önce evraklarınızı görmem gerek" diyorum. "En son ne zaman test yaptırdınız?"

"Bir hafta önce," diyor Valentino. "Evraklar burada." Bana doğru kaydırıyor. "Daha önce de belirttiğim gibi, 'çıkış maddesi' yok, bu yüzden imzalamadan önce ilgilendiğinizden yüzde yüz emin olun."

Bu adam deli. Ve yine de, ben de öyle olmalıyım. "Doğru."

Valentino kalemını bırakıyor ve gözleri yine üzerimde geziniyor. "Şimdi," diyor, "Usta ile tanışmak ister misin?"

Omurgamdan aşağı bir ürperti iniyor. "Sırf bunun için başka bir sözleşmeye ihtiyacımız varmış gibi hissediyorum."

"Hiçbir zorunluluk ya da beklenti yok," diye devam ediyor. "Bu sadece cinsel olarak uyumlu olup olmadığımızı görmek için birbirimizi tanımamız. Benim yönlendirmeme nasıl karşılık vereceğini görmek istiyorum."

Sesi alçak, hırıltılı, seksi ve beni içine çekiyor. Isıyı çok yükseltmiş olmalı çünkü terliyorum.

Tereddüt ederek kazağımı çıkarıyorum, Valentino'nun gözlerinin altındaki krem rengi bol bluzumu takip ettiğini ve incelediğini fark ediyorum. Biraz göbeğim olduğu için son birkaç aydır bilerek dar giysiler giymiyorum, ama Valentino bunu fark etmemiş gibi görünüyor ya da şüphelendiyse bile bu onu rahatsız etmiyor.

"İki elini de masanın üzerine koy, avuç içlerin yukarı baksın" dedi. Bana hükmetmek için can attığını biliyordum.

Yüzüne bakıyorum, koyu renk saçları gözlerine düşüyor, o ateşli bakışları hâlâ üzerimde. Nefesimi içime çekerek emrini yerine getiriyorum, gözlerim önündeki sözleşmeye takılıyor.

"Aferin kızıma."

Sandalyesinin altında yere bıraktığını fark etmediğim bir şeyi aldı. Kelepçeleri yumuşak siyah malzemeyle kaplanmış küçük bir çift gümüş metal kelepçe.

"Ava, köle-efendi dinamiğimizin kostümlü provasını oynamayı kabul ediyor musun? Senin hızında gideceğiz ve istediğin zaman durabilirsin."

Siyasi maddeler eklemeye gerek yok. Kendimi neye bulaştırdığımı biliyorum.

"Elbette." Ona neredeyse gözlerimi devirecektim.

Kelepçeler yerine oturuyor ve şüphelerime rağmen içimin derinliklerinde bir heyecan yükseliyor. Hiç kimseye kontrolü ona verecek kadar güvenmemiştim. Ve Valentino'ya kesinlikle güvenmiyor olsam da, bu konuda farklı bir şeyler hissediyorum.

İki sarı fırın eldivenini yere bırakıyor. "Sandalyenizin yanında yere diz çökün," diye talimat veriyor, tam boyuna kadar ayağa kalkarak.

Şimdi heyecan yerini korkuya bırakıyor. Ona kafa vermekten hoşlanmadığımı söyledim ve bu onun ilk hamlesi mi? Çifte sik hamlesi.

Duygularım yüzümden okunuyor olmalı çünkü bana tekrar bakıyor.

"Bu bir güven egzersizi." Sesi alçak ve derinden geliyor. "Ne kadar sadist olursam olayım, içinde bulunduğun durumdan ancak sen de zevk alıyorsan zevk alırım, bu zevk başka hislerle gizlenmiş olabilir."

Siktir et onu ama olsun. Zaten bu seviyede başlıyorsa, önümüzdeki günler çok daha aşırı olacak. Hoşuma gitmezse şimdi de vazgeçebilirim ama bir şey imzalamadan önce neye bulaştığımı görmeliyim. Nefes alarak, sarhoş zihnimin puslu akışına uyarak -şarap için Tanrı'ya şükürler olsun, çünkü bu hafta *çok fazla* bağlantıyı kesmem gerekecek- sandalyemi ayağımla geriye itiyorum, masanın yanına geçiyorum ve dizlerimin üzerine çöküp yumuşak malzemeye yaslanıyorum.

Valentino önümde dikiliyor, ama bakışlarına karşılık vermiyorum. Gözlerimi sabit bir şekilde önüme odaklıyorum, yüzüm taş gibi.

"Şüphelisin." Arkamdan dolaşıyor, diz çöküyor ve ellerini hafifçe omuzlarıma koyuyor. "Gerginsin" diyor, dudakları kulağımda. halde içimden bir ürperti daha geçiyor ama kılımı bile

Çıplak tenime masaj yapabilmek için gevşek krem malzemeyi ve sutyen askılarını omuzlarımdan nazikçe itiyor. Gözlerimi kapatıp dudaklarımı sıkı bir çizgi haline getiriyorum ama kızgınlığım yerini rahatlamaya bırakıyor. Bir yanım burada, bu pozisyonda, bir yabancıyla birlikte olduğu için açıkça gergin. Diğer yanım ise daha önce hiç olmadığı kadar heyecanlı.

Valentino ben yavaş ve derin nefes alana kadar tenimi yoğuruyor. Zihnimdeki karanlık, ayağa kalktığımda odanın yaptığı gibi etrafımda dönmeye devam ediyor. Belki planladığımdan biraz daha fazla içtim, ama bu iyi bir şey. Para için bir yabancıyı becerecek kadar çaresiz olduğum gerçeğinden biraz uzaklaşmama yardımcı oluyor.

Elleri bir an duraklıyor ve sonra gözlerime bir göz bağı geçiriyor. Gözlerimi açtığımda bile karanlık etrafımı sararken nefesimi emiyorum,

ve sabit nefesime ara veriyorum.

"Şşşt," diye mırıldanıyor, ben tekrar sakinleşene kadar derin ve yavaş masaj yapıyor, omuzlarım geride, ellerim belimde, hâlâ kelepçeli.

Elleri sırtım boyunca güneye doğru ilerliyor, omurgamdan aşağı iniyor, ruhumun çatlaklarındaki gerginliği hafifletiyor gibi görünen küçük daireler çiziyor. Bunun bir masajdan daha fazlası olduğunu hissediyorum, sanki bir parçası daha derin bir bağlantı için uzanıyor, sanki gerçekten önemsiyor gibi, ki bu garip çünkü önemsemediğini biliyorum.

Üstümü göbeğime doğru kaydırmaya başladığında utanıyorum. Ama dudaklarındaki küçük bir inilti duyuyorum ve benden tahrik olduğunu anlayabiliyorum. Sütyenimin askısını çözüyor ve kalbim hızlanıyor. Kendimi hem açık hem de savunmasız hissediyorum ve bu şaşırtıcı derecede hoş bir his. Bu arada, onun hâlâ o etkileyici takımın içinde tamamen giyinik olduğunu varsayıyorum. Başka bir güç oyunu, o kıyafetleriyle kalırken beni çıplak soyuyor. Kesinlikle kibirli bir pislik.

Tüm kızgınlığıma rağmen, nefesim hala hızlanıyor, Niagara Şelalesi kadar hızlı akıyor ve Valentino'nun bunu fark ettiğini biliyorum. Onun da dizlerinin üzerinde olduğunu söyleyebilirim ve pantolonunun kasıklarının belime baskı yaptığını hissediyorum. Kaya gibi sert ve muhtemelen bunu yapmak için çıldırıyor. Siktir et onu. Ona biraz işkence edebilirsem, en azından intikamımı almış olurum.

Elleri önüme geliyor, gömleğimi sütyenimin üzerinden yukarı çekiyor, sütyen artık açık, omuzlarımdan gevşekçe sarkıyor. İçimde küçük ısı artışları oluyor ve içimden dışarıya doğru bir heyecan fışkırıyor. Ben onu göremiyorum ama o beni mutfak zemininde dizlerimin üzerinde yavaş yavaş soyarken her şeyimi görebiliyor.

Kolay utanan biri değilim ama bu pozisyonda kendimi savunmasız hissediyorum ve bu beni azdırsa da bundan nefret de ediyorum. Ona teslim olmayacağım ya da vücudumun bana ihanet ettiğini ve beni tahrik ettiğini bilmesine izin vermeyeceğim. Ona kalçalarımın arasından bu kadar kolay zevk almanın hazzını yaşatmayacağım.

Göğüslerime gelene kadar iki elini de kaburgalarımın üzerinden yukarı kaydırıyor. Parmakları kaburgalarım boyunca soldan sağa doğru hareket ederek alt tarafta dolaşarak, sadece yukarıdaki hassas etle hafifçe alay ediyor. Bacaklarımdaki karıncalanmayı görmezden gelmeye çalışarak nefesimi tutuyorum.

Ama acele etmiyor. Parmaklarını tenimde ileri geri gezdiriyor, her seferinde daha da yükseğe kayıyor, göğüslerimin ortasına yaklaşıyor, hassas tenim dokunuşuyla tüylerimi diken diken ediyor. Öne doğru eğiliyor, yüzünü omzuma doğru eğiyor. Yabani saçları enseme gıdıklıyor ve nefesini yanağımda hissediyorum.

"Tamamen benim olacaksın," diye mırıldanıyor ve sonra iki göğsümü de avuçlarının arasına alıp meme uçlarıma küçük daireler çizerek bastırıyor.

Ağzımı kapatmadan önce dudaklarımın arasından bir inilti dökülüyor. Başımı omzuna yaslamamak için kendimi zor tutuyorum, her ne kadar göğsüm alev alev yanıyor ve beni içten dışa doğru tatmin ediyor olsa da. İleri geri sallanıyorum, farkına varmadan kıcımlı onun aletine bastırıyorum.

Sikeyim.

Kendimi kontrol etmek için umutsuz bir çabayla bedenimi hareketsiz tutuyorum, göbeğimi geriye, hisleri uyuşturmaya çalışıyorum, dikkatimi dağıtmak için dilimi ısıyorum.

Elleri göğsümde gezinmeye devam ediyor, ama sonra başparmağı ve işaret parmağı arasında bir meme ucunu esir alıyor, aralarında yuvarlıyor ve sıkıyor. Bu his doğrudan amıma bir zevk şoku gönderiyor ve yardım edemiyorum ama sessizce nefes alıyorum.

Ama herif bunu duyuyor ve gülümsediğini duyuyorum. "Hoşuna gitti," diye mırıldanıyor.

Sessiz kalıyorum.

Göğsümdeki elleri beni ona daha sıkı bastırıyor ve tenimi okşamaktan meme uçlarıma işkence etmeye geçiyor, beni zevk ve acının diken üstünde tutuyor. Etkileşim hakkında ne demek istediğini anlıyorum ve şimdi meme ucu kelepçesi fikrini daha da merak ediyorum. İtiraf etmekten nefret etsem de, bu adam ellerini iyi kullanıyor. Bu onun değerleri için bir şey ifade etmiyor, ama nasıl dokunulacağını kesinlikle biliyor.

"Şuna bakar mısın, benim küçük pis kölem tam bir mazoşist." Sesi kulağımda gümbürdüyor ve vücudumda elleriyle aynı etkiyi yaratıyor.

Göğüslerimi serbest bırakarak iki elini yanarımdan aşağı kaydırıyor ve işaret parmaklarını kotumun bel bandına sokuyor. Ön tarafa doğru kayarak düğmeyi ve fermuarı çözüyor ve kotumu yavaşça santim santim aşağı indirirken aşırı heyecanlı amımı sakinleştirmeye çalışıyorum.

Siyah tangamın dantellerini okşuyor. "Biri benim için giyinmiş."

Tanga giymemin tek nedeni diğer normal iç çamaşırlarımın kirli olmasıydı ama onun bunu bilmesine gerek yoktu. Çıplak kıkıranağı sıkıyor ve sonra sertçe tokatlıyor. Acı, onun gücü ve benim savunmasızlığımla karışarak zevke dönüşürken nefesim kesiliyor, bu da beynimde kimyasal bir reaksiyona neden oluyor gibi görünüyor.

Kot pantolonum kalçamın ortasına kadar inmişken, büyük, sıcak elleriyle kıcımlı yoğuruyor, parmakları umutsuzca başka yerlere yaklaşıyor. Her

Yaklaştığında içimde bir dalgalanma daha oluyor ve bir iniltiyi bastırmak için dilimi daha sert ısıırıyorum, neredeyse kanım çekiliyor.

Parmakları şimdi kalçalarımnda aşağı yukarı geziniyor ve siyah dantelin arasından klitorisimi ovarak amımı okşuyor. Hızını artırdıkça, sürtünüp bastırdıkça nefes alıyorum ve sonra kıcıma bir, iki, tekrar tokat atmak için bir saniyeliğine geri çekiliyor.

Avuçlarının hızla tenime çarpması beni içten dışa sarsıyor. Kendini tutmuyor ve güçlü bir adam. Yanlış bir vuruşla beni ikiye bölebilir ya da parçalayabilir. Yine de, zamanlama, yerleştirme ve darbeleri indirir indirmez okşama konusunda bir uzman. Şok ve acı, içime akan, amımı besleyen ve daha da ısılatan derin bir sıcaklığa dönüşüyor. Sakin kalmak için elimden geleni yapmama rağmen, yaptığı her şey beni ısılatıyor. Ben de kendimi ona bırakabilirim.

Bir damla ter sırtımdan aşağı süzölüyor. Sonra omuzlarımı öne doğru iterek beni önünde ellerim ve dizlerimin üzerine çökmeye zorluyor, ellerim hâlâ birbirine kelepçeli.

"Sen benim küçük pis fahişemsin ve seni zevkten çığlık attıracağım," diye homurdanıyor.

Sözleri amımın zonklamasına neden oluyor.

Siyah tangamı tutup aşağı çekiyor, kıcımı ortaya çıkarıyor ve bir şaplak daha atıyor. Hoşuna gitmiş gibi görünen bir gıcirtı çıkarıyorum ve klitorisim boyunca iki parmağını gezdirirken kıkırdıyor, girişime doğru kayıyor, dokunuyor ve alay ediyor.

"Eğer ses çıkarırsan ağzını tıkarım," diyor ve ben ağzımı kapatıyorum, içimde bir burkulma hissediyorum. Tam ben de sessiz kalmaya çalışmaktan vazgeçmek üzereyken.

Kıcımda sert ve sıcak bir şey hissediyorum, küçük bir daire şeklinde. Beş inçlik cam popo tıkacını girişime tuttuğunu fark ettiğimde içimden bir titreme geçiyor. Onu ısıtmış olmalı çünkü tenime karşı sıcak ve pürüzsüz. Ayrıca ıslak, kayganlaştırıcı ile kaygan, bana sürdüğü.

Nefes almaya devam ediyorum, titremenin amımdan göbeğime doğru sallandığını hissediyorum. Parmakları sihirli işlerini yapmaya devam ederken, diğer eli tıkaca hafif bir baskı uyguluyor.

İlk küçük cam boncuk içime süzölüyor ve ben nefes nefese kalıyorum. Valentino elini amımdan çekti ve kıcıma sert bir tokat attı.

"Sessiz kalmana yardım edeceğim, küçük köle," diyor. Parmağını dudaklarımda gezdiriyor ve dudaklarım onun için ayrıldığında bir mutfak bezini ağızımdan geçirip başımın arkasından bağlıyor.

"Artık çığlıklarını kimse duyamaz," diyor ve amım yeniden karıncalanıyor. Emirlerine karşı gelerek daha yüksek sesle nefes alıyorum. Şimdi beni bir mutfak beziyle susturabileceğini düşünüyorsa, mümkün olduğunca çok gürültü çıkaracağım.

Ellerinden biri klitorisime uzanırken diğeri cam tıpayı döndürüyor, hafifçe ama sıkıca bana doğru ileri geri sallıyor. Kalbim küt küt atıyor ve ellerim hâlâ birbirine bağlı bir şekilde soğuk fayans zemine bastırılmış durumda. Göğüslerim aşağı sarkıyor, birbirine sürtünüyor ve kendimi ona karşı tamamen açık ve savunmasız hissediyorum. Bu beni daha da ateşlendiriyor ve inliyorum, sesim kumaşın arasından boğuk boğuk çıkıyor.

"Benim için al, benim tatlı küçük sürtüğüm." Son kelimeyi 'aşk' diyebilecek kadar şefkatle mırıldanıyor. İkinci cam boncuk içeri kayarken biraz daha bırakıyorum. Gözle görülür şekilde daha büyük ve tekrar inliyorum, dudaklarım tıkaça karşı zorlanıyor.

Bir eli tıkacın üzerindeyken, diğeri her tarafımda dolaşıyor ve sonra meme ucumu çekiyor, beze karşı inerken beni ileri geri sallıyor.

"O mükemmel kışını benim için salla," diyor, eli daha hızlı hareket ediyor, tenimi tırmıklıyor. Sanki cinsel oyun tüm vücudumdaki her siniri harekete geçirmiş gibi.

Ve sonra Valentino elini tekrar öne kaydırıyor, klitorisimi okşuyor, iki parmağını amımın derinliklerine sokuyor.

Aynı anda hem arkadan hem de önden gelen dolgunluk beni bunaltıyor ve kalçalarımı ileri geri oynatarak, olabildiğince yüksek sesle inleyerek eline karşı koyuyorum. O sadece baskıyı artırıyor, kalçalarımı içeriden yuvarlıyor, tıkaç bana baskı yapmaya devam ederken beni ileri geri döndürüyor. Son boncuk kocaman ve sığacak mı bilmiyorum ama umurumda değil çünkü yanıyorum ve her şey birlikte titreşiyor ve cızırdıyor, tüm hisler aynı anda içimden fırlıyor.

Valentino amıma sertçe ve derinlemesine sokuyor. Bu arada, tıpayı daha fazla baskı uyguluyor ve en büyük cam top tamamen içeri batıyor, beni geriyor ve beni zevk ve şokla haykırmama neden olan sıcak bir emme hissiyle dolduruyor.

Şimdi kışıma tokat atıyor ve ben çığlık atıyorum, ses boğuklaşıyor, bir iniltiye dönüşüyor, göğsüm nefesimle birlikte inip kalkıyor. Her şey ,

ve tıkaçın kabzasına dokunarak hassas boşluğun hislerle dalgalanmasını sağladığında nefes nefese kalıyorum. Amım sırlıklam olmuştu ve nefes nefese kalmıştım, ellerimin ve dizlerimin üzerinde titriyordum, içime sıcaklık doluyordu.

"İşte bu," diyor Valentino, ses tonunda tatmin olmuş bir kendini beğenmişlikle. "Küçük kirli Valentine gibi benim için tamamen tıkandın. Ve şimdi bana dilini nasıl kullandığını göstereceksin."

Birkaç saniyeliğine gözden kayboluyor ve sonra önümde sesini duyuyorum.

"Bana bak," diyor ve onu göremesem de sesini takip ediyorum, Başımı kaldırıyor. bağı çözüyor ve gülümsediğini duyuyorum. "Ağzını aç," diye emrediyor.

Midemde bir şeyler kasılıyor ve amımın titreşimi yavaşça dururken, tıkaçın kıkımda derin ve ağır olduğunu hissediyorum. Kalbim hâlâ çarpıyor ve çoktan mahvolmuşum, çoktan onun olmuşum gibi hissediyorum, ama hâlâ iyi bir fahişe gibi onun sikini emme fikrinden hiç hoşlanmıyorum.

Ama onun kölesi olacaksam, olmak zorundayım.

VALENTİ HAYIR

S O muhteşem. Titreyen ve çıplak, elleri ve dizleri üzerinde, bağlı ve gözleri bağlı, Kardan Adam anal tıkacı kışına gömülü, sıcak küçük amı sıcak ve daha fazlası için hazır. Ama bu sadece ön raunt. Bu, ona daha sonra yanında hiçbir şey, nasıl kırıp dökeceğim, perişan edeceğim, gerçekten çılgılık attıracağım.

Eğer bunun yoğun, sözleşmeyi imzalayana kadar bekle.

Ağzını açmasını emrettiğimde bu kez karşı koymuyor ama geçmişte kötü bir deneyim yaşamış olmalı çünkü enerjisindeki ani düşüşü, omuzlarının nasıl hafifçe sarktığını fark ediyorum. Bununla birlikte, göğsünü öne doğru itmeye devam ediyor, altından sarkan o muhteşem göğüslerini gösteriyor, pembe meme uçları sert ve dik. Kabul ettiğinden daha çok beni tahrik ediyor. Siyah sütyeni hala omuzlarından sarkıyor ve hafifçe hareket ettiğinde meme uçlarına sürtünerek onu inletiyor.

Onu böyle, açık ve benim için çözölmüş görmek hoşuma gidiyor. Onun derinliklerine inmek istiyorum, sadece bedenine değil ruhuna da inmek, nelerden oluştuğunu görmek, hangi karanlık sırları taşıdığını, hangi korku ve utançların cinsel alevini şekillendirdiğini öğrenmek istiyorum.

Pembe dudaklarını belli belirsiz aralıyor, çenesini bana doğru eğiyor.

"Aferin kızıma," diyorum, işaret parmağım çenesinin altında, onu okşarken Başparmağımla, ağzım onunkinin tam önüne gelene kadar öne eğildim.

"Efendini nasıl memnun ettiğini göster bana," diye fısıldıyorum, dudaklarımın onunkilere değmesine izin vermeden. Onu öpmeyeceğim, ne şimdi ne de sonra. Öpüşmek ritüelimizin bir parçası değil, yine de onu mümkün olan her şekilde becereceğim.

"Şimdi, yala."

Dudaklarına kalın bir buzlu şeker götürürken geri çekiliyorum. Saf şekerli sudan yapılmış ve soğuk onu şok etmiş gibi görünüyor. Bu gece sikimi alamayacak. Benim olduğunda, bu başka bir hikaye. Ama şimdi bana neler yapabileceğini ve ne kadar istekli olduğunu kanıtlama şansı var.

Buzlu şekerin başı dudaklarına değiyor ve öne eğilip uzunluğunu aşağı yukarı yalıyor. Öne doğru eğilip parmaklarımı tekrar amına götürüyorum, iki parmağımı içeri kaydırıp onu derin ve hızlı bir şekilde pompalıyorum.

İnleyerek daha sert yalıyor, dondurmaya ağzına götürürken dudaklarını mükemmel bir O yapıyor, çenesini kaldırıyor, daha fazlasını ağzına götürürken sarı saçları geriye düşüyor. Sikimi onun ağzında görmeyi, ihtiyacını, sürünmesini görmeyi arzuluyorum.

Söz konusu alet elbise pantolonumu zorluyor ve kendi kıyafetlerimi yırtıp onun içine dalmak için can atıyorum. Ben hâlâ takım elbisemi giymişken onu karşımda çıplak, elleri ve dizleri üzerinde görmek beni daha da sertleştiriyor. Bu kız hem övgüye hem de aşağılamaya, zevke ve acıya, coşkuya ve yıkıma boyun eğecek. Ama onunla işim henüz bitmedi.

"İyi iş," diye övüyorum, buzlu şekeri ağzından kaydırarak çıkarıyorum. Tükürüğü damlıyordu ve parmaklarımı tek bir akıcı hareketle amından çıkarıp buzlu şekeri doğrudan yerine kaydırıyorum.

Buz içine dolduğunda nefesi kesiliyor ve sırtının eğilmesini, parmak eklemlerinin yerde beyazlaşmasını izliyorum. Kalp atışları hızlanıyor ve ben gülümsüyorum. Mükemmel bir şekilde duyarlı, her küçük dokunuşa, her karanlık kıvrıma tepki veriyor. Diğer elimle Kardan Adam'a dokunurken, buzlu dondurmaya yavaş ve uzun pompalarla içinde aşağı yukarı hareket ettiriyorum, ta ki inleyene kadar.

"Kullanılmayı seviyorsun," diyorum, kıcını tokatlıyorum ve sonra diğer elimi klitorisine götürüyorum, ovuyorum ve sıkıyorum. "Benim için gel, benim tatlı küçük sürtüğüm." Nefes alışının hızlandığını ve bacaklarının titremeye başladığını hissediyorum.

Ve sonra, dondurmaya çekip iki parmağımı tekrar sokuyorum, sert ve derin bir şekilde dalıyorum, her itişte parmak eklemlerimi klitorisine çarpıyorum. On saniye, on beş saniye boyunca acımasızca devam ediyorum ve nefes alışları çığlıklara dönüşüyor. Karnı titremeye başlıyor ve sırtı daha da keskin bir şekilde eğilirken ve amcığı höpürdetip şırıldarken, taze meyve suları parmaklarımı kaplarken içindeki kasılmaları hissediyorum.

Ve sonra, uzun, ürpertici bir iç çekişle sessizliğe gömülüyor, vücudu bitkin bir şekilde durma noktasına geliyor.

Buz parçasını lavaboya atıyorum ve ellerimi vücudunda gezdiriyorum. Daha da rahatladığını hissediyorum ve şimdi yumuşak bir şekilde inliyor, amından hala küçük höpürdetme sesleri geliyor.

Gözlerindeki bağı çıkarıyorum, gözlerim çıplak vücudunda geziniyor. Kendinden geçmiş görünüyor ama bu iş henüz bitmedi. Hem de hiç.

Birkaç saniye onun keyfini çıkarıyorum, hem daha az üzgün hem de daha şeffaf, vahşi görünen geniş mavi gözlerinde yorgunluğun zevkle karışmasını izliyorum. Daha önce kararlıydı, ses çıkarmamaya, ona ne kadar zevk verdiğimi saklamaya çalışıyordu ve sonra, ağzını tıkadığımda, emirlerime doğrudan karşı gelecek kadar yüksek sesle çığlık atmaya çalıştı. Benim kirli küçük Valentine'im bir savaşçı ve bunun beni ne kadar zorladığını bilmiyor. Ama yine de oyun zamanı.

"Kal," diye emrediyorum. Ayağa kalkıp kanepeye doğru yürüyorum ve L kıvrımına oturup yanımdaki deri ayaklıkları okşuyorum.

"Bana doğru sürün, benim küçük pis kölem," diyorum.

Dudaklarımı yalayıp onu izliyorum. Kendi suyuyla ıslanmış, gözlerinde mükemmel bir tatmin var. Ama şimdi, şüphe ve kızgınlık bakışlarına geri dönüyor ve sanki ölmeyi tercih ediyormuş gibi bana bakıyor. Açık bir kitap olduğunun, bilmek istediğim her şeyi bana gösterdiğinin farkında değil.

Gözlerimi ondan ayırmıyorum ve kendimi tekrarlamıyorum.

Ve sonra, hareket etmeye başladı. Yavaşça, gözlerini benden kaçırarak, göğüsleri sallanarak, kalçaları sallanarak, siyah tangası hala üzerinde, yerde sürünmeye başlıyor, bilekleri hala birbirine kelepçeli olduğu için acı verici bir şekilde yavaş ilerliyor. Tamamen bana ait. Zorlukla hareket edebiliyor ama yine de orada, komutlarımı santim santim takip ediyor. Oh, onunla ne kadar eğleneceğim.

"Bana bak," diye emrediyorum.

Gözlerinde nefrete benzer bir şeyle bakışlarını benimkilere kaldırıyor, küçük pembe dudakları hançer gibi dikilmiş.

Sonunda tam önümde, omuzlarını geriye, göğsünü öne doğru itiyor. Dizlerinin üzerinde bile hâlâ güçlü ve gururlu. Bu sadece onu kırmaktan daha çok zevk alacağım anlamına geliyor.

"Kucağımda dört ayak üzerinde dur."

Gözleri alev alev yanıyor olsa da dili alt dudağının üzerinden dışarı fırlıyor ve bunu isteyerek yapmadığını biliyorum. Çıplak olduğu için tahrik oluyor ve

Kelepçeliydim ve takım elbise giymiştim, ona emirler veriyordum ve orgazm oluyordum.

İtaat ediyor ve şimdi benim üzerime yerleşmiş, doğrudan duvara bakıyor.

Gözlerimi hala tamamen dolu olan lezzetli kıkına dikiyorum. Sağ elimle avuçlarken, sol elim göğüslerinin arasına girene kadar tüm yumuşaklığının ve kıvrımlarının altından geçiyor ve onları yavaşça ovuyor.

"Kontrat üzerinde konuştuğumuzda canını yakacağımdan korkuyordun," diyorum. "Sana canını yakacağım tek zamanın, bunun için çılgık attığın, vücudundaki her hücrenin zevkte boğulabilmek için acıya ihtiyaç duyduğu zaman olduğunu öğreteceğim."

Omurgasından küçük bir ürperti geçiyor ve bunun korku mu yoksa beklenti mi olduğunu anlayamıyorum, ama yüzü değişmiyor ve önündeki duvara bakmaya devam ediyor, ifadesi sabit ve sert. Muhtemelen onu bu kadar kolay heyecanlandırabildiğim gerçeğinden nefret ediyor.

Bu hafta bitmeden benden daha çok nefret edecek.

Elimi onun muhteşem kıvrımlarına bastırıyorum ve sonra ona sert ve hızlı bir şaplak atıyorum. "Bu senin hem cezan hem de bu kadar iyi bir küçük kız olduğun için ödülün.

Köle," diye mırıldanıyorum, ellerimle göğüslerini sıkıyorum, bir iniltiyi bastırırken meme uçlarını büküyorum. "Sesini tutabilirsin ama zevkini tutamazsın" diyorum. "Bunu kabul etmelisin, tıpkı benim istediğim gibi."

Ona şaplak atmadan önce kıkını ovuyorum. Bana karşı sarsılıyor ve ben onu okşarken fişe dokunuyorum. Terli sırtı yükseliyor ve boğazında gizlenen iniltiyi tutamayana, sırtı sarkmaya ve bacakları titremeye başlayana kadar ona tekrar tekrar şaplak atıyorum.

"Nasıl hissettirdiğini seviyorsun, değil mi?" Mırıldanıyorum. "Acının zevke dönüşmesi. Tıpkı hayat gibi kirletilmiş ama yine de güzel. Öğrenmen gereken şey bu. Acıdan bile güzellik doğar."

Tekrar cezalandırmadan önce kıkını okşarken bacakları titriyor. Şimdi bana karşı soluk soluğa, dizleri çöküyor, bana doğru yığılıyor, uyarılmışlığı elbise pantolonumu lekeliyor, nefes almak için çırpınıyor.

Aletim pantolonuma doğru geriliyor, vücudumdaki her hücre tetikte ve canlı. En çok o zaman hissediyorum, bu derinliği, bu hayatı. Ve yıllardır hiç bu kadar iyi olmamıştı. Aşırıya kaçıp bu ölümcül seksi kadını satın almakta haklıydım. Beklediğimden de iyi çıktı.

Nefes alış verişi sakinleşene ve titremesi durana kadar omuzlarını ovuyorum, sarı saçlarından bir tutamı kulağının arkasına kıvrıyorum.

"Şimdi tıkaç kıcından çıkaracağım," diye bilgilendiriyorum onu. "Dört ayak üzerine dönersen aç daha iyi olacak."

İtaat ederken bana bakıyor ve ıslak ve parlak olan gözlerinde ışık gibi bir şey var. Seks onun içinde de bir şeyleri uyandırmış gibi görünüyor, her ne kadar bunu kabul etmek istemese de. Benim seks sapığım olmayı sevecek. Zaten seviyor.

Kardan Adam'ın sapını tutuyorum ve yavaşça oynatıyorum.

"Rahatla ve nefes ver," diyorum ve en büyük top çıkarken inliyor, onu hızla diğer ikisi takip ediyor.

Kardan Adam'ın üzerinde dışkı yok, gerçi olsaydı da şaşımazdım, çünkü anal boşluğunun beş santim içine oturmuştu. Kaygan ve hâlâ yerleştirmeden önce üzerine sürdüğüm hindistan cevizi yağı gibi kokuyor.

Kağıt havluya sarıyorum ve sehpanın üzerine bırakıyorum.

"Aferin kızıma," diye övüyorum. "Duş almak, giyinmek ve tatlı yemek ister misin?"

Kaşlarını kırıştırıyor. "Tatlın bekliyordu ve bana söylemedin mi?"

Sanki ona hakaret etmişim gibi.

Kıkırdıyorum. "Önce tatlımın tadını çıkarmak istedim." Kıcına küçük bir tokat atıyorum ve beni canlı canlı yüzmek istiyormuş gibi bakmak yerine bir saniyeliğine gülümsüyor.

"Ben duş alacağım," diyor. "Döndüğümde tatlı masada olsa iyi olur."

"Oh, burada bir anahtarımız mı var?" Alay ediyorum.

Odadan çıkarken bana pis bir bakış fırlattı, kalçaları sallanıyordu, kıcı hala ellerimden kızarmıştı. Bir dahaki sefere başka yerlerde iz bırakacağım. Ve bir dahaki sefer olacak. Bunu ikimiz de biliyoruz.

AVA

H Lanet olsun, sikini bile kullanmadı ve beni Shawn'ın son beş yılda siktiğinden daha iyi sikti. Neden bu kadar uzun süre Shawn'la kaldım? Uzun mu?

Sanırım yaşadığımız işlev bozukluğuna aşinaydım. Hailey bana çok rahat olduğumu, erkeklerden çok daha iyi bir zevki olmadığını ama en azından onlardan daha hızlı kurtulduğunu söyledi. Daha iyi birini bulamayacağımdan korkuyordum. Yanılmışım.

Valentino'nun duşu, tavandan yağmur yağdıran ve her taraftan masaj yapar gibi su fışkırtan, ayrıca bir tarafında küçük bir bank bulunan süslü bir duş. İki ya da daha fazla kişi için yeterince büyük ve başka durumlarda duшта neler yapacağımızı hayal ediyorum.

Bir yanım bana emirler yağdırmasını, beni cezalandırmasını, bana tapınmasını seviyordu. Yüksek sesle söylemesem bile, kendimi daha önce hiç hissetmediğim kadar değerli hissettirdi.

Yine de bundan ne kadar keyif aldığımı bilmesine izin vermeyeceğim. Bana bedenim için ödeme yapıyor olabilir ama zihnim, iletişimim ve açıklığım için ödeme yapmıyor. Kalbim için ödeme yapmıyor ve o benimdir. Ticari bir işlem pürüzsüz ve kişisel değil ve tam da ihtiyacım olan şey. Özellikle son birkaç aydır yaşadığım depresyonla birlikte, cinsel ve basit bir şey beynime kolay adımlar attırıyor

dikkatimi dağıtacak ya da moralimi bozacak başka bir şey yok. Beni anda tutuyor, tıpkı Hailey'nin anneme yaptırmaya çalıştığı farkındalık gibi.

BetterHelp sitesindeki terapist, karşılayabildiğim birkaç seansımızda bunu denememi tavsiye etti. Söylemesi yapmaktan daha kolay tabii ki. Ama Valentino bana bunu yaptı, beni mükemmel bir şekilde anın içinde, avucunun içinde tuttu.

Dušta acele etmiyorum, sıcak suyun üzerimde yuvarlanmasına izin veriyorum, ateşli cildime masaj yapıyorum.

Duş alırken bir anda kapı açılıyor ve kalbim tekrar hızla çarpmaya başlıyor. Duşun cam duvarları bulanık olduğu için Valentino sadece belli belirsiz halimi seçebiliyor. Beni daha önce çıplak görmediğinden ve kıcıma kocaman bir tıkaç sokmadığından değil.

"Kıyafetlerin burada," diyor ve daha fazla gidiyor.

Bu çok güzeldi. Her bir giysiyi katladı ve lavabonun hemen yanına yeni bir havlu koydu. A tipi gibi görünüyor.

Banyodan giyinik çıkıyorum ve Valentino'yu mutfakta buluyorum. Masada iki küçük tabak, bir top dondurmayla çikolatalı brownie var.

"Dur tahmin edeyim, vegan dondurma mı?" Sinsi bir sırıtışla söylüyorum. Kıkırdıyor. "Vegan donmuş yoğurt."

İkimiz de oturduk ve ağızda eriyen tatlıyı sanki az önce efendi-köle ön turu yapmamışız gibi yedik.

"Sözleşmede birkaç şey var," diyor Valentino, doğrudan işe girerek. "Neden okumayı bitirmiyorsun, sonra konuşabiliriz."

"Ben yedikten sonra," diyorum, daha uzun süre dayanması için brownie'yi daha yavaş yemeye çalışıyorum.

Her zaman tatlıya düşkün olmuşumdur ve bu cennet gibi.

Kıkırdıyor ve başını sallıyor. "Belki birisi *yemek fetişi* eklemek ister sözleşmenin bir parçası mı?"

"Bu bir fetiş değil," diye . "Sadece çikolatayı seviyorum." "Anlaşıldı."

Fetişi olan o gibi hissediyorum.

İlahi şeyi bitirdiğimde, sözleşmeyi inceliyorum. Heyecanım biraz yatışmış ve cinsel gerginliğim azalmış olduğundan daha net düşünebiliyorum.

Sözleşme, düzenlemeyi, 'köle'nin gerçekte ne anlama geldiğini, yani yatak odasında her zaman güvenli kelimelerle boyun eğmeyi tanımlayarak başlar

uygulamak. Yeşil devam *et*, sarı , *bunun hakkında konuşalım* ve kırmızı *Siktir git*.

"Sözleşmede zamanlarda ne yapacağımızdan bahsedilmiyor," diye not düşünüyorum. "Sadece yatak odasındaki bir köleden bahsediyor, bu yüzden seanslar arasında özgür bir insan olduğumu varsayıyorum."

Valentino, "Ben bir haftalığına işten izin aldım, sana da aynısını yapmanı öneririm," diye yanıtlıyor. "Yedi gün boyunca yirmi dört saat benimle birlikte olacaksın ve ne yapacağımıza gelince, ne istersek onu yapacağız. Seçenekler sonsuz."

Bunu birden fazla yerde cinsel gezintiler anlamına alıyorum. Eğer bu adam yılda sadece bir kez ilişkiye giriyorsa, sahip olduğu kısıtlı zamanı en iyi şekilde değerlendirmek isteyeceğini varsayıyorum.

"Buradaki tarihler sekiz Şubat Perşembe günü saat 12'den on beş Şubat Perşembe günü saat 12'ye kadar diyor," diyorum. "Ama on bir Şubat Pazar akşamı meşgulüm."

Valentino bir kaşını kaldırıp bana o siyah gözlerini gösteriyor. "Elli bin dolarlık taahhüdünü yerine getiremeyecek kadar önemli olan şey tam olarak nedir?"

Gözlerimi deviriyorum. Ayrıntıya girmek istememiştim ama adam hıyarın teki. "Bugün yeğenimin onuncu yaş günü ve altı ay önce bize bilet aldım. Aynı gün Bring Me the Horizon konserine gideceğiz," diyorum. "Onlar onun en sevdiği grup ve onu hayal kırıklığına uğratamam."

Valentino bana uzun uzun ve derin derin bakıyor ve sonra başını sallıyor. "Pekâlâ. Ayın on birinde saat kaçta burada olacaksın?"

"Erken bir aile yemeği yiyeceğiz ve gösteri 11'de sona erecek, yani ulaşım süresini göz önünde bulundurursak, muhtemelen öğleden sonra 3'ten gece yarısına kadar sürecek."

Bu dokuz saat demek, sözleşmedeki yedi günden birinin neredeyse yarısı demek. Bir yanım Valentino'nun sinirleneceğinden korkuyor. Nasıl biri olduğu, sinirli olup olmadığı, istediğini elde edemediğinde nasıl davrandığı hakkında hiçbir fikrim yok. Bu beni her ne kadar rahatsız etse de, nasıl tepki vereceğini görmek için harika bir fırsat.

"Bunu telafi etmek için ayın dokuzunda 12 yerine sekizinde gece yarısı gelebilirsin," diye soğukkanlılıkla cevap veriyor. "Seni alması için bir Uber göndereceğim ve ayın on birinde uzakta geçireceğin zamana gelince, seni bırakıp kendim alacağım."

Çabucak hesapladım.

"Sadece dokuz saatliğine gidiyorum ama karşılığında on iki saat daha istiyorsun," diye not düşünüyorum.

Valentino sırtıyor. "Bunu ilgi olarak düşün. Ayrıca buraya sabahın üçü yerine gece yarısı gelmeniz sizin için daha rahat olabilir."

"Doğru."

Doğum günü için beni bırakıp alması yine o garip centilmen ve hıyar karışımı şeye benziyor. Ya da belki de sadece nerede yaşadığımı ve ailemin kim olduğunu görmeye çalışan kontrol manyağı tarafıdır.

"Arabaya gerek yok," diye ekliyorum. "Bir Uber'le gidip gelirim." O zamana kadar elime biraz daha fazla para geçecek, ama Valentino bana sert sert bakıyor.

"Seni alıp bırakacağımı söyledim."

Kesinlikle kontrol manyağı o zaman. Eğer başka seçeneğim yoksa, beni uzak bir yere bırakmasını sağlarım, böylece kimse onu göremez.

"Madem ısrar ediyorsun," diyorum sertçe. Görünüşe göre köle efendisi her zaman istediğini elde ediyor.

Sözleşmeyi kelime kelime okumaya devam ediyorum, beni sümüksü bir şeye bulaştıracak herhangi bir tuzak olmamasına çok dikkat ediyorum. Gerçekten de herhangi bir şeyi imzalamadan önce bir avukata baktırmalıyım ama bunun için ne zamanım ne de param var.

Meblağın yarısı varışta, diğer yarısı da son gün ayrılmadan hemen önce bana havale edilecek. Banka bilgilerim ve kıyafet bedenim de gerekli.

"Dur tahmin edeyim, giymemi istediğin tüm iç çamaşırlarını sen mi alacaksın?" diye sordum.

Valentino'nun gözlerine o kirli parıltı geri geliyor ve koyu renk saçlarından bir tutamı gözlerinden uzaklaştırıyor. "Kesinlikle."

"Aynı yatakta mı uyuyacağız?" diye sordum.

"Buna karar vereceğiz."

En altta tam gizlilikle ilgili bir bölüm var, Valentino anlaşılmamızdan kimseye bahsetmeyecek, ancak hiçbir şey beni sessizliğe bağlamıyor ve hafta biter bitmez birbirimize hiçbir şey borçlu değiliz ve diğeri yokmuş gibi davranacağız. Bağlantıya gerek yok, mesaj yok, bir daha asla temas yok.

Neden bu kadar zahmete girdiğinden hala tam olarak emin değilim, ama bu benim yararına ve 'anlaşılmamız' için 50 bin dolar harcamasıyla ilgili bir sorunum yok.

Banka bilgilerimi ve kıyafet bedenimi dolduruyorum. Sözleşmenin adresimi istememesine sevindim, çünkü şu anda tam olarak bir adresim yok.

En alta geldiğimde "İmzalamaya hazırım," diyorum.

Valentino gözlerimin içine bakıyor, üzerinde hâlâ o kusursuz takım elbise var.

Göğüs kıllarını görmeme bile izin vermedi.

"İstekli olduğunuzdan tamamen emin misiniz?" diye sorar. "Hala geri çekilebilirsin."

Sanki bunu yapmam için bana meydan okuyor. Ama mantık moduna geçtiğim gibi korkutucu derecede sakinim.

"Eminim," diyorum tatlı tatlı gülümseyerek. "Başka türlü olmasını istemezdim."

Noktalı yere imzamı atıyorum ve aynı şeyi yapması için sözleşmeyi ona veriyorum.

Ve işte böyle, satıldım.

İçimde biraz boşluk hissediyorum, ama bu boşluk enerji ile doluyor ve soğuk mantık kaynayan duygulara dönüşüyor.

"Dışarı çıksam iyi olacak," diyorum ve kalkıp tabağımı lavaboya götürüyorum. "Tabii ki. Seni bir Uber'le eve gönderirim. Adres nedir?"

Birkaç gece daha orada kalacağım için ona Janelle'in adresini verdim. Hailey'i rahatsız etmemek için gerçekten çok uğraşıyordum çünkü çok meşguldü ama telefonumu sessize almak zorunda kaldım. Valentino'nun evine döndüğümle ilgili son mesajı gönderdiğimden beri sürekli beni arıyor. Ona hayatta olduğumu söyledim ama başka bir şey söylemedim.

Valentino benimle kapıya kadar yürüdü. Uzun boylu ve geniş, ama hafif ve rahat yürüyor, omuzları geride, mükemmel bir duruşu var.

"Dinlen," diyor. "Tüm enerjinize ihtiyacınız olacak, benden söylemesi." Bana o gülümsemesini gösteriyor, sakalı onu hem daha klas hem de daha tehlikeli gösteriyor.

Sadece kıkırdıyorum. "Elbette. İyi geceler."

Bana çıkışı gösteriyor ve ben de dışarıda bekleyen Uber'ime doğru yola çıkıyorum.

Tüm bu durum hakkında ne hissedeceğimi bilemiyorum ama kesinlikle Hailey'i aramam çünkü artık mesajdan aramaya geçti. Sadece gülümsüyorum, olayları olumlu bir şekilde değerlendirmeye karar veriyorum. Hayatımda ilk kez Sevgililer Günü'nde gerçekten de 'şenlikli' bir şey yapacağım.

Eve gider gitmez onu . Saat neredeyse on bir olmuştu.

"Açıkla," diyor Hailey telefonu açar açmaz. Sadece iki yaş büyük olmasına rağmen bana 'anne' deme alışkanlığı var. Ona Valentino'dan güvenlik önlemi olarak bahsettim çünkü anlatacak başka kimsem yoktu, küçük kirli sırrımı ona gerçekten açmak istediğimden değil.

"Bir şey yok, Hails. Endişelenmene gerek yok," diyorum.

"Şeker baba olayının bir şaka olduğunu, gerçekten yapmayacağını söylediğini sanıyordum?"

Şakaydı çünkü tüm babalar yaşlı ve iğrençti ve bir parçam vanilya bebek olmanın asla işe yaramayacağını biliyordu. Neredeyse hepsi gerçek seks isterdi.

"Dediğim gibi, bu adam tam olarak bir baba değil," diye başlıyorum, hikayeyi ürkütücü hale getirmeden anlatmaya çalışıyorum.

"Bana psikopat bir sapık gibi geldi," diyor Hailey. "Seni neden evinde istedi?" Hailey'e karşı her zaman açık oldum. Çocukluğumuzdan beri birbirimize her şeyi anlatırız ve çoğunlukla birbirimizi yargılamayız. Ancak bu bir istisna olabilir.

"Sözleşmeyi imzalamadan önce neye bilmem için bana kim olduğunu 'tattırmak' istedi," diyorum.

"Çoktan , değil mi?" Hailey soruyor.

"Evet. Elli bin dolar, Hailey. Ne kadar uzağa gidebileceğini bir düşün."

"Bir milyon olsa umurumda değil. Seks için kendini satmak zorunda kalmamalısın." Ve sonra duraklıyor. "Ava, işler ne kadar kötü? Bana mücadele ettiğini söylemiştin, ama neyi saklıyordun?"

"İşimi kaybettiğimi biliyorsun," diyorum sessizce. "olmadan kira kontratı imzalayamıyorum ve arkadaşlarımdan evinde kalıyorum."

"Arkadaşlar" biraz abartılı, daha çok iş arkadaşlarım ve birkaç geceliğine kanepelerini bana ödünç veren iyilikseverler gibi.

"Ama buna zorlanmadım," diye onu temin ediyorum. "Valentino'nun yanında kendimi sitedeki herhangi bir sürüngenin yanında hissettiğimden çok daha rahat hissediyorum."

Ne kadar vahşi ve öngörülemes olsa da, Valentino'da ona itiraf etmesem de güvendiğim bir şeyler var.

"Bana söylemeliydin," diyor Hailey sessizce. "Kanepemizde . Kahretsin Ava, neden bir şey söylemedin? Kiminle kalıyordun?"

Çok fazla arkadaşım olmadığını biliyor.

"İş yerindeki insanlar iyi," diyorum, ki bu kısmen doğru. "Yaşadığın onca şeyden sonra seni dışarı atmak istemedim."

"Sana her zaman yer açarım," diye söz veriyor Hailey. "Bir dahaki sefere bana gel."

"Peki." Ciddi tonuna rağmen gülümsüyorum. "Ama artık benim için endişelenmene gerek yok. Anlaşmadan gelen parayla Cora'dan ayrılabilceğim, kendi evimi tutabileceğim ve umarım yeni bir iş bulabileceğim."

Valentino ile birlikte olmadığım her boş dakikayı değerlendireceğim. Yirmi dört saat benim katılımıma ihtiyaç duymayacağını ve tam olarak ne hakkında yazacağımı bulduğumda blogda biraz ilerleme kaydedebileceğimi varsayıyorum.

"Bu gece , değil mi?" Hailey soruyor.

Duraksıyorum, açıklamaya çalışıyorum. "Cinsel bir şeydi ama aletini hiç kullanmadı, hatta kıyafetlerini bile çıkarmadı. Tüm zaman boyunca bu kusursuz takım elbiseyi giydi."

"Peki sen ne giyiyordun?"

"Sonunda, neredeyse hiçbir şey."

"Ava!"

Kendime rağmen kıkırdıyorum. "Bu bir anlaşma, Hailey. Ve itiraf etmeliyim ki pişman değilim."

Gözlerini devirdiğini duyar gibiyim. "Seksi zamanın hoşuna gittiğini varsayıyorum? Bahse girerim Goner Shawner'ı öldürmüştür." Uzun zamandır Shawn'a taktığı lakap buydu.

", " diyorum. "Ve haklıydın, Shawn tam bir pislikti."

"Sonunda itiraf ettiğin için teşekkürler, ama bu adam değil mi? Geçmişteki siciline bakarak erkek seçme zevkine pek güvenmiyorum."

"Hey şimdi," diye araya giriyorum. "Valentino hakkında hiçbir fikrin yok."

Neden birdenbire köle efendimi savunmaya başladığımı bilmiyorum. Hailey'e detayları anlatmadım bile, 'köle' kelimesi de dahil.

"Yarın bana onun ne kadar rüya gibi biri olduğunu anlatırsın," diyor. "Benim yatmam lazım. İşten sonra hâlâ geliyor musun?"

"Emin olabilirsin," diyorum. "Malcolm'un duyamayacağı bir yerde tutarım." "Güzel. Tanrı'ya şükür henüz kızlardan hoşlanmıyor," diye ekledi.

Hailey'nin daha rahat olduğunu söyleyebilirim. Ben de öyle, garip bir şekilde, içimde çılgınca bir heyecan var. Ayrıca, bu Cora's Diner'da çalıştığım son hafta olacak.

Ertesi sabah patronuma üç gün önceden haber veriyorum, bu durumdan hiç memnun değil ama yapabileceği bir şey yok. Sanki omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi. Bu beleş iş artık benim için

bir daire ve yeni bir hayat bulmamı sağladı. Bana başka bir çıkış yolu verildi ve babamın her zaman söylediği gibi kendimi inanılmaz derecede kutsanmış hissediyorum.

Vardiyam biter bitmez otobüse atlayıp Hailey ve Malcolm'un evine gidiyorum. İki yatak odalı sıkışık bir daire ama idare ediyorlar. Hailey on yedi yaşından beri saç şekillendiriyor ama kendi işini kurmaya daha yeni karar vermiş.

Saat 5:30'daki akşam yemeği için tam zamanında yapıyorum.

Malcolm beni kapıda karşılamak için ayağa fırlıyor ve ben de dalgalı siyah saçlarını karıştırarak ona kocaman sarılıyorum.

"En sevdiğim küçük askerim nasıl, Pazar günkü büyük güne hazır mı?" Ben soruyorum.

Mavi gözleri bana bakıyor. "Emin olabilirsin. Annem çember çukura giremeyeceğimi söyledi." Başını biraz öne eğdi.

"On yaşında olacaksın," diye sesleniyor Hailey mutfaktan. "Çember çukurlarında yetişkin erkekler zıplıyor, birbirlerinin vücutlarını kontrol ediyorlar. Gerçekten bunun ortasına düşmek istiyor musun?"

Malcolm pazusunu esnetirken bana sırtıyor. "Okulda teneffüslerde barfiks çekiyorum."

Kolunu sıkıyorum. "Birinin silahı var," diyorum. "Merak etme. Büyüdüğünde istediğin kadar çember çukuruna girebilirsin."

Kulaktan kulağa sırtıyor.

"Her iki durumda da çok eğleneceksin," diye onu temin ediyorum. "Güven bana, daha önce hiç çember çukura girmedim ve gittiğim her gösteriyi çok sevdim."

Malcolm yedi yaşına bastığından ve radyoda Papa Roach'un 'Last Resort' şarkısını duyduğundan beri hard-rock'a kafayı takmış durumda ve ben de ona işin inceliklerini göstermekten büyük mutluluk duydum. On beş yaşından beri konserlere gidiyorum, bunu Malcolm'a defalarca söyledim.

"Gidip annenin akşam yemeği için hazırlanmasına yardım edelim," diyorum ve Malcolm önümden mutfığa koşarak masayı hazırlamaya başlıyor. Malcolm'un babası Antonio neredeyse tam zamanlı bir alkolik ve çocuk dostu olmaktan çok uzak biri olduğu için velayetin tamamı Hailey'de. Ayrıca Hailey'den çocuğu aldırmasını istemişti ama Hailey Malcolm'dan kurtulmak yerine Antonio'yu ekti ve Malcolm yirmi iki yaşındayken doğdu.

Ev yapımı patates kızartması ve pane tavuğu fırından çıkarırken stresli görünüyor, sarı saçları yüzüne doğru uçuşuyor. Elleri serbest kaldığında bana sıkıca sarılıyor.

"İyi olduğuna emin misin?" diye mırıldanıyor ve hâlâ dün geceki konuşmamızı düşündüğünü anlayabiliyorum.

"Ben iyiyim, söz veriyorum."

Malcolm peçeteleri masaya, çatal bıçak takımını da üstüne koyduktan sonra ketçap ve barbekü sosuyla donatılmış minderli banka otururken sessiz konuşmalarımızı not ediyor.

"Ava teyzeye karateden bahsettin mi?" Hailey ona sorar.

Yüzü aydınlanır. "Artık mavi kuşağım."

"Bana bir duble ver," diyorum sırtarak ve ona iki elimle beşlik çakıyorum. "Başaracağını biliyordum. Yemekten sonra bana o hareketlerden biraz daha göstermen gerekecek."

Bir süre karate hakkında sohbet ettikten sonra Hailey bana annemle ilgili verdi. Hailey onu haftada bir huzurevindeki yaşlılar toplantısına götürmeyi düşünüyor.

"Sence huzurevine gitmek zorunda kalacak mı?" Yumuşak bir sesle soruyorum. "Sonunda," diyor Hailey. "Şimdilik durumu iyi ama hastalığı dejeneratif. Gittikçe daha fazla yardıma ihtiyacı olacak. Elimizden gelen her şeyi yapacağız ama bir noktada bu çok fazla olacak."

"Babam onu bu halde görse yıkılırdı," diye mırıldanıyorum.

Babamın kariyeri insanlara yardım etmektir ve ona yardım edememek onu öldürürdü.

"Onun yatılı hemşiresi olurdu," diyor Hailey. Babam mükemmel değildi ama kesinlikle sadıktı.

Yemekten sonra, Malcolm odasındaiken, Hailey beni kenara çekti.

"Bana bu sözleşmeden bahset," diyor sessizce. "oluşuyor?"

Çok fazla ayrıntı vermek istemediğim için tereddüt ediyorum. "Bir hafta boyunca onunla vakit geçiriyorum," diyorum.

"Yani onu bir hafta boyunca beceriyorsun," diye düzeltiyor

Hailey. "Aynen öyle."

"Ve bu senin için sorun değil mi?" Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor ve gözleri kısıyor. "Ava, bana bu adamdan hoşlandığını söyleme. Baktan biri olmalı." "Ondan hoşlanmıyorum," diye ısrar ediyorum. "Ama bazı yetenekleri var ve bu inkar edilemez."

"Goner Shawner'dan sonra tekrar sevişmen gerektiğini biliyordum," diyor. "Ondan sonra herkes bir süper kahraman gibi görünecek."

"Bunun Shawn'la hiçbir ilgisi yok," diyorum. "Valentino kendi başına mükemmel, nokta."

Ve işte buradayım, yine onu savunuyorum.

Hailey tam karşılık verecekken Malcolm odaya geri dönüyor ve kristal mavisi gözleriyle bizi inceliyor. Bana babamı hatırlatıyor, sessiz bir adam, bir düşünür. Malcolm'un büyükbabasıyla hiç tanışamayacağını bilmek içimi acıtıyor.

"Malcolm, Ava Teyze'ye karate hareketlerini göstermeye hazır mısın?" diye soruyor ve bana bir kez daha anlamlı bir bakış gönderiyor. Bu sözleşmeyi imzalamamı istemiyor ama ben bile. Ve aslında konuda o kadar da kötü hissetmiyorum. Yani, bir bakıma ruhumu satıyorum, ama dediğim gibi, Valentino'nun bana tamamen kötü biri olmadığını düşündüren tuhaf bir yanı var. Ve bu kesinlikle Shawn'ı aklımdan çıkaracak.

Bir saat daha buralarda takılıyorum, zihnim kendi sorunlarımdan mutlu bir şekilde uzaklaşıyor, aile sorunları ne kadar ciddi olursa olsun.

Valentino'dan hiç mesaj almadım, almayı da beklemiyordum, ama Janelle'e döner dönmez aklıma giriyor. Saat on birden sonra sessizce içeri giriyorum ve kanepeye uzanmadan önce banyo rutinimi yapıyorum. Yarın buradaki son gecem olacak ve sonra özgür olacağım.

Ben de Valentino'nun kölesi olacağım.

VALENTİ HAYIR

Ava'nın bir kız kardeşi, bir yeğeni ve bir annesi var. Ava on sekiz yaşındayken babası bir araba kazasında ölmüş. Kız kardeşi alkolik bir adamdan çocuk sahibi olmuş.

tüm velayet onda. Anneleri Alzheimer hastası ve aile Ava'nın çaresiz yaşam koşullarının farkında değil gibi görünüyor. Altı ay önce eski sevgilisinden ayrılınca evinden atılmış. Eğer metanetli biri olmasaydım, peşine düşer ve ona aldatmamayı öğrettirdim. Ama onu özgür bıraktığı için bu bir lütuftu. Görmeyi öğrendiğim gibi, gelen her şey bir lütuftur. Acı veren şeyler bile. Özellikle de acıtan şeyler.

Araştırmalarıma göre Ava depresyona girmiş, işini kaybetmiş, yeni bir daire bulamamış ve şu anda iş arkadaşlarının evleri arasında mekik dokuyor. Çaresiz durumdaydı ve benim anlaşmam tüm sorunlarını çözecek, tabii sonrasında parayla ne yapacağı konusunda akıllı davranırsa.

Ava lokantada akşam vardiyasında çalışıyor ve restorana girip onun bölümüne oturmak istesem de bundan kaçınıyorum. O etrafta yokken içeri giriyorum ve boş bir masaya üzerinde kırmızı bir gül olan küçük kahverengi bir paket bırakıyorum. İçinde dairemin anahtarı ve ilk gecemizde giymesini istediğim kıyafet var, bir Uber ile daireme getirilecek. Onu bekliyor olacağım. Bunu düşünürken dudaklarımı yalıyorum, kendimi onun çığlıklarında, hislerinde kaybediyorum.

Bu sadece seksle ilgili değil. Bu, başka bir insanı içten dışa sökmek, onu içten parçalamak ve akanları izlemekle ilgili: duygu, acı, korku, coşku. Bunun bir kısmı, ailemin ve hayatımın ellerimden koparıldığı ve bunun her şeyi nasıl sonsuza dek değiştirdiğine dair kendi yaşadıklarımı sembolize eden bir ritüel.

Eve sağ salım vardığından emin olmak için Ava'yı takip ediyorum. Paketim başarıyla teslim edilmişti, çünkü Ava isteyken kendisi fark etmişti ve kafasını çevirip restoranı benim için tararken yüzündeki ifadeden nereden geldiğini çok iyi bildiği anlaşıyordu. Paketi açmadı ama karta bakarken yanakları kızardı ve sonra onu saklamak için arka odada kayboldu.

Eve gittiğimde bir yoga seansı yapıyorum. Normalde şimdiye kadar uyumuş olurum ama bu hafta normal programımdan tamamen farklı olacak ve farklı bir odaklanma ve zihniyet gerektiriyor. Ava'ya söylediğim gibi benim de dinlenmem gerekiyor. Dikkatimi dağıtacak pek çok şeye izin verdiğim için zihnim normalden daha bulanık ve berrak, akıcı nefes alıp vermekten ve girdikleri kadar hızlı çıkan düşüncelerden başka bir şey hissetmeyene kadar meditasyon yapıyorum.

Ertesi gün Ava birçok iş arkadaşıyla kucaklaşıyor. Sözleşmemiz yarın başlayacağı için bu onun son günü. Ruhundaki mücadeleye rağmen istismar edilmiş nazik bir varlığa benziyor.

İşten sonra otobüse binip annesinin evine gidiyor. Binadan kol kola çıkıp yürüyorlar ve ben yaşlı kadını inceliyorum; kırılmış sarı saçları, kahverengi gözleri ve hareketlerinde bir belirsizlik var.

Ava'ya hediyem sadece yeni bir hayata başlamasına yardımcı olacak elli bin dolar ya da vuruşlarımın vücudunu zevk değil, aynı zamanda zihinsel engellerini, şüphelerini yıkmak olacak. Ne olmak istiyorsa o olabilir. Ve ben bunun olmasına yardım etmek istiyorum. Ona coşkuyla işkence etmek ve sesi kısılana kadar çığlık attırmak istediğim kadar, onu korkularından, kendinden kurtarmak da istiyorum.

Ava arka plana karıştığını fark etmiyor, fark edilmemek için yeterince uzakta duruyor. Daha önce hiç bir kadını takip etmemiştim. Aynı anda hem koruyucu hem de yıkıcı olan böyle bir bağ hissetmemiştim. Belki de kendime onunla yoluma devam etme, ona mümkün olan her şekilde ziyafet çekme izni verdiğim içindir. Ama bundan daha da fazlası, artık kendimden korkmadığım içindir. Karanlığı kabul ettim, onu kucakladım.

Ava'nın annesi altmış dört yaşından daha yaşlı görünüyor. Yüzünde endişe çizgileri beliriyor ve Alzheimer'dan çok önce başlamış olması gereken bir kırılganlık var. Eşinizi kaybetmek sizi yıkabilir. Bunu ilk elden biliyorum ama diğer her şey gibi bu da kader. Arabaya bağlanan köpek benzetmesinde olduğu gibi, sadece iki seçeneğimiz var: tüm yol boyunca koşullarımızla savaşmak ve sürüklenip perişan olmak ya da arabanın yanında koşmak, bizi nereye götürürse oraya isteyerek gitmek. Hayat budur ve sevgi de budur.

İki kadın tekrar içeri giriyor ve Ava yarım saat sonra çıkıyor. Kendi yüzü de çizgili ve stresli artık, ailesinden sır sakladığını biliyorum. İş arkadaşının dairesine döndüğünde saat akşam altı oluyor ama ben onu takip etmiyorum. Eve gitmem gerekiyordu. Ava'nın plana göre hareket ettiğini doğruladığımdan beri Marco görüşmek için peşimde. Marco benim yıllık ritüelimle hiç ilgilenmedi ama ben de bir kızı elde etmek için ondan yardım istemedim. Genelde onunla vakit geçirmekten keyif alırım ama bu akşam tahmin ettiğim için gerginim. Yine de ona borçluyum.

Marco çaldığında on dakikadır evde değildim. Onu içeri çağırdım ve yaşlı adam merdivenlerden çıktı. Ağrılarına ve sızılarına rağmen aktif kaldığı için onu alkışlıyorum. O da hayatında çok şey yaşadı ve sıkı çalışmanın değerini biliyor.

Kapıyı açtığımda kır saçlı amcamla selamlaşıyorum. Onun daha ince bir yapısı ve açık renk gözleri var. Annemin tarafından geliyor ve birbirimize hiç benzemiyoruz. Yine de karakterimiz, öğrenme büyüme azmimiz ve bağlılığımız benzer.

Marco bana gülümsüyor, elimi sıkarken ela gözleri ışıltıyor. "Çok hoş bir hanımefendi bulmuşsun," diyor.

Kıkırdıyorum. "O benim değil, Marco. Bu bir hafta."

Mutfağa gidiyoruz ve yıllanmış viskisini tam sevdiği gibi buzlu olarak dolduruyorum. Buzdolabından kendime soğuk bir Schweppes limonata alıyorum ve Marco'nun karşısındaki masaya oturuyorum.

Bakır renkli sıvıyı bardağında çalkalıyor ve ölçülü bir yudum alıyor.

"Yirmi yıl, ha?" diye düşünüyor.

"Biliyorum," diyorum ellerimi saçlarımda gezdirirken. "Bu kadar uzun zaman geçtiğine inanamıyorum."

Karım ve oğlum hayattayken başka bir hayatım varmış gibi hissediyorum, ancak onları öyle görmüyorum. Emilia ve ben evlendik çünkü o

Hamile. Michael sadece altı aydır hayattaydı.

"Bu sefer nasıl hissediyorsun?" Marco soruyor.

Eski kafalı bir İtalyan olmasına rağmen, duyguları hakkında beklenenden daha fazla konuşuyor, belki de onlarla savaşmadığı için. Bu, bana verdiği en iyi hediye olan stoacı felsefesinden kaynaklanıyor olabilir.

"Bu yıl hoş bir sürpriz yaşayacağımı hissediyorum," diye itiraf ediyorum. Ava potansiyel dolu, özellikle de kostümlü prova sırasında verdiği tepkiyle. Daha önce hiç kölem olmamıştı ve bu yaptığım her şeyden daha cazip geliyor.

"O sonuncusu mu olacak, Valentino?" Marco bana soruyor. Beni yargılamıyor. Hiç yargılamadı ama melankolik ruh halini hissediyorum.

"Sadece bir yıl daha Marco," diyorum. "Nasıl geçtiğini biliyorsun."

"Evet, ama biriyle daha uzun vadeli bir bağ kurmaya hevesli değil misin?" Marco soruyor.

Kıkırdıyorum. "Bunu tüm hayatını yalnız geçirmiş adam söylüyor."

"Ben yalnız olmak için yaratılmışım," diyor Marco. "Sen sevişmek ve kargaşa çıkarmak için yaratılmışsın." Bardağından bir yudum alır. "Yüzde yüz arkandayım evlat, ama eğer buna açıksan, kendini ve duygularını analiz etmen için sana meydan okumama izin ver. Bırak nefes alsınlar. Onları uyuşturmayın, özellikle de onunla birlikteyken."

"Kendimi uyuşturmuyorum," diyorum. Uyuşturucu ve alkolü, hatta kahveyi bile çoğunlukla bıraktım. Tek güvendiğim şey disiplinim ve azmim. Yine de Marco kaşlarını kaldırıyor.

"Her zaman olduğu gibi kendi kararlarını kendin vereceksin," diyor usulca. Sesinde sertlik yok, sadece ilgi var. O, özellikle başlangıçta ilerlememi sağlayan mantığın sesi. "Tek önerim, bu bir hafta boyunca bir günlük tutman. Hissettiklerini yaz, içinden geldiği gibi, eğer yapabilirsen. İstersen ölüm döşegine bağımsızlıktan başka hiçbir şeyin olmadan da gidebilirsin. Tıpkı amcan gibi olabilirsin ve ben de seninle gurur duyarım. Sadece bir yalanı yaşamana izin verme."

Ona sabit bir şekilde bakıyorum. İnsanlarla etkileşim eksikliğimden dolayı endişeli, bunu biliyorum. Her zaman içine kapanık biriydim ama eskiden topluma şimdi olduğumdan çok daha fazla katılırdım. Her zaman çekiciydim ve bu bir övünme değil, sadece bir gerçek. İstemediğim zamanlarda bile kızları bu şekilde tavlardım ve Emelia'yla da bu şekilde tanıştım. Ama bazı durumlarda kendime yalan söylediğim de doğru.

"Edeceğim," diyorum sessizce. "Ama benim için endişelenmene gerek yok. Ben mutluyum."

Dikkatinizi çekerim, mutlu kendimi tanımlamak için kullanacağım bir kelime değil. Ben sadece öyleyim. Her şeyi olduğu gibi kabul ediyorum ve huzurluyum. Bu mutluluktan daha iyi ve sizden asla alınamayacak bir şey.

"Kendini sansürleme," diye yalvarıyor Marco. "Sadece hissettiklerini yaz, sanki bir çocukmuşsun gibi."

Başımı sallayıp bardağını dolduruyorum.

Masanın üzerinden bana bir paket uzattı. Kahverengi bir kâğıda sarılmıştı.

"Senin için," diye mırıldandı. "Aç onu."

İçinde küçük siyah bir defter görmek beni

"Bu genç bir kızın Küçük Kara Kitabı'na benziyor," düşünüyorum. Marco omuz silkiyor. "Kendini anlamana yardımcı olacak."

Fiziksel olmasını takdir edebilirim. İş için sık sık dizüstü bilgisayarında çalışıyorum ama ben eski kafalıyım. Kalem, kağıt ve dokunabileceğim bir şey üzerine yazmayı tercih ederim.

"Deneyeceğim," diye söz veriyorum ona.

Yarım saat sonra ayrılıyor ve ben erkenden uyumaya hazırlanıyorum. Her zamanki gibi sakin ve huzurlu hissediyorum ama ruhumun derinliklerinde hafif bir uğultu var.

Bu gece Sevgililer Günü kölem nihayet benim olacak.

AVA

I Şimdiden terliyorum ve daha oraya varmadım bile. Kutunun içinden çıkan giyiyorum, şimdiye kadar gördüğüm en dar iç çamaşırı. Küçük siyah dantel parçaları var, sadece göğüslerime ve amıma yayılacak kadar, küçük noktalarla noktalı

kırmızı kurdele fiyonkları.

Gündelik kıyafetler giyerim ve üzerime bir palto alırım, yanımda da sahip olduğum tüm eşyaları koyabileceğim iki çanta taşırım. Valentino'ya bunu söylemeyeceğim. Evsiz olduğumu bilmesine gerek yok.

Saat neredeyse gece yarısı ve kalbim küt küt atıyor. Dolunay var ve Uber alışveriş merkezinin önünden geçerken, çikolataları, kalpleri ve şekerleri, aşk gibi her şeyi gururla sergileyen cam pencerelerin içinden büyük kırmızı kalp balonlarına bakıyorum. Ama sattıkları şey gerçek aşk değil. Bu sadece tüketimcilik, insanların bağlanma arzusundan besleniyor. Valentino ve benim aramda olacıklara gelince, bu bir alışverişten başka bir şey değil.

Uber daha önce olduğu gibi aynı tuğla binanın önünde duruyor ve sessizce iniyorum. onun katına çıkıyorum ve kapı gıcırdamadan açılıyor. Daire geçen seferkiyle tamamen aynı, tek fark şimdi karanlığa gömülmüş olması.

Üniforma ve anahtarla birlikte el yazısıyla yazılmış bir mektup geldi ve bana 'zindana' gitmemi ve hala zihnimde 'işkence masası' olarak adlandırdığım masaj sehpasında 'rahatlamamı' söyledi. Benden özellikle istenen

Işıkları açmamak ya da gürültü yapmamak için, parke zeminde yürürken kendimi zorlukla nefes alırken buluyorum.

Zindana vardığımda neredeyse tamamen karanlıktı. Çantalarımı köşeye bırakıp gözlerim alışana kadar birkaç saniye bekliyorum. Şimdi gölgeleri, farklı ekipman parçalarını seçebiliyorum ve aynadaki yansımanın hayaletini yakalıyorum. En azından kaloriferler , yani üşümüyorum ama montumu çıkarıp iç çamaşırlarımın üzerine giydiğim bol tişört ve eşofman altımı çıkarırken kendimi hâlâ inanılmaz derecede savunmasız hissediyorum.

Kıyafetlerimi çantama tıktırırken kendimi çıplak hissediyorum, danteller tenime yapışıyor ve neredeyse her şeyimi açıkta bırakıyor. Kurdeleler açıkça görünen karnımı gıdıklıyor, ama en azından yüzüstü yatacağım, bu yüzden fazla dikkat çekmeyecek. Ve şimdi, işkence masasıyla yüzleşiyorum.

Takılmamak için dikkatlice, kişinin inciklerini yerinde sabitlemek için tasarlanmış küçük platformların üzerine çıkıyorum. Eğilip gövdeyi dar ama minderli masaya dayıyorum ve ellerimi daha aşağıdaki küçük platformlara koyuyorum, yüzüm masaj tarzı baş desteğine doğru eğiliyor.

Ve şimdi, bekliyorum. Tüylerim diken diken oluyor ve Valentino'nun her an karanlık bir köşeden çıkabileceğini hissediyorum. Belki de bunca zamandır beni izliyordu. Onu duymak için zorlanıyorum, ama ses geçirmez olduğunu söylediği dairede çıt çıkmıyor, yani kimse çılgılığımı duymayacak.

Saniyeler dakikalara dönüşüyor ve sonra uyuşukluk üzerime çökerken saymayı unutuyorum. Ne de olsa saat gece yarısı ve son birkaç günüm kasırga gibi geçti. Göz kapaklarım düşmeye başlıyor ve nefesim yumuşak ve derin bir hal alıyor. Sonunda rahatlıyorum, midemi tutmayı bırakıyorum ve masanın üzerinde nazik ve özgür bir şekilde yayılıyorum. Ve sonra güller, çikolatalar ve hepsini bana vermek isteyen bir adam, kalmak isteyen bir adam hayal ediyorum. Valentino değil tabii ki.

Parmaklar sırtımdan kıcıma kadar üzerimde geziniyor ve gerçekliğe geri dönerken ürperiyorum.

"Shhhhhh." Sesi hem otoriter hem de yumuşak. "Artık tamamen benimsin."

Onun bu kadar yakın olduğunu duyunca kendimi korumak için içime kapandım ve şimdi 'işkence masasına' bağlı olduğumu, deri kordonların kollarımı, bacaklarımı ve sırtımı tuttuğunu fark ettiğimde dudaklarımdan bir nefes daha kaçtı. Ayrıca, vücuduma yapışmış olan azıcık dantel de gitmişti ve artık tamamen çıplaktım.

"Karşı koyma, benim küçük kirli Valentine'im," diye kulağıma fısıldıyor Valentino. "Sadece bana teslim ol ve seni özgür bırakayım."

Parmakları tenimde gezinmeye başladığında sıcak, ancak şimdilik cinsel olmaktan çok profesyonel bir his veriyor. Elleri omuzlarımı yoğuruyor ve yarı uykulu halime, stresime ve kalbimin sıkışmasına rağmen kaslarımda gevşeme başlıyor ve yavaş yavaş sakinleştiğimi hissediyorum.

Valentino'nun elleri yavaşça güneye doğru ilerliyor, sırtımı ovuyor, düğümleri ve kıvrımları çözüyor ve nefesim rahatlıyor, bu arada tehlikeli bölgelere yaklaştıkça hızlanıyor, yan göğsümü geçip kalçalarımın doğru iniyor.

"Burada çok fazla gerginlik var" diyor, belimin her iki yanındaki deriyi yoğurarak. "Ve tam burada iki basınç noktası var . . ."

Elleri kıcımı bulduğunda bir nefes çekiyorum, parmakları iki hassas noktaya gidiyor ve ben haykırıma kadar daha fazla basınçla ovuyor.

"Hepsini benim için boşalt," diyor ve sesindeki neşeyi duyuyorum. İniltiLERİMİ duymak onu tahrik ediyor ve nefesim yeniden hızlanıyor.

Karanlık odayı görüşüm koltuk başlığı tarafından tamamen engelleniyor, ama diğer tüm duyularım artmış görünüyor. Valentino biraz daha masaj yaparken ılık yağı tenime sürüyor, sırtıma, boynuma, omuzlarıma, kalçalarımın kıvrımından aşağıya ve kıcıma doğru. Kıcımın yanaklarına masaj yapıyor, parmakları umutsuzca ön tarafa, sırlsıklam olmuş amıma yaklaşıyor, sessizce titriyor, hala dokunulmamış.

Kıçım masanın kenarından dışarı fırlıyor, istediği gibi yapabilmesi için açıkça erişilebilir durumda, ama o hala yavaşça hareket ediyor, inişine devam ediyor, cildim boyunca küçük daireler çiziyor, uyluklarımin iç kısmında yukarı ve aşağı çalışıyor, sıcak bölgeye çok yaklaşıyor ve sonra duruyor. Şimdi titriyorum, nefesimi tutuyorum.

Eğilip vücudunu bana doğru bastırduğında, çıplak tenini hissederek nefes nefese kalıyorum. Çıplaktı ve taş gibi sert aletini sırtımda hissediyordum. Nabzım fırlıyor ve ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

Valentino ellerini kalçalarımın indiriyor ve omuzlarımin yanlarından aşağıya, sırtımdan aşağıya doğru iz sürüyor. Ellerini ön tarafa doğru kaydırıyor, altıma uzanıp göğüslerimi avuçlarımin arasına alıyor ve sırtımı bağlayıcıya doğru bastırıyor. Parmakları üzerimde geziniyor ve iki meme ucumu birden sıkarken dudaklarımdan boğuk bir çığlık çıkıyor.

Aynı bana sürtüyor, aleti sırtımin üzerine precum bulaştırıyor.

"Beni almaya hazır mısın, benim küçük tatlı sürtüğüm?" diye soruyor.

Göğüslerimi tekrar sıkıyor, tüm ağırlığını bana vermeden kalçalarını itiyor. Cevap olarak sadece inliyorum ve o da bir eliyle arkaya uzanıp kıcıma tokat atıyor.

"Seni dölleriyle vaftiz etmeye hazır mısın?"

"Mmmhmmmm."

Bu sefer kendimi tutmaya çalışmıyorum. Seksin içinde olmak istiyorum. Beni alıp götürmesini ve zevke boğmasını istiyorum.

Eli amıma doğru kayıyor, şişmiş dudaklarını ovuyor, küçük daireler çizerek klitorisime bastırıyor. Kalçalarımı döndürürken ona doğru eğilerek bağlara karşı direniyorum ve aleti daha da sertleşiyor. Diğer eli uyluğumun dış kısmında aşağı yukarı kayıyor. Kalçaları bana çarparken iki parmağını içime sokuyor ve küçük bir çığlık atıyorum. Aslında onun için dört ayak üzerindeyim, masaya yayılmışım, tamamen hareketsizim. Parmaklarını ıslaklığın hissederken amımı ona karşı oynatıyorum.

İki elini birden çekiyor ve dudaklarını şapırdattığını duyuyorum. Az önce parmaklarını mı yaladı?

"Tadın çok lezzetli," diye mırıldanıyor. "Seni benim için bağlı ve çaresiz görmek hoşuma gidiyor."

Geri çekiliyor, ayağa kalkıyor ve ben bir anlığına onu hissedemiyorum. Sonra parmakları klitorisime geri dönüyor, titreşiyor ve sürtünüyor ve ben inerken, aletini girişime yerleştiriyor ve işkence edercesine yavaşça içeri girmeye başlıyor. Klitorisime her dokunuşunda biraz daha derine kayıyor.

Beni açtığını hissettiğimde bir nefes daha emiyorum, içeri girip çıkarken beni , her seferinde bana daha fazla aletini veriyor. Kukum onun etrafında zonklıyor ve sırtımı eğerek kısıtlamalara karşı bastırıyorum.

Sonra bir hırıltıyla sonuna kadar sokuyor, kalçaları ve taşakları kıcıma çarpıyor, elleri kalçalarımın kıvrımındaki aşk tutamaçlarını iz bırakacak kadar sert sıkıyor. Her itişinde inliyor, içimi doldurdukça içimde enerji biriktiğini ve döndüğünü hissediyorum.

Saçlarını avucunun içine alıyor, arkamdan vururken sırtımı kamburlaştırıyor. Şimdi çığlık atıyorum.

Ve sonra, Valentino durdu. Üzerime taze yağ damlatıyor ve sonra elleri omuzlarımda ve kaburgalarımın yanlarında aşağı yukarı geziniyor. Ellerini tekrar altımdan geçirip göğüslerimi kavriyor, parmaklarının arasında meme uçlarımı sıkıştırıp sıkarak işkence ediyor. Zevkin cızırtılarıyla inliyorum ve

Acı ve sonra aletini tekrar içeri sokup on saniye boyunca çılgınca iterken çığlık atıyorum.

Saldırısına ara vererek göğüslerimi küçük daireler çizerek okşuyor, ayak parmaklarım kıvrılana kadar meme uçlarımı sıkıyor ve omurgamdan aşağı bir heyecan fırlıyor. Tekrar ittiğinde, bu beni şaşırtıyor ve içimden küçük bir zevk dalgası gönderiyor.

Her durduğunda, oynadığında ve yeniden başladığında, içimdeki enerji denizden çıkan bir canavar gibi yükseliyor. Ve sonra, dur-kalkla geçen dolambaçlı dakikalardan sonra, sert ve hızlı bir şekilde itiyor, derinlere dalıyor. İçimdeki cızırdayan ısı birlikte yanıyor ve damarlarımda patlıyor.

Ona karşı eğilip bükülüyorum, içimdeki doruk noktasının sarsılan göbeğimden kollarıma ve bacaklarıma doğru cızırdadığını hissediyorum.

Valentino geriliyor ve inleyerek boşalıyor, boşalırken aleti üç kez daha içimde zonkluyor.

Kalbim hala çarpıyor ve gözlerimi kapalı olduklarını fark etmeden açıyorum. Oda hâlâ karanlık, ama şekilleri daha kolay seçebiliyorum ve başımı sola baktığımda, aynada ikimizin gölgesini görebildiğimi fark ediyorum, uzun boylu ve karanlık figürü arkamda duruyor, göğsü tıpkı benimki gibi inip kalkıyor.

Beni inceliyor ve ellerinin masaj yağının son parçasını kıçıma sürmesini izliyorum, elleri sırtımda aşağı yukarı dolaşıyor, saçlarımla omuzlarımdan uzaklaştırıyor, böylece elleri tenimi yoğurabiliyor. Aleti hâlâ içimde gömülü ve beni işkence masasına bağlayıp beynimi siken çılgın bir domdan başka bir şey olmasa bile bağlı olma hissini seviyorum.

Masaj garip bir şekilde samimi hissettiriyor, kalbimdeki tüm boşlukları dolduruyor, tıpkı onun aletinin içimdeki her boşluğu doldurduğu gibi.

Shawn ile ayrıldığımızdan beri ne kadar yalnız olduğumu, kendimi nasıl izole ettiğimi ve depresyona girmek ve işimi kaybetmek de dahil olmak üzere her şey için suçu üstlendiğimi fark ettiğimi sanmıyorum. Kendime karşı çok serttim. Kendimi herkesten saklamak zorundaymışım gibi hissediyordum ama belki de gerçekten tek ihtiyacım olan şey biraz sevgi ve insani bağdı. 'Sevgi' bir yabancının 'tatlı küçük sürtüğü' olmak şeklinde gelse bile. Valentino'nun ağzından çıktığında kulağa yarı romantik geliyordu.

İçimden çıkıyor ve bağlarımla çözmesini bekliyorum ama çözmiyor. Tek kelime etmeden odadan çıkıyor ve banyo lavabosunu açtığını duyuyorum. Yani o işeyip temizleyecek ama ben öyle mi? Ona karşı olan temkinliliğim

ve bu adamdan neden bu kadar şüphelendiğimi hatırlıyorum. Seks konusunda ne kadar iyi olursa olsun, kalbini rafta bırakıp içine dalacağı bir kadın arayan bencil bir piçten başka bir şey değil. Tipik bir erkek.

Geri döndüğünde yine öfkeden deliye dönmüştüm. Hâlâ ışığı yakma zahmetine girmiyor, bu da beni rahatsız ediyor çünkü en azından onu çıplak görmek istiyorum, böylece onu doğru düzgün görebiliyorum. Geniş omuzları, uzun boyu ve az önce beni deldiği o ağır sikiyle onu gerçekten görmek istiyorum.

Yine de bana doğru yürüdüğünde yüzündeki gülümsemeyi görüyorum. Boynumu geriyorum, onu görebilmek için başımı koltuk başlığının üzerine kaldırıyorum.

"İkinci raunda hazır mısın, benim küçük kölem?" diye tatlı tatlı soruyor. Yüzümden şaşkınlığım okunuyor olmalı çünkü kıkırdıyor.

"Gerçekten tek seferde seninle işimin biteceğini mi düşündün? Beni çok iyi tanııyorsun. Ama tanıyacaksın."

Parmağını dudaklarımda gezdiriyor ve savaşılan duygularıma rağmen dudaklarım onun için ayrılıyor.

"Aferin kızıma," diye mırıldanırken dudaklarımdan arasına uzun ve huysuz bir şey yerleştiriyor. Üzerinde dikenler var ve ben o kadar hazırlıksız yakalandım ki, ona gözlerimi bile devirmedim. Az önce ağzıma lanet bir gül koydu.

Valentino ellerini birbirine sürterek, "Ben sana şaplak atarken sen onu güzelce ve sıkıca tut," diyor.

Sözleriyle amım karıncalanıyor. Ona bakmak için dönüyorum ve gözlerinde bir ateş var.

"Gergin olmaya iznin var" -aynı anda hem rahatlatıcı hem de tehditkâr gelen o derin, gürültülü sesi kullanıyor- "ama gülü düşürmeye iznin yok."

Ensemdeki tüyler diken diken oluyor ve vücudumdaki her şey donuyor, bu habere nasıl tepki vereceğimi bilemiyorum. Tekrar gitmek *istiyor muyum?* Daha fazla seks olacağından değil. "Şaplak" dedi. Ama bu gerçekten ne anlama geliyor? Seçme şansım yok ki. Ne de olsa bütün hafta boyunca beni kullanması için imza attım.

Bu son düşünceyle ilgili bir şey omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Belki de ne yapacağımı ya da yapmak isteyip istemediğimi düşünmek zorunda kalmamak hoşuma gidiyordur. Sadece olabildiğince istekli bir şekilde takip ediyorum, vücudumun uyanmasına ve tıpkı beş dakika önce olduğu gibi duygu ve hislerin kızarmasına izin veriyorum. Zaten hepsi para için.

Valentino'nun küçük hasır kutuya doğru yürümesini izliyorum. Geri dönüyor ve gördüğüm tek şey önümde tuttuğu şey oluyor, göz bağı.

"Duygularını artıracak," diye açıklıyor, gözlerimden geçirip beni karanlığa gömüyor. Belki de Valentino onu hiç görmemi istemiyordur? Sanırım onun kim olduğu ve neye benzediği hakkında neredeyse hiçbir fikrim yokken, bana karşı bastırıldığı güçlü kasların hissini kesinlikle bilsem de, beni hissetmenin ve bana dokunmanın gücünü seviyor.

Bir müzik açıyor, enstrümantal, bir film müziği gibi, hafifçe akılda kalıcı, inşa edici, tam bir orkestra, yumuşak ve kreşendo halinde yükseliyor. Kendimi *Grinin Elli Tonu*'ndaymışım gibi hissettiriyor ama o hikayede kahramanlar aşık oluyor.

Valentino'nun iri, sıcak elleri sırtımdan aşağı kayıyor, o muhteşem masajda ovuşturup tekrar bastırıldığında şimdiki ana geri dönüyorum. Elleriyle harikalar yarattığına göre bu adam bir masöz olmalıydı. Kendimi rahatlamaya bırakıyorum, muhtemelen çok yakında karanlık ve kötü bir hal alacağını biliyorum.

Güvendesin, diyorum kendime ve bu doğru olsun ya da olmasın, parmaklarının sırtımın kıvrımlarını kavrayışını, çıkıntılar ve düğümler üzerinde çalışmasını hissetmek bedenimde var olmama yardımcı oluyor. Burnumdan derin, uzun nefesler alıyorum, gözlerimi kapatıyorum, kabuklu gül sapını hala dişlerimin arasında tutuyorum.

Avuç içi kıcıma sert ve hızlı bir şekilde çarpıyor ve içimde bir acı halkası oluşurken nefesim kesiliyor. Gülü düşürmemek için ağzımı kapatıyorum ve Valentino tenimi okşuyor, yavaşça ovuyor, ısıtıyor ve sakinleştiriyor, bir parmağı kık yanaklarımın arasında müstehcen bir şekilde kayıyor, bu da içime istemsiz bir ürperti gönderiyor.

İlgisini sürdürüyor ve sonra avucunu tekrar tenime vuruyor, ses müziğin üzerinde yankılanıyor. O acıyı sürttükçe nefesim bir iniltiye dönüşüyor ve yavaş yavaş buharlaşmaya başlıyor, içimin derinliklerinden sızan garip bir zevk girdabıyla karışıyor. Kalbim pıt pıt atıyor ve vücudum bir sonraki şaplağı beklerken geriliyor ve ağrıyor.

Hiç beklemediğim bir anda, öncekinden daha sert bir tokat geliyor, içimi parçalıyor, hemen ardından ikinci bir tokat geliyor ve amım ıslanıp titrerken haykırıyorum.

Duyguların hepsi birlikte çalkalanıyor, zevk, acı, bekleyiş, beklenti ve beni tekrar tokatladığında çığlık atıyorum, sırtımı kamburlaştırıyorum

Şimdi kıcıma masaj yapan eline karşı, kaygan ve sıcak parmağı o küçük buruşuk gül goncasını buluyor, girişimi parmaklıyor.

Yavaşça bastırarak arka kapımı yokluyor, diğer eliyle kıcıma masaj yapıyor ve sonra bir kez bir yanağıma, bir kez de diğer yanağıma olmak üzere beni tekrar tokatlıyor. Tenim acıyor ve inliyorum, kalçalarımı döndürüyorum, dokunuşunun sıcaklığını arzuluyorum. Küçük acı iğneleri cızırdayarak zevke dönüşüyor ve amım hâlâ spazm geçiriyor.

Parmağının ucunu kıcıma batırıp yavaşça döndürürken inliyorum ve içime daha fazla zevk cızırtısı gönderiyorum. Bu yabancı duyguyla oturup kendimi ona açıyorum. Açık olan bir şey var ki, Valentino göt oyununda Shawn'dan *çok* daha iyi.

Valentino beni siktiğinden beri amıma bir daha dokunmadı, ama amım kendi sularıyla ıslanmış, hâlâ titriyor ve sırasını bekliyor. Parmağını kıcımın derinliklerine bastırırken, şaplak atmaya ve okşamaya devam ediyor. Sıkı, ama beni tekrar tokatladığında neredeyse çığlık atıyorum, dişlerimi sıkıyorum, geriliyorum ve sonra ona karşı gevşiyorum ve kıcımın derinliklerine doğru kayıyor ve yeni his derinlikleri hissediyorum. İnlerken parmağıyla kendimi becererek eline karşı sürtünüyorum.

"Benim kirli küçük Valentine'im arkadan almayı seviyor," diye mırıldanıyor ve sesi amımdan daha fazla ıslaklık çekiyor.

Parmağını tamamen çektiğinde nefes nefese kalıyorum, ardından daha fazla şaplak atıyor, beni nefese bırakıyor, sırtım kemerli, onun için tekrar nabız atıyor. Ama kıcımı okşarken girişe başka bir şey getiriyor. Sert dairesel şekli tanıyorum ve camın soğukluğu karşısında inliyorum.

İlk boncuğu yumuşak bir hareketle içime kaydırıyor ve devam ediyor. İkinci boncuk içeri girdiğinde inliyorum, beni daha da açıyor, hem zevk hem de acıyla karıncalanan ağırlı kıcımı nazikçe ovuyor.

Ama okşamalarına karşı temkinliyim ve Valentino bir an tereddüt edip sonra avucunu sert ve hızlı bir şekilde tenime indirdiğinde kalbim beklentiyle gerilmiş, tırtıklı bir melodi çıkarıyor.

Üçüncü şaplak temas ettiğinde, Valentino parmaklarıyla kıcımı kavırıyor. İçimde bir titreme, şaplak sonrası rahatlamamanın verdiği bir gevşeme oluyor ve popo tıkacına daha fazla baskı uyguluyor. İçime batmaya başlıyor, beni daha da açıyor ve onu kabzasına kadar alırken çığlık atıyorum.

Gül yere düşüyor ve ben kayboluyorum, doluyorum, titriyorum, şimdi beni yavaşça ve nazikçe ovuşturan ellerine karşı inliyorum.

"Küçük kölem gülünü düşürdü," diye not ediyor Valentino. Sesindeki sırtışı duyuyorum ve fişe bir dokunuş yapıyor, düşen gülü almak için hareket ederken içime bir titreme gönderiyor.

Ellerini saçlarımda hissediyorum ve yerinde kalması için gülü buklelerimin arasından geçiriyor.

"Bu sana bir şaplak daha kazandırdı," diye anons ediyor ve masanın arkasında durup dolu kıcıma ve sırlıslıklam amıma bakıyor. Elini kalçamın arkasından geçirerek dizlerimin altındaki bacak bağlarına kadar götürüyor. Her iki kalçamı da sıkarak etlerini tokatlıyor ve dokunulmamış deri, kıcımın daha önce yaptığı gibi şaşkın bir coşkuyla çınlıyor.

İnliyorum, artık kapalı tutmaya çalışmıyorum Valentino elini bacaklarımın arasına uzatıp klitorisimi sıkıyor. Baskıdan neredeyse patlayacaktım ve sonra bir parmağını amıma sokuyor, sert ve derin bir şekilde itiyor, parmak eklemi her seferinde klitorisime çarpıyor.

Tıkaç kıcımı doldururken, zaten ekstra hassasım, taşıyorum ve parmağı böyle bir güç ve hassasiyetle hareket edip , kendimi kaybediyorum. Enerji tekrar içime sıcıyor ve tekrar tekrar ittikçe arttığını hissediyorum. İnemelerim daha da tizleşiyor, ta ki çığlık atana kadar... İçimden akıp giden, uzuvlarımı parçalayan ve beni nefes nefese bırakan orgazmımın sınırlarını zorluyorum.

Valentino gülümseyerek, "İşte iyi bir kız," diyor. Sonra sikini girişime sokuyor ve bir psikopat gibi itiyor, ben tekrar çığlık atana kadar vücudumu sallıyor.

Duraklayıp çekerek ve sırtımdaki bağları çözüyor. Sadece bacaklarım masanın alt platformlarına bağlı kalıyor.

Arkamdaki yerine geri dönen Valentino tekrar içime giriyor ve beni tamamen dolduruyor.

"kalk," diye emrediyor, beni kendine doğru çekiyor, böylece dizlerimin üzerindeyim, sırtım ve kıcım karnına ve göğsüne bastırılmış. Ellerimi arkama uzatıp ona, gövdesinin yanlarına, omuzlarının altına dokunmaya çalışıyorum.

Bu sırada kollarını bana doluyor, göğüslerimi elleriyle kavrarken sert ve derin bir şekilde itiyor, tenlerimiz birbirine çarpıyor. Meme uçlarımı sıkarken inliyorum, beni doldururken göğsüm aşağı yukarı sallanıyor,

Tekrar ve tekrar içine dalıyorum. İki elimi geriye doğru uzatıp kalçalarını ve kığını kavrayarak onu kendime çekiyorum.

Göğüslerimle oynamak için itişine ara veriyor ve sonra tekrar itiyor, öncekinden daha sert, her itişinde tüm vücudumu sarsıyor, derin ve vahşi. Enerjisi tekrar yükseliyor ve salıverildiğini homurdanarak haykırdığında, nefesim kesilirken, göbeğim titrerken, içimde kasılmalar olurken enerjisinin içime aktığını hissediyorum.

İkimiz de uzun ve derin bir iç çekiyoruz ve ben ona karşı gevşiyorum.

Valentino bir elini saçlarımda gezdiriyor, gözbağını çıkarıp birkaç telini yüzümden uzaklaştırıyor, diğer eliyle göğsümü okşuyor, dokunuşu artık nazik ve yumuşak.

Sikişme serüvenimizin müziğini çalan müzik şimdi yumuşak, kemanlı piyano. Valentino uzanıp bacaklarımı deri bağdan çözüyor.

"İstersen elini yüzünü yıkayıp duş alabilirsin," diye mırıldandı kulağıma. "Seni yatakta bekliyor olacağım. Anal tıkacı çıkarmak ister misin, yoksa ben mi çıkarayım?"

Anal plug kelimesini nasıl bu kadar seksi söyleyebildiğini anlamıyorum. Dudakları kulağımın hemen yanında ve kalbimde bir şeyler kıpırıyor.

"Yapacağım," diye cevap veriyorum otomatik olarak, gerçi sonra düşününce onun yapmasını tercih ederdim.

gülü alıp odadan çıkıyor ve beni karanlıkta yalnız bırakıyor.

G

VALEXTI XO

T Oda karanlık, ama odaya girdiğinde sarı saçlarını görüyorum. Bir havluya sarınmıştı ve sonunda havluyu bırakana kadar ondan ayırmadım, vücudunda dolaştığını hissedebildiğinden emin olduğum bakışlarımdan kaçmak için hızla yorganın altına girdi. O muhteşem göğüslerini ve oyunlarımızdan hâlâ pembeliğini koruyan o mükemmel kışını örtmek için duyduğu aceleyi hissedebiliyorum. Yaptığımız onca şeyden sonra bile onu çıplak görmeme izin vermekten utanıyor mu? Eğer kıvrımları konusunda kendine güvenmiyorsa, hepsini severim. Onlar verir Taşaklarım amının derinliklerindeyken tutunabileceğim bir şey.

Kabul ediyorum, beni çıplak görmesine izin vermedim, henüz değil. Ona bir yabancı tarafından tatmin edilmenin, göremediği ve zar zor dokunabildiği bir efendiden almanın heyecanını yaşatmak istedim. Kendini açık, savunmasız ve güvende hissetmesini istiyorum.

Yatağın kenarına yapışmış gibi görünüyor, belki de seks bittiğinden beri dinamikten emin değil. Ama az önce yediği şaplaktan, seksten aldığı darbelerden ve içinden akan orgazmlardan sonra, eminim yakın tutulmak için can atıyordur, her ne kadar bunu dünya için kabul etmese de.

"Buraya gel." Yatağın öbür ucuna uzanıp onu kendime çekerken sesim hırçınlaşıyor. Duştan çıkmış yumuşak ve ılık, vanilya kokan tenini hissediyorum. Onun için hazırladığım vücut yıkama suyunu ve şampuanı kullanmış olması beni gülümsetiyor. Şimdi o da benimmiş gibi kokuyor.

İlk başta tereddüt ediyor, sanki bedenlerimiz birbirine hiç dokunmamış gibi ve kendini bana teslim ederse ne olacağı konusunda endişeli. Ama sonra yılan gibi yaklaşıyor, başı omzumda, nemli saçları yastığın üzerinde geriye doğru yayılıyor.

O bana sokulurken içimi sıcaklık kaplıyor ve kolumu ona dolayarak hafifçe kalçasına yaslıyorum. İç çamaşırı giymiyor, ben de giymiyorum. Bana güveniyor. Ne kadar karşı koysa da rahat hissettiğini söyleyebilirim ve hatta elini kıllı göğsüme koyuyor.

Seksin yoğunluğu ve uhrevi hissi benim uyuşturucum, ama kucaklaşmalar benim alaycı zehirim gibi. Başka bir insanı bana doğru bastırılmış hissetmek, kalbinin göğüslerinde attığını hissetmek, yumuşak, nazik bedenini benimkine karşı hissetmek, beni rüyadan uyandırıyor ve beni uçuruyor. Bağlanma ve yakınlık hissini korktuğum kadar arzuluyorum.

Ama bu hafta benim, tıpkı onun olduğu gibi ve içimi öfke gibi kavuran bir korumayla onu kendime daha sıkı sarıyorum. O benim. Hiçbir şey onu çalamaz. Hiçbir şey bunu bozamaz.

Nefes alış verişimi sakinleştirmeye çalışarak ona doğru gevşiyorum, uzun siyah saçlarım onun sarı saçlarıyla yastıkta kontrast oluşturuyor. Düşüncelerimi temizliyorum, kendimi bu ana geri getiriyorum, amının dış hatlarının kalçama nasıl baskı yaptığını, her iki bacağının da benimkilere nasıl baskı yaptığını hissediyorum. Bu kadın bağlanmak ve güvende olmak istiyor ve hayatında bunlardan yoksun olduğunu biliyorum. Bu yüzden bir işi ya da yaşayacak bir yeri bile yok. Bu yüzden ailesinin bok çuvalı olduğunu düşündüğü erkek arkadaşıyla bu kadar uzun süre birlikte kaldı. Bu kızın içinde bir şeyler kırılmış ve onu sadece daha fazla inciten şeylere yönlendiriyor.

Bu ikimiz için de geçerli.

İkimiz de konuşmuyoruz ve oda yavaş yavaş hafif nefes alıp verme sesleriyle doluyor, göğsü benimkine doğru inip kalkıyor. Benim küçük kölem, benim itaatkârım, benim meleğim.

Şu anda, o ihtiyacım olan her şey.

* * *

Ondan önce ben uyanıyorum. Perdeler kapalı, odayı karartıyor ve Ava yan yatmış, bana bakıyor. Saat sabahın 9'u ama acelem yok. Bir sonraki tura başlamadan önce biraz daha uyumasına izin vereceğim. Aletim yine sertleşti ve onu o kadar masum, gözleri kapalı, sarı saçları çıplak omuzlarının etrafında dağınık görünce, o geniş, mavi, uykuyla karışık bakışlarıyla gözlerimin içine bakarken ona tekrar dalmak istiyorum.

Yataktan kalkıp duş alıyorum, sakallarımı kesiyorum, biraz yoga yapıyorum ve sonra kahvaltı hazırlıyorum - Ava'nın yemek fetişi şerefine yulaf ezmesi muzlu çikolatalı krepler. Buzdolabında çikolata sosu ve krem şanti var ve kahvemi içtikten sonra yatak odasına geri dönüyorum.

Ava hâlâ baygın ama şimdi yatağa denizyıldızı gibi yayılmış, elleri benim olduğum yere uzanıyor. Gülümsüyorum. Mükemmel bir pozisyonda.

Işıkları açmadan, yatağın altına uzanıp çoktan kurulmuş olan düzeneğe ulaşıyorum. Kollarının ve ayaklarının her biri için birer kelepçe var ve onları istediğim kadar sıkıca sabitleyerek onu yatağa kartal gibi bağlayabiliyorum.

Gömleğimi çıkarıyorum, böylece üzerimde sadece siyah pantolonum kalıyor. Saçlarım uzun ve gevşek, ama üzerine eğilirken ona değmemesine dikkat ediyorum. Çarşaf ve yorganın arasında yuvarlandığı için çıplak teninin çizgileri ortaya çıkıyor.

Önce sağ ayak bileğini alıyorum çünkü zaten yatağın dışarı bakıyor. Siyah kayışı ayak bileğinin etrafına sıkıca sarıyorum. Velcro güçlüdür ve onu sıkıca sabitlersem, bir kasını bile oynatamaz.

Battaniyenin altından diğer bacağını çıkarıyorum. Kıpırdanıyor ama ben onu bağlamadan önce uyanmıyor ve sonra vücudunun üst yarısına geçiyorum.

Göğüslerinden biri yarı açıkta ve elimi üzerinde gezdirip pembe meme ucunu okşamak için can atıyorum. Ama onun yerine, başının üzerine doğru geriye attığı sol eline doğru ilerliyorum.

Uyurken son derece huzurlu görünüyor ve uzun zamandır çok çalıştığını ve aşırı stres altında olduğunu hissediyorum. Gözlerinin altında torbalar var.

Bileği elimde, ona bakıyordum ki birden gözleri açıldı. Korku bir anlığına kendini hissettiriyor ve başını çevirip kollarını ve bacaklarını çekiştirirken gerildiğini hissediyorum. Üst kısmı sabitlenmediği için hâlâ rahatça hareket edebiliyor ama oturmasına engel oluyorum.

Kristal mavisi gözleri benimkilere kilitleniyor ama tükürüyorlar. Görünüşe göre bir köle olarak görevlerini hatırlayan Ava'nın yüzü kararıyor ve o mükemmel yumuşak dudaklarında küçük bir kaş çatma oluşuyor. Onları sikimin etrafında, hayatı buna bağımlı gibi emerken hayal ettim bile.

"İşemem lazım." Sesi buz gibi ve düşmanlığına kıkırdıyorum. İki saniye içinde ayak bileklerini serbest bıraktım.

"O zaman işe," diyorum ve yataktan yuvarlanmadan önce bana tekrar kaşlarını çatıyor, ancak şimdi gerçekten önümde çıplak olduğunu fark ediyor gibi görünüyor. O

Kalçalarına fazladan küçük bir salınım ekliyor ve bakışlarını onun etli kığını banyoya kadar takip ediyor, orada kapıyı kapatıyor.

Birisi yatağın şımarık tarafında uyandı ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. Bu işleri daha da ilginç hale getirecek.

Sabırla onu bekliyorum ve kesinlikle acele etmiyor, ancak açlıktan öldüğünden eminim, çünkü tüm bu olayların üzerinden saatler geçti ve oda mutfaktan gelen çikolata ve krep kokuyor. Ben şahsen normalde kahvaltı yapmam. Aralıklı oruç tutmayı tercih ediyorum ve sade kahvemle saatlerce iyi olacağım. Ama benim küçük minnoşumun yemeye ihtiyacı var ve beni reddetmeyecek.

Sonunda geri geldi. Havlu giyip giymemek arasında içsel bir savaş verdiğini hissediyorum, ama geri dönüyor, çıplak ve uzun boylu, utanmadan duruyor. Banyonun ışığını açık bırakarak yatak odasını aydınlatıyor ve bakışları üzerimde geziniyor, omuzlarıma düşen siyah saçlarından karın kaslarıma kadar gözleriyle beni yiyor gibi görünüyor.

Sonunda yatağa uzanıyor ve tek kelime etmeden bileğini tekrar tutuyorum, kelepçe diğer elimde. Gözlerindeki parıltı geri geldi ve durumdan memnun görünmüyor.

"Başka seçeneğim var mı?" diye soruyor, sesi yumuşak ama kararlı.

Gözlerimi ona dikiyorum, parmağımı çenesinin altına koyarak bakışlarını benimkine yönlendiriyorum.

"Ava," diyorum, "her zaman bir seçeneğin var."

Dudaklarında yavaş bir gülümseme yayılıyor. "Tamam. O zaman belki de istediğini elde edemeyeceksin."

Bileğini çekip alıyor ve yataktan atlamak için dönüyor. Ama bir kolunu beline dolayarak onu kendime çektim.

Kaçmak için daha fazla enerji harcayarak bacaklarını tekmeliyor, bana karşı koyuyor, kollarımdan kurtulmak için yana doğru yuvarlanmaya çalışıyor. Ama onu sırt üstü sürüklüyorum, sol kolunu uzatırken onu aşağıda tutuyorum, elim omzunun kıvrımından bileğine doğru kayarken kucağıma düşen kelepçeyi almaya çalışıyorum. Göğüslerinin yayılma şekli dikkatimi dağıtıyor ve tereddütümü kullanarak yüzüstü dönüp bacaklarını serbest bırakıyor, geriye kıvrılıyor ve kendini doğrudan bana doğru fırlatıyor. Saldırıya geçiyor.

Kıkırdıyorum, saldırısını yakalıyorum ve elini tutuyorum, kolunu döndürüyorum, onu yatağa doğru itmek üzereyim. Ama o yakaladı

Diğer omzum dönüşün ortasında ve her iki kolumu da olabildiğince geriye iterek kendini sabitliyor.

Bu kadar küçük bir şey için çok güçlü. İçinde mücadele var. Ama onu yere sereceğim ve o karşı koydukça bu beni daha da ediyor. Onu yana doğru itiyorum, iki elini birden tutup belini itiyorum ve yüzüstü yatağa düşmesini sağlıyorum.

Havaya dikilmiş o güzel küçük kıcına bir göz attığımda, ona bir şaplak atıyorum ve o ciyaklıyor, beni deli gibi tekmeliyor, taşaklarımı hedefliyor, neredeyse hedefini vuruyor.

Aşağıya ve öne doğru uzanarak onu kollarımın arasına alıyorum ama bacakları neredeyse göğsüne bastırarak şekilde ikiye büküyorum. Bu kız esnek ve onu yatağa yanlamasına bastırıyorum, hala ikiye bükülmüş haldeyken onu aşağıda tutuyorum.

Ama kıpırdanıyor, eğiliyor, çılgınlar gibi çırpınıyor ve sonunda dışarı çıkıp yüzüstü dönerek tekrar yatağın kenarını hedefliyor. Öne doğru uzanıp belini kavıyorum ve onu sırt üstü çeviriyorum.

Ben de kirli oynayarak elimi bacaklarının arasına sokuyorum ve iki parmağımı çoktan ıslanmış olan amının derinliklerine sokuyorum.

Yarı oturur vaziyette, kendini kurtarmak için yana doğru yuvarlanıyor, ama içindeki tutuşumdan aldığım güçle onu tekrar yatağa çarpıyorum, elimi pençeleyerek bana karşı saldırırken parmaklarımla onu beceriyorum. Kıvranan bir fırtına gibiydi ama diğer elimi onun saldırılarına karşı kendimi korumak için kullanarak onu sert ve hızlı bir şekilde sikmeye devam ettim.

Nefesi kesiliyor, amcığı şapırdıyor, göbeği kasılmaya başladığında enerjisini tüketiyor. Tamamen üstüne yuvarlanıyorum, bir elimle göğsünü aşağıya kilitliyorum, diğer elimle iki parmağımı içine sokuyorum, altımda inlerken yavaş ve derin bir şekilde itiyorum, göğsü kabarıyor, göğüsleri titriyor, karnı titriyor.

Sakalım boynuna değene kadar ona doğru eğildim ve yakınlığım karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Her zaman bir seçeneğin var," diye mırıldanıyorum kulağına, sırıtarak, "ama benim de var. Ve unutma, ben senin efendinim."

Ona son birkaç hamle yapıyorum ve vücudu gevşeyip titrerken gözleri yuvalarından fırlıyor.

"Şimdi benim için iyi bir köle ol, yoksa seni daha da fazla cezalandırmak zorunda kalacağım," diye veriyorum. Sırılsıklam olmuş parmaklarımla amından çıkarıp

Kelepçeleri yatağın kenarlarından almak için üzerine uzandığımda beline.

Onu bağladığımda hâlâ karşı koyma cüretini gösteriyor. Orgazmdan sonra oldukça zayıflamıştı ama kollarını ve bacaklarını sallayarak bağları gevşetmek için bana karşı esnemeye çalışıyordu.

Beline sarılıp aşağıda tutarken, boştaki elim göğüslerine gidiyor, meme uçlarını okşayarak dikkatini dağıtıyor. Onları parmaklarımın arasında teker teker oynatıp döndürmeye başladığımda, amı kasıklarına doğru titreşirken küçük inilti çıkarıyor. Sikim tam tepesindeydi ve onu cezalandırırken şu anda içine kayabilirdim. Ama o henüz *bu* ödülü almadı.

Kelepçeleri sıkarak, onu kartal gibi açıyorum. Pratik kullanım için biraz boşluk bırakıyorum ama tamamen bağlanmış durumda ve gülümseyerek arkama yaslanıp yaptığım işi inceliyorum. Yanakları muhteşem bir şekilde kızarmış, gözlerindeki önceki öfke şimdi zevkle gölgelenmiş. Ama göz göze gelmiyor, kaybettiği küçük güreşimizin ona verdiği coşkuyu kabul etmiyor.

Saçlarını yüzünden geriye doğru okşuyorum, garip bir şekilde şefkatli hissediyorum. Ona tapmak ve onu yiyip bitirmek istiyorum ama aynı zamanda onu kollarıma alıp rahatlatmak da istiyorum. Onu hangi korkuların dehşete düşürdüğünü öğrenmek ve hepsiyle savaşmak istiyorum, böylece buna gerek kalmayacak.

Ama onun yerine parmaklarımı kollarında ve bacaklarında gezdiriyor, tekrar inleyene kadar vücudunu ovuyorum. İkinci bir tur için yanıp tutuşuyor.

Daha önce parıldayan o etli amına kadar iniyorum. Parmaklarımı dudaklarının üzerinde gezdirerek bir parmağımı klitorisinin yanından geçiriyorum ve içinden bir ürperti daha geçiyor. Gözleri kapalı ve sonunda bağlara karşı mücadele etmeyi bıraktı.

Bacaklarının arasından öne doğru eğilerek dilimi klitorisine bastırıyorum, ani sıcaklık karşısında şaşkınlıkla nefesini tuttuğunu hissediyorum. Biraz emiyorum ve nefesi kesiliyor. Dilini dudağının üzerinde gezdirdiğini görmek için yukarı bakıyorum. İtiraf ettiğinden daha fazla tahrik olmuştu ve gülümseyerek şişen klitorisini kızdırmaya devam ediyorum, bir yandan da parmaklarımı amının etrafında döndürüyor, sonunda bir parmağımı içeri sokana kadar girişte alay ediyorum.

Bu onu inletiyor ve sonra dişlerimi klitorisinin üzerine getirdiğimde inliyor, kalçaları parmaklarımla aynı anda hareket etmeye başlıyor. Onu yavaşça ve derinlemesine beceriyorum ve sonra değiştiriyorum, onu uzun, yumuşak itişlerle pompalıyorum.

klitorisini parmaklarken, parmaklarımla dudaklarının uzunluğunu aşağı yukarı hareket ettiriyorum.

Amcığı şarkı söylüyor, inerken bana karşı şapırdıyor. Tuzlu ve şimdi kalçalarını daha da sert hareket ettiriyor, beni daha derine sokmaya çalışıyor.

Parmağımı tekrar içeri sokuyorum, o inerken amının uzunluğunu aşağı yukarı yalıyorum ve sonra ikinci bir parmak ekliyorum, dilimi klitorisinin etrafında döndürerek sert ve hızlı bir şekilde pompalıyorum. Hareket devam ederken, diğer elimle altına uzanıyorum, bir parmağımı göt deliğine sokuyorum, ucunu içeri sokmadan önce yumuşak küçük daireler çizerek ovuyorum. Klitorisini yerken onu önden ve arkadan beceriyorum ve altımda titremeye başlıyor, inliyor, göğsü yükselip alçalıyor. Yavaş, işkenceli bir tempoda devam ediyorum ve sonra nefes nefese kalana, neredeyse ağlayana kadar yavaşça hızlanıyorum.

Tüm vücudu titremeye başlıyor ve sonunda uzun ve yumuşak bir şekilde iç çekip hareketsiz kalana kadar bunu sürdürmesine izin veriyorum.

Memnun bir gülümsemeyle parmaklarımı ondan çekiyorum ve vücudumu onunkinin uzunluğuna bastırıyorum, onu bana karşı sıkı ve sıcak tutuyorum. Kalçaları bana sürtünüyor ve daha fazlasını istediğini anlayabiliyorum. Bu sadece başlangıç.

"aç küçük bir fahişesin, değil mi?" Kulağına mırıldandım.

Gözleri şimdi açık ama hâlâ bana bakmıyor. Boynundan aşağıya doğru öpüyorum ve inliyor, altımda titriyor. Onu tutuyorum, kollarımda okşuyorum, orgazm sonrasının son dalgalarını atlatıp tekrar sakinleşene kadar.

Bacaklarının arasına geri döndüğümde o büyük mavi gözleriyle beni izliyor, sert sikim amını germek ve geri kalan tüm seslerini duymak için kaşınıyor.

Beni inceliyor ve sonunda gözlerimin içine bakıyor. Ne gördüğünü merak ediyorum.

Onu mahvettiğim tüm yollara rağmen, gözlerinde güven var, şiddetli ve derin bir şey.

Sikimi içine sokuyorum, inlemeleri kulaklarıma müzik gibi geliyor. Göğüslerini sıkmak için öne doğru eğildim, onun görüntüsünü içime çektim.

Ben Ava inliyor. Daireler çizerek itiyorum ve sonra kıcını biraz daha kızdırmak için altına uzanıyorum, parmağımın ucunu içeri sokuyorum, derin ve sert bir şekilde iterken nefeslerine ateş katıyorum. Vücudumu onunkine çarparken, nabzını hissediyorum ve etrafımda sıkıyorum, ona sert ve derin bir şekilde batarken titriyorum.

Bedenini varlığının her zerresiyle hissediyorum, seslerini okuyorum, karnının altımda her kasılışını, vücudunun zevkle dalgalanışını, nefesinin kesik kesik kesildiğini, gözlerinin kapalı olduğunu hissediyorum.

"Bana bak," diye tıslıyorum ve gözlerini açıyor, bakışlarımı o mavi okyanusuyla karşılıyor, ona her soktuğumda nabızı atıyor. Ellerim başının iki yanında yatağa bastırılmış durumda ve sanki ona karşı koymaya, canavarıma karşı koymaya, öfkesinden ve yağmasından kurtulmaya cesaret ediyormuş gibi bakıyorum.

Nefes alıp verirken, iç duvarları beni sıkıca kavrarken bile bana bakmayı bırakmıyor ve sonunda doruğa ulaştığımda homurdanıyorum, tekrar tekrar içine dalıyorum, coşkunun içimden geçip dışarı çıktığını hissediyorum.

Sonraki birkaç saniye boyunca ikimiz de zor nefes alıyoruz, ama o bakışlarımı düşürmüyor. Bu kızın cesareti var ve gözlerindeki bir şey beni sadece cinsel bir yoldan daha fazlasına çağırıyor. İlk kölem olmasına rağmen, aynı zamanda bir seks oyuncağından daha fazlası olduğunu hissettiğim kız. Belki de benimle savaşma şekli, itaat ederken aynı zamanda beni becermeye çalışmasıdır. O sadece kendime işkence edip zevk alacağım ve diğer her şeyi unutacağım bir uyuşturucu değil. O bir gizem, beni daha fazlasını istemeye iten küçük bir fingirdek.

Çarşafı ve yorganı boynuna kadar çekip onu sıcak tutuyorum ve ayağa kalkıyorum.

"Kıpırdama" diye emrediyorum, kıpırdamıyor.

Pantolonumu giyerek, bu oyunun dokunsal kısmı için çeşitli malzemeler toplamak üzere mutfığa gidiyorum.

Benim için bir şey ifade etmiyor, yine de kendimi temin ederim. Bu sadece iyi bir seks ve o da sapkınlık peşinde, bu da onu daha da iyi yapıyor.

Odaya geri döndüm, ellerim doluydu. Yatağa oturup çarşafı üzerinden çekiyorum, çıplak karnının üzerine krep ve taze çilek tabağını yerleştirirken çıplaklığını ortaya çıkarıyorum.

Ava muhtemelen sıcaklık değişiminden dolayı bir nefes çekiyor ama gözleri yemeğe sabitlenmiş durumda.

"Şimdi yeme sırası sende," diye açıklıyorum. "Kreplerin üzerine ne istersin, çikolata mı yoksa krem şanti mi?"

Gözleri parlıyor ve gülümsüyor. Öyle kaygısız, mutlu bir gülümseme ki bu. Yüzüne tekrar tekrar yerleştirmek istediğim bir gülümseme.

"Çikolata," diyor.

Kıkırdıyorum. "Hiç şaşırmadım."

Krepleri ve çilekleri çikolata sosuna bulayıp çırpılmış kremayı alıyorum.

"Bu benim atıştırmalığım," diyorum, şişeyi göğsüne götürüp göğüslerinin üzerine krem şanti sıkarak.

Ava nefesini tutmuş, göğsündeki iki küçük krem şanti tepeciğine bakıyor.

"Ama bir centilmen gibi davranıp önce senin yemene izin vereceğim," diyorum ve krepleri dilimleyip bir parça kopararak dudaklarına götürüyorum.

Ağzını benim için açmasını izlemek beni yeniden sertleştiriyor ve o anda ağzını başka bir şeyle doldurmamak için başka bir açlığı bastırmak zorunda kalıyorum.

Gülümsüyor, krepleri yerken dudaklarını yalıyor. Çay ya da kahve teklif ediyorum ama önce su istiyor, onu da veriyorum. Uzun bir geceden ve az önceki kavgamızdan dolayı susuz kalmış.

Yanına oturup üzerine eğilerek onu çatal çatal besliyorum. Ancak ağzına götürürken çikolatanın bir kısmını göğsüne, göğüslerinin hemen altına sürüyorum.

"Hey," diye itiraz ediyor ama ben sadece sırtıyorum ve eğiliyorum. Tenindeki çikolatayı yalıyorum ve içinden küçük bir titreme geçiyor.

İşi bittiğinde tabağı komodinin üzerine koyuyorum. Çikolata sosunu alıp göbeğinin her tarafına sürüyorum.

"Yatağı kirleteceksin," diye yakınıyor, sanki yatak onunmuş gibi. Göğsüne doğru eğilerek çikolatayı yalıyorum ve kuzeye doğru ilerliyorum, Dudaklarımı meme ucunun etrafına kapatana kadar tüm krem şantiyi yalıyorum. Dişlerimi üzerinde gezdirdiğimde nefesi kesiliyor.

"Köleler sadece kendileriyle konuşulduğunda ," diye onu bilgilendiriyorum, diğer göğsüne odaklanıyorum, diğer meme ucunu emene kadar kremaya dalıyorum ve altımda kıpırdanıyor, kalçaları ağırlığının altında bükülüyor, kolları ve bacakları direniyor ama yine de bağların içinde alaycı bir şekilde tutuluyor.

Onu tamamen yalayıp temizlediğimde, orada oturup onu izliyorum, hala ona biniyorum, sikim pantolonumun içinde zonkluyor. Onu daha yeni becerdim ve şimdiden onu tekrar becermek istiyorum.

Bunun yerine, telefonumu komodinin üzerinden alıp bankacılık uygulamamı açıyorum.

"İlk ödemeniz şu anda geliyor," diye bilgilendiriyorum onu. "Bugünün planı biraz serbest zaman içerecek."

Cüzdanımdan iki yüz dolar çıkarıp komodinin üzerine bırakıyorum. "Bu senin günlük köle harçlığın. Yiyecek ya da başka ne istersen alabilirsin. Akşam 6'da birlikte yemek yiyeceğiz. Sana daha önce verdiğim anahtarı kullanarak daireye istediğin gibi girip çıkabilirsin. Ne istersen yapabilirsin, ama unutma ki her an, *istediğim* zaman seni bulabilir ve hemen orada alıkoyabilirim. Anladın mı?"

Az önce söylediklerimi tekrar ediyormuş gibi bir an duraksıyor ve sonra yavaşça başını sallıyor.

"Kelimeler, Ava. Kelimelere ihtiyacım var." "Evet." Sesi meydan okurcasına.

"Evet kim?"

Yüzü güreş maçımız sırasında olduğundan daha fazla kızarıyor ve seçtiğim unvandan nefret ettiğini söyleyebilirim. "Evet, *Efendim*."

Göğsüne ödüllendirici küçük bir çimdik atıyorum. "İşte benim kızım." Ama gözlerinde hâlâ şüphe seziyorum. "Bir sorunuz var mı?" Soruyorum.

"Beni 'götürebileceğini' söylemiştin," diyor yavaşça. "Bu her yere götürülebileceğin anlamına mı geliyor?"

"Aynen öyle." Ona şeytani bir sırıtma gösterdim.

"Ya etrafta başka insanlar varsa?" Sesi dehşete düşmüş gibi geliyor.

"O zaman tedbirli olmamız gerekecek."

"Sen tam bir hayvansın," diye mırıldanarak bakışlarını başka yöne çeviriyor.

"Biliyorum." Sırıyorum. "Ve sen benim bir sonraki yemeğimsin." Parmağımı göğsünde, göğüslerinin arasında, karnının üzerinde, bacaklarının arasındaki ıslaklığa doğru gezdiriyorum. Sanki bu işe tanık olmak istemiyormuş gibi başka tarafa bakıyor.

Uzanıp önce sağ ayak bileğini, sonra da sol ayak bileğini çözüyorum.

Ve böylece yataktan atlayıp banyoya gidiyor ve kapıyı kapatıyor. Bir dakika sonra duşun sesini duyuyorum ve kahvaltı malzemelerini mutfığa taşıyorum.

Kullanmadığım tüm buharımı yakmak için çalışma odama gidip sabah egzersizimi yapıyorum. Ava'nın giyinmiş bir halde kapıya doğru yürüdüğünü görüyorum. Kafasını odaya uzatıyor, gitmekte özgür mü yoksa kaçışını duyurması mı bekleniyor emin değil gibi.

"Akşam yemeğinde görüşürüz," diye söze giriyor, artık eskisi kadar hırçın görünmüyor. "İyi eğlenceler."

O çıkar çıkmaz üzerime bir tişört geçirip çıkıyorum, beş dakika arkasından. Telefon uygulamamı açıyorum ve onun küçük kırmızı noktasını sallanırken görüyorum.

Sokağın aşağısında. Çantasına bir takip cihazı yerleştirdim. Avımın benden bu kadar kolay kaçmasına izin vermeyeceğim.

Ama fazla uzağa gitmiyor. Bir blok ötedeki kafeye yerleşiyor ve iki saat boyunca çalışıyor. Pencereden sadece uzaktan bakışlar yakaladığım için bilgisayar ekranına bakamıyorum ama teknik olarak hala işsiz ve evsiz olduğu için iş aradığına bahse girerim. Ayrıca okuduğum bir blogu da var. Yetenekli bir yazar, tek ihtiyacı olan bir odak noktası.

Ona verdiğim harçlığı aldı ama fazla kullanmıyor. Öğle yemeği için bir sandviç alıyor ki bu beni şaşırttı. Yoksulluğun sınırına bu kadar yaklaşmışken, şimdi elli bin doları tamamen avucunun içindeyken, koşa koşa lüks bir restorana gitmesini ya da saçını yaptırtmasını beklerdim. Her ne yapmaktan hoşlanıyorsa. Ama işte burada, işinin başında, yeni biriktirdiği para yığınının hiç dikkat etmiyor. İyi bir iş ahlakı var ve bu bir şeyler söylüyor.

Çalıştıktan ve yemek yedikten sonra küçük bir zevk gezisine çıkıyor. Alışveriş merkezine gidiyor ve Victoria's Secret'a uğruyor. Uzak bir mesafede durup mağazaya bile girmeden hangi ürünleri aldığını dikkatle izliyorum. Hepsi tek parça, vücut kıyafetleri, çoğunlukla sıkıcı görünüyorlar ve istediğimden çok daha fazla teni örtüyorlar.

O soyunma kabinlerine yöneldiğinde ben de harekete geçiyorum, mağazaya giriyorum, raftan özellikle dar bir ürün alıyorum ve kendim arka tarafa yöneliyorum. Ava soyunma kabinlerinin olduğu uzun koridorda gözden kayboldu ve ben de girişteki kadının yanından geçtim.

"Bunu karıma vermeliyim," diyorum yanından geçerken.

Eşim. Bu kelime aklımda çınlıyor. *Neden kız arkadaşım olduğunu söylemedim?* Ava'yla kalıcı ya da romantik hiçbir şey yapmak istemiyorum. Bu ücretli bir anlaşma. Bu aşkla ilgili değil ve kesinlikle evlilikle de ilgili değil, ama aklımın sesi cevap veriyor: *Çünkü en son bir kadınla alışverişe çıktığında o Emilia'ydı.*

Kahretsin, bu doğru. Bundan önceki her yıl, bir kadını evime davet ettim, ona yemek hazırladım ya da sipariş verdim ve onu kendi evimin rahatlığında becerdim. İlk kahve buluşması dışında, onu hiç dışarı çıkarmadım. Onunla hiçbir yere gitmedim ve onu bir daha hiç görmedim. O benim seks oyuncagımdı, birçoğundan biriydi ve ben az çok tatmin olmuşum. Oyun bitti. Ama bu sefer, bu sefer bana ne oldu?

Kafamı tekrar oyuna vermeye çalışırken, az önce kapanan soyunma odalarının sonundaki kapıyı görüyorum ve aceleyle ileri atılarak kapıyı zorluyorum

Ava kilidi yerine kaydırmadan hemen önce açıyorum. Soyunma odasına giriyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum.

Ava'nın nefesi kesiliyor ve gözlerindeki dehşet beni tam kalbimden vuruyor. Ama beni tanıdığına omuzları gevşiyor ve gözlerini tekrar bana çeviriyor. Bunun için onu cezalandırmaya başlamam gerekecek.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye fısıldıyor.

AVA

"Neden daha fazla iç çamaşırı almak istediğini merak ettim," diye açıklıyor Valentino, az önce soyunma odama *girdikten* sonra, koyu renk pantolonu ve krem rengi uzun kollu elbisesiyle son derece çekici görünüyordu.

Ceketinin altında V yaka.

"Beni takip ediyordun." Şaşırmasam da fokur fokur kaynıyorum.

"Sesini alçalt yoksa sana yardım ederim," diye uyarıyor alçak bir ses tonuyla. Öfkeyle dudağımı ısırıyorum. Akşam yemeği planımız olduğunu sanıyordum, oysa bu psikopat beni her yerde takip etmek ve herkesin içinde becermek istiyordu. Başından beri planının bu olduğunu tahmin etmeliydim. Muhtemelen ürkütücü seks bağımlısı dairesinden sıkılmıştır.

"Buraya nasıl girdin?" Talep ediyorum.

Valentino, siyah saçları, sakalı ve delici gözleriyle sert bir model gibi görünerek, "Ön taraftaki bayana karım olduğunuzu söyledim," diyor.

"*Karın* mı?" Şaşkına döndüm. "Ben senin *kölenim*." "Aynen öyle."

Gülümseyecek cesareti var - bu sabah onu daha sert tekmelemeliydim. "O yüzden" dedi, "çenenin kapatıp eğilmeni öneririm, böylece Siktir git."

Bunu söylediğine inanamıyorum. Ama yine de inanabiliyorum.

"Bir giyim mağazasının soyunma odasındayız," diye açıklıyorum sanki o bir çocukmuş gibi. "Dışarıda çok yakında şüphelenecek bir kadın var."

"Ağzını tıkarsam olmaz," diye devam ediyor Valentino. "O zaman benim küçük pis Valentine'im ses çıkaramaz."

Ceketini çıkarıp taburenin üzerine örtüyor. Daha büyük olduğu için en son soyunma odasını seçtim ama misafir planlamıyordum.

"Böyle bir şey yapmayacaksın," diye .

"Eğer doğru hatırlıyorsam, kuralları koyan *benim* sanırım." Bana tekrar gülümsüyor ve seçtiğim iç çamaşırlarına bakıyor. "Ama önce bana gerçeği söyle. Neden burada iç çamaşırı bakıyorsun?"

Ona ters ters bakıyorum ama gerçek yine de ağzımdan kaçıyor. "Yani her zaman çıplak olmak zorunda değilim," diye itiraf ediyorum yere bakarak. Dün gece daha başlamadan üzerimdeki o küçük cimri şeyi çıkardı ve geri kalan her şey çıplaktı, ki bu iyi. Ama eğer bir hafta boyunca sevişeceksek, mümkünse biraz daha fazla kıyafet giymeyi tercih ederim.

Bana uzun ve derin bakıyor, gözleri hüzünlü bir şeyle dolu ve uzanıp parmağını çenemin altına vuruyor.

"Ava," diye mırıldandı, "harikasin, bunu biliyorsun, değil mi?"

Köle efendisi olsun ya da olmasın, bu yabancıyla bu konuşmayı yapmayacağım. "Kapa çeneni," diye mırıldandım.

"Aynaya bakmanı ve seni becermemi izlemeni istiyorum," diyor. "Tüm ışıklar açıkken. Tanrıça olduğunu göreceksin."

Ceketimi çıkarıyor ve şu anda vücudumdaki her hücre ondan nefret ediyor. "Seks için bir kadına para ödemek zorunda kalmana şaşmamalı," diyorum. "Sen delisin."

"En azından seni gerçekte olduğun gibi görebiliyorum," diyor beni görmezden gelerek. "Sen çok değerlisin Ava, için de dışın da."

Bunun neden gardımı yükselttiğini bilmiyorum. "Benim hakkımda en ufak bir şey bilmiyorsun."

Giysilerimi çıkarıyorum, öfke hareketlerimi aydınlatıyor. Kapıdaki kadının bizi duyup duymaması ya da bizi bulup bulmaması umurumda değil. Duyarsa Valentino'ya hizmet etmiş olur.

En azından bu sefer o da kıyafetlerini çıkarıyor. Tam ışıktaki kaslı formunu, omzunun her geniş kıvrımını ve her karın kaslarını görüyorum. Bu adam yürüyen bir Yunan tanrısı. Ama sandığım gibi beni domaltıp sikmiyor, nasırlı bir ruh gibi. Bunun yerine, ikimizin de üzerinde iç çamaşırlarımızdan başka bir şey yokken, beni kollarına alıyor ve adım atmaya başlıyor, çalan rastgele Shawn Mendez şarkısının ritminde bana yol gösteriyor

Radyoda. Dans ediyoruz. Aynı anda hem inanılmaz tuhaf hem de harika ama dans ediyoruz.

Şimdi yine kafam karıştı. Valentino nazik mi, zalim mi yoksa ikisinin garip bir karışımı mı ve neden? Bir yanıma ona ne olduğunu ve onu bu hale neyin getirdiğini bilmek istiyorum. Diğer yanıma ise çenemi kapatıp parayı almam için beni uyarıyor.

Aynada ikimize bir göz atıyorum, onun uzun, geniş gövdesi bana bu yavaş, küçük adımlarla liderlik ediyor. Ne dansı yaptığımızı bile bilmiyorum ama işe yarıyor. Valentino hayvani ve münzevi yanları dışında gerçekten çok yönlü bir insan gibi görünüyor.

Beni döndürüp arkama daldırıyor ve kendimi gülümserken buluyorum. Victoria's Secret'ın soyunma odasında olduğumu ve onun seks kölesi olmak için rahatsız edici derecede iyi ücretli bir anlaşmaya kilitlendiğimi unutuyorum, ki bu yasal bile olmayabilir. Ellerinin tenimde nasıl kaydığı dışında her şeyi unutuyorum, çok yumuşak ve pürüzsüz, bir şey ister gibi değil, bana yakın olmak ister gibi, benimle ilgilenmek ister gibi.

Bedenlerimiz bir araya gelip yavaş, dairesel bir dansla hareket ederken, nefeslerimiz senkronize olurken başımı omzuna yaslıyorum. Kalp atışlarını hissedebiliyorum ve bu sükûnet verici, rahatlatıcı bir ses. Kolları etrafımda güçlü ve sıcak, kendimi güvende hissediyorum.

Adım atıyoruz, adım atıyoruz, adım atıyoruz ve sonra beni kendine doğru çekmeden önce tekrar döndürüyor. Yabani bir saç telini kulağımın arkasına doğru okşarken bana şefkatle bakıyor. Dokunuşu samimi ve kalbimin daha hızlı attığını fark ediyorum.

Şarkı bittiğinde birbirimize yapışmış durumdayız ve şimdi Valentino'nun elleri kollarımda aşağı yukarı dolaşıyor, sütyen askılarımı nazikçe omuzlarımdan itiyor.

Onu keşfetme fırsatını yakaladığımda midemde bir şeyler kıpırıyor, gözlerimi omuzlarına dökülen siyah saçlarına, siyah boxer'ına kadar inen kaslı gövdesine, zaten sert olan ve bastıran paketine dikiyorum. Keskin karın kaslarını takip ederek boxer'ının içinde kaybolan küçük V'ye kadar iniyorum ve başparmağımı bel bandına sokarak boxer'ını aşağı itiyorum, sert aleti ve vahşi siyah saçlarıyla karşılaşıyorum.

Sütyenimi çoktan arkadan çözdü ve çekerek çıkardı, göğüslerimi avuçlarının içine aldı, gözleri parlıyordu. Siyah külotumu çıkarıyor ve tamamen doğal, ten tene oluyoruz.

Valentino ceketini bir kenara itiyor ve yumuşak, küçük tabureyi boy aynasının önüne çekiyor. Beni üzerine yatıracağından eminim ve dürüst olmak gerekirse, şu anda buna pek aldırmaıdım, ama bunun yerine kendisi tabureye oturuyor ve beni kucağına oturtuyor, yüzüm ondan aynaya doğru dönük.

"Beni becerirken kendini izlemeni istiyorum," diye kulağıma homurdanıyor, "böylece ne kadar muhteşem olduğunu görebilirsin."

Bu beni hemen yeniden rahatsız ediyor, ama kalbim iki saniye öncesinin heyecanıyla hâlâ titriyor ve amım dans etmekten ve vücudumu keşfetmekten çoktan ıslanmış durumda. Valentino'nun elleri tenimi buldu ve durmuyor, boynumdan, sırtımdan, kalçalarımın her iki yanından aşağıya doğru her kası ve kıvrımı ovuyor ve okşuyor, ön taraf boyunca alay etmek için kayıyor. Onun dokunuşu beni canlandırıyor ve ben de nefes alarak işi yapmaya hazırlanıyorum.

Tam kendimi onun üzerinde konumlandırmak üzereydim ki, kıcıımı parmakladığını hissettim ve içimi bir zevk heyecanı kapladı. Hafifçe nefes alıyorum ve Valentino uzanıp diğer eliyle ağzımı kapatıyor.

Parmağı hâlâ içimdeyken daha da ıslandığımı hissediyorum. Bir iniltiyi bastırarak, parmağımla kendi kedi dudaklarımı açtım, kendimi yavaşça onun aletine indirirken odaklanmak için önümdeki yere bakıyorum.

Başı içeri girdiğinde dudaklarımdan bir inilti daha kaçıyor ve Valentino ağzımı sıkıca kavıyor.

"Sakın ses çıkarma, benim küçük kirli Valentine'im," diye kulağıma homurdanıyor ve dudaklarım bu hareketin savunmasızlığı karşısında arzuyla aralanıyor. Kalçalarımı sallayarak daha da aşağı kayıyorum ve sonunda tamamen oturup onu kabzasına kadar alıyorum.

"Şimdi kendine dikkat et," diye emrediyor ve gözlerimi aynaya kaldırıyorum.

Saçlarım darmadağınık, göğüslerimin üzerinden her yöne doğru dökülüyor, tam onun kasıklarının üstüne oturuyorum, dizlerimi birbirine bastırmışım, ellerim arkamda, kendimi desteklemek için onun kalçalarında. İkimiz de çıplağız ve gözlerimi Valentino'ya dikiyorum, vahşi siyah saçları ve geniş omuzları arkamda, nazlı bir gülümsemeyle beni izlerken gözlerindeki o şeytani seksi bakış, eli hala ağzımı kapatıyor.

Diğer parmağı kıcımda kalıyor ve beni yukarı ve aşağı itmek için ellerimi kullanarak hareket etmeye başladığımda, onu arkamdaki darlıkta hissederek neredeyse bir çığlık atıyorum. Bu benim amımı karıncalandırıyor ve onun üzerinde aşağı yukarı kayarak sikine biniyorum.

Bu, Shawn'la yaşadıklarımın çok farklıydı, bana önceden neredeyse hiç dokunmazdı ve ona kaç kez mikrodalga değil fırın gibi olduğumu söylesem de sadece sokmaya çalışırdı. O anlamadı.

İçimde zevk dalgaları yükseliyor ve gözlerimi tekrar aynadaki kendi figürüme odaklıyorum, gözlerim seks içinde bakıyor, baş hafifçe geriye atılmış, vücut açık ve çıplak ve ikimizi de boşaltmak için çok çalışıyor.

Mükemmel olmayabilirim. Ama lanet olsun, ben güzelim. Valentino aynada ne görürse beğendiğini ve daha da önemlisi, aynada ne görürsem beğenmem gerektiğini kabul ederek gülümsüyorum. Her halükarda, hisler içinde kaybolmuşken, köle efendinizin kucağında aşağı yukarı zıplarken, parmağı sizi arkadan yağmalarken aletin içini doldurduğunu hissederken, eli ses çıkarmamanız için ağzınızı kapatmışken ve tüm bunlar Victoria's Secret'ın soyunma kabinindeyken dış görünüşün pek bir anlamı yok.

Tüm bu durum beni tahrik ediyor ve ona yeni bir güçle biniyorum, gözlerimi kapatıyorum, burnumdan nefes alıyorum ve vücudumun açılıp gevşemesine izin veriyorum, beni kabul ediyor, onu kabul ediyor, *bunu* kabul ediyorum. Orgazm içimde oluşuyor ve çalkalanıyor, neredeyse tekrar ciyaklıyorum. Valentino'nun sikine her vuruşunda, parmağını kıcıma sokuyor ve başka hiçbir şeye benzemeyen bir zevk veriyor. Ben hızlanıyorum, o da hızlanıyor, duygular birbirine karışıyor ve birlikte hareket ediyor, içimde bir kasırga gibi kopuyor.

Nefes nefese kalıyorum, karın kaslarım zonkluyor ve ilk kez ışıklar açıkken bunu yaptığım için utanmıyorum. Valentino'nun sessizce boşaldığını duyuyorum, boğazının derinliklerinde yuttuğu bir hırıltı, siki içimde zonkluyor ve en küçük bir inilti çıkarıyorum, hala ona karşı dururken havanın ve enerjinin içimden çıktığını hissediyorum ve sonunda elini ağzımdan çekiyor.

Aynadaki kıza bakıyorum, terli, çıplak ve gülümsüyor. Kafası güzel görünüyor.

Aşkın doruğunda, beynim neşeli bir mutluluk içinde ağlıyor.

Hayır, bu aşk değil, kendime hatırlatıyorum. Bu sözleşmeli seks.

Valentino parmağını kıcımdan çıkarıyor ve ben yavaşça ayağa kalkıyorum, bacaklarım titriyor. Beni kendine çekiyor, sarılıyor, kulağımın arkasındaki saçlarımı tekrar okşuyor ve içimden bir heyecan daha geçiyor, sadece yakın ve rahat olmak ve sarılmak isteyen seks sonrası cızırtı. Beni sıkıca tutuyor, hızlı hızlı nefes alışım normale dönene kadar sırtımı nazikçe ovuyor ve sonra fısıldıyor, "Şimdi bana iç çamaşırını göster."

Seçtiğim tek parçalara şüpheyile bakıyorum, bulabildiğim en temel, her şeyi kapatan türden parçalar ve omuz silkiyorum. "İstediğimi sanmıyorum

artık onları."

"Peki o zaman," diye fısıldıyor, "senin için aldığımı deneyebilirsin."

Gördüğümde gözlerim doluyor, neredeyse hiç olmayan bir tek parça. Sütyen yok, sadece göğüs boyunca uzanan ve göğüs uçlarını neredeyse hiç kapatmayan siyah saten bir kurdele var ve göğüs dekoltesinde bir fiyonkla birleşiyor. Kurdele sırtın etrafını sarıyor ve kalçaların önünden aşağı inerek amin hemen üzerinde parlak pembe bir kalple sonuçlanan G-string tanga ile birleşiyor. Hatta gözleri kapatan iki kalpli özel bir göz bağı ile birlikte gelir.

"Şenlikli," diyorum, *o* seksi küçük numarayı giyme düşüncesiyle tüm güvensizlik geri geliyor. Ama bunun içinde nasıl görüneceğimi düşünmek de çok ateşli, her şeyim mükemmel bir şekilde sergilenmiş, onun için küçük bir Sevgililer Günü hediyesi gibi bağlanmış.

"şunu," diyor kulağıma. Ama bu sefer karşı koyuyorum.

"Hayır. Ben sen git. Onu ilk kez evde göreceksin."

Az önce onun seks zindanından 'ev' diye bahsettiğimi çok geç fark ettim. Ama meydan okumamı düşündü ve sonra sırttı.

"Pekala," dedi ve hızla giysilerini giydi -o görkemli vücudu örtüyordu- ayakkabılarını, paltosunu giydi ve kapıdan çıktı, önceden seçtiğim tek parça kıyafetleri de yanına aldı, sanırım bana bir şeyler denememe yardım ediyormuş gibi görünmek için.

Bu arada aynaya dönüyorum, çıplaklığımı kurdele ve kalp ile neredeyse hiç örtmüyorum. Kurdelenin göğüslerimin üzerinde kalması için sıkıca bağlıyorum ve G-string yerinde daha iyi dursa da, biraz sert bir oyunun tüm kıyafeti yere düşüreceğinden eminim, tabii ki Valentino'nun istediği de tam olarak bu.

360 derece dönüp kıcıımı arkadan kontrol ediyorum. Elbette, kalçalarımda göbek bölgesine taşan biraz fazlalık *var* ama yine de seksi görünüyorum. Kendimi onun gözünden görmeye çalışarak, sadece fazladan ağırlığı olan çirkin şeyler olarak görmek yerine, kavranabilir, sikilebilir kısımlara odaklanıyorum. Ayrıca ona binerken de seksi görünüyordum.

Kıyafetlerimi tekrar giyip elimde kurdeleli ve kalpli iç çamaşırlarıyla dışarı çıkarken içimi bir sıcaklık kaplıyor.

Valentino elini uzatarak, "Onu bana ver," diyor. Daha sıkı kavriyorum. "Param var."

Sesi sessiz ama otoriter. "Ben senin efendinim ve *onu bana ver* dedim."

Gözlerimi deviriyorum ve elimi . "Peki, Bay Kontrol Manyağı."

Kıçıma küçük bir şaplak atıyor.

"Bir daha bana gözlerini devirdiğinde, o küçük dar kıçını ağlayana kadar Kardan Adam'la deleceğim."

"Kardan Adam ... bekle- popo tıkacının *adını* sen mi koydun?" Sesim biraz fazla yüksek çıkıyor ve Guaj çantalı bir kadın yanımdan geçerken bana şaşkın şaşkın bakıyor. Sadece kıkırdıyorum.

"Evet," diyor Valentino.

Kıkırdıyorum. "Bu çok komik."

Bana bakıyor, siyah saçları gözlerinin içine düşüyor. "Umarım ben ağzını sikerken kıçını doldurmasını da komik buluyorsundur."

Bu cümle amımı ıslatıyor ve ağzımı sikmesi fikri bile hoşuma gitmiyor.

Paraya ulaştığımızda, "ol kovboy," diye mırıldandım.

Valentino iç çamaşırının parasını ödüyor ve bana geri vermiyor. Mağazadan birlikte çıkıyoruz ve karnım Valentino'nun duyabileceği kadar yüksek sesle gurulduyor.

"Sandviç almaya gidiyorum," diye anons ediyorum.

Valentino, "Orada yaptığın onca işle epey iştah açmışsın," diyor. "Burada iyi bir Yunan lokantası biliyorum."

Omuz silktim. "Aslında canım simit çekiyordu." Kendime asla simit yedirmem. Ama 50 bin dolar kazanırken aynı zamanda hayatımın en sapkın seksini yaşayacaksam, en azından bir simidi hak ediyorum.

"Ben ısmarlıyorum," diyor Valentino.

"İç çamaşırlarının parasını çoktan ödedin," diye yakınıyorum. "Bu sabah 'Yemekte görüşürüz' demedin mi?"

Gözlerinde şeytani bir parıltı var. "Ayrıca seni bulursam, sana istediğimi yapabileceğimi de söyledim."

"Ve gerçekten benimle simit yemek istiyor musun?"

Hâlâ ne yapmaya çalıştığından emin değilim. Bu haftayı aynı zamanda seks kölesi olan bir randevu/yaşayan kız arkadaş durumu gibi mi yapmaya çalışıyor? Bu aşkla ilgili değil, ama *nedir*?

"Biliyorum," diyor yüzünü

ekşitmeden. "Tamam o zaman."

Tüm mağazalar kırmızı, pembe ve beyaz kalpler ve çikolatalarla dolup taşıyor. Valentino'nun Sevgililer Günü pek ilgisi yok gibi görünüyor, ancak bu hafta sonunu seçmesi garip

yıllık seks maceraları var, ki ona daha fazlasını istiyorum. Anlaşmamızda konuşmanın beklenip beklenmediğinden emin değilim ama denemeye değer.

Oturduğumuzda, ikimiz de elimizde nefis kızarmış tereyağlı simitler ve kahve, Valentino'ya dönüyorum.

"Bunun vegan olmadığını biliyorsun, değil mi?" Ben soruyorum.

"Ben vegan değilim," diyor. "Ve ben buna 'bitki temelli' demeyi tercih ediyorum."

Tam gözlerimi devirmek üzereydim ki tehdidini hatırladım, bunu kast edip etmediğinden tam olarak emin değilim ama onu tanıyorsam muhtemelen bunu şiddetle yerine getirecektir.

"Elbette," diyorum.

Sıcak, tereyağlı iyiliği ısıırıyorum ve sessiz bir mutluluk içinde gözlerimi kapatıyorum. Kabul etmeliyim ki seks harika. Ama bu simit, bu simit ikinci sırada.

"Victoria's Secret'taki kadına gerçekten karın olduğumu mu söyledin?" Valentino konuşmayı pek sevmiyor gibi görüldüğü için soruyorum. Dürüst olmak gerekirse, neden burada olduğundan bile emin değilim. Simidini çok yavaş yiyor, beni inceliyor, siyah gözleri sert ve okunmaz.

"Ben yaptım."

"Neden, senin evinde senin için sapık karıcılık oynadığım için mi?" Sırtarak soruyorum, tekrar 'ev' dememeye dikkat ederek.

"Hayır, hiç de değil. Evime getirdiğim kadınlar sadece seks için." Sesi o kadar küçümseyici ki, soyunma odasında benimle yavaşça dans eden sevgiliden tamamen farklı bir adam gibi görünüyor. Ama işte. Az önce tanımladı. Bu anlaşma ve ondan öncekilerin hepsi 'sadece seks için'.

"Tamam," dedim, geri adım atarak. "Sanırım seks köleniz için bazı açık saçık kıyafetleriniz olduğunu söylemek kulağa açık saçık gelirdi." Kıkırdıyorum.

"O da var."

"Karınız hakkında bir soru sorabilir miyim?" Ben sorarım.

Soru sormak için izin istemek genellikle birinin gardını düşürmek için harika bir yoldur. Genç bir delikanlıyken, babamın vahşi geçmişiyle ilgili hikayelerini dinlemek istediğimde bunu yapardım.

Valentino simidini bırakıyor ve bakışlarını bana diyor. Gözleri sıcak ve öncekinden daha az mesafeli. "Sorunuz nedir?"

Tereddüt ediyorum. Sorunun cevabı gerçekten önemli değil, ama bunu bilmenin bana Valentino'nun kim olduğuna dair bir fikir vereceğini hissediyorum ve davranışları kafa karıştırmaktan başka bir şey yapmadığı için bununla çok ilgileniyorum.

"Nasıl biriydi?" Sessizce sordum.

Bu soru Valentino'yu rahatsız etmiş ya da hatta üzmüş gibi görünmüyor.

"Fişek gibiydi," diyor. "Benim gibi. Adı Emilia'ydı ve zehirli bir ilişki diyebileceğiniz bir ilişkimiz vardı."

Bu hayal ettiğim gibi bir şey değil. "Nasıl zehirli?"

Omuz silkiyor. "İkimiz de dengesizdik, olgunlaşmamıştık. Çocuktuk. Bırakın kendi duygularımızı, çatışmalarla nasıl başa çıkacağımızı bile bilmiyorduk."

Yine de, bu tür bir açıklama yapmak için kişinin çoktan olgunlaşmış olması gerekirdi. Belki de Valentino yıllar içinde değişmiştir.

"Ama sen mutlu bir evliliğin ve bir çocuğun yok muydu?" diye sordum. Daha önce çizdiği resim buydu, ancak neredeyse hiç ayrıntı vermemişti, ki bu onun karakterine hiç de aykırı değildi.

Valentino, "Çocuk nedeniyle çok kısa bir süre evli kaldım," diyor. "O zamanlar bencildim. Uyuşturucu, alkol ve kendi arzularımın içinde kaybolmuştum."

Valentino bu sözleri sanki şu anda bencil *olmadığını* ima etmek için söylüyor. En azından uyuşturucu ve alkolü bırakmış olsa da buna katılmıyorum.

"Onların ölümü mü seni değiştirdi?" diye sordum. Umarım bu soru çok kişisel değildir, ama konu hakkında pek duygusal görünmüyor. "Hayır," diyor

Valentino. "Marco Amcamdı. Bana davranışlarımın sorumluluğunu almayı öğretti ve öğrenmek ve büyümek için hiçbir zaman geç olmadığını gösterdi."

Bu sözleri kesin bir ifadeyle söylüyor, sanki bunun konuşma bitmiştir.

Yani Valentino öğrendi ve büyüdü ve aynı zamanda her yıl ailesinin ölümüyle aynı zamanda rastgele kadınları beceme ritüeline mi başladı? Burada eksik parçalar var gibi görünüyor. Anlamıyorum.

Valentino tabağımdaki son birkaç kırıntıyı da silip süpürmemi izliyor. "Tatlı ister misin?" diye soruyor.

Simit cennet gibiydi ama çok küçüktü.

"Elbette," diye cevap verdim. Bugün her şeyi yapacağım. Geri durmak yok.

"Çikolatayı sevdiğini biliyorum." Valentino sırtarak ayağa kalkıyor. "Geri geleceğim."

Yanı başımızdaki alışveriş merkezine bakarken, ellerinde çiçek demetleri taşıyan birkaç kadın yürüyor. Çiçeklerle hiç aram olmadı ama şimdi düşünüyorum da, o kadar da kötü olmazlardı. Shawn sevgisini göstermek için hiçbir şey yapmazdı. Bana sık sık söylediği gibi 'romantik değildi', çünkü

Pratik. Benimle ilgilendiğini ve önemli olanın da bu olduğunu söyledi. Ama eğer önemsendiğinizi *hissetmiyorsanız*, önemseniyor olmanın pek bir önemi yok.

Valentino önüme bir tabak koydu. Kalp şeklinde çikolatalı bir brownie, yanında da bir top çilekli dondurma var. Gördüğümde gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Bu sadece seksle ilgili, kalbim dizginleri ele almadan önce kendime hatırlatıyorum.

Bu ücretli bir sözleşmedir.

Brownie yumuşak, kıvamlı ve yapışkan ve kendimi bir kez daha yemek sersemliğimde kaybediyorum. Karşımda oturan bu seks takıntılı yabancı nasıl oluyor da tam olarak neye ihtiyacım olduğunu biliyor gibi görünüyor? Ve neden beni mutlu etmek için elinden gelen her şeyi yapmak istiyor gibi görünüyor?

Hissettiklerimi tekrar silkeliyorum.

Bu sadece seksle ilgili.

"Peki, bundan sonra ne yapacağız?" İşim bittiğinde tabağımı yalama isteğime direnerek soruyorum. Bu muhtemelen Valentino'nun yeniden sertleşmesine neden olacaktı ve bu düşünceye sırtıyıyorum.

"Ne istersen." Valentino'nun sesi nötr. "Akşam yemeğine kadar boşsun, unuttun mu?"

Soyunma odasında beni köşeye sıkıştırıp *becermesini* düşünmezdim.

-Teknik olarak onu beceren bendim.

"Tüm bu süre boyunca beni takip mi edeceksin?" Gözlerimi ona dikiyorum. O sadece gülümsüyor. "Eğer istersem."

Bu beni rahatsız ediyor.

"Peki ya başka bir boğuşmaya gitmek istersen? Her an ortaya çıkıp seks talep edeceğinden korkarken 'istediğim her şeyi' nasıl yapabilirim?"

"Oyunun eğlencesi de bu zaten." O şeytani gülümseme hâlâ dudaklarında, gözleri bana bakıyor. "Bilmiyorsun."

"Ya arkadaşlarımla ya da ailemle birlikteysen?" Ben soruyorum.

Valentino, "Varlığımı onlara belli etmeyeceğim," diyor ve ben ona pek inanmasam da bu bir söz gibi geliyor. "Acil durumlar dışında," diye ekliyor ve bu beni daha iyi hissettirmiyor.

Bu sabah zamanımı iş aramak ve ... durumumdan esinlenen yeni bir blog dizisi üzerinde çalışmak arasında paylaştırdım, ancak asıl plan öğle yemeğinden sonra annemi görmeye gitmekti. Victoria's Secret'ın bir mola yeri olması gerekiyordu, bambaşka bir yer değil, ama şimdi bu seksi avcı her hareketimi izlerken, beni görmek için beklerken ailemi görmeye gitmek konusunda ne hissettiğimden emin değilim.

saldırmak. Bu düşünceyle külotum yeniden kayganlaşmaya başlıyor ve bu beni endişelendiriyor.

Valentino'yu siktir et. Şu anki 'işim' yüzünden kendi ailemden korkup sinmeyeceğim. Durumumuzu gizli tutacağına söz verdi ve ben de ona bir dereceye kadar güveniyorum. Güvenmeseydim, burada olmazdım.

"O halde gitmem gerekiyor," diyorum. Bu tuhaf randevu, takılma ve bir şeyler atıştırma karışımının ne olduğundan emin değilim, ama hayatımda yapmam gereken gerçek şeyler var ve Valentino'nun, seksin ve sapıkça bulanıklığın dikkatimi dağıtmasına izin veremem.

"Akşam yemeğinde görüşürüz," diyor Valentino, ama bana hâlâ o ölümcül ama hafif kötücül gülümsemesini takınıyor.

"Yemekte görüşürüz." El sıkışmamız mı, sarılmamız mı yoksa tek kelime etmeden uzaklaşmamız mı gerektiğinden emin değilim. Birçok kez seviştik ama bir kez bile öpüşmedik, düşününce tuhaf geliyor ama o an bunun farkında bile değildim. Kendimi başka şeylere kaptırmıştım.

Bir an tereddüt ediyorum, ama Valentino bana doğru hiçbir hareket yapmıyor ve ayağa bile kalkmıyor. Kafe bankında çok rahat görünüyor, ben de topuklarımın üzerinde dönerek uzaklaşıyorum, gözlerini sürekli kıcımda hissediyorum. Muhtemelen beni bana aldığı o daracık şeyin içinde hayal ediyor. Sanki gerçekten üzerinde kalacakmış gibi.

Duyma mesafesinden çıkar çıkmaz annemi arıyorum.

"Merhaba tatlım," diyor ve sesinin tınısı beni aynı anda hem mutlu ediyor hem de üzüyor.

"Hey, anne, şu an boş musun? miyim?" "Tabii, ama sen çalışmıyor musun?"

Bu annemin hafıza eksikliğinden kaynaklanmıyor. Son birkaç aydır ona karşı pek şeffaf değildim.

"Şimdi olmaz. İstersen seni hızlıca ziyaret edebilirim," diyorum, hala tüm detayları dışarıda bırakarak.

Sesinde bir gülümseme duyuyorum. "Tabii ki tatlım. Ben de tam tarçınlı baharatlı kurabiye yapacaktım."

Biz çocukken Noel'in favorisiydi. Acaba annem tatilleri karıştırdığının farkında mı?

"Kulağa lezzetli geliyor."

Ama yine de tarçınlı baharatlı kurabiye yemek için hiçbir zaman kötü bir zaman değildir.

Otobüsteyken, Alzheimer hakkında neredeyse hiçbir şey bilmediğim ve son zamanlarda dikkatim çok dağınık olduğu için kendimi suçlu hissettiğim için bazı Alzheimer bilgilerini araştırdım,

Yani sokaklardan uzak durmaya çalışıyorum. Bu hastalığın tedavisi yok ama elimden gelen her şeyi yapmak istiyorum.

Yavaş yavaş ortaya çıktığı ve daha sonra çok daha hızlı ilerlediği biliniyor, ancak herkes için farklı ve ben hala akli başındayken mümkün olduğunca fazla zaman geçirmek istiyorum. Daha uzun süre olmayabileceği düşüncesi bana acı veriyor ama bu duyguları kendimden uzaklaştırıyorum. Aynı anda üzülmeyi dert edemeyecek kadar çok işim var. Mantık modunda olmalı, yapmam gereken şeyleri yapmalı ve gerisiyle daha sonra ilgilenmeliyim.

Ayrıca, Valentino yalan söyleyip kendini ifşa etse bile, annem onu o kadar uzun süre hatırlamayabilir. Hailey başka bir hikaye olurdu. Bana sadece bugün zamanında mesaj attı, ama biliyorum ki kendini tutuyor, benim deyimimle 'durumumla' ilgili tam olarak neler olup bittiğini öğrenmek için can atıyor.

Kırk dakika sonra, Hailey ve benim büyüdüğümüz küçük evin küçük araba yoluna doğru yürüyorum. Annem bahçede her zaman bir dahiydi ve her yıl soğuk gelmeden önce küçük ön bahçemizdeki bazı çiçekleri keserdi, ama bu ilk yıl kesmedi. Küçük bahçe hala aşırı büyümüş ve sonbahardan kalma yapraklarla dolu.

Anılar soluklaştı, ama araba yolunun kaldırımıyla birleştiği yerde durmak bana hala tam olarak nerede olduğumu ve annem şok içinde evden çıkıp bana babamın ölümcül bir araba kazası geçirdiği haberini verdiğinde neler hissettiğimi hatırlatıyor.

Anneme gündüzleri bile kilitlemesini söyleyip durmama rağmen kapı her zamanki gibi kilitli değil. Küçük mutfaktan tarçın kokusu yayılmaya başladı bile ve annem kapıda belirdi, üzerinde özel Noel önlüğü, ağarmış sarı saçları omuzlarına kadar uzanıyor, yumuşak kahverengi gözleri ışıltıyor. Büyük bir kadın değil ama büyük bir kişiliği var. Sadece son birkaç yıldır daha rahat, sanki Hailey'nin oğlunun doğumu annemin içindeki büyükanneyi ortaya çıkarmış gibi.

Bana kocaman sarılıyor ve ben onun ne kadar zayıf olduğunu fark ediyorum. En son ne zaman ziyaret ettiğimi hatırlayamıyorum, bu da içime bir suçluluk duygusu saplıyor. Sadece birkaç hafta olduğunu sanıyordum ama daha uzun sürmüş olmalı. Beni gördüğüne bu kadar sevinmesine şaşmamalı.

Onu mutfığa kadar takip ettiğimde, bana kocaman bir gülümseme daha veriyor ve sanki aklımı okuyormuş ve o kurabiye hamurundan tatmak istediğimi biliyormuş gibi küçük bir kaşık çıkarıyor. Yemek pişirmek annemin her zaman son derece iyi yaptığı şeylerden biridir. İki genç kız olgunlaşıp birileriyle çıkmaya ve eğlenmeye başladığında onlarla ilgilenmek onun yeteneklerinden biri değildi.

Hamur tatlı ve tadı çocukluğumun Noel'i gibi. Her şeyin basit olduğu ve en büyük sorunumun sevimli komşumuz Ben'in bana mı yoksa Hailey'e mi gülümsediğini anlamak olduğu yirmi yıl öncesine geri döndüğümde tüm yüzüm aydınlanıyor.

"Vay canına, bu harika" diyorum. "Kimin yemeğe ihtiyacı var?"

İçimden sırtıyorum, akşam yemeğine iştahsız gelirim Valentino'nun ne yapacağını merak ediyorum. Acaba yine yemek pişiriyor mu? Bu kurabiyeler kesinlikle vegan değil.

"Daha yemek vakti gelmedi tatlım," diyor annem kıkırdarak. "Bugünkü misafirlik nasıldı?"

Son zamanlarda onu aramıyordum bile, ki bu benim açımdan korkunç bir şey.

"Serbest blogumu hayata geçirmeye çalışıyorum," diye açıklıyorum. "Seyahat acentesi için çalışırken çok fazla deneyim kazandığımdan, şimdi bunu kendi başıma kopyalamaya çalışıyorum. İhtiyacım olan tek şey bir niş."

"Ne kadar akıllı bir kızsın," diyor annem. "Yazma konusunda babanın yeteneğine sahipsin."

Annem de hastalandığından beri duygusal olarak çok daha açık hale geldi ki bu çok garip. Eskiden hiç böyle iltifat etmez ya da bu kadar neşeli ve güler yüzlü olmazdı. Çoğu şeyi içine atar, birini kırmamak için gerçek duygularını ifade etmekten çok korkardı. Duygularını ifade edememe konusunda babamla benzerlerdi, ancak babam korkudan ziyade öfkeye eğilimliydi.

"Yazmak işin kolay kısmı," diyorum. "İşin zor kısmı pazarlama ve Google arama analizleri."

Annemin ona anlattıklarımın tüm teknik ayrıntılarını anlamadığını biliyorum, ancak işte tam olarak ne yaptığımı bilmek için değil, daha çok nasıl olduğumu görmek için soruyor, bu yüzden onu sıkmamak için arama motoru optimizasyonunun ayrıntılarına girmiyorum.

"Peki ya sen?" diye sordum. "Pilates'e gidiyor musun?"

Annemin çok parası yok ama küçük bir emekli maaşı var, ayrıca babamın hayat sigortası ve itfaiyeci olduğu için emekli maaşının büyük bir kısmı da var. Pilates son beş yıldır onun seçtiği aktivite ve diğer kadınlarla da bağlantı kurabiliyor. Konuşmayı seviyor.

"Pilates." Bir an için kafası karışmış gibi görünüyor ve sonra devam ediyor. "Evet, denemem gerektiğini biliyorum. Baban bana hep egzersiz yapmam gerektiğini söyler."

İçimden bir sızı geçiyor. Bu en zor kısmı, annemin gerçekliği kavrayışını kaybetmesini izlemek. Ama Hailey bana annem başka bir şeye dönerse

Zaman çizelgesine uymalıyız. Ona gerçeği söylemeye çalışmak sadece kafasını karıştırır.

"Egzersiz eğlenceli olabilir," diyorum.

Babam egzersizi eğlenceli hale getirme konusunda her zaman iyiydi ve beni daha on yaşımıdayken bu işe sokmuştu. Babam egzersiz yapmakta, insanlara yardım etmekte ve bir şeyleri tamir etmekte harikaydı ama dinlemekte o kadar iyi değildi, bu yüzden fazla konuşmazdık. Egzersizi bu kadar çok sevmemin başka bir nedeni daha vardı. Hailey benim *coregazmlarımı* öğrendiğinde çok kıskanmıştı, çünkü kendisi yapamıyordu.

"Bir keresinde gördüğüm bir egzersiz vardı," diyor annem. "Kız kardeşin buna 'burpee' dendiğini söylemişti. Çok çılgınca bir şey olduğunu düşünmüştüm."

Kıkırdıyorum. Bu Malcolm doğduktan kısa bir süre sonraydı. Bir gün annem Malcolm'un gazını çıkarırken bunu 'gaz çıkarma' olarak adlandırdı, Hailey de gaz çıkarmanın ne olduğunu açıkladı ve biz ona gösterene kadar annem anlamadı.

Bir süre konuştuk. Burpee hakkında, Malcolm hakkında. Annem onun hâlâ bebek olduğunu düşünüyor ama sorun değil. Önemli olan onunla geçirdiğim her dakikanın tadını çıkarmak, kalbimi acıtsa bile. Onu böyle masum ve yanlış on yılda görmek bana hepimizin zamana, kendi kaderimize karşı ne kadar çaresiz olduğumuzu hatırlatıyor. Her şeyi hastalıklı ama tanımlayıcı bir şekilde perspektif içine koyuyor.

Kurabiyeler piştikten sonra annem en sevdiği papatya çayını yapıyor ve sohbete devam ediyoruz.

Valentino sürekli aklımın bir köşesinde ve annemin yanında sadece yarı yarıya varmışım gibi hissediyorum. Gerçi fark etmiyor gibi görünüyor, çünkü benimle sadece yarı yarıya birlikte. Valentino'nun dışarıda beni izleyip izlemediğini merak ediyorum. Ama gittiğimde ondan hiçbir iz yok. Midemde garip bir his büyümeye başlıyor, korkuyla karışık heyecan ve arzu gibi bir şey. Zindanında beni neyin beklediği hakkında hiçbir fikrim yok. Bir seks. Ama tam olarak nasıl, emin değilim.

Oraya vardığımda Valentino'nun üzerinde sadece boksörler ve sürekli kayarak göğüs kaslarını ortaya çıkaran çok seksi bir önlük vardı. Bana üniformamın yatak odasında olduğunu söylüyor ve ben de aynı önlüğe sahip küçük, iğrenç bir siyah iç çamaşırı buluyorum, ancak çok daha kısa ve küçük, beni neredeyse tamamen açıkta bırakıyor.

Yemeği birlikte pişirmemizi istiyor, sebzeleri doğruyor, kızartma yapıyor. Birkaç kez konuşmayı deniyorum, ama beni susturuyor, seksi, alaycı bir oyuna geri getiriyor, beni etmek için her fırsatı değerlendiriyor. Ve bu

İşe yarıyor. Yemek pişirme seansının sonunda, ona yemekten daha çok açlık duyuyorum ve beni tezgahın üzerinde beceriyor, bacaklar açık, önlükler yere atılmış.

Her karşılaşmamızda, hem baştan çıkarıcı yöntemleri ve seksi becerileriyle beni kendisine bağlamaya çalıştığını, hem de kırılmadan önce ne kadar ileri gideceğimi görmek için sınırlarımı zorlayarak beni korkutmaya çalıştığını hissediyorum. Kırılmamı mı istiyor? Bundan da zevk alıyor mu? Tüm bu centilmenlik hareketleri sadizmi için bir manipölasyon mu? Onun rahat ve neredeyse zalim karışımı hala aklımı kurcalıyor ve kafamda sıcak bulanık duygular ile gerçekliğin zonklayan farkındalığı arasında bir pinpon oyunu oynuyorum.

Bu seksten başka bir şey değil, zihnim bana sürekli bunu hatırlatıyor. Ama asıl kafa karıştırıcı olan küçük şeyler, mesela yarım saat sonra beni mutfak masasının üzerine yatırıp sertçe siktiğinde ve ben nefes nefese kaldığımda, aletini çok derin, çok fazla hissettiğimde duraklıyor.

"Ne oldu?" Dudakları kulağımda ve iyi bir köle gibi davranıp her şey yolundaymış gibi davranmam gerektiğini biliyorum, öyle olmasa bile. Seksi her zaman bu kadar derin sevmiyorum ve bazen, bir günden diğerine bile, vücudum tamamen farklı şekillerde tepki verebiliyor. Bu Shawn'ın asla anlayamadığı bir şeydi, bir şeyi bir gün sevip ertesi gün nasıl nefret edebildiğimi, sınırlı tekniklerinin neden benim için her zaman yeterli olmadığını ve aynı stratejiyi nasıl her zaman tekrarlayamadığını.

"Bir şey yok," diyorum, son anda cesaretimi kaybedip kendimi Valentino'ya göre ayarlıyorum, acımaması için ona aç vermeye çalışıyorum. Hissettiğim acı değil, bu açıyla bu kadar derin ve sert girdiğinde rahatsız edici bir baskı. Şu anda bedenim buna dayanmak istemiyor.

Ama Valentino içimden çekiliyor, beni döndürüyor, böylece duvara yaslanıp gözlerinin içine bakıyorum. Yüzünü benim hizama indiriyor ve sevişmenin etkisiyle hâlâ hızlı hızlı nefes aldığını görebiliyorum.

"Her şeyden önce kölemden dürüstlük beklerim," diyor. "Şimdi, benim küçük kirli Valentine'im, bana neler olduğunu anlat."

Sözleri yumuşak ve doğrudan, azarlayıcı değil, ama içimi bir ürperti kaplıyor. Gerçekten bilmek istiyor. Gerçekten önemsiyor.

Gözyaşlarımın gözlerimin arkasını yakmasından nefret ediyorum ve fark etmemesini umarak daha hızlı göz kırpmaya başlıyorum. Muhtemelen korkudan ya da acıdan ağladığımı düşünecek, birinin benimle gerçekten ilgilendiği ve ihtiyaçlarımı aletinin önüne koyduğu için değil. Kendimi sakinleştirmeye çalışarak titrek bir nefes alıyorum.

"Ben ... hoşlanmadım," diyorum yavaşça. Nasıl hissettiğimi söylemeye alışık değilim, ne Shawn'a, ne aileme, ne de başka birine.

"Neyi beğenmedin?" Valentino'nun sesi yumuşak ve bana ciddiyetle bakıyor, o siyah gözleri açlık kadar sıcaklıkla da parlıyor. Bir elini başımın yanındaki duvara dayamış, diğer elini de uzatıp bir tutam saçımı kulağımın arkasına doğru çekiyor.

Kahretsin, şimdi gözlerimin akmasını engelleyemiyorum. Gözyaşlarım beni hep ele verir. Hailey poker suratlarının kraliçesi olduğu için benimle bu konuda dalga geçerdi. Açık bir kitap gibiydim ve daha az okunabilir olmak için toplum içinde ağlamayı bıraktım. Gözyaşlarımı kapattım. Ve bununla birlikte, sanırım duygularımı da kapattım.

"Yaralandın mı?" Valentino daha yakına eğilerek soruyor, endişeli bakışları bakışlarını aydınlatıyor, saçları koyu ve vahşi.

"Hayır," dedim. "Açı biraz ... fazla derindi sanırım."

Gözlerini devirmesini ya da kızmasını, beni tekrar masaya fırlatmasını ve sevişmeye devam etmesini bekliyorum çünkü ne de olsa bunun için para ödüyor. Ama gözleri şimdi şefkatle yumuşuyor ve öne doğru uzanıp kollarını bana doluyor, beni göğsüne doğru çekip sarılıyor.

Atan kalbine karşı gözlerimi kapatıyorum ve nefesimi sakinleştirmek, kendimi toparlamak için tekrar deniyorum.

"Benim önümde ağlayabileceğini biliyorsun," diye mırıldanıyor Valentino kulağıma, beni hâlâ sıkı sıkı tutarken. "Senin dışarıdaki her parçanı zaten gördüm. İçerisi hakkında da şeffaf olmanın yanlış bir tarafı yok."

Ne söyleyeceğimi gerçekten bilmiyorum ama gözlerim ağzıma yetecek kadar konuşuyor, taşıyor artık.

Önemsiyor. Önemsiyor. Bana hiçbir erkeğin elinin dokunamayacağı kadar derin bir şekilde dokunuyor. Beni dinliyor. Kendimi anlamadığım zamanlarda bile beni anlıyor.

"I . . . Sözleşmede duygusal yakınlıkla ilgili bir şey görmedim." Sesimin çatlamasını önlemek için hızlı konuşuyorum. Yüzümü göremediği için memnunum ama göğüs kıllarını ıslattığım gözyaşlarımı hissedebileceğinden eminim.

Kıkırdıyor, göğsünde çınladığını hissediyorum, sıcak ve derin.

"Buna karşı bir şey gördün mü?" diye soruyor.

"Um . . ." Bir an düşündüm. "Sanmıyorum." "O zaman bunu isteğe bağlı bir madde olarak kabul et."

Bu, onun da 'içindekiler hakkında şeffaf' olmayı planladığı anlamına mı geliyor? Bir kez daha, aramızda neler olduğu konusunda kafam iyice karıştı.

"Bildiğim iyi oldu," diye mırıldanıyorum. Söylemeyi düşünebildiğim tek şey bu. Sonra kollarımı ona doluyorum, kendimi onun omzuna, göğsüne bırakıyorum ve gözyaşlarımın düşmesine izin veriyorum. O bana sarılırken sessizce ağlıyorum. Neden ağladığımı tam olarak bilmiyorum - son birkaç haftanın tüm stresi yüzünden, Shawn yüzünden hala berbat durumda olduğum için, bir evim, işim ya da erkek arkadaşım olmadığı için, annem kim olduğunu unuttuğu için, bana sarılan adam asla benim olamayacağı için ... Bu karmakarışık duygulardan kurtulmam gerektiğini biliyorum ve Valentino da bana izin veriyor. O burada, sessiz, sıcak, güçlü. Sonunda omuzlarım çöktüğünde, uzun ve yavaş bir nefes aldığımda, ruhuma biraz huzur sızıyor. Nefes alışım yavaşça normale dönüşüyor ve Valentino'nun elleri omuzlarımı ovuyor, cinsel bir şekilde değil ama rahatlatıcı bir şekilde.

"Uyumak ister misin?" Sesi nazik ve saat neredeyse 1 olmalı.

Şimdiye kadar. Gerçekten istediğim şey beni öpmesi, bana gerçekten sahip çıkması. Ama bunu söyleyemem. Beni öpecekse, bunu ben istediğim için değil, kendi istediği için yapsın istiyorum. Onun için ne ifade ettiğimi bilmek istiyorum.

Kahretsin, ona aşık mı oluyorum?

"Henüz uyumak istemiyorum," diye geçiriyorum içimden. Sonra öpüşmeden sonra ikinci sıradaki tercihim düşünerək gülümsüyorum. "Yatakta misyoner pozisyonunda sevişmek istiyorum, iç çamaşırı olmadan, kısıtlama olmadan."

Kendimi rahat hissediyorum ve sevişmek yerine sevişmek istiyorum.

VALENTİ HAYIR

A va kollarıma sarılmış, yağmurdaki bir gül gibi titriyor. Ağladığında yüzünü göğsüme saklıyor. onun bile anladığını sanmıyorum.

En başından beri onda dikkatimi çeken bir şey vardı. Belki de o kocaman, yalnız gözleriydi. Belki de onunla dalga geçtiğimde ve onu daha derine çektiğimde bile bana güvenmesiydi. Bu sadece her sapkınlığı zaten paylaşıyor ya da geliştiriyor gibi görünmesi değil, aynı zamanda beni arzulaması, bana daha derinden tutunması, itaat ederken benimle savaşması, benim ondan aldığımdan daha umutsuzca benden bir şeyler almaya çalışması.

Belki de bu yıl bu kadar aşırıya kaçmak bir hataydı. Her zaman bir hafta yaparım, ancak çoğu zaman farklı kadınlarla olur ve onları asla benimle yaşamaya getirmem. Ayrıca onları asla benim yapmam ama Ava ile onun en derin kısımlarına iniyormuşum gibi hissediyorum. Vahşi ve geçmişinden, bugününden kurtulmaya çalışıyor. Felaket için mükemmel bir reçete ve benim dikkatimi fazlasıyla dağıttı, hepsi bu olsa bile. Yaptığım işte iyiyim.

Ava yatakta misyoner pozisyonu istediğinde onu kucağıma alıp yatak odasına götürüyorum ve temiz çarşafların üzerine yatırıyorum. Ona baktığımda yüzünü çevirmiyor ve gözündeki bir damla yaşı silerken içimi şiddetli bir şey dolduruyor. Onu üzen her neyse, bunu durdurmak istiyorum.

düzeltilmek için. Ama kendimi onu neyin yanlış olduğu konusunda sorgulamamaya zorluyorum. O düzeltilmesi gereken bir sorun değil ve ben sadece onun istediğini yapıyorum.

"Sana yardım etmeme izin ver," diyorum, iç çamaşırını sırtından omzundan göğüslerine doğru indiriyorum. Bana bakmaya devam ediyor ve bakışlarında savunmasız bir şey var, sanki benimle kelimeler olmadan konuşuyormuş gibi, sanki kendini açmak ve kendini tamamen bana vermek istiyormuş gibi, sanki bu sadece seksten daha fazlasıymış gibi.

Tamamen çıplak olduğunda, göğüslerinden bacaklarının arasına gizlenmiş ıslak küçük amcığına kadar ona bakma dürtüsüne direniyorum. Zaten çıplaktım ve üzerine eğilip boynundan, göğsünden aşağıya, göğüslerinin arasından, göbeğinin üzerinden kalçasının kıvrımına kadar öpücükler bırakıyorum. Şimdi gülümsüyor ve bacaklarını benim için açıyor. Kalçalarını okşuyorum, ödüle gittikçe yaklaşıyorum, ama sanki tutunmak istiyormuş gibi ellerini boynuma doluyor ve kendimi onun üzerinde daha yükseğe konumlandırıyorum, sikimi amıyla hizalıyorum, böylece aşağı eğilebiliyorum, kollarım omuzlarına dolanıyor.

Ben içine kayarken inliyor ve hemen kollarını ve bacaklarını omuzlarıma ve sırtıma dolayarak beni doğru çekiyor. Pompalamaya başlıyorum, önce yumuşak vuruşlar, sonra daha derin vuruşlar.

Onu becerirken boynunu öpüyorum ve altımda titriyor, küçük nabız atışları merkezinden amına doğru ilerliyor. Beni daha sıkı kavrarken içimdeki basınç artıyor ve küçük inleme sesleri çıkarıyor, neredeyse ağlıyor.

Hızımı artırdığımda çığlıkları iniltiye dönüşüyor ve bana karşı kıvranırken tırnakları sırtıma batıyor. Şimdi daha hızlı itiyorum, kendi serbest bırakmama ulaşıyorum. Zevk içime akarken, uzun ve derin bir iç çekiyorum.

Ona bakıyorum, mavi gözleri açık, hala biraz ağlamaklı, ama orada daha derin bir şey birikiyor. Sonra hiç düşünmeden eğilip dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. Nedenini bilmiyorum. Düşünmüyorum; sadece yapıyorum.

Kolları boynuma dolanıyor, dudakları sanki beni daha yakına çekmeye çalışıyormuş gibi benimkilere karşı aceleyle hareket ediyor. Dudakları benim için ayrılıyor ve dilimi ağzına sokuyorum. İnliyor ve ben yavaşça ona doğru sallanıyorum, sikim hala sert, dillerimiz dans ederken amını yoğuruyorum.

Öpüşmeye bir saniyeliğine ara veriyorum, tekrar dalmadan önce dudağını ısıriyorum. Ağzımın içinde inliyor, gözleri kapalı, vücudu benimkine daha sıkı kenetlenirken amcığı sikimin etrafında spazm geçiriyor, sanki bana canı pahasına tutunuyor.

Öpücük sekse karışıyor ve tekrar sevişmeye başlıyoruz. Geri çekiliyorum ve gözyaşlarıyla ıslanmış ama parlayan gözlerine bakıyorum. Onunla tanıştığımdan beri ilk kez özgür görünüyor. Ve onunla tanıştığımdan beri ilk kez kendimi dehşete düşmüş hissediyorum.

Ne halt ediyorum ben? Benim kurallarım var. Aynı kadını bir daha görmek yok. Sevgililer Günü kutlamalarından sonra temas yok. İnsan içine çıkmak ya da randevuya gitmek yok. Ve kesinlikle öpüşmek yok. Ama şimdi buradayım ve olmak istediğim başka bir yer yok.

Elimi kollarında ve bacaklarında gezdiriyorum, onu ısıtıyorum, hissediyorum, sanki onu parmaklamışım gibi inliyor ve tekrar kasılıyor. Seks onun her yerini amcığı kadar duyarlı hale getirmişti ve ben her yerini ovarken, onu derin ve şiddetli bir şekilde öperken, içimde bir şeylerin kırıldığını ve çarptığını hissederken inliyor ve titriyor.

Yalnız kızlar vahşileşenlerdir ve ben çarşafların içinde bir ucube istiyordum. Ama her nasılsa Ava bir ucubeden daha fazlası. Onda büyülü bir şey var, saf ve masum bir şey. Ne kadar alaycı ve ağzı bozuk olursa olsun, içinde değerli bir şey taşıyor.

Ama kendimi kaptırmaya izin vermeyeceğim. Bu sadece seks ve öpüşmeyi keserek hızla onu becermeye geri dönüyorum. Aynı anda onu parmaklıyorum ve kısa süre sonra kulağımda çığlık atıyor, vücudu benimkine bastırıyor, bana karşı sarsılıyor. Ne kadar duyarlı olduğunu, yaptığım her küçük şeyin onu nasıl çılgına çevirdiğini izlemeye bayılıyorum. İkimiz de bayılmaya hazır olana kadar onu bu şekilde becermek istiyorum. Bu haftanın bütün amacı bu, kendimi uyuşturarak becermek ve o geldiğinde ben de onunla birlikte boşalmak.

Küçük kızım bitkin ama gülümsüyor. Neden ağladığı hakkında hiçbir fikrim yok ama yüzünde ağladığına dair hiçbir iz yok. Belki de tüm acısını için iyi bir alete ihtiyacı vardı. Elim y yüzümü yıkadıktan sonra onu kollarımın arasına aldım ve sarılıp uyuttum.

Saçlarını okşuyorum, yıllardır hissetmediğim kadar canlı hissediyorum, sıcak bedeni kollarımda. Ona aşık olmuyorum. Sadece seks aracılığıyla vekaleten yaşıyorum. Ve en iyi yaptığım şey de bu.

* * *

Ertesi sabah, şafak sökerken uyandım. Daha fazlasına aç olmama rağmen, seks beni hafif ve özgür hissettirdi.

Normal sabah rutinimi gerçekleştiriyorum: yoga yapıyorum, egzersiz yapıyorum, duş alıyorum, sakalımı kesiyorum, kahve yapıyorum. Güneşin ağaçların arasından süzülüşünü izlerken, birlikte geçireceğimiz zamanın geri kalanını planlıyorum. Bugün ¹⁰ Şubat Cumartesi. Bu

Bu hafta final için bir birikim olacak ama bu gece Ava'nın en kirli bölümüne girişı olacak.

Öğle yemeğine kadar meşgulüz, birbirimizin kollarına sarılmış, yatağın üzerinde, duvara karşı birbirimizi doyuruyoruz. Daha sonra Ava duştayken ben dışarı çıkıyorum. Mutfak masasının üzerine bir not bırakıyorum, saat 18.00'de akşam yemeği için buluşacağımız bir İtalyan restoranının adını yazıyorum. Ama bugün öyle bir planım yok. Bugün, uygulamam gereken başka bir ritüel var.

Uber'e binmek yerine yürüyorum çünkü soğuk havaya ve güneş ışığına ihtiyacım var. Yolu iyi biliyorum ve yarım saat içinde oradayım.

Mezarlık yılın bu zamanında oldukça yetersiz görünüyor, ancak sonbahar yapraklarının atılmış olduğunu görmekten memnunum. Kar yok, ancak hafta sonu bir fırtına olabilir.

Mezar taşlarının sıraları arasında yürüyorum ve içimi sessiz bir huşu kaplıyor. Parlak siyah olana geldiğimde duraksıyorum. O zamanlar kendi ailemi gömmeye bile gücüm yetmediği için Emilia'nın babası ödemişti. Bu beni evlatlıktan reddetmesinden önceydi, ki koşullar düşünüldüğünde bu tamamen anlaşılabilir bir durumdu.

Yirmi yıl geçtiğine inanmak zor ama bunu kaderim olarak kabulleneli çok oldu. Ben buyum, güçlüyüm, yetenekliyim, yalnızım. Normalde buraya tam gününde gelmem ama bir hafta öncesinden bir gün seçer ve kendimi onların anılarına adarım. Şimdi, bakışlarımın onların ortak mezar taşının üzerinde gezinmesine izin veriyorum, bir gül ağacı onun etrafında kıvrılıyor.

EMILIA ROSSI

1982-2001

Sevgili eşim, annem ve kızım

MICHAEL ROSSI

19 Ağustos 2000-14 Şubat 2001

Sevgili oğlum

Hâlâ her şeyi gün gibi net hatırlıyorum ama eskisi gibi boğucu gelmiyor. Her şeyin bir nedeni olduğuna inanıyorum. Stoacıların her zaman öğrettiği şey buydu ve bu nedeni asla bilemesek bile, kimsenin boş yere acı çekmediğini veya ölmediğini bilebiliriz. Daha büyük bir plan vardır. Ve benim hayatım, ritüellerim ve onlara olan bağlılığım da bu planın bir parçası.

Duygular bu ziyaretleri terk edeli çok oldu ama yine de mezarın başında diz çöküp onlara hak ettikleri saygıyı gösteriyorum. Emilia oğlunu izlemeyi hak ediyordu.

Büyümek. Michael bir çocukluk geçirmeyi hak ediyordu. Ama olan oldu ve ben geçmişini değiştirebilmeyi dilememeyi öğrendim.

Ayağa kalktığımda, damarlarımda yeni bir enerji ve kararlılık hissediyorum. Ben değişmiş bir adamım. Sokrates'in şu sözlerini yaşadım: 'Ölümden kaçınmak zor değildir. Kötülükten kaçınmak çok daha zordur, çünkü o daha hızlı koşar. Kendimin şimdiye kadar olduğum en iyi versiyonuyum ve artık hiçbir şey beni bağımlı yapamaz ya da kıramaz, cinsel canavarımı bile.

Bir süre çalışmak için bir kafeye gidiyorum ve Ava'yı şimdilik rahat bırakıyorum.

Saat tam 18:00'de Da Andrea'dayım ve Ava'yı kapının önünde yeni kıyafetleriyle görünce şaşıyorum. Diz hizasındaki siyah botlar, sıcak tutan ama bir o kadar da güzel bir kışlık mont ve altındaki kan kırmızısı elbise gözüme çarpıyor.

"Merhaba Ava," diyorum, onu kapıda sıcak bir kucaklamayla karşılıyorum ama öpmüyorum. Buna alışamayacak. Bu tek seferlik bir şeydi ve bundan sonra her şey sert ve yuvarlanıp gidecek.

"Merhaba," diyor bana gülümseyerek, telaşlı görünüyor. Ona kapıyı açıyorum ve içeri giriyoruz.

Da Andrea, ahşap masa ve sandalyeleri ve sıcak ışıklarla aydınlatılmış hardal duvarlara asılmış eski tablolarıyla ev gibi bir havaya sahip. Genellikle barın üzerinde ve arka duvar boyunca bitkiler ve mevsimine göre bu kez güller var.

Ava ceketini çıkarıp sandalyesinin arkasına bırakıyor. Elbisesinin yakası derin bir V şeklinde ve benim için giyindiğini söyleyebilirim. Dün geceki seksten olağanüstü derecede zevk almış olmalı. Sırada ne olduğunu öğrenene kadar bekle.

Ben makarna alıyorum, o da pizza. Ben alkolsüz bira içerken, o yemek boyunca birkaç kadeh şarap sipariş ediyor. Karşısına değil yanına oturmaya özen gösteriyorum ki hem gözlerinin içine bakabileyim hem de onu yakınımda hissedebileyim. Resmi olarak benim olmayabilir ama ona sahip olduğum her son saniyeyi kullanacağım. Bu anlaşma böyle. Bu benim ritüelim, her karanlık fanteziyi yerine getirmek, yıkıcı canavarımı bir yıl daha doyurmak.

Ama bu sefer doymamış. Sadece daha da acıkmış. Pizzadan bir ısırık almak için ağzını açtığında gözlerimi Ava'ya dikiyorum ve kollarımı beline dolayıp kendimi ona bastırmak istiyorum. Kurallarına rağmen, onun kendi büyüğü var, kırıp açmak ve her yere saçmak istediğim bir büyü. Ona ne kadar karanlık ve kontrolcü olduğumu, hizmetkârlığından ne kadar zevk alacağını göstereceğim.

"İyi bir öğleden sonra geçirdin mi?" Ona sordum. "Evet." Yüzüne sinsi bir gülümseme yayılıyor.

"Umarım bu gece için iyice dinlenmişsinizdir," diye ekliyorum. "Bu gece ne var?"

"Bu bir sürpriz, ama sonunda çok yorulacaksınız." Gözlerimin dekolte elbisesinin üzerinde gezinmesine izin verdim. "Görüyorum ki alışverişe gitmişsin."

"Önce biraz çalıştım," diyor, sanki bu sorumlu bir cevapmış gibi. "Sonra da ilgilenmem gereken bazı şeyler vardı."

Belki de ustasını taklit ediyor ve belirsiz cevaplar vermeyi öğreniyordur.

"Bu köle sözleşmesi," diye ekliyor, sesi alçak. "Daha önce hiç yaptın mı?"

"Hayır. Benim yıllık ritüelim var ama bu yıl ilk kez bir köle de dahil oluyor."

"Peki bu ritüeli hiç aynı kadınla iki kez tekrarladınız mı?" diye soruyor.

"Asla. Ayın on dördünden sonra tüm temasımı keserim." Aslında, normalde bir hafta boyunca farklı kadınlarla rastgele veya önceden hazırlanmış randevulara giderim. Bu, tüm hafta boyunca tek bir kadınla birlikte olduğum nadir zamanlardan biri ve benim evimde yaşadığı tek zaman.

"Anlıyorum." Avanın gözlerinde bir şeyler titreyiyor ve o saklamaya çalışsa da kaybolmadan önce yakalıyorum. Görünüşe göre birileri hislerini yakalıyor. Bunu sözleşmemizin mahremiyetinin tehlikesinin bir parçası olarak düşündüm. Ama yeterince karanlık, yeterince derin olabilmek için, onun bana açılmasına, yapmak istediğim her şeyi yapmama izin vermesi için daha fazla zamana ihtiyacım vardı. Ve yirminci yıl dönümü için doğru hamlenin bu olduğuna karar verdim.

"Bugün ne yapıyordun?" diye sordum. "Seni araştırıyordum."

Bunu söylemesini beklemiyordum. Doğru cevap, 'efendime daha fazla sikilebilir görünmek için alışverişe çıktım' olurdu.

"Oh?" Ben çekiyorum. "Peki ne öğrendin?"

"Ailen yirmi yıl önce öldürüldü." Ava'nın sesi artık soğuk ve sert.

"Doğru."

"Umarım sormamda bir sakınca yoktur, ama her zaman böyle dev bir fuckboy olup olmadığınızı merak ediyorum." Sesi soğuk ve mizacını neyin değiştirdiğini merak ediyorum. Dün gece çok rahat, neredeyse sevgi doluydu ve bu sabah cesur ve seksiydi. Şimdi ise öfke ve ateş saçıyor.

"Yılda kez nefis kadınlarla seks yapmaya 'fuckboy' demezdim," diye cevap veriyorum.

"Yani normalde birden fazla kadın mı oluyor?" diye soruyor.

Omuz silkiyorum. "Bu benim ritüelim. Nasıl olmasını istersem, nasıl hissedersen öyle olabilir."

"Peki bu yıl sadece bir kadınla bu kadar özel bir şekilde sözleşme yapmak istemenize ne sebep oldu?"

Onu inceliyorum. Beni okumaya çalışıyor ve duygu patlamasının hislerini bastırma çabası olup olmadığını merak ediyorum.

"Bu yıl daha aşırı olmak istedim," diyorum kelimelerimi dikkatle seçerek. "Bunu rastgele bir randevuyla yapamazsın."

Yüzü hafifçe kızarıyor. Bahse girerim biz konuşurken o da ıslanmaya başlamıştır. Bu geceki seks vahşi olacak.

"Ailen nasıl öldü?" Onun sözleri bir saldırıdır ve onunla savaş alanında karşılaşmayacağım.

"Bu seni ilgilendirmez."

"Neden normal bir erkek gibi bir kız arkadaş edinmiyorsun?" Kıkırdıyorum. "Sana normal görünüyor muyum?"

Gözleri kısıldı. "Sorudan kaçıyorsun."

Biraz daha yaklaştım. O elbisenin içinde büyüleyici görünüyor. Acaba sırf benim için özellikle nefis görünmek amacıyla mı bu elbiseyi almak için kendisiyle kavga etti?

"Hayatımda pek çok şey yaşadım," diyorum sessizce, "ve acı çekmek , her şeyden öğrenmeyi ve büyümeyi seçtim. Bunu yaparken, ileriye doğru hareket ediyorum ve en iyi neyin işe yaradığını buluyorum. Ve şu anda yaptığım şey de tam olarak benim için en iyi olan şey."

Ava cevap vermeye başlıyor ve sonra aniden dudaklarını kapatıyor. Şu anda onu koltuğa yaslayıp öpebilir, dilimi o güzel ağzına bastırabilir ve nefesini çalabilirdim.

"Yalnız ölmekten korkmuyor musun?" Sesi artık dikkatli, fısıltıyı zor geçiyor ve bunun *onun* korkularından biri olduğunu anlıyorum. Ondan birkaç yaş büyüğüm ama bu aynı zamanda şeytanlarımla barışmak için daha fazla zamanım olduğu anlamına geliyor. En azından çoğuyla.

"Hayır," diyorum basitçe. "Kontrolüm dışındaki şeyler benim endişe alanımın da dışındadır."

Sanki az önce ona fizik kurallarını sormuşum gibi kaşları şaşkınlıkla kırışıyor. Ve sonra ben saldırıya geçtim.

"En çok neyden korkuyorsun?" Ben soruyorum.

Ava tereddüt ediyor ve bunu kabul etmeyeceğini biliyorum.

"Yanlış kişiye takılıp kalmak" diye mırıldanıyor. Bu doğru olabilir ama bağlantılı olan diğer her şeyin farkında olduğunu sanmıyorum.

"Endişelenmen gereken en önemli kişi kendinsin," diyorum ona. "*Bu ilişkiyi ihmal edersen, kiminle birlikte olursan ol, yalnız ölürsün.*"

Yine kafası karışmış görünüyor ve şimdi dikkatim dağılmış durumda. Gözlerim yakasının eteklerine doğru bastıran mükemmel, yuvarlak göğüslerine kayıyor.

"Kendini sevmek, kişisel gelişim sektöründeki pek çok kişi tarafından çarpıtılan ve istismar edilen klişe bir konu," diyorum ona. "Benim de söylemekten hoşlandığım gibi, tanımadığınız birini nasıl sevebilirsiniz?" Elimi masanın altından geçirip kalçasında gezdiriyorum ve elbisesinin altına doğru kaydırıyorum. "Hiç geçmişteki bir randevun ya da erkek arkadaşın gibi kendini tanımaya ve bağ kurmaya çalıştın mı? Değerlerini ve sana nasıl davranılması gerektiğini göz ardı ettiği için istediğin kişiden bile önce, her zaman kendini seçtin mi?"

"Ne yapıyorsun lan sen?" Ava masanın altındaki elime vurarak tersliyor.

"İki elini de masanın üzerine koy," diye emrediyorum.

"Uсталığın sadece yatak odasında geçerli olduğunu sanıyordum," diyor.

"Efendi boku' tüm cinsel senaryolar için geçerlidir," diye açıklıyorum. "Ve cinsel senaryolar yatak odasının içinde veya dışında gerçekleşebilir."

"Siktir git," diye mırıldanıyor ve iki elini masaya koyarken gözlerini kısıyor.

"Aferin kızıma." Altındaki dantelli külotuna ulaşana kadar elimi kalçasından yukarı kaydırırken sikimin kıpırdadığını hissediyorum. "Benim için giyinmişsin," diye mırıldanıyorum. "Beni etkilemek mi istiyordun?"

Gözlerinden ateş fışkırıyordu. "*Kendim için giyindim.*" Yalancı. Ama hakkını vereceğim.

"Mükemmel," diye övüyorum. "Ne istiyorsan, neyi seviyorsan onu yapmalısın." "Bana ne yapacağımı söyleme," diye tersliyor ve ben de kıkırdıyorum.

pizzayı pembe dudaklarının arasına tikiştiriyor ve kırmızı şarabı büyük bir yudumla içiyor. "Ailenin ölüm yıldönümünü yabancılarla sapıkça seks yaparak kutlamaktan neden hoşlandığını hâlâ anlamıyorum. Bunun kulağa ne kadar psikopatça geldiğini biliyor musun?"

Yine saldırıya geçti ama öfke de en az cazibe kadar güçlü bir duygu ve birinden diğerine savruluyor. Bu sırada parmaklarım uyluğunun iç kısmını okşayarak kuzeye doğru ilerliyor.

"Sahip olmadığı şeyler için üzülme, sahip oldukları için sevmenin kişi bilge kişidir" diyorum sessizce. "Epictetus'un benim için en anlamlı sözlerinden biridir ve bunu kendime sık sık tekrarlamışımıdır."

Ava ellerini masanın üzerinde yumruk yaparak, "Epi her neyse adı, kim olduğunu bilmiyorum," diyor, "paran olsa da başka bir şeyin yok gibi görünüyor. Bir kızı ya da birkaç kızı bir hafta boyunca beceriyorsun ve sonra bir yıl boyunca yalnız kalıyorsun. Bunun nesi iyi?"

Umursamıyormuş gibi davranmaya çalışsa da, mutluluğum için çok endişeleniyor gibi görünüyor.

"Epiktetos Yunanlı bir Stoacı filozoftu," diye açıklıyorum. "Ve bana gelince, ihtiyacım olan her şeye sahibim." Parmağımı külotunun üzerinde ileri geri kaydırıyorum, bir parmağımı içeri sokabilmek için külotu yana doğru itiyorum. ". İsim. Ve şu anda sen varsın."

Bir parmağımı içine sokuyorum ve dişlerini sıkıyor, ağzına daha fazla pizza sokarken bir iniltiyle savaşıyor.

Parmağımı kıvrarak içinde titreştiriyorum, sertçe itiyorum, parmak eklemim klitorisine doğru bastırıyorum.

"Sen tam bir kontrol manyağısın," diyor, son kelimesi bir iniltiye dönüşüyor ve masayı sıkarken uzuyor.

"Tam tersi," diyorum. "Dikkatli plan yaparım, evet, ama benim olmayan hiçbir şeyi tutmam. Sen benim değilsin Ava, ama sen gidene kadar seni benimmişsin gibi becereceğim."

Bunu söylerken doğrudan gözlerinin içine bakıyorum ve daha derin bir şey görüyorum, tam olarak saklamaya çalıştığı şeyi.

Bakışlarını ayırıp bir yudum su içiyor, kalçaları elime doğru hafifçe sallanıyor.

"İstedigimi almaktan korkmuyorum," diyorum. "Belki de bu haftayı aynı şeyi yapmak için bir öğrenme fırsatı olarak değerlendirmelisin. Her şeyle savaşmayı bırak."

Sözlerim üzerine parmağımın etrafında geriliyor ve biliyorum ki zevkle savaşıyor, belki de kendi duygularıyla da savaşıyor. Beni içeri almak istemiyor ama alacak. Bu benim meydan okumam, bu haftaki itici gücüm, onu fethetmek ve duvarlarının her birini yıkmak.

Şimdi parmağımı daha yavaş hareket ettiriyorum, ona bir mola veriyorum ve hızlı nefes alıp vermesi yavaşlıyor.

"Kendine istediğini verene kadar durmayacağım," diye uyarıyorum onu.

"Ne istediğim hakkında hiçbir şey bilmiyorsun," diye tükürüyor ve gözlerindeki ateşi görüyorum. Sarı saçları gözlerinin içine düşüyor. "Dediğim gibi, ne istediğimi bilmiyorsun.

Ben."

Sadece gülümsüyorum, şimdi onu yavaş ve sabit bir şekilde pompalıyorum.

"Oh, ama yapacağım." Bakışlarından kararlılık fışkırıyor, pizzasından bir ısırık daha alıyor,

Öfkeyle çiğniyor. İçindeki baskının arttığını hissediyorum ve şarabını yutarken yumuşak, boğuk bir inilti çıkarıyor ama kadehi çok sert bıraktığı için neredeyse döküyordu. Elleri titremeye başlıyor ve sanırım dikkatini dağıtmak için bıçağını ve çatalını kapıp pizzasını kesmeye odaklanıyor.

Onun yüzünü izlerken makarnamdan bir ısırık daha alıyorum ve açlığımın içimde kabardığını hissediyorum. O bir savaşçı. Kararlılıktan çılgına dönmüş durumda ve kazanmama izin vermemekte kararlı. Ama pes etmiyorum, arada bir küçük daireler çiziyorum ve sonra tekrar içeri dalmadan önce klitorisini sıkıyorum, kaygan dudaklarının arasından sokuyorum.

Sonunda geldiğinde bir ısırık pizza yutmaya çalışıyor. Göbeğindeki kasılmaları hissediyorum ve sırtını dikleştiriyor, nefesi kesilirken son lokmasında biraz boğuluyor.

Elinde su dolu bir sürahiyle yanımdan geçen garsonumuz onu görünce yanına geliyor.

"İyi misiniz, bayan?" diye soruyor ve kadın bardağını kaldırdığında, yeniden dolduruyor. Bir yudum alıyor ve ben parmağımı içine batırırken tekrar nefes nefese kalıyor ve sonra uzun ve yavaş bir şekilde nefes veriyor.

"Evet," diyor, sesi hoşnut ve memnun geliyor. "Bu harika."

Garson başını sallayıp memnun bir ifadeyle arkasını dönüyor ve ben de parmağımı Ava'nın amından çıkarıp elimi elbisesinin altından çekmeden önce küçük bir şaplak atıyorum.

"Şimdi, bu eğlenceli değil miydi?" diye sordum.

"Sen lanet olası bir hayvansın," diye karşılık veriyor.

Kıkırdıyorum, bir yudum su alıp elimi peçeteme kuruluyorum. "Sanırım bunu zaten belirtmiştiniz. Ayrıca bu restoranın tüm New York'taki en iyi çikolatalı brownie'ye sahip olduğu konusunda sizi uyaracağım ve biraz yer bırakmak isteyebilirsiniz."

Bana ihtiyatla bakıyor. "Kötü ve iyinin garip bir karışımısın, bunu biliyor musun?"

"Bu işleri çözmeyi daha da zorlaştırıyor, değil mi?" Gözlerindeki öfke sıçramasına sırtıarak takılıyorum. Bu şakalaşma yıllardır yaşamadığım bir şey. Bunu herhangi bir kadında bulamazsınız ve onu ateşlendirip rahatsız etmek neredeyse onu boşaltmak kadar sarhoş edici.

Yemeğimizi bitirdiğimizde, ben dilim cheesecake sipariş ediyorum ve o da çikolatalı brownie sipariş ediyor, ne kadar güzel olduğunu kabul etmeyi reddediyor, ama yerken neredeyse inliyor ve sonra tabağındaki son parçayı da silip süpürüyor. Orada öylece oturup sessizce onu izliyorum.

"Brownie nasıldı?" diye sordum. Dudaklarını şapırdatıyor, bir tarafındaki kahverengi lekeyi fark etmiyor. Masanın köşesine doğru eğilip dudaklarındaki lekeyi yalamak istiyorum ama bu ona yanlış bir izlenim verir. Buraya onun kalbi için gelmedim, her ne kadar benimki göğsüme çarpıyor, onu kendime çekmemi ve sanki sahip olacağım son tatlıymış gibi dudaklarında ziyafet çekmemi istiyor olsa da.

"İyiymiş," diyor ama yüzü hâlâ mutlulukla kaplı. Bunu olumlu bir onay olarak kabul ediyorum.

Biz çıkarken dışarıda hafif kar yağıyordu. Hava durumu bütün gece ve yarın boyunca kar yağacağını söylüyor. Uber'de Ava'yı düşünceleriyle baş başa bırakıyorum ve o pencereden dışarı bakarken ben Noel arifesi olduğunu ve Noel ağacının altında sevişmek için eve gittiğimizi hayal ediyorum.

Kendine gel, kendimi azarlıyorum. *Yıllardır yaptığın en iyi seks o. İşte bu.* Şeytan gibi bir cadaloş, hayallerim gerçek oldu.

Daireye döndüğümüzde kapıyı arkamızdan kapatıyorum ve Ava bana dönüyor. O geniş mavi gözlerdeki beklentiyi okuyabiliyorum ve onu yavaşça becerirken genişlemelerini izlemek istiyorum.

"Hazır mısın?" Ona sordum.

"Ne için?" Az önceki hayal kırıklığına rağmen o da benim kadar heyecanlı. Kalbi göğsünde hızla atıyor ve ceketini çıkarırken gözlerimin göğüs dekoltesinde gezinmesine izin veriyorum.

"Benim başyapıtım olmak için."

Şimdi bakışlarımla buluşuyor, gözleri parlıyor. "Çakırkeyifim," diyor ve çantasını yere bırakıp arkasına bile bakmadan mutfığa doğru yürüyor.

Onu bir süreliğine yalnız bırakarak zindana giriyorum. Adrenalinle yanıp tutuştuğunu, bundan sonra ne olacağını merak ettiğini biliyorum. Cinsel gerilimi artırmak için belirsizlik ve bilinmezlik gibisi yoktur ve ben de acele .

Oturma odasına girdiğimde Ava kanepeye kıvrılmış, telefonunda geziniyor, üzerinde hâlâ onu yırtmak istediğim o seksi küçük elbise var. Saçları dalga dalga omuzlarına, göğüslerine dökülüyor ve bir meme'e kıkırdıyor. İtiraf ettiğinden daha sarhoş. Gerçi onu sarhoş etmek gibi bir niyetim yoktu. Hepsini kendi başına yaptı.

Kanepenin yanında durduğumu görünce telefonunu bir kenara bırakıp kolçağa doğru yuvarlanıyor ve neredeyse altındaki külotunu bana gösterecek.

"Hey, sert likörün var mı?" diye soruyor. "Bunun için doğru kafa yapısına girmem lazım."

"Viskim var."

"İçki içmiyorsan neden viski içiyorsun?"

Her zaman sorularla. Yakında ağzını tıkamak zorunda kalacağım.

"Amcam ziyarete geldiği zaman için," diye cevap veriyorum.

"Mikser mi?" diye soruyor.

"Taze sıkılmış meyve suyum var."

"Doğru, sağlık delisi. Mükemmel."

", " diyerek ona yolu gösteriyorum. Gergin olduğu için içtiğinden şüpheliyim. Zaten çırılçıplak soyunup mutfak zemininde sevişecek kadar rahat görünüyor. Böyle içmeye devam ederse, bu gerçekleşebilir.

Tezgâha yaslanıp onun küçük kokteylini hazırlayışını izliyorum.

Birkaç yudum alıyor ve sonra bana dönüyor. "Tamam, şimdi hazırım."

, dudaklarım omzunun iç kısmındaki teni okşuyor. "Biliyorsun, seksten zevk almak için sarhoş olmana gerek yok," diye mırıldanıyorum.

Nefes alış veriş hızlanır. "Buna ihtiyacım olduğunu hiç söylemedim ve bunun seksten zevk almak için olduğunu da hiç söylemedim."

"O zaman ne için?" Boynundan yukarıya, dişlerimin arasına aldığım kulak memesine kadar öpüyorum.

Tereddüt ediyor, dikkati dağılmış. "Bu *benim* ritüelim." Sesi biraz sersemlemiş gibi geliyor ve gerçekte ne hissettiğini açıklamak istemediğini söyleyebiliyorum.

". alın."

Söyleneni yapıyor ve ben de onu kollarımın arasına alıp eğilerek dilimle kulağını işgal ediyorum. Küçük bir inleme sesi çıkarıyor ve sonra neredeyse içkiyi dökerken nefesi kesiliyor.

Onu zindanın kapısının içine, yüzü duvara dönük bir şekilde bıraktım. "O seksi elbisenin altında ne giyiyorsun?" Kulağına tısladım.

İçkisini şifonyerin üzerine bırakırken sırtıyor. "Kendin gör."

Kolunu omzundan çekiyorum, dantelli siyah sütyen askısını parmağımla aşağı doğru kaydırıyorum, ellerimi elbisesinin içine sokuyorum, onu hissediyorum, gözlerimi ona dikiyorum. Arkasındayım, elbisesini yavaşça aşağı çekerken hâlâ kulağına saldırıyorum. Esnek malzeme omuzlarından aşağı iniyor ve elbiseyi beline kadar iterken dudaklarından küçük bir inilti çıkıyor.

Jartiyerle tamamlanmış, askılı, dantelli, siyah ve pembe parçalı kıyafetine bakarken sikim pantolonuma doğru geriliyor.

"Benim kirli küçük Valentine'im," diye mırıldanıyorum kulağına, onu duvara doğru iterken, sikimi tangasına bastırıyorum. "Ellerini başının üzerine duvara koy."

"Önce biraz daha içebilir miyim?" diye soruyor.

"Hayır." Kıçına küçük bir şaplak atıyorum, inliyor ve ellerini başının üstündeki duvara koyuyor.

Bu arada gömleğimi ve pantolonumu çıkarıp sadece siyah külotumu bırakıyorum.

Hasır arkalıktan deri köpek tasmaını alıyorum ve Ava'nın ince ama kıvrımlı formuna geri dönüyorum. Kıpırdamadan durmaya çalışıyor ama neredeyse sallanıyor, dolgun poposu tangasının ince danteline baskı yapıyor, göğüsleri o siyah esaret sütyeni tarafından yukarı ve sıkı bir şekilde itiliyor, tüm çapraz askıları ve göbeğine kadar teninde zikzak çizen telleri var. Ama karnını örtmediğini fark ediyorum ve onunla gurur duyuyorum. Vücudunu sergiliyor ve şimdi ben de ona tapacağım.

Tasmayı boynuna geçiriyorum, hareket etmeyecek kadar sıkıyorum ama yine de zorlanmadan nefes alabiliyor. Ne yaptığımı anladığında boğazından küçük bir ses geldiğini duyuyorum.

"Hiç , değil mi?" Tekrar kulağını ısırarak soruyorum.

Dilim içeri girerken nefesini içine çekiyor.

"Hayır."

Kıçına sert bir tokat attım.

"Hayır, *Efendim*," diye düzeltiyor kendini, gözlerini devirerek.

Az önce ne yaptığını çok geç fark etti ve ben de sırttım. Elimi ensesine koyarak onu öne doğru itiyor ve . Toparlanıp, beş kez sert ve hızlı bir şekilde şaplak atıyorum.

Onu ayağa kaldırdığımda nefesi kesilmişti. O inlerken parmağımı amına götürüp dudaklarını okşuyorum.

Parmağım ıslak geliyor.

"Gözlerini devirmenin cezası buydu," diyorum ona. "Hoşuna gitmesine sevindim."

Bir an durup onu siyah-gümüş bir kolye gibi süsleyen yakasına hayranlıkla bakıyorum. "Şimdi, haça doğru sürün."

Yüzünü bana ve odanın geri kalanına dönüyor, gözleri Aziz Andrew Haçı'na sabitlenmiş. Nefesi hızlanıyor ve ellerinin ve dizlerinin üzerine çöküyor. Pembe kıcının bir o yana bir bu yana sallanışını izlerken sırtıyorum.

"İşte benim kızım," diyorum, tasmaına takıyorum ve gergin olana kadar haçın ortasına birkaç kez sarıyorum, Ava'nın başını yukarı doğru çekerek haça bakmasını sağlıyorum.

"Aynen böyle," diye mırıldanıyorum, sikim onu bütün gece sikecek kadar sertleşmişti bile. Hasır sepetten Kardan Adam'ı ve biraz hindistancevizi yağı alıp geri dönüyorum, ellerimi üzerinde gezdiriyorum, kaslarına masaj yapıyorum, parmaklarımı sırtından muhteşem kıcının kıvrımına kadar takip ediyorum, o inleyip kalçalarını benim için sallayana kadar yanaklarının arasında gezdiriyorum.

Önünün altına uzanarak göğüslerini parmaklıyorum, meme uçlarını ovuşturup yuvarlıyorum ve o da inliyor, elleri ve dizleri üzerinde ileri geri sallanıyor. Amının zaten sırlıslıkam olduğunu biliyorum ama henüz doğrudan ilgilenmiyorum. Sadece bir parmağımı dudaklarının yanından geçiriyorum ve elime bastırmaya çalışarak inliyor. Kalçasına bir şaplak atıyorum ve sonra, o inlerken, Kardan Adam'ın yağlanmış kafasını kıcının girişine bastırıyorum.

İlk top kolayca içeri giriyor ve Ava yine inliyor, göğsü nefesiyle yukarı ve aşağı sallanıyor. İkinci top hızla peş peşe geliyor ve nefesi kesiliyor. Göğüsleriyle alay etmek ve kıcına şaplak atmak arasında birkaç dakika geçiriyorum ve sonra elimi bacaklarının arasına koyuyorum, amını yoğuruyorum, klitorisini ovuyorum ve sonra üçüncü topu kıcına iterken iki parmağımı içine batırıyorum.

Ava çığlık atıyor, vücudundan bir ürperti geçiyor ve bana karşı eğiliyor, başı hala yukarı doğru çekiliyor, saçları geriye düşüyor. Kardan Adam'ın kabzasına bir dokunuş yapıyorum ve elimi saçlarında gezdirip sarı buklelerini avucumda tutarken tekrar inliyor.

Şimdi boxer'ımı çıkarıyorum, sikimi ona sürüyorum, kıcının dışına doğru, dudaklarının arasına ve klitorisine karşı alay ediyorum. Şimdi bana sürtünüyor ve sürtünüyor, çekirdeği titremeye başlıyor, ama gelmesine izin vermeyeceğim. Kıcını tekrar tokatlayarak ayağa kalkıyorum.

"Ayağa kalk, benim küçük pis fahişem," diyorum ve titreyerek ayağa kalkıyor, yüzü bana dönük, sırtı haça dönük. Sol elini tutuyorum, başının üstünde ve sola doğru tutuyorum, X'in sol üst kısmına sabitliyorum. Bileği için bir kelepçe var ve hemen üzerinde küçük bir çubuk var, böylece eğer yapabilirse ona tutunabilir ve kendi ağırlığını taşıyabilir. Sağ elini de bağıyorum, böylece tamamen bağlı, bacakları hâlâ serbest, platformun üzerinde duruyor.

"Parmaklıkların ikisini de kavra," diye talimat veriyorum.

"Nasıl hissediyorsun?" Ava sadece omuz silkiyor.

Sunabileceği tek şeyin bu olduğunu düşünüyor gibi görünüyor.

Arkasına geçiyorum ve haçın arkasındaki kolu çekiyorum. "Peki ya şimdi?"

Kelepçeler yukarı doğru çekilirken Ava'nın nefesi kesiliyor, kollarını X'e doğru sıkıca çekiyor ve yerden birkaç santim yukarıda asılı kalana kadar onu yukarı doğru çekiyor.

Kalbi yerinden fırlayacak gibi atıyor, iç çamaşırının içinde göğüsleri inip kalkarken nefes nefese kalmasından bunu anlayabiliyorum ve yaptığım işi takdir etmek için birkaç saniye duraklıyorum. Ava küçük parmaklıklara tutunuyor, kendi ağırlığını taşıyor, ki bu tam da yapmasını istediğim şey. Güçlü bir kız.

"Bu ... garip," diyor nefes nefese.

Önüne geliyorum, arkasına uzanıp kışının yanaklarından birini elimle kavıyorum ve Kardan Adam'ın kabzasına dokunuyorum. Gözleri sadece omzuma kadar geliyor ve titrerken aklıma bir fikir geliyor.

"Atletiksin Ava," diyorum. "Bacaklarını göğsüne kadar kaldırıp sonra tekrar indirebiliyor musun, göster bana."

Ava kendini bir saniyeliğine hazırladıktan sonra bacaklarını kaldırıyor, güçlü kalçaları esniyor. Biraz daha sert nefes alıyor, dizlerini kabarık göğüslerine kadar getirip sonra indirirken dudaklarından küçük bir inilti kaçıyor.

Tam olarak aradığım detayı not ettim. Ava bir kez daha beklentileri aştı.

"Harikaydı," diye övüyorum. "Tekrar yap."

Ava tereddüt ediyor ve sonra bacaklarını tekrar kaldırıyor ve tepeye ulaştığında dudağını ısırıldığını ve sonra indirdiğini fark ediyorum.

"Beş kez daha. Bu sefer durmadan."

Elime kısa, siyah bir kırbaç aldım, yıpranmış, düğümlü uçları olan türden ve bacaklarını kaldırırken Ava'nın kaburgalarına, göğüslerine ve iç uyluklarına vuruyorum, onu daha da titretiyorum, gözleri odaklanırken kapanıyor

Görevini yerine getiriyor ve düğümlü uçlar dantelin arasından tenini kestiğinde inlemelerini tutmaya çalışıyor.

İkinci kaldırıpta, bacaklarını biraz daha beceriksizce kaldırırken yüksek sesle inliyor ve varsayımımın doğru olduğunu anlıyorum.

Bir sonraki kalkışında parmağımı bacaklarının arasından geçirip dudaklarının arasındaki nemi hissedecek kadar amının üzerinde gezdiriyorum. Doğrulama. Ava inliyor, nefes alışları hızlanıyor ve zirveye ulaştıklarında bacakları titremeye başlıyor. Çok yaklaştı.

Kırbacı, şeffaf sütyenine bastırarak sert meme uçlarına vuruyorum ve bir iç çekişle bacaklarını indirmeden önce haykırıyor.

"Aferin kızıma" diyorum. "Beş tane daha yap." "Ama-" diye itiraz ediyor.

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum," diye kestim sözünü. "Şimdi yap."

Nefes alarak bacaklarını göğsüne doğru kaldırıyor ve dudaklarından duyulabilir bir inilti kaçıyor. Kollarının ve kalçalarının bu kadar formda olmasına şaşmamalı; karın kaslarını çalıştırmaktan zevk alıyor. Tanıştığım ilk kadın o. Cinsel *orgazma* benzer şekilde karın kaslarının kasılmasına ve gevşemesine neden olan karın egzersizleri yaparak eller serbest orgazm olan *coregazmı* yaşamış. Baskının arttığını görebiliyorum ve onun inlemelerini dinlemek, titreyen vücudunu görmek beni neredeyse boşaltıyor.

Ava'nın üç hakkı daha var ve mücadele ediyor. Karnı kasılıyor, dizlerini göğsüne yaklaştırmakla titriyor ve inlemeye başlıyor, nefesi hızlandıkça daha hızlı hareket ediyor.

"İşte bu," diyorum kalçalarını kırbaçlayarak. Dizlerini tekrar aşağı indirirken daha çok titriyor.

Beşinci ve son seferde, en yavaş şekilde ilerliyor, bacaklarını neredeyse göğsüne kadar kaldırırken tüm vücudu titriyor, duraklıyor ve sonra son bir enerji dalgasıyla onları tamamen yukarı kaldırıyor ve orada tutuyor, nefesi kabarıyor, vücudu titriyor. Her nefeste bir miyavlama çıkarıyor, gözleri kapanıyor, titremeler merkezini sarıyor, ta ki son bir inlemeyle gevşeyip bacaklarını bırakana, önümde çaresizce asılı kalana, hala o sıkı siyah dantele sarılana kadar.

Elimi bacaklarının arasına koyuyorum, amının fiziksel olarak sıkıştığını, kasıldığını ve nefesiyle titrediğini hissediyorum. Elimini geri çekerek parmağımı yalıyorum, onun tuzlu zevkini tadıyorum.

"Şimdi iyice ısındığına göre ..." Ona sırtarak ellerimi göğsünde gezdiriyorum. Tekrar titremeye başladı, ben inlerken

bacaklarının arasından aşığıya doğru iniyor. Aletim tam ona dönük, parlıyor ve hazır. Bacaklarını ayırdığımda inliyor, siyah kumaşı kenara itiyor ve girişini karşılamak için ilerliyorum. Kukusu yumuşak ve kaygan, hala kasılıyor ve ben içine kayarken klitorisini okşuyorum.

Ava onu doldururken haykırıyor. Sıkı amcığı etrafımda sıkışıyor ve camın kıcını içeriden tıkadığını hissediyorum. Kalçalarını tutup ona çarpıyorum ve çığlık atıyor, bacakları belime sarılıyor.

Hızlı bir tempoyla içine girip G noktasına vuruyorum. Ellerimi o sulu kıcının etrafında kilitliyorum ve onu derinden yumruklarken onu kendime doğru çekiyorum. Saçlarım omuzlarına dökölüyor, vücutlarımız birbirine yapışmış, terden kayganlaşmış.

Bana karşı inliyor, kalçalarıyla beni sıkıyor, her itişte nefesi kesiliyor.

Eğilip boynunu ısııyorum, kollarımda titrerken tenini öpüyorum. Durup onu tutuyorum, kıcını tokatlamadan ve bir kez daha içine girmeden önce vücudunu okşuyorum. Onu tekrar tekrar alıyorum, titreyip çığlık atana kadar enerjiyi artırıyorum ve tekrar gitmeye hazır olana kadar onu yakın tutuyorum.

Sonunda, onunla birlikte boşalıyorum, taşaklarımın derinliklerine, zevk içimde sallanırken ellerim kalçalarındaki eti kavıyor. Bana doğru yığıldı, bitkin bir halde. Ama onunla işim henüz bitmemişti.

Onu göğsüme bastırıp titreyen, terli vücudunu okşadıktan sonra dantelleri üzerinden çekmeye başladım. İç çamaşırlarını çıkarıyorum, her bir kayışı ve tokayı çözüyorum, ta ki hepsi üzerinden kayana ve boynundaki siyah-gümüş tasma dışında çırılçıplak kalana kadar. Orada asılı duruyor, önümde perişan ve iyi becerilmiş, o kristal mavisi gözlerinde puslu bir bakış, saçları kudurmuş ve vahşi, her açıdan dışarı akıyor. Sıkım çoktan soğudu ve tekrar kalkmaya hazır, ama burada değil.

Haçın arkasına geçerek kolu geri çeviriyorum ve onu tekrar yere indiriyorum. Ellerini kelepçelerden çözerek onu kollarımın arasına alıyorum ve tasmayı yakasına takıyorum. Bu sırada bana doğru yığılıyor, kalbi hala pıtır pıtır atıyor. İçimden onu tekrar öpmek geliyor ama yapmıyorum. Dün gece olduğumdan daha güçlüyüm.

Ava'nın başı omzuma yaslanıyor ve pembe dudaklarını tenime bastırarak bana karşı inliyor. Sahip olduğu tüm güçle bana yapışıyor ve bakım sonrası düşüklüğün sancılarında olduğunu söyleyebilirim. Şanslı çünkü itaatkârlarımla ilgilenmeyi seviyorum.

Onu ana banyoya taşıyorum, duşu sıcak olana kadar çalıştırıyorum. Duşum geniş ve küçük bir bankı da var. Onu kucağıma oturttukça nazikçe yıkıyorum, ısıtıyorum, ıslatıyorum, sabunu kollarından ve göbeğinden aşağı doğru akıtıyorum, göğüslerini ve sırtını yıkıyorum ve sonra parmaklarımı bacaklarının arasından nazikçe kaydırarak ılık suyun işini yapmasına izin veriyorum.

Ava sıcaklık ve ilgiyle canlanmış gibi görünüyor. Gözleri fıldır fıldır açılıyor, derin ve yavaş nefes alıyor. Şimdi kucağıma oturuyor, amı sikimin gövdesine doğru bastırıyor.

Kollarını boynuma doladı ve öne doğru atılarak ağzını açtı ve benimkine bastırdı, bir saniyede bana teslim oldu, dudaklarını ayırdı, kasıklarına sürtünürken kalbi yeniden hızlandı, ıslak, buharlı göğüsleri kıllı göğsüme yapıştı. Güçlü olmanın canı cehenneme. Anın içindeyim, her şeyimle onu öpüyorum.

Ellerim sırtından kıcına doğru kayıyor ve onu sikime doğru yönlendiriyor. Onu bir kez daha doldurduğumda inliyor, üstümde zıplarken Kardan Adam'ın basıncı içine baskı yapıyor. Bu arada, ağzım onunkini yutuyor ve suyun sıcaklığı, artı etrafımdaki sıkı amının yoğunluğu, neredeyse o anda ve orada boşalmamı sağlıyor.

Daha yavaş nefes alarak dudaklarından geri çekiliyorum, boynunu öpmek için aşağı yukarı kayıyorum, kulağını ısıtıyorum ve sonra dilimi içeri sokarak amının sikime karşı sıkışmasını sağlıyorum. Bana binerken inliyor ve hayatımda hiç bu kadar melek gibi bir görüntü görmemiştim. Saçları sırlıklam bir şekilde yüzünün etrafına dökülüyor, zıpladıkça dalgalanıyor ve daha fazla sıcak su damlacıkları püskürtüyor.

Şimdi daha hızlı titriyor ve içten içe sıkıldığını hissediyorum, saçlarımı avuçlarken inlemeleri daha çaresiz ve daha yüksek perdeli hale geliyor, sırtı kavislenirken göğüsleri bana doğru bastırıyor ve başını arkaya atıyor, serbest bırakılmasıyla çığlık atıyor. Ama o yavaşladıktan sonra bile itmeye devam ediyorum. Yüzünü boynuma gömüyor, nefes nefese kalırken beni yakınımda tutuyor ve ben nazik ama derin bir ritme yavaşlayarak amına içeriden masaj yapıyorum.

Dudaklarını tekrar benimkilere çeviriyor, yüzlerimizi birbirine yapıştırmaya çalışıyor ama parmağımı dudaklarına sürterek ağzına daldırıyorum. Parmağımı iyi bir kız gibi emiyor ve bu da sikimi daha da sertleştiriyor. Şu anda bir centilmen gibi davranıyorum, onun bana bağlanmasını engelliyorum. Çünkü bu aşkla ilgili değil, başka her şeyle ilgili.

"Benim küçük pis Valentine'ım görevini tamamlayana kadar bir öpücük daha alamayacak," diyorum ona, o vahşi gözlere bakarak. "Çok tatlı bir sürtük oldun ama henüz işin bitmedi. Dizlerinin üzerine çökmeni ve sikimin ne kadarını ağzına alabileceğini görmeni istiyorum."

Nefesini içine çekiyor ve ben de onu nazıkçe üzerimden kaldırıyorum.

"Önce kendimi yıkayacağım," diyorum. Tasmasını duvardaki bir kancaya bağladım, böylece sıkıca çekilmeden dizlerinin üzerine çökmek için yeterli alana sahip olacak.

Ayağa kalkıyorum, her şeyi sabunluyorum ve ona dönmeden önce kendimi duruluyorum, sikim damlıyor, ona açım. Cildini korumak için yere iki küçük bez koyuyorum ve Ava banktan kayarak dizlerinin üzerine çöküyor.

Onu önümde diz çökmüş görmek - boynundaki tasmam dışında çırılçıplak. -Nefes alış verişim hızlanıyor. Bana bakıyor, sanki ruhumun derinliklerine inmeye çalışıyormuş gibi gözlerimin içine bakıyor. Keyifli ve çakırkeyif görünüyor, dilini sanki bir dondurma külahını yalarmış gibi şaftımın üzerinde gezdiriyor. Duraksayarak bana bakıyor, dudaklarını şapırdatırken gözlerinde şeytani bir sırıtma var ve sonra tekrar sikime dönüyor. Ağzını açıp başını içine alıyor ve sonra emmeye başlıyor.

AVA

I Alkolün adrenalinele karıştığı puslu bir seks kafasındayım ve şu anda Valentino'nun aleti de dahil olmak üzere hemen her şey güzel görünüyor. Normal büyüklükte, Shawn'inkinden daha kalın ve Valentino'nun saçları siyah ve kıvrırcık. Şu anda hiçbir eylemden iğrenmiyorum, özellikle de duşta her şey bu kadar sıcak ve ıslakken ve onu hemen yutuyorum, dudaklarımla bir O yapıyorum ve gidebildiğim kadarıyla şaftı boyunca yukarı ve aşağı emiyorum.

Aletin geri kalanını elimle avuçluyorum, ovuyorum. Başımı ileri geri sallarken emmemle aynı zamanda.

Shawn'a doğum gününde ya da özel günlerde ya da gerçekten sarhoş olduğumda ve kendimi iyi hissettiğimde verdiğim şey buydu, ama o genellikle bir porno sahnesini canlandırmaya ya da yüzümü sikiyle becermeye çalışırdı, bu da iyi bitmezdi. Ayrıca, kokulu ve terliyken ve yirmi dört saattir yıkanmamışken her zaman bunu istiyordu.

Valentino ise sadece omuzlarımı okşuyor. Eğer daha hızlı nefes alıyor ya da homurdanıyorsa, kulaklarımdaki duş fırtınası yüzünden bunu duyamıyorum ve anın içinde, buharın ve sıcaklığın içinde kayboluyorum.

Aleti ağzımı dolduruyor ve kendimi nüfuz edilmiş, savunmasız, *ona ait* hissediyorum. Şu anda beni azdıran şey bu, bana mümkün her şekilde sızması, beni doldurması ve bana sahip çıkması. Bu ilkel içgüdü beni ele geçiriyor, amımı ıslatıyor ve boğazımda bir inilti yükseliyor.

Valentino'nun elleri saçlarımda geziniyor, ama yüzümü sikine bastırmıyor ya da beni gırtlığıma kadar sokmaya çalışmıyor. Aletini ağzımın yan tarafına doğru tutuyorum ve sonuna kadar girmiyorsa, bu benim sorunum değil. Eller bunun için var. Boynumdaki tasmayı hissediyorum ve bu da şimdilik nasıl onun olduğumu hatırlatıyor ve inliyorum, topuklarımda üzerinde geri sallanırken beş inçlik popo fişini kığımın derinliklerinde hissediyorum. Bu durumla ilgili her şey tahakküm ve boyun eğme çılgınlıkları atıyor ve lanet kadar sıcak.

Bir süre onu emiyorum ve sonra çekiliyor, kollarımın altından tutuyor ve beni kaldırıp bankın üzerine koyuyor.

"Göğüslerinin her yerine boşalacağım," diye mırıldanıyor.

İnliyorum, kığımın altındaki bankın sert mermerini hissediyorum, içerideki her şeyi bastırıyor, beni daha sıkı ve sıcak hissettiriyor. Valentino aletini ovalarken, gözlerimin vücudunda aşağı yukarı gezinmesine izin veriyorum, dalgalı siyah saçları ıslanmış ve bronz tenine yapışmış, sakalı damlacıklarla beneklenmiş, gözleri alev alev ve aç. Her ab'ını sayabiliyorum ve elini kendi üzerinde hızlı hareketlerle gezdirirken göğüs kaslarının esnemesini izliyorum.

Beyaz sprey yağmurun içinden uçup, göğüslerimi onun aletinden hala sıcak olan yapışkan beyaz dölle kapladığında biraz nefes alıyorum. Bir damla dudaklarıma düşüyor ve elimle siliyorum, duş başlığı beni ıslatıp temizliyor. Valentino gözlerinde memnuniyet ve heyecan karışımı bir ifadeyle bana bakıyor. Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve göz göze geldiğimizde beni kollarının arasına alıp duvara doğru itiyor. Sıcak suyun aksine soğuk ve sert ve ben nefes nefese kaldığımda ağzı ağzımın üzerine kapanıyor, dili içeri dalıyor, hala sert olan aleti karnıma bastırıyor.

İnliyorum, kendimi ona daha sıkı sarıyorum, ellerim boynunda, amım ona karşı titreşirken inliyorum. Bu cinsel bir orgazm değil; bu , yakınlıktan kaynaklanıyor. Onun *öpücüğü* için ölüyorum, onunmuşum gibi hissediyorum. Onun olmak istediğimi bile düşünmemiştim, ama bu an çok doğru geliyor ve içinde kayboluyorum. Elleri kalçalarımı ona doğru yuvarlıyor, ağzımı yutarken saçları üzerimden aşağı sarkıyor, su üzerimize yağarken dillerimiz dans ediyor.

Sarhoşum ve duygularım karmakarışık, ama bir kez olsun kendimi onlara bırakıyorum ve Valentino'yu kendime doğru çekiyorum. Sonsuza kadar burada, böyle kalmak istiyorum. Yüzünü öpmek ve zamanın sonuna kadar kollarının beni sardığını hissetmek istiyorum.

Birbirimize sarılmış halde kalıyoruz, ellerimiz vücutlarımızın ıslak kıvrımlarını keşfediyor ve saçlarımızın arasında geziniyor. Tatlı, uzun bir sonsuzluktan sonra, Valentino

ve şimdi biz öpüşürken o beni beceriyor.

Ellerimi başımın üzerinde duvara yaslıyor ve gözlerimin içine bakmak için geri çekiliyor, dili alt dudağının üzerinde geziniyor. O Yunan tanrısı yüz hatları ve vahşi siyah gözleri amımın onu daha da sıkmasına neden oluyor. Tehlikeli olduğu kadar güvenli, kötü olduğu kadar iyi. Ve sonra beni tekrar öpüyor, alt dudağımı dişlerinin arasına alıyor.

Valentino itişini durduruyor, beni kendine yakın tutuyor, gözlerimin içine bakıyor, o karanlık gözbebekleri büyümüş, saçlarımı yüzümden çekerken yoğun bir şekilde yanıyor, parmağı şakağımdan boynumdaki yakaya kadar okşuyor.

Hiçbir şey söylemiyor ama beni sıkıca kavrarken gözleri binlerce kelimeyi haykırıyor, saçları kaslı omuzlarının etrafında uçuşuyor ve sonra dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve ağzının içinde inliyorum, içimde bir titreme hissediyorum.

Kendimi çok güvende ve sıcak hissediyorum ve amım onun aletine karşı kasılıyor, vücudumu nasıl becerdiğinden değil, kalbime dokunuş şeklinden dolayı.

Sabah alkolün etkisi geçince bunların hepsi geçecek ama şu anda onun yüzünü göz kapaklarımdan arkasına boyamak ve bütün gün ona bakmak istiyorum, gözlerindeki ateşe, beni sımsıkı ve sıcacık tutuşuna.

Duştan yatağa nasıl geçtiğimizi tam olarak hatırlamıyorum ama farkına bile varmadan yorganın altına girmiş, birbirimize sürtünüyorduk. Fişi kıcımdan çıkardı - bunu hatırlıyorum çünkü inledim ve kıcımı tokatladı ve bir dahaki sefere aletini oraya sokacağını söyledi.

Şimdi onun kaslı ve yatağa yayılmış, başımı omzuna yaslamış, sımsıcak vücuduna doğru kıvrılmış durumdayım. Kalp atışlarının tıpkı benimki gibi göğsünde hızlandığını hissedebiliyorum ve iki koluyla beni sarıp sarmalıyor.

Sözleşmeye göre 'seks kölesi' olabilirim ama burası cennet gibi.

* * *

Uyandığımızda yerde bir karış kar vardı. Başım ağrıyor, ama Valentino'nun ayağının yatağın dibinde benimkine sürtündüğünü hissettiğimde içimi mutluluk kaplıyor. Tekrar uykuya dalarken, boş bir yatağa uyanıyorum, ama daire kahvaltı kokuyor ve Valentino bir tepside patates, yumurta ve meyve ile içeri giriyor.

"Oda servisi, ha?" Tepsiyi bırakıp diğer tarafımdaki yatağa kayarken sırtıtarak soruyorum. Beline kadar çıplak, siyah saçlarını at kuyruğu yapmış, gözleri gülümsemeyle parlıyor.

"Bunun bir bedeli var," diyor sırtıtarak ve yorganın altında kıçımı sıkıyor. Ben ciyaklayıp ona sürtünüyorum, o da yastıklara yaslanıp yarı uzanıp yarı oturarak hazırladığı yiyecekleri küçük tabaklara doldururken beni kaşıklıyor.

"Bekâr için harika bir aşçısın," diye itiraf ediyorum, yemeği mideye indirirken. Valentino kıkırdıyor. "Şaşırmış gibisin."

"Öyleyim."

Tabağını doldururken dilini şaklatıyor. Sadece üçe kadar vaktimiz var, o zaman Hailey'lere gideceğim. Malcolm'un doğum gününe ve bu akşamki özel konsere geç kalamam.

Valentino ve ben yemeğimizi bitirdiğimizde, tabakları komodinin üzerindeki tepsiye bırakıyoruz ve yatakta biraz daha kıvrılıyoruz. Valentino her zamankinden ateşli görünüyor, sert kasları arkamdan bana baskı yapıyor, daha da sertleşmiş aleti çıplak arasında. Giysiler olmadan her şey daha heyecan verici ve şimdiden kalbimin hızla çarptığını hissediyorum.

Valentino'nun elleri yorganın altından kayarak geziniyor. Karnıma dokunması, yeni yemek yemiş olmam ya da hepsini içime çekmemem umurunda değil. Sıfır beden olmak zorunda değilim ve sevişirken kalçalarımdaki aşk tutamaçlarını tutup bana vurması, bu halimle bir sorunu olmadığını gösteriyor.

Biraz daha rahatlayarak güçlü göğsüne yaslanıyorum, kıçımı sikine biraz bastırıyorum, yorganın altında onu kızdırıyorum.

"Yaramaz kız," diye mırıldanıyor Valentino kulağıma, kıçımı tokatlayarak. İnliyorum, ama eli kalıyor, parmağı okşuyor. "Biliyor musun, bu mükemmel bir başlangıç pozisyonu."

Parmağının ucu kıçıma girdiğinde nefesim kesiliyor. Bu arada, ön tarafa uzanıyor ve klitorisimi parmaklıyor. Bu beni ona karşı inletiyor ve parmağını daha derine kaydırıyor.

"Başlangıç pozisyonu için ..." Neden bahsettiğini anladığımda sözümü yarıda kesiyorum ve mideme bir şey iniyor. Anal yapmak istiyor. "Ama ben sarhoş değilim."

"Olmana gerek yok," diyor Valentino. "Bana güveniyor musun?" "Evet." Şimdiye kadar, bu bir veriydi.

"Bu hoşuna gidiyor mu?"

Parmağının ucunu içimde bir daire çizecek şekilde döndürüyor ve ben ciyaklıyorum. "Mmhmm."

"O zaman bırak keyfini çıkar."

Parmağını yavaşça çekiyor ve yatağın kendi tarafındaki küçük hindistan cevizi yağı şişesini açtığını duyuyorum. Parmağını geri getirdiğinde, kaygan, doğrudan kıcıma kayıyor ve kalçalarımı ona doğru bastırıyorum, yuvarlanıyorum ve basınçla inliyorum. Acele etmiyor, beni ısıtıyor, zaten kaygan olan ön tarafımı parmaklıyor.

"Ava," diye fısıldıyor kulağıma ve adımı söylediğinde ensemdeki tüyler diken diken oluyor, "rahatlamana yardımcı olacak bazı şeyler yapacağım."

Yataktan kayarak çıkar ve zindana gider, bir dakika sonra bir çantaya sakladığı eşyalarla geri döner.

Arkamdan yatağa giriyor, önce göz bağını gözlerimin üzerinden kaydırıyor.

"Sadece nasıl hissettiğinize odaklanın" diye talimat veriyor. "Fazla düşünmeyin ya da ne olacağı konusunda endişelenmeyin. Sadece her hissi hissedin ve kabul edin. Ona teslim olun. Mücadele etmeyin. Anlıyor musun?"

Başımı sallıyorum, o da kıcıma küçük bir şaplak atıyor.

"Evet, Efendim," diye mırıldanıyorum ve gülümsediğini duyuyorum.

Sonra bileklerimi yatak başlığına kelepçeledi. İnliyorum, kendimi açıkta ve ona karşı açık hissediyorum, vücuduna doğru kıvrılmış yatarken sırtım zaten kemerli, bacaklarım hafifçe açılmış, amım zaten sıcak ve ıslak.

"Bu sabah benim küçük tatlı sürtüğüm olacaksın," diyor Valentino, derin sesi kulağımda çakıllı bir şekilde. "Teslim olmana izin vereceğim -bana, kendine- ve seni daha önce hiç hissetmediğin yeni bir zevkle ödüllendireceğim."

Sözleri beni en az çıplak bağlanmış olmak kadar tahrik ediyor. Sonra aletini yağlayarak arka girişime yerleştiriyor. Parmaklarını tekrar klitorisime götürüyor, yavaş daireler çizerek ovuşturuyor ve ben bir iniltiyle ona doğru kıvranıyorum, geriye doğru doğrudan sikine bastırıyorum. Nasıl sığacağını göremiyorum, ama bu düşünceyi uzak tutuyorum ve omurgamdan aşağı adrenalin sivri uçları gönderen nazik odaklanıyorum.

Aletini kıcıma bastırmış olması, beni onunla becermek üzere olması beni hem heyecanlandırıyor hem de rahatlatıyor. Beklenti beni tahrik ediyor.

Nefes nefese kalıyorum, sırtım kamburlaşıyor, ona karşı kıpırdanırken dudaklarım aralanıyor. Aletini sabit tutuyor, kıcımla onu keşfetmeme izin veriyor. Parmaklamaya devam ediyor

Yine de klitorisim ve bir parmağını amıma soktuğunda inliyorum ve ona karşı geri çekiliyorum, aletin başı kıcıma girerken nefes nefese kalıyorum.

İçimi dolduran baskıyla çelişen zevk içime işliyor.

"Kıpırdama," diye uyarıyorum onu, vurmaya başlayacağından korkarak.

"Korkma Ava," diye mırıldanıyor kulağıma, saçlarımı geriye doğru okşayarak

terli alnımdan. "Seninle ilgileneceğim."

Dudaklarındaki ismim içimde bir sıcaklık cızırtısı yaratıyor. Hızlı hızlı nefes alıyorum, hâlâ inliyorum, amımın üzerindeki eli dikkatimi dağıtıyor, parmakları oynuyor, kıvrıyor ve titreşiyor. Aletine karşı çok yavaşça ileri geri hareket ediyorum, ama neredeyse hiç yer yok ve gerilmeye başlıyorum. Yarısına kadar girmiş olmalı, tahmin ediyorum, ama kendimi kapanmaya başladığımı hissediyorum, panik beni dolduruyor.

"Çok yoğun," diye mırıldanıyorum. Artık hareket etmeye korkuyorum çünkü her küçük hareket baskıyı artırıyor.

Valentino, "Sana söylediklerimi unutma," diyor, eliyle boynumu ovuyor, kaslarıma masaj yapıyor, kıcımdaki aletini düşünmemem için beni derin ve sert bir şekilde bastırıyor. "Duyguların içeri girmesine izin ver. Onlarla savaşma." Boynuma masaj yapmaya devam ederken bir yandan da klitorisimi okşuyor,

Yavaşça ve sonra daha hızlı sürtünme.

Tüm duygular birbirine karışmaya başladığında baskı azalıyor ve parmaklarının nerede bitip aletin nerede başladığını bilmiyorum. Nefesim derinleşiyor ve gözlerimi kapatıp kendimi yatağa tamamen bırakırken ağzım açılıyor.

"Aynen böyle," diye mırıldanıyor Valentino. "İçine girmeme izin ver. Seni tatmin ettiğimi hisset. Duygularına teslim ol ve seni uçurmalarına izin ver."

Zevk içimde kıvrılıyor ve sonra nefesimi bıraktığımda bir şeylerin gevşediğini hissediyorum. Sanki fiziksel bir rahatlama gibi ve Valentino'nun aleti zahmetsizce içeriye doğru kayarken nefes nefese kalıyorum. Birden sanki daha fazla boşluk varmış gibi hissediyorum.

Elleri boynumu ve amımı yoğurmaya devam ederken dudaklarımdan bir inilti kaçıyor. Klitorisimi parmaklıyor ve ben uzun ve yavaş bir iç çekiyorum, dudaklarımda bir gülümseme kıvrılıyor. Kıcım ılık bir jöle gibi, ıslak ve dolu.

İnleyerek sırtımı göğsüne yaslıyorum, kalçalarımı ona doğru yuvarlıyorum, aletini içimde hissediyorum, her itişte içimde küçük zevk patlamaları oluyor.

Valentino iki elini de bana doğru hareket ettirmeye devam ediyor ve sonra kontrolü ele alıyor, daha hızlı itiyor, aletini sonuna kadar içeri sokuyor. Kıçım artık daha çok vajinam gibi hissediyor, girip çıkması için bolca yer var. Yavaşça iterken, tenimi okşarken ve okşarken zevk içimde çalkalanıyor.

Sarhoş gibiyim ama alkolsüz. Anın içinde kayboluyorum ve kendimi tamamen hislere bırakıyorum. Vücuduma doğru ilerlediğini hissediyorum, kalçaları her hamlede kıçıma çarpıyor.

Sırtımı daha fazla kamburlaştırıyorum, göğüslerim yatağa doğru bastırıyor, meme uçlarım çarşaflara sürtünüyor ve beni tahrik ediyor. Şimdi Valentino iki elini omuzlarıma koymuş, beni sert ve derin bir şekilde sikerken ileri doğru itiyor, kendi kendine inliyor.

Kollarını bana dolayarak göğüslerimi avuçluyor ve meme uçlarımı sıkıyor; ben de kıçıma soktuğu şeyin verdiği zevkle acının cızırdadığını hissederek inliyorum.

Bir elini amıma atıyor, beni sert ve hızlı bir şekilde sikerken klitorisime işkence ediyor ve içimdeki her şey sıkışıyor ve serbest kalıyor, inerken ve ona karşı eğilirken kasılmalar göbeğimde yuvarlanıyor, ağzım açık, gözler kapalı, ellerim hala başımın üstünde başlığa karşı sıkıca çekilmiş. Ben onun kölesiyim, bağlı ve gözlerim bağlıyken o aletini kıçıma gömüyor, beni çığlık attırıyor ve titretiyor.

Kendi salıverilişini inleyerek haykırıyor ve aletin içimde zonkladığını hissediyorum. İkimiz de sessiz ve hareketsiz kaldığımızda, Valentino kollarını bana doluyor, Bir eli göğüslerimde, diğeri kalçalarımnda, beni göğsüne doğru çekiyordu, aleti hâlâ içindeydi.

"Benim küçük kölem anal seks hakkında ne düşünüyor?" diye kulağıma mırıldanıyor.

Yükseklerdeyim, henüz inmeye hazır değilim. Pus dün geceden bile daha güçlü çünkü şu anda daha çok varım. Uyuşmuş değilim.

"Fuuuuuck, hiç ," diye mırıldanıyorum, kıçımı onun kasıklarına doğru yuvarlayarak. Valentino kıkırdayarak kalçamı sıkıyor.

"Hoşuna gideceğini biliyordum," diyor. "Şimdi bana geçmişte ne olduğunu anlat."

"Bok gibiydi. Önce parmaklarını ya da oyuncaklarını kullanmadan aletini sokmaya çalıştı ve benim alışmamı beklemeden sertleşmeye çalıştı."

"Amatör hatalar." Valentino başını sallıyor. "Peki ya oral seks?"

"Bencildi," diyorum. "Her zaman bunu isterdi ve çoğu zaman iğrenç ve pis kokardı."

"Bundan çok daha fazlasını hak ediyorsun, Ava," diyor Valentino, bana sıkıca sarılıyor, sıcak bedeni bedenime yaslanıyor.

Yine içim eriyor, sadece . Ve bugün, bunun için alkolü suçlayamam.

"Teşekkürler."

Neden ağladığımı bilmiyorum. Belki de seksten sonra daha duygusal oluyorumdur. Valentino'nun beni yakın tutmasına ve acele etmemesine seviniyorum. Sanırım o da benim kadar sarılmaktan hoşlanıyor. İlk başta onu sert bir şekilde yargıladım, ama onu biraz tanıdıktan sonra hiç de fena görünmüyor.

"Analdan neden bu kadar hoşlanıyorsun?" Ben soruyorum.

"Bütün seksleri severim." Sözleri beni tahrik ediyor. "Zevk vermeyi severim, özellikle de hiç beklenmedik yerlerde. Ve tüm deliklerinizi doldurmayı seviyorum."

Bu son cümle beni yeniden ısıtıyor ve kalçalarımı ona karşı titretiyorum. Ama şimdi aleti düşmeye başladı. Eskisi kadar sert değil.

"Hadi seni yıkayalım," diyor.

Valentino kelepçelerimi çözüp göz bağını çıkarıyor ve beni banyoya taşıırken beni şaşırtıyor.

"Yürüyebildiğimi biliyorsun, değil mi?" Ben soruyorum.

Bana sıırttı. "Bunun konuyla ilgisi yok."

Beni duştaki banka geri koyuyor ve ılık su, yumuşak köpükler ve beni kaplayan büyük, sıcak elleriyle her yerimi yıkamaya devam ediyor. Bu sadece amımı ısıtmıyor ve ben onun gözlerindeki o bakışı, o ilgiyi özlüyorum. Sadece bir haftalığına bile olsa bir şeyler hissediyor olmalı. Bunu sadece para verdiği, kullandığı biri için yapacağını hayal edemiyorum. Ve yine de, sonunda, bir öpücük için ona sokulduğumda, bana sarmak için bir havlu almak için uzanarak geri döndü. Yine de ne istediğimi bildiğini biliyorum.

"Bir sorun mu var?" Omzuna doğru mırıldanıyorum.

"Normalde öpüşmem."

Bu çok komik. "Evet, tıpkı normalde birinden kölen olmasını istemediğin gibi."

Valentino alev alev yanan bakışlarını benimkilere çeviriyor. "Belirlenen zamandan sonra kızı bir daha asla görmüyorum. Onu evimin dışında asla becermem. Ve onu asla öpmem."

Üçünden ikisini yaptık bile. Özel bir vaka olduğumu düşünmeye başlıyorum, bu da beni gülümsetiyor.

"Peki neden beni evden çıkarken becerdin ve öptün?" Gerçekten ne düşündüğünü söylemesi ve belirsiz bir cevap vermemesi için ona meydan okurcasına ona bakarak soruyorum.

Ama bakışlarında bir şey düşünüyor. "Herkes hata yapar," diyor. "Bunun olduğundan daha fazlası olduğunu düşünmeni istemiyorum. Bu abartılı bir seks ve sapkınlık." Başparmağını yanağımda gezdiriyor ama sözleri karnıma beklediğimden daha sert çarpıyor. "Bu bir son, başlangıç değil."

"Evet, haftanın yarısı doldu," diyorum. Beni bir haftalığına işe aldı, bir ömür boyu için değil. Ona aşık olduğumu, ona ihtiyaç duyduğumu mu sanıyor? Lütfen. Mükemmel bir aşıktı ama erkek arkadaş olacak biri değildi. Ama öpüşmelerimize ve buluşmalarımıza 'hata' dediğinde içimde hâlâ bir şeyler acıyor.

"Kalan zamanımızı en iyi şekilde değerlendirmemiz gerekecek." Az önce yediği darbelere rağmen hiç acımayan kıcımı sıkıyor.

"Daha fazla öpüşmeyelim o zaman," diyorum dudaklarımı onunkilerin tam önüne getirerek. "Bu artık sahip olamayacağınız bir şey, *Usta*."

Valentino öne doğru eğiliyor, dudaklarını boynum boyunca kaydırıyor, dişlerini tenimde gezdiriyor ve sonra hafifçe ısıyor.

"Beni kışkırtma," diye mırıldanıyor. "Bu gece eve döndüğünde seni cezalandıracağım."

Beni yatak odasına geri götürene kadar *ev* dediğini fark etmedim, tıpkı daha önce yaptığım gibi. Yine de çok açıktı. Bu sadece iş, ikimiz de başından beri bunu biliyorduk.

Kar yeniden yağmaya başladı ve pencere kenarları karla kaplandı.

Giyisilerimi giyerken Valentino bana, "Seni annene götüreceğim," diyor.

-Kotumun altında bir çift kırmızı dantelli kasıksız külot olmasına rağmen değişiklik olsun diye normal kıyafetler. Diyelim ki köle muamelesi yüzünden kendimi leziz bir sürtük gibi hissediyorum.

"Az önce birlikte dışarı çıkmak yok dediğini sanıyordum," diyorum.

"Bu dışarı çık," diyor. "Seni bırakıyorum."

"Sanırım sadece ailemin nerede yaşadığını görmek istiyorsun," diye meydan okuyorum.

Valentino kaşlarını kaldırarak kaslı üzerine bir gömlek geçiriyor. "Ailenin nerede yaşadığını zaten biliyorum."

Ona ters ters baktım. "Sapık."

Biz gitmeye hazırlanırken o sadece kıkırdıyor.

Valentino bir Volvo kullanıyor. Annemin evine gittiğimizde bana döndü. "E-postalarını kontrol ettiğinden emin ol."

Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yok ama o uzaklaşır uzaklaşmaz telefonumdan gelen kutumu açıyorum. Bu akşamki Bring Me the Horizon konseri için iki adet birinci sınıf VIP bilet e-posta ile gönderilmiş. Benim ve Malcolm'un normal genel giriş biletleri, ses kontrolüyle erken giriş, grupla tanışma ve selamlaşma ve VIP kabininde özel oturma dahil olmak üzere yükseltilmiş.

Ağzım açık kaldı. Valentino sadece bu iki bilet için binlerce dolar harcamış olmalı. Ve şimdi kafam her zamankinden daha karışık. Beni bir daha asla görmeyecek. Bu sabah beni öpmedi bile, sevişirken öpmüş olmasına rağmen. Ve şimdi, bu. Ne yapmalı?

Ona bir mesaj gönderdim.

: *Vay canına, nutkum tutuldu.*

Söze gerek yok.

Ben: *Teşekkür ederim, gerçekten. Bunu neden yaptın?*

Valentino: *Elimden geldiğince iyi şeyler yapmaya çalışıyorum.*

Yine belirsiz ve genel konuşuyor. Şüphesiz ki, o sadece *herhangi biri.*

Malcolm'a hediyenin kimden geldiğini söylememe izin var mı? Hailey bunu asla karşılayamayacağını biliyor.

Valentino: *İzin istemen çok itaatkârca. Ama biliyorsun, artık bunu karşılayabilirsin.*

O burada olmadığı için gözlerimi deviriyorum.

Ben: *Ben de ona durumumuz hakkında çok fazla ayrıntı vermedim.*

Valentino: *Kime istersen söyle. Bunu sizin takdirinize ve kişisel rahatınıza bırakıyorum.*

Beni çırılçıplak soyup seks ekipmanlarına bağlamadığı zamanlarda sesi çok tatlı ve düşünceli geliyor. Daireye çıkarken gülümsememi kontrol altında tutmaya çalışıyorum.

Malcolm kapıyı açıyor, üzerinde annemin Noel için aldığı siyah-beyaz Drop Dead kapüşonlu tişörtü var. Gözleri ıslık ıslık, ona kocaman sarılıyorum ve saçlarını karıştırıyorum.

"Heyecanlı mısın, dostum?"

diye sordum. "Emin olabilirsin."

Anneme sarıldığım mutfığa gidiyoruz ve Hailey fırından ev yapımı pizzayı çıkarıyor. Sağlıklı olmaya çalıştığı için onu takdir ediyorum.

Malcolm'un en sevdiği pastırma ve peynir aromalı Doritos'u çıkarmasına rağmen parti yiyeceklerini sağlamaya devam ediyor.

"Nasıl hissediyorsun anne?" diye sordum.

Malcolm'u izlerken gülümseyerek, "Harika, tatlım," diyor. "Ne kadar güzel bir çocuk olarak büyüyor."

"Ava, uzun zamandır senden haber alamadım," diyor Hailey, kaşlarını kaldırarak. Ona işin iç yüzüyle ilgili pek fazla ayrıntı vermedim ama annemle Malcolm'un önünde bu konuda bir şey söyleyemeyeceğini bildiğim için sadece gülümsüyorum. Yine de Valentino'nun hediyesini nasıl açıklayacağım? Kimden geldiğini söylememe izin var mı? İstiyor muyum ki?

Evet, bana bir hafta boyunca seks oynacağı olmam için para veren adam bu geceki gösteri için bize özel VIP biletler aldı. Bu gerçekten iyi giderdi. Ama yine de başka ne diyebilirim ki, e-posta sihirli bir şekilde gelen kutumda belirdi? Bu neredeyse daha garip.

Hailey hâlâ yüzümü inceliyor ve ben kendimi düşünceler içinde kaybettiğimi fark ediyorum.

"Evet, yakında sana bilgi veririm. Son zamanlarda oldukça meşguldüm," diyorum ve Malcolm'un masayı hazırlamasına yardım etmek için birkaç tabak alıyorum.

"Uh huh." Hailey bana sırtıyor ve sırtı Malcolm'a dönükken yumruğunu avucuna vuruyor. Evet, sevişiyoruz ve o da bunu biliyor.

"Kıskançlık yapma şimdi," diye karşılık veriyorum. Hailey son bir süredir bekâr ve bunun onun tercih ettiği bir durum olmadığını biliyorum.

"Doğum günü pastasına erken bir göz atabilir miyim?" Doğum günü çocuğuna soruyorum.

"Dün gece yaptık," diyor Malcolm kocaman bir sırıtışla. Hailey ona yemek yapmayı öğretiyor ve bence bu harika bir karar. Şansımız yaver giderse Valentino gibi mutfakta bir usta olacak. Yine de yeğenimin Valentino gibi olmasını istememeliyim.

Malcolm gururla bana çıtır çıtır ve tatlı görünen cevizli turtayı gösteriyor. Pasta sevmediği için Hailey doğum günü için istediği diğer tatlıları seçmesine izin veriyor. Geçen yıl tarçınlı çörek seçmişti ama bu yılki seçim daha da güzel görünüyor; pralin ve kremalı dondurma. Normalde Malcolm'un doğum günü için hepimiz Hailey'nin evine gideriz, ancak annemin şu anki durumu nedeniyle, birimizin onu almasındansa onun evine gelmek daha kolay oldu. Artık yalnız seyahat etmiyorum.

Hailey sonunda beni yalnız bırakıyor ve hepimiz yemeğe oturuyoruz. Pizza şahane, Hailey ve annem annemin farklı hayvanları evlat edinme alışkanlığı olan komşusu hakkında sohbet ederken Malcolm ve ben geliyoruz,

BMTH'nin konserde hangi şarkıları çalacağını tahmin ediyor ve en sevdiğimiz şarkıları sıralıyoruz.

"Eski, hardcore screamo parçalarını dinlemek istiyorum," diyor Malcolm, yüzü aydınlanıyor. "Bu kesinlikle mosh pit'te bir Ölüm Duvarı başlatacaktır."

Hailey kendi konuşmasını yarıda keserek bana ölümcül bir bakış fırlattı. "Eğer onu Ölüm Duvarı'na yaklaşıtırsan-"

"Selamlar, sakın ol."

"Ölüm Duvarı nedir?" Annem soruyor.

"Mosh pit'teki insanların yarısının bir tarafa, yarısının da diğer tarafa gitmesi ve ritim düştüğünde hepsinin birbirine koşmasıdır," diye açıklıyor Malcolm kocaman bir gülümsemeyle.

"Red Rover'ın heavy-metal versiyonu gibi bir şey," diyorum, Hailey ile okulda oynadığımız, bir çocuğun kolunu kırmasından sonra yasaklanan oyuna atıfta bulunarak.

Annem Malcolm'a, "Bu kulağa tehlikeli geliyor, tatlım," diyor.

"İnsanlar birbirlerini incitmeye çalışmıyor," diye açıklıyorum. "Birbirlerine göz kulak oluyorlar ve eğer biri düşerse, diğer herkes ona yardım ediyor."

Bunların hepsi teknik olarak doğru, ancak kazara yüzünüze bir dirsek yemeyeceğiniz anlamına gelmiyor. Hailey bana ters ters bakıyor.

"Ama biz zaten orada olmayacağız," diye ekliyorum. "Orası çoğunlukla yetişkinlere, çoğunlukla da erkeklere yönelik. Ben Circle Pit'e bile girmiyorum - ki bu daha yoğun bir mosh pit, herkes bir daire içinde koşuyor. Malcolm, biraz daha büyüüp uzadığında Ölüm Duvarı'na ve Çember Çukuru'na girebilirsin, tamam mı? Şimdilik Ava teyzenin kimsenin onu ezmediğinden emin olmak için senin gibi güçlü bir korumaya ihtiyacı var."

Malcolm ışınlanıyor. "Bunu yapabilirim."

Sohbetimiz yavaş yavaş normale dönüyor. Yemeğimizi yedikten sonra, Hailey biz 'Mutlu Yıllar' şarkısını söylerken kayıt yapıyor ve Malcolm on mumu üflüyor.

"Bu arada, bu akşamki gösteri için çok erken çıkmamız gerekiyor," diye ekliyorum dişlerimizi şeker gibi cevizli turtaya batırırken.

"Kar fırtınası olacak," diyor Hailey. "Gösteri iptal edilirse hiç şaşırırmam."

"İptal edilemez!" Malcolm itiraz ediyor.

"Merak etme. Bundan bahsetmiyordum," diye onu temin ederim.

"Biletlerimiz VIP'ye yükseltildi, erken erişim ve tanışma ve karşılama ile."

Malcolm'un gözleri fal taşı gibi açılır. "Gerçekten mi! Nasıl?"

Hailey Şu an Şüpheli görünüyor. Haberi vermek için sadece Malcolm ve ben kalana kadar beklerdim ama evden bir saat erken çıkmaya çalıŐırsak bir Şeyler olduğunu anlayacaktır.

"BMTH  cretsiz bir yükseltme için ralli yapıyordu ve biz kazandık," diye açıklıyorum. "Yani Oli Sykes'la tanışacak mıyım?" Malcolm haykırıyor.

"Emin olabilirsin."

Hatta bu konuda heyecanlıyım. Şimdi düşündüm de, Oli Sykes sadık bir vegan; belki Valentino ile iyi anlaŐabilir. Acaba Valentino bu kadar geç bir zamanda VIP bilet almak için birilerine para ödemek zorunda kaldı mı?

Annem Malcolm'a, "Deden bir keresinde bizi Rascal Flatts konserine g t rm Ő t ," diyor. "Hailey ve Ava, siz kızlar hatırlıyorsunuz, değil mi?"

"Elbette," diyorum. Babam Rascal Flatts'ı çok severdi ve bir yıl Noel için bize bilet almıŐtı. Linkin Park'ı görmeyi tercih ederdim ama yine de iyi bir gösteriydi.

Annem memnun görünüyor. "Ona BMT'nin kim olduğunu bilip bilmediğini sormam gerekecek.

Adı ne demiŐtiniz?"

"Bring Me the Horizon'ın kısaltması," diye açıklıyor Hailey.

Malcolm dişlerini fırçalamaya gittiğinde Hailey bana döndü. "Bir miting, ha?" diye soruyor.

"Evet." asmiyorum.

"Ő  anda parladığını biliyorsun," diyor annem duymasın diye sessizce. "GörünüŐü göre biri yatakta Goner Shawner'dan daha iyi."

Sadece gülümsedim. "Hiçbir fikrin yok." "Lütfen, aydınlat beni."

"Sonra konuşuruz." Hailey ve ben cinsel istismarlarımız konusunda birbirimize karşı her zaman açık olduk, onunki benimkinden daha açıktı çünkü benim gösterecek pek bir Şeyim yoktu, bir pislikten diğerine erkek arkadaş atlıyordum. Bir yanım ona her Şeyi anlatmak istiyor ama diğer yanım bunun ne olduğunu bildiğimden bile emin değil.

Kar yaĐıŐına rağmen Malcolm ve ben Barclays Center'a zamanında ulaŐtık ve Malcolm içeri girmek için sırada beklerken heyecandan neredeyse zıplıyordu.

Oli Sykes her zamanki gibi Çık ve dövmeli; tanışma ve selamlaşma sırasında onu yakından inceledim. Şarkı sözlerindeki Őiirsellik, güzel olduğu kadar karanlık olduğunda bile beni uzun zamandır büyülüyor. Ayrılıklar ve aldatan partnerlerle cehennemi yaşadı ve geri döndü, ki ben

ilişki kurabilirim. Shawn beni aldatan ilk erkek değildi ve umarım Oli ve çocuklar bu gece, aldatan eski sevgilisi hakkındaki şiirsel intikam şarkıları 'in the dark'ı çalarlar.

Ancak Valentino ile tanıştığımдан beri Shawn'ı bir kez bile özlemedim ve standartlarımın ne kadar düşük olduğunu fark etmekten, beni özgür bırakarak yaptığı şey için minnettar olmaya geçtim. Yatakta bok gibiydi ve hem bu konuda hem de genel olarak hayatta bencildi. Belki de Valentino'nun minnettarlık ve kabullenme hakkındaki stoacı felsefesi o kadar da kötü bir fikir değildir.

Malcolm ve ben fotoğraflarımızı ve imzalarımızı alıyoruz, bu da beni biraz fangirl yapıyor ve sonra bazı atıştırmalıklar için VIP salonuna gidiyoruz. Sonuç olarak minnettarlık ve cinsel enerjiyle dolu bir şekilde telefonumu çıkarıp köle sahibimden bir mesaj daha almayı umuyorum. Ama o sessiz ve sanırım Malcolm'la beni biraz yalnız bırakmaya çalışıyor.

Uzun zamandır bir gösteriye gitmemiştim, mosh pit'e girmeyi bırakın. Malcolm buna bayılıyor, gürültülü kısımdan uzakta güvenli bir şekilde zıplayıp duruyor. Kahramanı ile tanıştığı için kafası iyi ve konserin sonuna kadar her şarkıya -hatta birkaç sert şarkıya- eşlik ediyoruz.

Valentino gösteri bittiğinde bizi saat on birden hemen sonra alacağını söylemişti ama deli gibi kar yağdığını ve bu gidişle tüm şehrin kapanabileceğini düşünürsek bu bana gülünç geliyor. Valentino'nun Malcolm'u bırakmak için bizi Queens'e kadar götürmek zorunda kalacağından ve sonra bizi eve götürmek için doğrudan şehir merkezine geri döneceğinden bahsetmiyorum bile.

"Arkadaşım Valentino seni eve bırakacak, sonra da beni eve bırakacak," diyorum, benim evimin bu hafta için onun da evi olduğu kısmını atlayarak.

Malcolm, Hailey'ninkine ölümcül derecede benzeyen bir ifadeyle bana bakıyor.

"O senin erkek arkadaşın mı?" diye soruyor, buluşma ve karşılamadan aldığı bedava BMTH ürünleriyle dolu çantasını tutarken.

"Hayır, ama şimdilik görüşüyoruz," diye açıklıyorum. Bitmek üzere olduğunu eklememe gerek yok. Sadece birkaç günümüz kaldı ve bu konuda nasıl hissettiğimden emin değilim. Bu sözleşmeden *keyif almayı* gerçekten beklemiyordum. Ama şimdi, biteceği düşüncesini hayal bile edemiyorum.

"Ne fark eder ki?" Malcolm soruyor.

Bir saniye düşünmem gerek. "Birbirinizi görmek başlangıçta, işler ciddileşmeden önce, karşınızdakini tanımaya çalışırken yaptığınız şeydir."

"Ondan hoşlanıyor musun?"

Malcolm da annesi kadar açık sözlü.

Sözlerimi tartarken gülümsememi .

"Biliyorsun!" Malcolm gözleri parlayarak konuşur. "Bunu görebiliyorum."

Valentino'nun siyah Volvo'su , "Sadece çekici biri, hepsi bu," diye açıklıyorum. "Ama ondan hoşlandığımı söyleme. Henüz o aşamaya gelmedik."

Arabaya bindiğimizde Malcolm sessizce başını sallıyor. Ben yolcu koltuğuna geçiyorum ve Valentino arka koltuğa dönüp kendini tanıtırken yeğenimin elini sıkıyor.

"Gösteride teyzene iyi baktın mı?" Valentino sorar. Malcolm gülümser.

"Evet. Kimsenin onu öldürmediğinden ya da ona yaklaşmadığından emin oldum." "İşte iyi bir adam."

Uzun, yavaş bir yolculuk ama Valentino'nun yaptığı konuşmaya şaşıyorum. Malcolm'a okul hakkında sorular soruyor, müzikten bahsediyor, seyahate çıktığı zamanlardan birkaç hikaye paylaşıyor. Yolculuğun sonunda, Malcolm'a şimdiye kadar bana açtığından daha fazla açıldığını hissediyorum ve Malcolm'un tüm bu süre boyunca parladığını fark ediyorum. Valentino onunla bir yetişkin, bir eşit gibi sohbet ediyor ve Malcolm biraz daha dik oturuyor, dikkatli ve ilgili.

Hailey bana mesaj atıp duruyor, kar ve toplu taşıma konusunda endişeli. *Otobüste değiliz. Valentino bizi geri götürecektir.*

Cevap vermesi tam on saniye sürüyor.

Hailey: *Seksi patronun senin için şehrin öbür ucuna kadar kışını taşıyarak ne yapıyor?*

Ben: *Bana sorma, o ısrar etti.*

Hailey: *Bu anlaşmanın sadece seks olduğuna emin misin? Siz hiç kalpten kalbe konuşmadınız mı?*

Ben: *Pek sayılmaz. Çoğunlukla sadece vücut vücuda Bunu ayrıntılı olarak duymam gerek. . . Sapık mı?*

Ben: *Sapıklık hafif kalır*

Hailey: *Detaylar, Ava.*

Ben: *Cuma günü konuşuruz*

Cuma günü, sözleşme resmi olarak sona erdikten sonra, özgür olacağım ve tüm parayı alıp gideceğim. O günün gelmesi için can atacağımı sanıyordum ama yanım bundan korkuyor.

Hailey'nin evinin önüne geldiğimizde arabadan iniyorum ve Malcolm'u ısıklık çalan karın içinden kapıya doğru yürütüyorum.

"Ava Teyze," diye fısıldıyor Malcolm, "biriyle görüşürken ondan hoşlandığını söylememenin çocukça olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Kıkırdıyorum. "Bu biraz karışık,
Malcolm." "Dürüstlük, değil mi? Oyunlar
yerine."

Bu teknik olarak doğru, ancak tüm bu hafta bir köle oyunu.
Gerçek bir şey yok, mi?

Malcolm'un karlı saçlarını karıştırarak, "Valentino'yla iyi anlaştığınıza
sevindim," diyorum. "Sonra görüşürüz."

Bana sıkıca sarıldı. "Doğum günü hediyesi için teşekkürler. Şimdiye
kadarkilerin en iyisiydi."

Elimde değil, gerçek ağzımdan kaçıyor. "VIP bilet yükseltmelerini satın
Valentino'ydu. Çekiliş falan yoktu."

Malcolm'un gözleri parlıyor. "Onunla evlenmelisin, tamam
mı?" Sadece kıkırdıyorum. "Söz vermiyorum."

Malcolm içeri girerken el sallıyor, ben de arabaya dönüyorum.

"Bayıldı," diyorum, bir eli direksiyonda beni izleyen Valentino'ya dönerek.

"Sevindim." Valentino'nun gözleri sıcacık. "Nasıl buldun?"

Sırıtiyorum. "Harikaydı. Biletler için teşekkür ederim. Gerçekten bunu
yapmana gerek yoktu." Bir yanım ona tam olarak ne düşündüğünü ve daha da
önemlisi onu bu kadar cömert yapan duygusunun ne olduğunu sormak istiyor.

"Benim için zevk." Birkaç dakika sessizlik içinde yol alıyoruz ve sonra
Valentino tekrar konuşuyor. "Neden eski sevgilinle bu kadar uzun süre
kaldın?"

Kişisel şeylerden bahsetmek ona göre değil ve bana ilk kez bir şey soruyor.
Restoranda onu soru yağmuruna tutan bendim.

"Onu severdim," diyorum sessizce. "Onun hakkında söylediğim onca
şeyden sonra bir serseri gibi görüldüğünü biliyorum ama iyi yanları da vardı.
Tatlı ve komik biriydi ve gerçekten de partinin hayatıydı."

Hailey ondan hep nefret etti, tıpkı benim Antonio'dan nefret ettiğim gibi.

"Diğer erkek arkadaşların nasıldı?" Valentino soruyor ve konuşmak için
neden bu kadar mahrem bir konuyu seçtiği hakkında hiçbir fikrim yok.

"O kadar ciddi değillerdi," diyorum. "Lise pek sayılmaz, sonra üniversitede
havalı bir hippi olan bir sokak müzisyeniyle çıktım, ta ki benim için fazla
havalı olduğuna karar verene kadar." Valentino'ya bakıyorum ama gözleri
yolda. "Neden sordun?"

"Zihnini anlamak istiyorum," diyor ve sonra sırıtıyor. "Bu seksi daha iyi
yapar."

"Nasıl yani?"

"Seks sadece bedenlerden ibaret değildir Ava. Her şey birbirine bağlıdır."

"Tabii ki, ama Şubat ayında sadece rastgele kızlarla seks yaptığın için, bu bağlantılarla ilgilendiğini düşünmemiştim."

Bana bakıyor ve gözlerinde bir şey parlıyor.

"Size bu yıl daha yoğun olmak istediğimi söylemiştim. Buna sadece bedene değil, ruha da inmek dahil. Gerçek derinlik ve duygu buradan gelir. Beden bir araçtan başka bir şey değildir."

"Tamam, yani vücudumdan daha iyi zevk alabilmek için beynimi anlamak mı istiyorsun?"

"Ve böylece vücudunuzun tadını daha iyi çıkarabilirsiniz" diye ekliyor. Yemin ederim bilerek bilmece gibi konuşuyor.

Daireye vardığımızda, yorgun olmama rağmen, Valentino'nun üzerimde ustalaşmasını bekliyorum. Ama onun yerine, beni yatak odasına götürüyor.

"Çok yorulmuş olmalısın," diyor.

Gülüyorum. "Kar fırtınasında New York'u bir uçtan bir uca geçen sensin, ben değil."

O siyah gözler parlıyor. "Biraz uyusan iyi olur," diyor. "Yarın seni becereceğim tüm yollar için enerjik olmak isteyeceksin."

Ve seksi canavar geri döndü.

"Biliyor musun, bu gece kasıksız külot giydim," diyorum. "Her ihtimale karşı." Gülümsüyor. "Onları çıkarma."

"Yine de önce yemek yiyeceğim," diyorum.

Valentino benimle birlikte atıştırmalık bir şeyler almak için mutfağa geliyor ve sonra birlikte yatak odasına dönüyoruz. Valentino uyumak için çırılçıplak soyunuyor ve ben de tüm seksi kısımları görünen fırfırlı kırmızı külotuma bakıp gülümsüyorum. Kendimi ve bedenimi her zaman yargılamama fikrine giderek daha fazla alışıyorum. Utanacak hiçbir şeyim yok. Kendimi olabileceğimin en iyisi yapıyorum, ancak Valentino'nun daha önce belirttiği gibi, kontrol edemediğimiz şeyleri kabul etmeliyiz. Ve benim de kendimi kabul etme zamanım geldi. Ama ışığı söndürmeden önce gözlerini tenimde hissediyorum.

"Buraya gel," diyor Valentino, beni sıcak bedenine yaslayarak. Bana böyle sarıldığında, kendime engel olamıyorum. Sevdiğimi hissediyorum. Güvende hissediyorum. Kendimi evimde hissediyorum.

VALENTİ HAYIR

"Y "Hareket edemiyorum," diye mırıldanıyorum Ava'nın kulağına, onu giydirirken gözlerim çıplak göğsünde geziniyor. Yatakta yatıyor, uykudan yeni uyanmış, o nefis kasıksız külot kırmızı dantel yayıyor kalçalarına. Soğuk metal tenine değdiğinde biraz soluklanıyor ve göğüslerinin üzerine metal zincirli bir sutyen takarak göğüs dekoltesine kancalıyorum.

Kalçalarının derisini okşuyor, parmaklarımı amının dudaklarında gezdiriyor, en hassas yerlerine ince dantele bastırarak uyumlu bir zincir tanga çekiyorum. Yüksek belli, metal gövdesi boyunca çaprazlama uzanıyor, sutyenin alt kısmına önden ve arkadan bağlanıyor.

"Bu sabah defalarca çığlık atacaksın," diye mırıldanıyorum Ava'nın kulağına. "Ama kimse seni duymayacak."

Ağzını tıkaçla dolduruyorum ve boğazından bir inilti yükseldiğini duyuyorum. Kabul etmiyor ama kontrolü bırakmayı, ele geçirilmeyi ve hükmedilmeyi seviyor. Ve bu rolde nefes kesici, vücudu metal zincirlerle dalgalanıyor, amında sadece bir miktar kırmızı var. Tıkacın hem ağzını doldurmak hem de açık tutmak için bir topu var, böylece boynunun arkasına bağlı siyah deri ile topun başının etrafına kapanan o güzel pembe dudakları izleyebiliyorum. Ama bu özel tıkaç özel ve ön tarafında iki küçük metal halka var, burada birbirine üçüncü bir zincirle bağlı metal meme ucu kelepçeli iki zincir daha .

Ava'nın göğüslerini ovuyorum, zincirleri hışırdatıyorum ve o titreyerek ellerime doğru hareket ediyor. Arzuyla dikleşen meme uçlarının her birine bir kelepçe taktığımda nefesi kesiliyor. Soğuktan ve ısırdıktan inliyor ve ben de sıkıca takılı olduklarından emin oluyorum, böylece küçük bir çekiş onları çıkarmayacak.

"Başını çok fazla oynatırsan zincirleri böyle çeker," diye uyarıyorum onu, zincire baskı uygulayarak. Ava soluk soluğa kalıyor, nefesi hızlanıyor. Sırtını kamburlaştırıp boynunu uzatır uzatmaz, meme uçlarını zincire karşı gergin ve sıkı bir şekilde çekecek, tıpkı şimdi olduğu gibi, ki bu tam da onun kendine yaptığını izlemek istediğim şey.

"Konuşmadığın için güvenli kelimeler gırtlak sesleri olacak," diyorum ona. "Hâlâ 'mm' sesi çıkarabilirsin. İki sarı, üç kırmızı anlamına gelir."

Şimdi, elimi amına götürüyorum, dolgun dudaklarını ovuyorum ve sonra içine giriyorum ve Ava inliyor.

"Ne iyi bir kız," diye mırıldanıyorum. "Benim kirli küçük Valentine'im sırlıslık, benim için giyiniyor."

Onu kapalı kapıya karşı seks salıncağını kurduğum zindana götürüyorum. Salıncak, kapalı kapının üstünden aşağı inen dört set uzun siyah kayıştan oluşuyor, kapıya daha yakın olan arkadaki iki kayış yastıklı bir koltukta birleşiyor, daha yukarıda iki siyah tutamak var ve öndeki iki kayış daha uzun, altta bacaklar veya kollar veya uygun gördüğüm herhangi bir vücut parçası için küçük halkalar var.

"Salıncağın önünde duracaksın, yüzün kapıya dönük olacak," diye talimat veriyorum. Ava emirlerime uyuyor, zincirler sallanıyor.

"Güzel." Salıncağı alıp başının üzerinden kaldırıyorum ve sırtının ortasına sabitliyorum. "Kollarını düz bir şekilde havaya kaldır," diyorum. Ava bunu yaptığında, salıncağın iki kayışını ellerine koyuyorum, böylece sıkı tutuyor.

"Güzel. Şimdi, ağırlığınızı sırtınıza ve salıncağa vererek geriye yaslanmanızı ve ayaklarınızı yavaşça kapıya doğru yürümenizi istiyorum, böylece geriye yaslanmış olursunuz."

Ava'nın yüzündeki ifade sinir ve heyecanın bir karışımı ve bu benim sikimi daha da sertleştiriyor. Siyah pantolon giyiyorum ve başka bir şey giymiyorum.

Arkasına yaslanır, ayakları kapıya dayanır ve vücudu geriye doğru eğilir, kayışları başının iki yanında tutarken salıncaktan destek alır.

"Harika," diye onu cesaretlendiriyorum. "Şimdi kapının karşısında durup sana bakacağım. Daha da geriye doğru eğilmeni, kayışlara tutunmanı, bacaklarını açmanı ve bükmeni ve ayaklarını yavaşça her iki yanından kapıya doğru yürümeni istiyorum. Bacaklarınız omuzlarımda baş aşağı durana kadar yürüdükçe gövdeniz ve başınız daha da geriye doğru eğilecek."

Ava tıkaça karşı boğuk bir ses çıkarıyor ve sikim pantolonumun içinde titriyor.

"Sadece başını çok fazla eğmemeyi unutma," diye uyarıyorum onu, gözlerim zincirlerle sarılmış mükemmel çıplak vücudunu tararken, "yoksa bu muhteşem meme uçları bunun bedelini öder."

Nefes alış veriş hızlanıyor ve kapıya bakarak kendini yolculuğa .

Pantolonumu çıkarıyorum ve gözleri zaten sertleşmiş olan sikime takılıyor.

"Bacaklarını aç, benim tatlı küçük sürtüğüm," diye mırıldanıyorum ve ayaklarını birbirinden ayırıyor. Kayışların altından eğilerek bacaklarının arasına giriyorum, şimdi yüzüm ona dönük, sırtım kapıya dönük.

"Mükemmel. Şimdi duvara doğru yürümeye başla."

Ava titreyen bir nefes alarak çıplak ayaklarını kapının dibine dayıyor. Terliyor olmalı, çünkü yavaşça yükselirken ayakları kapıyı kolayca kavırıyor gibi görünüyor. Ayakları bel hizama ulaştığında zincir ve dantel külotunun arasından amını doğrudan görebiliyorum.

"Kendini güvende hissediyor musun?" Ona soruyorum.

Bana belli belirsiz bir "Mmhmm" diyor ve işine odaklanıyor.

"Sen güçlü birisin," diye övüyorum. "Ve yakında ne kadar esnek olduğunu göreceğiz."

Bacakları göğüs hizama geldiğinde, her iki ayak bileğini tutup omzumun üzerinden geçiriyorum, böylece Aşıl'ın topukları çıplak tenime dayanıyor.

Nefes nefese kalıyor ve ben de aşağıya bakıp meme ucu kelepçelerini tıkaça bağlayan zincirlerin bir yandan diğer yana sallandığını görüyorum. Geriye doğru uçlu açısı nedeniyle, doğal tepkisi başını geriye doğru gevşetmek, ancak bu meme kelepçelerinin zincirlerini çekecek, bu yüzden bunun yerine başını yukarı kaldırması gerekiyor, yerçekimine karşı çalışıyor, bu da hem merkezini geriyor hem de karın kaslarını çalıştırıyor. Onu becermeye başlamadan önce ondan başka bir coregazm alabilirim.

"Benim için zincirlenmiş olmak hoşuna gidiyor mu?" Elimi bacağının iç kısmında, dizinden uyluğunun iç kısmına doğru gezdirerek soruyorum. İnliyor, biraz titriyor.

"Böyle arkana yaslandığında başını dik tutmak zor oluyor, değil mi?" Elim kalçasının kıvrımında, karnının üzerinde kayıyor, zincirleri hışırdatıyor, göğüslerinin altını okşuyor.

"Mmhmm."

Ağzı tıkalı tepkilerini duymaya bayılıyorum.

"Bu sabah çok çalışacaksın," diye onu uyarıyorum.

Diğer elimi zincirlerin bir araya geldiği bacaklarının arasına götürüyorum, amına bastırılmış büyük bir halkaya bağlanıyor ve sikim için mükemmel bir giriş yolu bırakıyor. Ama henüz onu sikmiyorum.

Parmağımı klitorisine sürtüyorum ve tekrar titriyor. Şimdi iki elimle metal tangasını yavaşça yukarı kaldırıp zincirleri amının dışına sürtüyorum. Elim karnındayken, başının geriye yaslanmasını önlemek için merkezinin harekete geçtiğini hissedebiliyorum ve içinde çalışan sıkı kasların yavaşça amında basınç oluşturduğunu varsayıyorum.

Ellerim göğsünde dalgalanan zincirleri dalgalandırarak kuzeye doğru hareket ediyor ve zincirlerden birine hafifçe vurup meme ucunun etrafındaki mengene benzeri kavramaya çarptığımda inliyor.

Nefes alış veriş hızı hızlı bir şekilde kesiliyor ve yaklaştığını anlıyorum. Altına uzanıp ona şaplak atmaya başlıyorum, tam o sırada titreyip inliyor, vücudu kasılıyor ve avuçlarımla sesi mükemmel dolgun kıkırda çınlıyor. Onun boşalmasını izlemekten daha çok sevdiğim bir şey yok.

Küçük zevk spazmları, derin ve yavaş bir şekilde iç çekip uzun, titreşimli bir nefes alana kadar on saniye boyunca devam ediyor. Bu tam da beklediğim şeydi ve bakışlarımı vücudunun üzerinde gezdirdim, meme uçları kelepçelerin metal çeneleri arasında hâlâ dikti, elleri yukarıda, seks salıncağının kayışlarını sıkıyordu.

Parmaklarımı kalçasında aşağı yukarı gezdirirken, gücünü yeniden kazanırken gözlerini kapatmasını izliyorum. Şimdilik vücudunun geri kalanı gibi başının da geriye doğru eğilmesini engelliyor. Coregazm yüzünden yanakları pembeleşmiş durumda ve nefesi kesildiğinde iki parmağımı amına sokuyorum.

Ava inliyor, etrafımda sıkıyor. İçi sırılsıklam ve az önce yaşadığı zevkin yapışkan sonuçlarını hissediyorum.

Onun suları ile kayganlaşmış parmaklarımı çekerek, sikimin başını onun açıklığına koydum ve uyarıda bulunmadan, onun içine tamamen daldım.

Ben çekilip tekrar içine girdiğimde, onu derin ve sert bir şekilde dövdüğümde boğuk bir nefes veriyor. Vücudum onunkine çarparken zincirleri şingirdiyor ve tekrar tekrar içine batıyorum.

Vuruşlarımı yavaşlatarak daireler çiziyorum, amının her yerini hissediyorum, ellerim kışında ve kalçalarında aşağı yukarı , zincirleri tenine bastırıyorum. Rahatladığını hissediyorum ve hafifçe geriye doğru eğiliyor. Ağzına bağlı zincirler meme ucu kelepçelerini geriyor ve o da baskıyı hafifletmek için başını kaldırarak haykırıyor.

Sırtarak, iterken klitorisini parmaklıyorum ve titremeye başlıyor. Nefes alış veriş hızlanıyor ve tekrar kasılıyor, dudaklarından boğuk inilti dökülüyor.

"İşte bu," diye mırıldanıyorum, onu tekrar derin ve sert bir şekilde beceriyorum. "Efendin için gel."

Bir dalgalanma vücudunu sarsıyor ve gücünü kaybederek başını geriye atıyor, ancak zincir meme ucu kelepçelerini çekip birini göğsünden çıkarırken tıkaça karşı çığlık atıyor. Bir saniye sonra diğer kelepçe de kopuyor ve yeni serbest kalan meme uçlarına taze hisler doluyor olmalı ki inliyor. Göğsü kabarıyor ve nefes alıp vermesi yavaşladıkça gözleri kapanıyor.

"Bana bak," diye emrediyorum ve gözlerini açıyor, puslu, o sikilesi dudakları hâlâ açık, ağzını tıkaç dolduruyor.

Yavaşça içine giriyorum, ellerimi teninde gezdiriyorum, harap olmuş göğüslerine masaj yapıyorum ve sonra duruyorum, her bir meme ucunu öpmek için öne eğiliyorum, ellerim omuzlarındaki kasları ovuyor. Bacaklarını bir koala ayısı gibi sırtıma doluyor, bana yapışıyor ama elleri hâlâ üstündeki kayışları kavırıyor. Kalbi hala hızla atıyor ve ben onu yakınımda tutuyorum, yüzümü boynuna bastırıyorum, inerken ve vücudunu bana doğru bastırırken rahatlamasına izin veriyorum, sonunda uzun ve derin bir iç çekene kadar ve onun rahatladığını hissediyorum.

Onu birkaç dakika tutuyorum ve sonra geri çekilip ona bakıyorum.

"Ayağa kalk Ava. Çok iyi bir iş çıkardın."

Gülümsüyor ve ayağa kalkarken ben de onun ağzını açıyorum.

"Arkanı dön," diyorum ve döndüğünde salıncağı kaburgalarının üzerine, göğüslerinin hemen altına koyuyorum, böylece öne doğru yaslanabiliyor. Diğer iki kayışı da eline veriyorum.

"Şimdi öne doğru eğilin, bacaklarınızı açın ve ayaklarınızı duvardan biraz yukarı kaldırın."

Şimdi Süper Kadın'ın bir versiyonu gibi görünüyor, ama bacaklarını açarken amını iyice açmış. Ben yerimdeyim, sırtım kapıya dönük, ona bakıyorum,

Kalçalarını ellerimin arasına alıp ileri geri sallarken kışına şaplak atıyorum.

Ayaklarını kapıdan iterek onu ileri doğru fırlattı ve bana doğru geriye doğru uçtuğunda, onu tamamen açtım, böylece doğrudan sikimin üzerine düştü.

"İşte bu," diye cesaretlendiriyorum o inerken. "Bana nasıl çalıştığını göster." Kalçalarını titreştirerek ileri geri sallanıyor, sikime biniyor. Gülümsüyorum,

Eğilip göğsünün altından uzanarak zincir sütyene baskı yapan sarkık bir göğsünü avucumun içine alıyorum.

Ava, hassas meme ucunu sıkarken inliyor ve saçlarını bir avuç kavramak için diğer elimi uzatıyorum, başını geriye doğru çekiyorum, omurgasını eğiyorum. Onu bu şekilde sikmeye devam ediyorum ve sonra iki elimi kalçalarına koyup içine giriyorum, çığlık atana kadar hızlı ve sert bir şekilde itiyorum. İçine boşaldığımda altımda ve sikimin etrafında titriyor.

Serbest bırakıldığımı inleyerek, ikimizin de hareketleri yavaşladı, Ava'ya bakıyorum. Onu sonsuza dek böyle izleyebilirdim, nefes nefese ve zevkin sancıları içinde kaybolmuş, vücudu bağlı ve güzel, tamamen benim.

* * *

Günün geri kalanı yemek, uyku ve daha fazla seksten oluşuyor. Ben ona doyamıyorum ve o bundan zevk alıyor gibi görünüyor. Ona salıncağı kullanabileceğimiz tüm farklı yolları gösteriyorum.

En sevdiği penetrasyon varyasyonu kapıya dönük olduğu zamandır, geriye doğru eğilirken koltuk sırtını destekler, bir bacak her iki tarafımda. Önünde duruyorum ve penetrasyon mesafesi, derinliği ve hızı üzerinde tam kontrole sahip oluyor. Duvardan sıçırıyor, sarı saçları yüzünün etrafında uçuşurken gözlerinde ateşle beni beceriyor.

Özellikle altmış dokuzdan hoşlanıyorum, sırtı kapıya dönük, salıncak sırtının üst kısmını destekliyor, bacakları önünde düz bir şekilde açılmış, ayak bilekleri daha uzun kayışların halkalarına takılmış, başını arkaya ve baş aşağı eğerek sikimi ağzına alıyor. Bu sırada ben de kapıya dayanmış, belimden bükülmüş, onu yemek için üzerine eğilmiştim.

Benimle uğraşırken dilimin amında nasıl hissettirdiğine odaklanamadığından şikayet ettiğinde sadece gülüyorum.

"Sikimi ağzından çıkar," diyorum ve bunu yaptığında, hala baş aşağı asılı dururken, onu yuvarlanana ve nefesi kesilene kadar emiyorum ve parmaklıyorum. Amcığı fortluyor, buna am osuruğu deniyor, ben onu dolduran yapışkan zevki hissederken ikimizi de güldürüyor ve o iç çekiyor.

Kıçını tokatlayıp ayağa kalkmadan önce orgazmının tadını çıkarması için ona on saniye veriyorum.

"Sıra sende," diyorum. Benim için açılıp yayılmasını, geriye doğru eğilmesini, ağzını sikimin etrafına emmeye başlarken yüzünün baş aşağı olmasını izliyorum. Çalışırken onu seksi ve terli görmek beni daha da tahrik ediyor ve eğilip parmaklarımı göğüslerinin üzerinde gezdirerek biraz şaplak atıyorum. Ağzı sikimle doluyken inliyor.

"Ne pis bir orospu," diye mırıldanıyorum başı ileri geri sallanırken. Dudaklarıyla emiyor ve o emerken ben de ona şaplak atabilmek için öne doğru eğiliyorum. Başladıktan beş dakika sonra patlamaya hazırdım.

"Ağzına boşalmamı istemiyorsan sikimi göğüslerine doğrult," diye talimat veriyorum.

Hemen çıkarmasını bekliyorum ama onun yerine höpürdeterek bir ses çıkarıyor ve omuzlarını silkiyor.

"Bunu sen istedin," diye mırıldanıyorum ağzına boşalırken.

Açısı nedeniyle, döllerim doğrudan boğazına gitmeli. Bitirir bitirmez ağzından çekiliyorum ve salıncakta oturuyor, bacakları hala önünde geniş bir şekilde yayılıyor.

Eğildim ve arkasından sarıldım. "Bu senin için nasıldı?" diye soruyorum. Oralın en sevdiği şey olmadığını biliyorum.

Düşünmek için bir saniyesini ayırıyor. "Aslında o kadar da kötü değildi." Gözlerine şeytani bir sırıtma gelir. "Aynı anda benimle oynaman hoşuma gitti."

Bunun onu daha çok benim hissettirdiğini hayal edebiliyorum, hem kirli hem de mümkün olan en iyi şekilde kullanılmış. İçindeki itaatkâr sireni uyandırıyor.

"Ve yutmak?" Ben soruyorum.

"Açıdan dolayı tadını zor aldım," diyor. "Ama biraz su istiyorum."

Salıncığın altından çıkarken kıkırdıyorum. "Hizmetinizdeyim."

* * *

Salı günü birlikte yemek yapıyoruz, yemekten önce, yemek sırasında ve yemekten sonra seks seanslarına ara veriyoruz. Onu yatakta kaşıklıyorum, göğüslerini sıkarken sikim kıçının derinliklerine gömülüyor ve o inleyip bana doğru yuvarlanıyor.

Yemek vakti geldiğinde Ava'yı tekrar tasmalıyorum ve elleri ve dizleri üzerinde bir kaseden çikolatalı puding yediriyorum. Ben kıçını tokatlarken, arkadan parmaklarken, yemeyi bırakırsa onu tatmin etmeyi de bırakacağımı söylerken, o diliyle çikolatayı yalıyor. Neredeyse çikolatadan boğulacaktı, inliyor ve bana karşı titreşiyordu ve sonra dengesini kaybetti,

ve göğüslerinden biri çikolata kasesine batıyor. Kendimden geçmeden önce onu yalıyorum ve sonra mutfak masasının üzerinde çıplak yatarken onu beceriyorum.

Onu bir daha öpmeyecektim ama öpüyorum: seks sırasında, masada, geceleri, kollarıma sarıldığında, cankurtaranıymışım gibi bana yapıştığında. Bu seksi daha da derinleştiriyor. Başka bir anlamı yok.

Saatlerce öpüştükten ve seviştikten sonra, alkole gerek kalmadan, beni kendine çekerek puslu bir hale giriyor. Bana eski sevgilisini, ailesinin ondan nasıl nefret ettiğini ve her zaman daha iyi birini bulamayacağından korktuğunu anlattı. Rahatsızlığının içinde rahattı, bu yüzden beş yıl kaldı. Gerçek cevap bu. Daha önce aşk hakkında söylediği şey bir kaçamaktı. Aslında 'aşk' ile kastettiği şey, zararlı olsa bile rahatlatıcı ve tanıdık bir şeydi.

İçimde bir şey öfkeleniyor. Onu korumak istiyorum.

Bana ebeveynlerinden bahsediyor, ellerinden gelenin en iyisini yaptıklarını ama her ebeveyn gibi onların da hataları olduğunu söylüyor. Babası onu nasıl dinleyeceğini ya da gördüğünü nasıl hissettireceğini bilmiyormuş. Annesi her şeyden korkuyormuş, özellikle de iki genç-yetişkin kızının dışarıda özgürce dolaşmasından.

"Yaşadığımız ilişki sorunlarının çoğunun çocukluktaki bağlanma sorunlarından kaynaklandığını biliyor muydun?" Bir seks maratonundan sonra saat 22.00'de yatağıma uzandığımızda ona usulca soruyorum.

"Ee, ne oldu sana?" diye soruyor alaycı bir gülümsemeyle.

Tereddüt ediyorum. Kendi içime girmeyi sevmiyorum. Kendimi kabul edebilirim, bunu yapabilirim ve yaptım da. Ancak kendimi analiz etmek, kusurlarımı ve taşıdığım acıları görmek için kendimi parçalara ayırmak, en azından bazı alanlarda özellikle kaçındığım bir şey. Ayrıca hiç sağlıklı bir ilişkim olmadı. Emilia ve ben kısa bir süre birlikte olduk ama en iyi ihtimalle sallantılıydı. Çoğu zaman birbirimizi yanlış anlıyorduk ve tutkumuza rağmen birçok açıdan birbirimize tamamen zıttık.

"Yoksul ve bekâr bir annenin tek çocuğu olarak büyüdüm," diyorum. "Ben on altı yaşındayken kanserden ölmeden önce bana elinden gelen her şeyi verdi ve ona her zaman minnettar oldum. Ama onun bana ihtiyacı benim ona olan ihtiyacımdan daha fazlaydı. Bana bir eşe bağılıymışım gibi bağılıydı ve özellikle hastalandığında bana sık sık yaşıma göre fazla olgun şeyler söylerdi. Çok hızlı büyüdüm ve büyük olasılıkla bu yüzden bağımsızlığıma bu kadar değer veriyorum."

"Yılda sadece bir kez kadınlarla birlikte olmanın gerçek nedeni bu mu?" Ava soruyor. Ses tonunda hiçbir yargılama yok ve göğsüne uzanıp ellerini saçlarımda gezdirirken mavi gözleri derin ve hüzünlü. Bana saçlarını örmek istediğini söyledi ve bu gidişle ona izin verebilirim - çünkü çok iyi bir kız oldu.

"Yılda sadece bir kez kadınlarla birlikte oluyorum çünkü buna karar verdim," diyorum. "Ben yalnız bir kurdum Ava. Her zaman öyleydim, bir kadını varken bile. Ve bunun için acı çekti."

Ava söyleyeceklerini geri almak istercesine ağzını kapatıyor. Ona hala nasıl öldüklerini ve ritüelimin nasıl başladığını anlatmadım, Emilia'nın hastanede hala hayatta olduğu hafta boyunca, komadayken, hala umudum varken, ⁸ Şubat'tan ¹⁴'üne kadar. O zaman uyandı, gözlerimin içine baktı, bakışları acı ya da hayal kırıklığı ile dolmayacak kadar şaşkındı, son nefesini vermeden önce nasıl basitçe "Sensin" dedi.

Yedi günlük acı dolu bir umut, yedi günlük kısacık bir hayattı. Ve şimdi, geriye kalan yedi gün yabancılarla ruhları okşamak-yedi gün seks.

"Ben tam tersiyim," diyor Ava usulca. "Her zaman birine ihtiyaç duydum." Zayıfça kıkırdıyor. "Ne karmaşa ama."

Parmağımı çenesinin altına koyuyorum ve yüzünü kendime çeviriyorum. "Sen dağınık değilsin," diyorum ona. "Bir yolculuktasın ve tüm bunlar öğrenme sürecinin bir parçası."

"Hailey ve ben her zaman en boktan erkek zevkine sahip olduğumuz konusunda şakalaşırdık," diye ekliyor. "Malcolm'un babası tam bir pislik. Neyse ki Hailey tam velayeti aldı ama bunun tek nedeni babasının alkolik olduğunu kanıtlayabilmemizdi. Mahkemeye falan gitmek zorunda kaldık."

"Babanızla ilişkiniz nasıldı?" Psikolog olmak istemem ama başkalarını analiz ettim ve baba genellikle ortak bir payda.

"İyi idi." Ava çok hızlı konuşuyor. "Yani, hiçbir konuda gerçekten kavga etmedik. Bazen yapardık ama çoğu oldukça soğukkanlıydı. Aile gelenekleri olmasını severdi, mesela Noel'den bir hafta önce dördümüz birlikte bir restorana giderdik.

"Yine de onunla yakın mıydınız?" Bastırıyorum. "Ona hangi erkeklerden hoşlandığını söyleyebilir miydin?"

"Tabii ki hayır! Bizi öldürürdü."

"En sevdiğin rengi ya da en sevdiğin yemeği biliyor muydu?"

Ava duraksıyor. "Yani, çok çalışırdı. İtfaiyeciydi ve izin günlerinde ek bir işi vardı. Aile meseleleri için yanıımızdaydı ama pek konuştuğumuz söylenemez."

"Ben de bundan bahsediyorum," diye açıklıyorum. "Duygusal olarak bağlanmış gibi görünmüyor. Peki ya senin ve kız kardeşinin erkek arkadaşları, onlar duygusal olarak bağlayıcı mıydı?"

"Çok uzak bir ihtimal değil." Duraksıyor. "Bekle, bir bağlantı olduğunu mu söylüyorsun?"

"Artık araştırarak ve öğrenecek yeni bir şeyiniz var." Küçümser görünmemeye dikkat ediyorum. Tıpkı bana yardım eden kişi gibi ona da yardım etmek istiyorum. "Bu bağlanma teorisiyle ilgili. Marco sonunda beni araştırmaya sevk edene kadar çocukluğumu etkilediğine dair hiçbir fikrim yoktu. Belki size de iyi gelebilir."

"Bağlanma stiliniz nedir?" diye soruyor.

"Kaçınan," diyorum. Tam olarak düzeltmeye çalışmıyorum. Sadece gerek görmüyorum.

Bunun farkındayım ve bu fazlasıyla yeterli.

"Dur tahmin edeyim, kabul ettin." Ava gülümsüyor.

"Kesinlikle." Bu benim kontrolüm altında, dolayısıyla benim sorumluluğum. Ama kimseye zarar vermiyor ve ben her şeyin bu memnunum. "Ve bunu değiştirmek istemiyorsun," diye ekliyor Ava tereddüt ederek.

"Yalnızım ve bunu kabul ettim. Başka hiçbir şeyin önemi yok."

"Ama hayatınızın diğer alanlarında geliştiğinizi söylemiştiniz" diyor.

Başımı salladım. "Ben her zaman öğrenmek isterim. Bazen kendiniz hakkında 'olumsuz' olarak adlandırılabilir şeyleri öğrenmek acı verir, ancak bunları tanır ve kabul ederseniz, bu onların sorumluluğunu aldığınız anlamına gelir. Ve kim olduğunuzun ve ne yaptığınızın sorumluluğunu aldığınızda, bu size değişme ve büyüme, kendinizi ne ve kim olmak istiyorsanız o yapma gücü verir."

"Tamam, ama yine de yalnız kalmak istiyorsun." "Doğru."

Ve sonra, midesi gurulduyor.

"Sanırım onu tekrar becermeden önce birinin biraz daha yakıta ihtiyacı var," diye öneriyorum ona sırtarak. Öne doğru eğilip ona bir öpücük veriyorum ve o da gülümsüyor.

"Hey, öpüşmek yok dediğini . Ne var bunda?"

Kıkırdıyorum. "Kuralları ben koyarım Ava. Bu da onları çiğneyebileceğim anlamına geliyor."

Resmen kendini bana atıyor, dudaklarını dudaklarıma bastırıyor, elleri saçlarıma dolanıyor. Onun sıcaklığını, vücudunu, benimkiyle boğuşan dilini hissediyorum ve bu bir cennet, sonuna kadar tadını çıkaracağım bir cennet.

* * *

Ava'yı ¹⁴ Şubat sabahı erkenden yatağında tatlı tatlı uyurken bırakıyorum. Kahvemi yaptıktan sonra balkona oturup meditasyon yapıyorum. Ama zihnim binlerce farklı köşeye dağılmış durumda. Göğsümde görmezden gelemediğim bir ağırlık var. Dikkatim dağılmış bir halde Ava'nın yeğenini getirdiği Bring Me the Horizon grubuna bakıyorum. Sırf meraktan ilk çıkan şarkıya tıklıyorum, *Can You Feel My Heart*.

Dinlerken gözlerimi kapatıyorum. Kahvemi içmeyi bırakıyorum. Şarkıyı tekrar çalıyorum, sonra tekrar. Rock, metal ya da bu grup her neyse, pek ilgimi çekmiyor ama sözler gözüme çarpıyor. Aciliyet. Yoğunluk.

Kahretsin, bu Ava. Bu şey başladığından beri, hep Ava'ydı.

Bir anda kendimi vahşi hissettim. Ecstasy damarlarımda dolaşüyor, sanki tekrar uçmuşum gibi ve bu sabah ilk kez net düşünebiliyorum.

Bu o. Tüm sorularımın cevabı bu. Bunca zamandır kendime bunun sadece seksle ilgili olduğunu söylüyordum ama bu doğru değildi. Onu her zamankinden daha çok istiyorum, her şeyden daha çok.

Yükseklik sadece bir dakika sürüyor, sonra alçaklık, öfke ve hiddetle çarpışıyorum. Ben zayıfım. Yapamam. Yapmayacağım. Bir daha asla yapmayacağıma yemin ettim. Olanlardan sonra olmaz. Tek başıma mutluyum. Sadece kendi başıma mutlu oldum. Ava'nın hayatıma girip bir haftada mahvetmesine izin vermeyeceğim. Beni azgın bir ergen gibi hissettirmesine izin vermeyeceğim. Bunca yıldır elde ettiğim her şeyi aptalca bir his yüzünden kaybetmeyeceğim. Kalbimi hissetmek istemiyorum, onunkini de hissetmek istemiyorum. Onu sikmek istiyorum ve artık benim olmayana kadar sikmeye devam etmek istiyorum.

Sabah 10'da uyanıyor ve ben ona bakmıyorum bile. Öpücük yok, kahvaltı yok. Artık benden hiçbir şey alamayacak. O benim kölem, seks oynacağım ve bu gecenin sonunda bunu anlayacak.

Ona serbest zaman veriyorum ve binadan ayrıldığından emin oluyorum. Marco beni aramayı bırakmadı ve sonunda Ava gittikten ve ben bir saat çalıştıktan sonra telefonuna cevap verdim.

"Ne?" Sesim alçak çıkıyor. Ava kapıdan çıktığından beri vücudumdaki her hücrenin onu takip etmek, bulmak ve bana geri getirmek için çıldırmasından nefret ediyorum. Zayıfım ve bu beni iğrendiriyor. Ama bu gece her şey farklı olacak. Bu gece kırbaçlar, acı, işkence ve zevk olacak, ikimizin de aklından her düşünceyi çıkarmaya yetecek.

Marco telefonda nefes alıyor, sanki dünyada umurunda değilmiş ve beni son iki günde beş kez aramamış gibi acele etmiyor.

"Emilia'nın öldüğü zamanı hatırlıyor musun?"

diye soruyor. Konuşmaya başlamak için harika bir yol.

"Sadede gel Marco," diye çıkıştım. Bu oyunlarla ilgilenmiyorum. Sadece Ava'yı anlamsızca becermek ve başka hiçbir şey düşünmemek istiyorum.

Sherlock, "Öfkелisin," diye belirtiyor. "Onun yüzünden mi, yoksa kendinizden beklentileriniz yüzünden mi?"

O iyi, pratik olarak bir zihin okuyucu.

"Senin oyunların için zamanım yok," diyorum. Planlamaya başlamam gereken kendi oyunlarım var, çünkü sözleşme bitene kadar Ava'nın vücudunun her santimini iyi bir şekilde kullanmayı planlıyorum. Onu zevkten kıvrandırmak ve çılgılık attırmak, sadece onu satın aldığım yedi gece için değil, her gece ona nasıl çılgılık attırmak istediğimi düşünmekten beni alıkoyacak. Onu daha da sert becermek, onun yumuşak noktalarının varlığına sızmasına izin verdiğim için kendime duyduğum öfkeyi hafifletecek. Ona ihtiyacım yok. Hiç ihtiyacım olmadı ve olmayacak.

"Telefonu kapatacağını biliyorum." Marco aklımı okuyor. "Ama kapattığında şunu unutma, her şeyin bir nedeni vardır. Stoacı öğretinin temeli budur ve seni en karanlık anlarından kurtaran da budur. Ailenizin ölümü sizi yıkamadı, bu yüzden eski benliğinizin ölümünün sizi dibe çeken şey olmasına izin vermeyin. Unutmayın, seçim her zaman sizindir; kaçmak ya da sürüklenmek."

İçimde bir şeyler sertleşiyor ve kıkırdıyorum, Marco 'eski benliğimin' - mutlu, bağımsız benliğimin- öldüğünü düşünüyor gibi. Belki de Ava'ya aşık olmamdan şüpheleniyor ya da bunu istiyor. Muhtemelen sadece torun ya da en azından ailede bir kadın olmasını umuyor.

"Anlaşıldı." Sesim olması gereken sakinliğe geri dönüyor ve duygularımı kontrol altına alıyorum.

"Sanırım bu gece onunla son geceniz, değil mi?" Marco soruyor.

Cevap olarak sadece homurdanıyorum.

"Sizi Marcus Aurelius'un şu sözleriyle baş başa bırakayım: 'Yalnızca başınıza geleni ve kaderin sizin için döndürdüklerini sevin'."

"Güle güle Marco."

"Valentino." Sesi ölçülüydü ve ben duraksayıp yanıtını bekliyordum.
"Günlüğe yazdın mı?"

Duraksadım. "Hayır."

İç çekiyor. "Güle güle, Valentino."

O gittikten sonra çalışma odama giriyorum ve masamın ikinci çekmecesinde el değmeden bıraktığım günlüğü alıyorum. Artık bir şeyler hissediyorum. Bunu bana gösterecek bir kitaba ihtiyacım yok. Çekmeceyi kapatıp arkamı dönüyorum ve odadan çıkıyorum. Ava'ya mümkün olan en kirli şekilde veda etme vakti geldi.

* * *

Ava eve erken geldi. En başından beri gitmek istemediğini biliyordum ve bu sabah onu neredeyse kapıdan dışarı ittim. Özellikle sıcak, bulanık duygulara kapılma tehlikesiyle karşı karşıyaysam, küçük minnoşum zaten daha sonra sahip olacağımdan daha sıkı sarılmış durumda, bazı metal süslemelerden başka bir şey giymiyor.

Üzerimde elbise pantolonu ve yarı düğmeleri açık siyah bir elbise gömleği var ama Ava'nın bu kadar çok giyinme lüksü yok. Beni gördüğünde sırtıyor. Tırnaklarında yeni, taze bir siyah tonu var ve sanki gidip saçlarını yaptırmış gibi görünüyor. Makyajı ince ve dumanlı. O yürüyen bir rüya -Yakında dizlerinin üzerine çöküp adımları inletecek bir rüya. Bu gece benden hiç yumuşaklık görmeyecek ve ona ne kadar büyüleyici olduğunu söylemekten kendimi alıkoyuyorum.

"Köle üniforman yatağın üzerinde." Yüzümü eşit tutuyorum ve o bana gözlerinde meydan okumayla , yüzümde daha derin bir şey arıyor.

"Evet *efendim*." Hâlâ bu kelimeyi itaatkâr bir şekilde söylemeyi reddediyor ama bunun acısını daha sonra onun şımarık kışından çıkaracağım. Bu benim onu son tokatlayışım olacak ve bunu yaptığımı degecek.

Bu haftanın başında, onu bu kadar açıkta bırakan cimri kıyafetler konusunda güvensiz hissediyor gibiydi, ama uzun bir yol kat etti. Artık çıplak olmaktan, ışıklar açıkken sevişmekten, ona güzel dediğimde surat asmamaktan çok daha rahat görünüyor - bu gece bunların hiçbirini yapmayacağımdan değil. Ve on dakika sonra zindanda yanıma geldiğinde ciğerlerimdeki hava boşalıyor.

Soyunma odası kaçamağımızdan sonra ona aldığım Sevgililer Günü iç çamaşırıyla birlikte siyah file tayt giyiyor. Siyah kurdele göğsünün etrafını sarıyor, meme uçlarının üzerinden geçiyor, sırtından çaprazlama geçiyor ve kalçalarının önünden aşağıya iniyor, pembe bir kalple kaplı amında bir araya geliyor,

siyah bir G-string ile arkadan bağlı. O mükemmel, şahane ve oh çok becerilebilir.

Ona doğru yürüyorum, parmaklarımı kalçasının derisinde, boynunun kıvrımında gezdiriyorum ve yüzünü bana doğru çeviriyorum.

"Bu gece iyi bir köle olacak mısın?"

Cevap vermek yerine ayak parmaklarının üzerine uzanıp beni öpmeye çalışıyor.

Parmaklarım boynuna siperlik gibi kapanıyor, onu yerinde tutuyor, boğulmak istemiyorsa daha fazla yaklaşmasına izin vermiyorum. Ama ilk tereddütüne rağmen belki de istiyordur diye bir his var içimde. Bununla daha sonra biraz eğleneceğim.

Bu fırsatı değerlendirip gözümü kırpmadan ona bakıyorum ve cevabını bekliyorum.

"Hayır." Sesi cızırtılı çıkıyor ve bunun son gecemiz olmasından dolayı kendini eğlenceli ve gergin, belki de endişeli hissettiğini söyleyebilirim. Ayrıca korkunç derecede azgın ve bunu saklayamıyor.

Sağ elim vücudundan aşağıya doğru kayıyor, tırnaklarım çıplak kıkına gelene kadar derisine bastırıyor ve iki kez vuruyorum, darbelerin gücü onu sarsıyor. Neyi yanlış yaptığını biliyor.

"Hayır, *Efendim*." Elimden kurtulmaya çalışıyor ama sol elimle boğazını sıkıyorum ve olduğu yerde donup kalırken küçük bir soluk sesi duyuyorum. Bu arada sağ elim, bu gece de sikeceğim mükemmel kıkında küçük daireler çiziyor.

"Dizlerinin üzerine çök," diye emrediyorum ve dediğimi aynen yaptığında içim adrenaline doluyor. Kırmızı ışıklar parılıyor ve hoparlörlerden caz sesi geliyor. Ava'nın önümde diz çökmesini izlemek içimdeki hayvanı ortaya çıkarıyor. Zihnimdeki bulanıklık dağılıyor ve seks moduna geçiyorum. Avcı moduna. Efendi moduna.

Arka cebimden tasmaını çıkarıp eğilerek boynuna, birkaç saniye önce ellerimin olduğu yere takıyorum.

"Gece bitene kadar hâlâ benimsin," diye fısıldıyorum kulağına, iç çamaşırıyla birlikte gelen iki kalpli göz bandını gözlerinin üzerinden kaydırırken. "Gecenin ilk görevi bir hazine avı. Odanın her tarafına yayılmış birkaç çikolata kalp var. Onları bulman ne kadar uzun sürerse, o kadar fazla cezalandırılacaksın. Bulduğunuz her çikolata kalbi ile bir ödöl alacaksınız."

Ava'nın dudakları ayrılıyor ve oyunun tanımından tahrik olduğunu varsayıyorum.

"Ayrıca, bir ekipmanı incelemediğiniz sürece ayağa kalkamazsınız," diye onu bilgilendiriyorum. "Bir yerden başka bir yere geçerken emeklemelisiniz. Anladınız mı?"

"Evet, *Efendim*."

Kıçını ödüllendirici bir şekilde sıkıyorum ve o da bir inilti tutuyor gibi görünüyor. "Git," diye emrediyorum.

Ava yavaşça kendi deyimiyle 'işkence masasına' doğru ilerliyor. Dün geceki finalde onu bu masada siktim ve o kadar sert boşaldı ki neredeyse ağlayacaktı.

Masanın her bir farklı seviyesini keşfetmek için kendini bağlanacak pozisyona getirir ve tüm yüzeyler boyunca etrafı yoklar. Koltuk başlığına ulaştığında ilk ödülünü buluyor ve küçük çikolata kalbi havaya kaldırıyor.

"Ye şunu," diyorum ve o da açıp itaatkâr bir şekilde ağzına atıyor. "Aferin kızıma," diyorum. "Şimdi ödülünü alacaksın."

Onu bağladığımda nefesi kesiliyor. Kıvrımlı vücudunun tamamen bükülmüş ve benim için açılmış, mükemmel bir şekilde yerinde tutulmuş görüntüsüne sırtıyorum. Kırbacı yavaşça teninde gezdiriyorum, siyah iplerle sarılmış kalçalarının ve poposunun kabarıklığına gelince kırbacı şaklatıyorum.

Ava, "Bunun bir ödül olduğunu sanıyordum," diyor ve sözleri ona hızlı ve sert üç kırbaç daha kazandırıyor, bu da onu sol kık yanağında pembe bir çizgi sürünürken şoktan titremesine neden oluyor. Nefesim boğazımda düğümleniyor. Bu haliyle çok güzel.

"Köleler kendileriyle konuşulmadığı sürece konuşmazlar," diyorum. "Bazen en büyük zevk acı ile artar."

Şimdi ellerimi üzerinde gezdiriyor, bana karşı inleyene kadar etini yoğuruyorum. Sırtında, boynunda aşağı yukarı hareket ediyorum ve sonra kalçalarına baskı yapıyorum. Altımda rahatladığını hissettiğimde, bir elimi kaldırıp kıçına iki kez sertçe vuruyorum. Ava darbeden geri çekilirken sikim pantolonumun içinde zonkluyor, dudaklarından bir inilti kaçıyor.

Amcığı eskisinden daha ıslaktı ve bekleyişin ve beklentinin onu etkilediğini söyleyebilirim. Eğilip dudaklarımı boynunda gezdirdiğimde, kalbinin çırpınısını duyabiliyorum ve kıçına sertçe vurmadan önce iç uyluğunu okşuyorum.

Vücudu titriyor ve içime bir heyecan yayılıyor. Bu bir sanat, vücudu sıkılaştıkça ve yoğun bir şekilde zonkladıkça her acı ve zevk spazmı, birikiyor ve patlamaya hazır. Ama bu kadar kolay boşalmasına izin vermeyeceğim.

Arkasına geçerek ellerimi omurgasından aşağıya, kık yanaklarının arasından G-stringini takip ederek, sularıyla parıldayan pembe amına kadar gezdiriyorum. Masaj masasının ayak ucundaki sandalyeye oturuyorum, yüzüm onun hizasında, iki parmağımı içine sokuyorum ve çığlık atana kadar G noktasına doğru titreştiriyorum.

Sırılsıklam parmaklarımı çekerek, yüzümü bacaklarının arasına bastırıp onu tamamen almadan önce tuzlu arzusunu tenimden yalıyorum. Dilim onun içine giriyor, dişlerimle dudaklarını kızdırabilmek için duraklamadan önce sertçe itiyorum.

Ava kısıtlamalara karşı kükrüyor, ben uzanıp kıkını tokatlarken inlemesi bir çığlığa dönüşüyor. Sırıtarak, elimi bacağının arasına geri kaydırıyorum ve dudaklarımı da oraya getirmeden önce klitorisini hafifçe vuruyorum.

Şimdi inliyor, karnı titriyor. Ayağa kalkıp göğüs kafesinin yan tarafına uzanıyorum, elimi vücudunun altından kaydırarak meme ucunu parmaklarımın arasına alıyorum. Alaycı ve dik.

"Benim küçük kölem acıdan hoşlanır."

Meme ucunu tekrar büktüğümde sikim onun tadına bakmak için can atıyor ve o da inleyerek kısıtlamalara karşı sallanıyor.

"Henüz işim bitmedi." Bir kez daha oturuyorum, parmağımı içine sokup bir o yana bir bu yana titreştirirken dişlerimle klitorisini ısıriyorum. Bu onun inlemesine ve nefes alışının hızlanmasına neden oluyor ve neredeyse kendimi kaybediyorum. Onu her gece böyle becermek istiyorum, her gece sevmek istiyorum.

Sikeyim.

Seksin duyguları silmesi gerekiyordu, arttırması değil.

Geri çekip, kıkını tokatlıyorum. Amına geri dönmediğimde inliyor ama bu kadar kolay kurtulmasına izin vermeyeceğim.

Ayağa kalkıp, bağlarını çözdüm.

"Ödül bitti," diye anons ediyorum. "Sıradaki çikolatayı bul." Sesim soğuk ve Ava'nın masaj masasından kalkması birkaç saniye alıyor. Yerden kırbaçı kapıyorum ve onu tekrar kırbaçlıyorum. Her gece onun şımarık küçük benliğinin bana kıvrıldığını hayal ettiğimde bunu kendime ceza olarak kullanmalıyım. Bu düşünceler gitmeli.

Ava yere geri dönerken nefes alış veriş hâlâ hızlı ve ben bir yandan diğer yana hareket eden kalçalarına odaklanıyorum. Emeklemesini izlemek mükemmel. Göğüsleri aşağı sarkıyor, her an o kurdele fiyonktan fırlamak üzere ve o kık, G-string ve fileye sarılmış, fazlasıyla davetkar görünüyor.

Ava yerde, aynanın yanında saklanmış bir çikolata daha bulduğunda, ambalajını çıkarıp ağızına atana kadar fark etmiyorum bile. Ama bir saniye içinde onun peşindeyim.

"Yiyebileceğini söyledim mi?" Ellerim boğazında ama çoktan yuttu.

Ses tonumu duyduğunda dudaklarındaki gülümseme kayboluyor, ancak heyecanını da hissediyorum. Bana meydan okumayı, ne yapacağımı görmeyi seviyor. Ve bu gece ona daha önce hiç yapmadığım şeyler yapacağım.

"Şimdi cezalandırılacaksın," diye homurdandım.

Pantolonumu ve boxer'ımı çıkartıyorum ve onlar yere düşer düşmez Ava'yı sırt üstü çeviriyorum. Üzerine diz çöküp çoraplı bacaklarını açtığımda sikim yeniden zonkluyordu. Kasıklarındaki parlak pembe kalbi itiyorum ve parmaklarımı ıslaklığına kaydırıyorum.

"Ağızını aç," diye emrediyorum, parmaklarım bacaklarının arasına dalarken sikimi ayırık dudaklarının arasından geçiriyorum.

Ava'nın iniltisini horozumla boğuyorum ve dudaklarını şaftımın etrafına kapatırken vücudumda ısı patlıyor. Ona eskisinden daha sert davranıyorum, amını parmaklarken ağızına sokuyorum. Bir bulutun üzerindeyim ve kıvranan bedenlerimiz ve dönen ısı dışında her şey eriyip gidiyor. Başka hiçbir şeyin önemi yok: ne benim, ne onun, ne geçmişin, ne de geleceğin... Onun savunmasızlığı ve aresizliğiyle sarmalanmış bu güç ve serbestlikte tatlı mutluluğumu buluyorum. Ayık olmama rağmen o mükemmel bir uyuşturucu ve kendimi bu uyuşturucunun içinde kaybediyorum.

Ava'nın ıglık sesini duyunca gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Arka arkaya üç farklı tehlike sesi çıkartıyor, ben de ona ağızı kapalıysa güvenli kelime yerine bunu kullanmasını söylemiştim.

Parmaklarımı amından ve sikimi ağızından çekiyorum. Gözbağını çekip çıkarak, kristal mavisi gözleriyle uzun bir saniye boyunca karşılaşıyorum. Nefes nefese kaldığında bakışları korku ve şokla genişliyor, gözleri kızarıyor ve ben az önce olanlarla yüzleşiyorum. Eski geri dönmüştüm, seks ve sadizmi bir uyuşturucu olarak kullanmışım, öyle ki bir anlığına onun farkındalığını kaybetmiş ve istemeden onu sikimle boğmuştum. Utanç, geri dönüşlerle birlikte beni bir tsunami gibi vurdu.

Zihnim, Emilia'nın ölümünden sonra acımı ve sorumluluğumu gömmek için çocukça abalarımınla becerdiğim birçok kızıdan birine ait başka bir dizi masum mavi gözü sürüklerken görüşüm dönmeye başlıyor. Kendi öfkem ve hayal kırıklığım içinde o kadar kaybolmuştum ki, o kızı neredeyse ellerimle öldürüyordum.

Onu arkadan becerirken boğazını sıktım. O boğuluyordu ama ben kontrolümü kaybetmişim ve onun farkında değildim. Onu duymamam ve neredeyse zamanında durmamam dışında şu ankine benziyordu.

Görüntüyü göz kırparak uzaklaştırıyorum ve Ava'nın korkmuş gözlerine geri dönüyorum. Kendimden utanıyorum ama ona hâlâ öfkeliyim. Onun için bir şeyler hissediyorum ve duramıyorum. Romantikliğimi kapatıp sadistliğimi açmayı denedim ama kalbimin soğuk, ölü toprağında büyümeye başlayan şeyi hiçbir şey durduramıyor. Konu Ava olunca duramıyorum. Ona bağımlı hale geliyorum, tıpkı Emilia'da olduğu gibi. Bir daha asla yapmayacağıma yemin ettiğim şeyi yapıyorum ve bunun için kendimden nefret ediyorum.

Göz bağına Ava'nın yüzüne geri çekerek, ruhumun derinliklerini delip geçen bakışlarını engelliyorum. Kollarından tutup onu yerde sürükleyerek Aziz Andrews Haçı'na götürüyorum ve yan taraftaki hasır kutudan kelepçeleri çıkarıp onu haçın ayak ucuna kelepçeliyorum. Tam odadan hışımla çıkmak üzereydim ki duraksadım, kapının yanındaki yerden su şişemi aldım ve başının yanına çarptım.

"Eğer içmek istiyorsan." Topuklarımın üzerinde dönüp dışarı çıkarken kelimeleri tükürüyorum.

VALENTİ HAYIR

IEbeveyn yatak odasındaki banyoda yüzüme soğuk su çarpana kadar durmuyorum.

Sen sahtesin, diye alay ediyor kafamın içindeki ses, eskiden beni yöneten, ailemi kaybettikten ve o kızı neredeyse öldürdükten birkaç ay sonra beni neredeyse kendi canıma kıymaya ikna eden ses. *Sağlıklı, ayık ve metanetli olduğunu söylüyorsun ama bunların hepsi yalan. Hâlâ en güçlü uyuşturucuyla kafayı buluyorsun, kıtlığıyla güçleniyorsun - yılda bir kez kirli, kutsal seks. Şaka gibi. Hiç olmadığın kadar berbat durumdasın, çünkü ancak böyle çılgınca bir ritüel seni başka bir zehirli ilişkide kendini kaybetmekten, seni neredeyse delirtecek kadar bir kadına ihtiyaç duymaktan alıkoyabilirdi. Ama bak, hâlâ bir kadına ihtiyacın var. Seni küçük parmağında oynatıyor. Sana metal müzik dinletiyor ve onu Queens'e götürüyor. Seni öldüren şeyin bağımlısısın, tıpkı daha önce olduğun gibi. Hâlâ aynısın, hâlâ başarısızsın.*

Başımı sallıyorum, nefesime odaklanmaya çalışıyorum ama seksten ve korkudan o kadar öfkeliyim ki ses durmuyor. *Karının ve oğlunun ölmesinin sebebi sensin. Kendi ihtiyaçlarını karşılamak için neredeyse başka bir kızı boğarak öldürüyordun. Bir kez açgözlü bir alıcı, her zaman açgözlü bir . Tek yaptığın acıyı bir hastalık gibi yaymak. Bu yüzden kimseyle gerçek anlamda birlikte olamıyorsun. Bencil ritüelin hak ettiğin tek varoluş ve bu sonsuza dek tekrarlayacağın bir lanet.*

Titriyordum. Yatak odasına geri döndüğümde aşağı bakıyorum ve sikim hala sert, hala onun tükürüğüyle kaygan. Onu her şeyden çok istiyorum ama yapmayacağım. Onu hayal kırıklığına uğratmak, ölürken gözlerinin içine bakmak için başka bir insana bağımlı olmayı reddediyorum. Ava'nın gözlerinde gördüğüm şey yeterince uyarıcıydı.

Nefesim kesilene kadar yastıkları yumrukluyorum. Gözlerimi kapatıp meditasyon yapmaya çalışıyorum ama Ava'nın bakışları sürekli geri geliyor.

Ve şimdi sen sadece bir korkaksın, diye devam ediyor ses. *O yerde bağlı yatarken sen yatak odanda saklanıyorsun. Her zaman yaptığın şeyi yapıyorsun, kaçıyorsun.*

İçime daha fazla öfke doluyor. Ben korkak değilim ama bu sesle dövüşülmeyeceğini de biliyorum. Şimdi yürüyorum ve ayaklarım beni zindana geri götürüyor, orada Ava'yı onu bıraktığım yerde yüzüstü yatarken buluyorum, elleri başının üstünde kelepçeli, şimdi daha yumuşak nefes alıyor. Eğer Ava hislerimi anlıyorsa, gerçek beni görmesinin zamanı gelmiş demektir. Kim olduğum için özür dilemeyeceğim. Bu gece son gecemiz ve istediğim kadar karanlık olacağım. Onu korkutacağım ve bir daha bana bakmak istemeyecek. Bu sadece işimi kolaylaştıracak. Çünkü asla kimseyle birlikte olmayacağım.

Beni duyduğunda başını kaldırıyor ve omuzlarının gerildiğini fark ediyorum. Yanına çömelıyorum, gözlerim kalçalarının ve kıcının kıvrımlarında geziniyor, file çoraplarının altında etli ve lezzetli, kalın ve güçlü uylukları birbirine bastırılmış. O bir şaheser ve korktuğu zaman daha da güzelleşiyor. Belki benim için ağlar. İçimdeki sadist onun masumiyetine yapışıyor, çılgık atana kadar onu bozmak ve bükmek için can atıyor. Bu yönümü bilmiyor ama öğrenecek.

"Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök." Kulağına konuşuyorum ve nefesini içine duyuyorum. İtaat ederken bir elimi omzuna koyup kaslarını yoğurarak gerginliğini azaltıyorum. Elimi neredeyse çıplak olan sırtından aşağı kaydırıyorum ve önce bir göğsünü sonra da diğerini sıkmak için altından geçiriyorum. Kurdeleyi kenara itip meme ucunu parmağımla başparmağım arasında döndürdüğümde inliyor ve küçük yumru dokunuşumun altında sertleşiyor. Kıkırdıyorum. Küçük azgın kölem yeniden tahrik oluyor. Onunla aşağılarcasına konuşmamdan, ona para ödemesi gereken pis, küçük bir fahişe gibi davranmamdan hoşlanıyor gibi görünüyor.

Elimi karnında ve gerildiğini hissediyorum. "Karnını tutma," diye emrediyorum. "Nefes al."

Ava tereddüt ediyor ve sonra gevşiyor ve diyaframı doğal olarak olması gerektiği gibi genişliyor.

"Aferin kızıma."

Şimdi parmaklarım bacaklarının arasında ve ıslaklığına daldığımda dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Daha önce korkmuş olabilir ama şimdi daha fazlası için çıldırıyor ve vücudu bunu ele veriyor.

Hasır sepete sessizce uzanıyorum ve tüylü bir kuyruğu olan daha küçük, metal anal tıkaçı alıyorum. Bir elimle kayganlaştırıcı sürerken diğer elimle Ava'yı okşamaya devam ediyorum. Biraz inleyerek sırtını kavislendiriyor. Ve sonra, bir ritmi kaçırmadan, fişi kıkına, G-string ve file çorapların arasına getiriyorum. Yarım saniye boyunca girişine sürüyorum ve sonra bir bükülme, dairesel hareketle içine itiyorum.

Ava izinsiz giriş karşısında nefesini tutuyor ve ben fişe dokunduğumda inliyor. Kuyruğunu çekip bir o yana bir bu yana çeviriyorum. Bu onu egzotik bir canavar gibi gösteriyor, yarı insan, yarı hayvan, tıpkı benim gibi. Üzerine eğiliyorum, aletim kuyruğunu bacaklarının arasına bastırırken onu kelepçeliyorum ve sonra göz bağıni çıkarıyorum.

"Oyun zamanı bitti," diye mırıldanıyorum kulağına. Geri çekiliyorum, hâlâ yerdeyim ama dizlerimden yukarısı onun üzerinde yükseliyor. "Bana neler yapabileceğini göster," diye emrediyorum, onu sikime doğru çekerek. "Ve bu sefer işi bitir."

Az önce olanlardan sonra beni tekrar emmesi benim için zalimce, ama hasta yanımdan hoşlanıyor. Şu an tamamen kendimdeyim ve hiçbir yere gitmiyorum. Ona kötü bir şey olmayacak ve ben de onun zevk almasını sağlayacağım.

Ava bana ters ters bakıyor ama ben sırtımdan kendimi alamıyorum. Elleri ve dizleri üzerinde, neredeyse çıplak, kıkından kahverengi ve siyah bir kuyruk akıyor. Kızgın görünüyor ama bunun oral seksiz bir köle deneyimi olacağını düşündüyse fena halde yanılmış. Onu ilk gördüğüm andan beri bu özel anı yaşamak istiyordum.

"Sanki ölüyormuşsun da tedavisi buymuş gibi sikimi emmeni istiyorum," diyorum ona.

Ava'nın sarı saçları omuzlarına dökülüyor, göğüsleri zıplıyor. Gözleri soğuk ve kendini olabildiğince nazikçe bana doğru çevirirken cevap vermiyor, köpek stili.

Boğazımı temizliyorum ve bu onun son şansı oluyor. Bana tekrar bakıyor.

"Evet, *efendim*. Ama bu sefer daha dikkatli ol." Şimdi sesinde saf bir küçümseme var. Bir düşman ediniyor olabilirim ve bu beni gülümsetiyor. Benden nefret ediyormuş gibi beni becerdiğini hissetmek istiyorum. Sadece önceki durumun hassasiyeti nedeniyle fazla sözlerini mazur görüyorum.

Gözlerini aşağıda tutarak, işleri seksi hale getirmeye çalışmadan, Ava sağ elinin üzerinde dengede duruyor ve sol eliyle sikimin tabanını kavırıyor, beni içine alırken ağzını açıyor.

Sıcak zevk tekrar üzerime çöküyor ve kıkına şaplak atmadan önce birkaç saniye ona bakıyorum. Neredeyse dişleriyle sikimi sıyracaktı ve ben de üzerine eğilip kuyruğunu daireler çizerek bir meme ucunu, sonra da diğerini sıktım.

Artık bir ritim tutturdu, aynı anda hem emip hem ovalarken başı bir öne bir arkaya sallanıyor. Ama ben daha fazlasını istiyorum.

Ses tonumu yumuşatarak, "Beni boğazından aşağı indirmeyi dene," diyorum. "Söz veriyorum nazik olacağım."

Tekrar öne eğilip ona şaplak atıyorum, bunu yaparken sikimi hafifçe öne doğru itiyorum. Nefes nefese kalıyor ve ağzını daha da açıyor ve sikimin boğazının arkasına çarptığını hissediyorum. Bu arada, iki parmağımı amına sokarak bacaklarının arasını ovuyorum. Fıskırıyor ve kafa vermekten hoşlanmadığını iddia etse bile, ona hükmettiğimde bundan çok hoşlandığına inanıyorum.

Kalçalarımı ileri geri hareket ettirmeye devam ediyorum, nazikçe, hala kendi hızında gitmesine izin veriyorum. Parmaklarımı onun içinde daha derine sokuyorum, bir vibratör gibi pompalıyorum ve iniltisinin boğazında düğümlendiğini duyuyorum. Sikimi dudaklarının arasında görmekten daha çok sevdiğim bir şey yok.

"Geleceğim," diyorum. "Bunu istemiyorsan ne yapacağını biliyorsun."

İki saniye, üç saniye bekliyorum ve emmeye devam ettiğinde uzun ve alçak bir iç çekerek döllerimi boğazından aşağı bırakıyorum.

"Ne pis bir orospu," diye mırıldanarak çekiliyorum. Ava hafif sersemlemiş ve kafası görünüyor. Köle fantezisinden zevk aldığını, bunun onu da benim kadar heyecanlandırıldığını söyleyebilirim.

Gözbağını tekrar takıyorum ve iç çamaşırını kurdele göğüs uçlarına sürtünecek, göğüslerine baskı yapacak ve sırtından aşağı inecek şekilde düzeltiyorum.

"Bulman gereken bir çikolata daha var," diyorum. "Git."

Sürünmeye başlar. Kapının arkasına ulaşmayı başarıyor ama kapı koluna asılı seks salıncağının içine yerleştirilmiş çikolatalı öpücüğü bulamıyor.

"Yaklaştın ama zamanın azalıyor," diyorum kırbaçla kıkına vurarak.

Ava'nın vücudu sarsılıyor ama aramaya devam etmek yerine bana doğru dönüyor ve gözleri bağlı olmasına rağmen kırbacı kapmak için ileri atılıyor. O

Neredeyse elimden çekip alacaktı ama elimi sıkıca kavradım ve ulaşamayacağı bir yere çektim.

Şimdi, Ava emirlerime açıkça karşı geliyor, gömleğimi tuttuğu gibi ayağa kalkıyor, düğmeleri koparmaya çalışıyor.

"Eğer kuralları görmezden gelmek ve ceza almak istiyorsan, bunu ," diyorum ve onu kalçalarından tutup omzuma atıyorum.

Onu Aziz Andrews haçının önüne yatırdığımda Ava kıvranıyor. Hasır sepete uzanıp başka bir tıkaç alıyorum, ısırması için deri bir ağız plakası olan.

"Su," diyor ellerimden kaçarak.

Kıçını tokatlıyorum. "Efendine nasıl hitap ediyorsun?" Ava sırtıyor. "Biraz su alabilir miyim, lütfen?"

Şişeyi ona veriyorum, içmesine izin veriyorum ve sonra göz bağıını çıkarıyorum.

"Şimdi, hazine avının kurallarını ihlal edecek kadar sıkıldığın belli olduğuna göre, sana çılgılık attıracağım," diye mırıldanıyorum, ağzını dudaklarına götürürken doğrudan o mavi gözlere bakıyorum.

"Deneyebilirsin." Sesi eşit.

Bu onun için yeni bir taktik ve bu meydan okuma beni daha da heyecanlandırıyor. Tahmin edilemez, ateşli biri. Ama onu tutmayacağım ve buradan ayrılmadan önce onu kıracağım, böylece asla geri gelmek *istemeyecek*.

Deri plakayı dişlerinin arasına yerleştiriyorum. Dudaklarını açıyor ve boynunun arkasından, yakasının hemen üstünden sıkıca tutturuyorum.

"Ellerini başının üzerine koy," diye talimat veriyorum.

Aziz Andrew'un haçı sırtında ve kollarını kaldırdığında, bir bileğini ve ardından diğerini X'in her iki tarafının üstündeki kelepçelere tutturuyorum ve kelepçelerin hemen üzerindeki küçük metal çubuklara otomatik olarak tutunuyor. Olacaklara hazır görünüyor ve yüz hatlarından kararlılık fişkırıyor.

Haçın arkasındaki kolu çektiğimde Ava yerden yukarı kalkıyor, parmaklıklardan sarkıyor, çünkü bırakmayı reddediyor ve kelepçelerin ağırlığını tutmasına izin veriyor. Kendi gücünü kullanıyor, bunun onu hem yoracağını hem de zevkini artıracığını biliyorum. Benimle neredeyse göz hizasında, yerden birkaç santim yukarıda asılı, bacakları serbest, cılız vücudu bana sergileniyor.

Daha önce kullandığım kırbacı sallıyorum ve Ava dikkatli gözlerle beni izliyor. Öne doğru uzanarak göğüslerinden birini sıkıyorum, kurdeleyi göğüs ucundan çekiyorum ve ardından iç çamaşırını vücudundan tamamen yırtıyorum. Küçük bir

Ağzından bir inilti çıkıyor ama ses çıkarmamaya çalıştığını söyleyebilirim. Bu yakında değişecek.

Eğilip hasır sepetten iki göğüs ucu kelepçesi olan bir zincir alıyorum ve Ava ne yapmak üzere olduğumu anlayınca gözleri fal taşı gibi açılıyor.

"Unutma, bana çığlık atmayacağını söylemiştin," diye mırıldanıyorum, kırbacı yavaşça kaburgalarından aşağı sürüklüyorum ve sonra karnına vuruyorum. İrkiliyor ama çığlık atmıyor. Ağırlığını korurken parmak eklemleri beyazlaşıyor ve her bir meme ucuna bir kelepçe takmadan önce zincirin serin hissiyle onu kızdırıyorum, derisi boyunca ovuyorum.

Ava, kelepçelerin çeneleri artık parlak pembe ve sert olan meme uçlarını kavrarken nefesini emiyor. Nefes alış veriş düzeni düzensiz ve amını sıkarken gözlerim vücudundan aşağı kayıyor.

"Hiçbiri değil." Kalçasını kırbaçlıyorum, tenine nazik ısırmalar yayıyorum, kırbacın amının dış dudaklarını yakalamasına izin veriyorum. "Hepsini dışarı çıkar," diye emrediyorum "Zevkini benden uzak tutamazsın."

Öne doğru eğildim, ellerim kalçalarında ve dudaklarımı boynuna bastırırken, dişlerimin arasına aldığım kulak memesine kadar tenini ısırırken sikimi amına sürüyorum.

Ava titriyor ve bir elimi bacaklarının arasına sokmadan önce kalçasında aşağı yukarı kaydırıyorum.

"Hoşuna gitti," diye mırıldandım.

Dilimi kulağına daldırırken onu parmaklıyorum ve bunun etkilerinin çekirdeğine doğru dalgalandığını hissediyorum. Şimdi parmağımı amından çıkararak arkasına uzanıyorum ve o mükemmel poposunu sıkıyorum. File çorapları yırtılana kadar tırnaklarımı teninde gezdiriyorum.

Çoraplarının geri kalanını yırtıyorum, bacaklarındaki malzemeyi sıyrıyorum, onu tasma, anal tıkaç ve meme ucu kelepçeleri dışında tamamen çıplak bırakıyorum.

Elimi kuyruğuna dolayarak küçük daireler çiziyorum ve Ava inliyor. Dudaklarımı boynunda gezdirirken sakalım göğsüne değiyor.

"Dizlerini göğsüne doğru kaldır ve sonra indir," diyorum. "Ben söyleyene kadar durma."

Geri çekilip kırbacı tekrar alıyorum. Ava'nın yorulduğunu hissediyorum ama parmaklıkları bırakmıyor. Onun yerine, belki de odaklanmak için gözlerini kapatıyor ve çıplak bacaklarını yavaşça göğsüne doğru kaldırıyor.

Dizlerini belinden yukarı kaldırır kaldırmaz, eğilip kırbacı alttan amına doğru şaklatıyorum. Gerildi ama ses çıkarmadı.

Bacaklarını indiriyor ve sonra bir nefes daha alarak yeni bir tekrara başlıyor. Ama çok hızlı gidiyor, kasları uygun yanmayı yaşayamadan acele ediyor.

"Daha yavaş," diye emrediyorum, kıcının yan tarafına vurarak.

Hızını yavaşlatıyor, göğüslerinin arasındaki zincir titriyor.

Sırtarak kırbacı göğsünde şaklatıyorum, bu da zinciri hışırdatıyor ve meme ucu kelepçelerini çekiştiriyor. Ava ağzını ısıyor ama yine de dudaklarından bir nefes kaçıyor. Bacaklarını tekrar kaldırdığında titremeye başlıyor.

"Kıpırdama," diyorum, karnının tamamen meşgul olduğunu ve amının içeriden sihrini yapmaya başladığını söyleyebildiğimde.

Bir elimi altına uzatıp kuyruğunu bükmeye başlıyorum, bu sırada kırbacı kollarında ve bacaklarında aşağı yukarı sürüklüyorum, nazik fırçalar ve sert şaklamalar arasında geçiş yapıyorum.

Ava'nın nefes alış veriş hızlanıyor ve boşalmak üzere olduğunu biliyorum. Ama gelmeyecek, henüz değil.

Kırbacı göğüslerine vururken, kıcının yan tarafına hızlı ve sert bir tokat atıyorum, darbenin şokuyla zevk akışını kesiyorum. Ava'nın tüm çekirdeği titremeye başlıyor, ancak zincirin her iki tarafını da aynı anda çektiğimde çığlık atıyor. Nefesi kesik kesik geliyor ve parmaklarımı bacaklarının arasına sokup klitorisine öyle sert vuruyorum ki titremesi duruyor ve ağırlığını bırakırken omuzları sarkıyor.

Kristal gözleri parlayarak açılır ve ateşle doludur.

"Seni pislik," diye tükürüyor, kelimeleri tıkaçtan boğuk çıkıyor.

"Cezalandırılıyordun," diyorum omuz silkerek. "Sikim kıcına gömülene kadar boşalmana izin yok. Ve eğer efendinle bir daha böyle konuşursan, ikinci kez cezalandırılacaksın. İster misin?" Ses tonum bir meydan okumaydı ve yüzümü tam onunkinin önüne getirdim.

Sözlerimin etkisinin onu heyecanlandırıldığını görebiliyorum ama bakışlarımı sert bir ifadeyle karşılıyor ve konuşmaya çalışmıyor.

Sırıttıyorum. "Ben öyle düşünmemiştim."

Göğsündeki zinciri bir kez daha çekiştiriyorum ve Ava bakışlarımı kırmadan bir inilti çıkarıyor. Zor bir kız.

Haçın arkasına geçerek onu yere indiriyorum ve kelepçeleri, ağzındaki tıkaç ve göğüs uçlarındaki kelepçeleri çıkarıyorum, tıkaç kıcında bırakıyorum.

Nefes alırken göğsü kabarıyor ama hayal kırıklığını hissedebiliyorum. Bu arada haçı arkadan ayarlıyorum, üst yarısı 45 derecelik bir açıyla geriye doğru bükülecek şekilde katlıyorum.

"Buraya gel," diyorum ve Ava haça doğru geri adım atıyor. "Eğil, yüzün yere baksın."

Üzerinde durduğu platformu ayarlıyorum, uygun yüksekliğe gelene kadar önemli ölçüde yükseltiyorum. Emrime uyuyor, belinden öne doğru eğiliyor, göğsü ve kolları haçın üstünde duruyor. Sırtını eğip başını kaldırabilmesi için biraz boşluk bırakarak kollarını bağlıyorum ama yine de metal haça bağlı.

"Yarın öğlene kadar hâlâ benimsin," diyorum kırbacı kığının üzerinde şaklatırken. İrkildi. "İşkence etmek, zevk almak, becermek için benimsin. Benimle ne kadar mücadele edersen, seni cezalandırırken o kadar eğleneceğim. Anlıyor musun?"

Cevap yok.

Avuç içim kıçına çarpıyor ve içinden bir nabız atışı geçiyor. Pembe tenini ovarak kıçına masaj yapıyorum ve bir iniltiyi tuttuğunda bunu anlayabiliyorum.

"Evet *efendim*," diyor Ava, sesi küçümsemeyle kayganlaşmış. Kendini bana kapatmaya çalışıyor. Belki de kendini koruyor ama ben onun içine daha da derinlemesine dalmak isterken kendini kapatmasına izin vermeyeceğim.

Ellerimi vücudunda gezdiriyorum, parmaklarımla yavaşça ve sertçe bastırıyorum, bu da onu titretiyor. Birkaç saniyede bir, bir elimle kıçını ve kalçalarını pembeleştirene kadar şaplak atıyor ya da kırbaçlıyorum ve her darbeden sonra eğilip etini öpüyorum. Ellerimi nazıkçe üzerinde gezdiriyorum, inlediğini duyana kadar acıyı zevke dönüştürüyorum.

Elimle kıçını kavıyorum, kuyruğunu yumrukluyorum ve tamamen dışarı çekene kadar daireler çiziyorum, bu da Ava'nın nefesini kesiyor ve horozumun seğirmesine neden oluyor. Zaten damlıyorum ve Ava'ya doğru eğilip kıçına precum bulaştırıyorum. Çabucak, horozumu yağlıyorum ve sonra onu kık deliğine doğru konumlandırıyorum.

Ava, sikimin başını ona bastırırken nefesini içine çekiyor. İki parmağımı amına sokuyorum, diğer elim boynunun arkasını ovuyor, onu sakinleştiriyor, kaslarının gevşediğini hissedene kadar onu açıyorum. Ve sonra, kalçalarımı yavaş yavaş , horozum onun içine tamamen batana kadar her vuruşta onu daha fazla talep ediyor.

Ava inliyor, elleri açık ve başının üstünde gevşek. Saçlarını çekiyorum, sırtını eğiyorum, böylece etrafına uzanıp göğüslerinden birini sıkabiliyorum, bana karşı kükrerken ve kalçalarını geriye doğru benimkine doğru iterken pembe meme uçlarını mahvediyorum.

Sikim içinde ileri geri sallanıyor ve onu becerirken şaplak atıyorum. Şu anda boşalabilirim. Tam . Bu benim ritüelim.

ve artık dikkatim dağılmıyor. Lanet olası bir cennetteyim ve benim küçük kirli kölem bunu iyi bir kız gibi kabul ediyor, ritmime göre inliyor.

AVA

"I Açım." Valentino beni çarmıhtan kurtarır kurtarmaz ve ağızımdaki tıkacı çıkarır çıkarmaz konuşuyorum. Orgazm olmamı engelledikten sonra kıcıma boşaldı. Ayrıca daha önce beni sikiyle boğdu ve sonra beni sikini *ikinci kez* emdim. Ve sonra, üzerime indiğinde, ben boşalamadan en kötü coregazmı mahvetti. Şu anda ondan nefret etmeliyim ve ediyorum da sayılır, ama aynı zamanda çok tahrik oldum, bu da beni garipleştiriyor.

Mesela beni dört ayak üzerine yatırıp sikini emdirdiğinde, bu biraz ateşliydi. Sikinin gerçek hissi değil çünkü ıslaktı, biraz yapışkandı ve sevmediğim o sik tadı vardı, ama sanki beni ne kadar çok kullanır ve sikerse, o kadar çok *onun* gibi hissediyorum. Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum ve sağlıklı olup olmadığından da emin değilim ama neredeyse bitti ve ben de bundan sonuna kadar faydalanacağım.

Valentino da bu gece garip bir ruh hali içinde. Son birkaç gündür, neredeyse ... tatlı görünüyordu, sanki sonunda dünyaya genellikle gösterdiği imajdan daha yumuşak ve belki de daha gerçek bir parçasını gösteriyormuş gibi. Ama bu gece, sevişmemizin başından beri hırçın ve sertti ve ağızımı sikerken, kendini toparlayıp çizgiyi aştığını fark etmeden önce güvenli sesler çıkarmak zorunda kaldım. Onun yanında ilk kez korktuğumu hissettim ve bu hiç hoşuma gitmedi. Kendisi gibi görünmüyor-gerçekte kim olduğunu bildiğimden değil.

Ayrıca yoğunluğuyla beni şok etmeye çalışıyor gibi görünüyor. Vahşi seksi sevdiğini anlıyorum ama sanki bunu aramıza mesafe koymak için kullanmaya çalışıyor. Ve bu kafa karıştırıcı çünkü o pislik tavrının altında gerçekten bir beyefendi olduğunu düşünmüştüm. Kalbini göstermeye başladığını düşünmüştüm. Ama hayır. O sadece kafamdan bir an önce atmam gereken bir pislik. Valentino dudaklarını yalayarak, "Aç olmana sevindim," diyor. "Çünkü bize çıplak yemek pişireceksin."

Cesedimi çiğnemedim.

"Bir atı suya götürebilirsin," diyorum, kendimi onun ellerinden kurtarıp ayağa kalkarken bir sırtışa engel oluyorum. "Akşam yemeğini planlamayacak kadar tembelsen iki pizza sipariş edeceğim."

Açlıktan ölüyorum, o yüzden bu arada bir şeyler atıştırmak için dondurucuyu açıyorum. Valentino'da küçük bir küvet vanilyalı dondurma vardı. Onun gibi sapık bir adamdan daha az sıkıcı bir şey beklerdim ama vanilya da iş görür. Bir kaşık kaparak masaya oturuyorum ve doğrudan küvetten yemeye başlıyorum. Valentino masanın diğer tarafına oturup gözlerini üzerimde gezdiriyor. Çıplak olmama ve bana bakan ateşli bir adamla yemek yememe rağmen kendimi garip bir şekilde rahat hissediyorum. Bana bakan seksi bir pislik diyebilirim.

"Bu iştahınızı kaçırarak," diyor.

Kaşığımı dondurmaya daldırırken gözlerimi deviriyorum. "Sen benim babam değilsin ve ben de yemek yapmıyorum."

Bana sırtıttı. "İki pizza sipariş et. Biri vejetaryen olsun. Diğeri ne istersen."

Bana bakmaya devam ediyor.

"Şu an mı demek istiyorsun?" Ben soruyorum. "Dondurma yiyorum."

"Yemek pişirmeyeceksen, yemeği sen sağlamak zorundasın," diyor omuz silkerek.

Vay canına, gerçekten tam bir pislik. Telefonumu almak için ayağa kalktığımda, kıcıma tokat atmaya cüret etti. Lanet pizzaları sipariş ettim, geri geldim, oturdum ve Valentino'nun ben yokken yemeye başladığı dondurmamı yemeye devam ettim.

Hâlâ bana sırtarak dondurmaya yumuluyor. Ama yemek yerine dondurmayı masanın diğer tarafına fırlatıyor, böylece dondurma göğsüme çarpıyor.

Göğsümden aşağı kayan soğuk, erimiş dondurmaya bakıyorum. Bu bir savaş.

Bir kaşık dondurma daha diğer göğsüme sıçrıyor ve Valentino'nun ateş saçan gözlerini görmek için başımı kaldırıyorum. Pek de şakacı görünmüyor. Saldırmaya hazır vahşi bir hayvan gibi görünüyor. Ayağa kalkıyor, sandalyesini masanın benim tarafıma getiriyor ve yanıma koyuyor, beni tutup geriye doğru kucağına çekiyor ve eğilip önce meme uçlarımdan birindeki, sonra da diğerindeki dondurmayı yalamaya başlıyor.

Bu çok sinir bozucu. İşte Valentino, yine tatlı tarafını gösteriyor. Ve yine de, on iki saatten kısa bir süre içinde, hayatımdan sonsuza dek kaybolacak. Bu yüzden, onu anlamaya çalışmaya devam etmek yerine, ki bu başımı ağrıtıyor, en akıllıca olanın ondan nefret ettiğim gibi onu becermek, içten ve dıştan bir pislik olduğunu varsaymak ve öylece bırakmak olduğunu düşündüm. Belki bu sayede kalbim sağlam kalır, yarın seksten sonra doğru düzgün yürüyemesem bile.

Meme ucumu ısırdı ve ben çığlık attım. şimdi yine bir pislik ama güzel bir pislik. Omzunu yumrukluyorum ve sonra ellerimin karın kaslarında gezinmesine izin veriyorum. Mükemmel vücudundaki her kası ezberlemek istiyorum.

Valentino güneye doğru ilerliyor, karnımı ısırıyor ve yalıyor, ki bu gerçekten hoşuna gidiyor gibi görünüyor. Beni kucağına çekip sandalyeme yaslıyor, bacaklarını ayırıyor ve yüzünü bacaklarımla arasına gömüyor.

Bir noktada taşaklarını tekmelemeyi planlıyordum, ama yine nazik davrandığı sürece, işini yapmasına izin verebilirim. Dili içime dalarken parmağı klitorisimde titreşiyor ve kalçalarımla ona doğru yuvarlıyorum.

sırtımda sertleştiğini hissediyorum ve dişleri am dudaklarımı sıyrırken beni daha da ıslatıyor ve amım titreşene ve kollarında inleyene kadar beni baş döndürücü bir orgazm durumuna sokuyor.

Beni oturma odasına taşıyor ve kanepeye atıyor. Üstüme tırmandığında, gözlerinde ateşle bakışlarını karşılıyor. Kollarımı boynuna doluyorum. Öpücüğü için ölüyorum ama bunun için ona yalvarmayacağım. İsviçre Alpleri kadar soğuk olmak istiyorsa, bu onun sorunu.

Kendini konumlandırmak için aşağı bakıyor ve aletini içime kaydırırken inliyorum.

"Seni tekrar tekrar becereceğim." Kalbimi hızlandıran ve içimdeki enerjiyi artıran bir ritimle sallanarak yumuşak ve derin bir şekilde itiyor. "Ve sen köle efendini asla unutmayacaksın."

Sanki bu mümkünmüş gibi.

Diğer eliyle klitorisime bastırmak için aşağıya uzanıyor ve ben titriyorum, ona karşı eğiliyorum. Kanepeye yaslanıyorum, sanki patlamak üzereymiş gibi dünyamın çatırdadığını hissediyorum. Valentino iterken ona bakıyorum, derin ve

Yavaşça. Kalbim küt küt atıyor ve bakışlarımla buluşuyor, kara gözleri alev alev yanıyor. O gözlere bir daha aşık olmayacağım. Bu gece tek bir şeyle ilgili, seks.

"Bırak beni," diyorum sessizce.

Valentino'nun yüzünde şaşkınlık beliriyor ve hamlesinin ortasında duraklayınca alnı kırışıyor.

"Beni duydun," diye meydan okuyarak ona bakıyorum.

Valentino çekilir çekilmez, altından kayıyorum ve üstüne yuvarlanıyorum, böylece ona binmiş oluyorum. Kovboy kız pozisyonunda hiç rahat olamamıştım, ama garip bir sakinlik çöküyor üzerime, beni heyecanlandıran, duygularımı bastıran ve beni o anda özgürleştiren bir güç. Eğer ona sonsuza dek sahip olamayacaksam, şu anda tam olarak istediğim gibi sahip olacağım.

Valentino göğüslerimden birini avuçlamak için uzanıyor, ama ellerini tokatlayarak uzaklaştırıyorum.

"Bakabilirsin ama dokunamazsın," diye alay ediyorum, kasıklarımıza bakarak. Onun üzerine kayıyorum, onu derinlere alırken inliyorum. Rahatlamak için biraz kıpırdanıyorum, kalçalarımı öne ve arkaya doğru yuvarlamaya başlıyorum, sırtımı eğerken karnımın dışarı çıkmasına izin veriyorum.

Valentino'nun gözleri bana sabitlenmiş ve şimdi sanki ölüyormuş ve ben de tedavisiymişim gibi *bana* bakıyor. Sırıttıyorum, ellerim önümdeki karın kaslarında, amımı ona sürüyorum, ileri geri yuvarlanıyorum. Hızımı artırıyorum, ama his artmıyor, bu yüzden duraklıyorum ve ters kovboy kızına dönüyorum. Bu sefer geriye doğru yaslanıyorum, ona karşı titreşirken aletinin beni daha tatmin edici bir şekilde doldurmasına izin veriyorum.

Arkamda Valentino inliyor ve ben daha hızlı hareket ediyorum, ona binerken göğüslerim sallanıyor. Nefes alışım hızlanıyor, boğazıma bir inilti takılıyor ve uzun ve yavaş nefes veriyorum. Bu kasları çalıştırmaya alışık değilim, ama bunun ne kadar iyi hissettirdiğine, sadece partnerimin beni becermesine izin vermek yerine kendime de nasıl zevk verebileceğime şaşıyorum. Valentino olmadan da iyi olacağım, onu bir daha hiç görmesem bile. Ama bu gece, gecenin geri kalanında, onun bencil beynini sikeceğim.

AVA

A Ve bir anda her şey bitti. Buna gerçekten inanamıyorum, ya da belki de inanmak istemiyorum. Valentino bana ikinci 25,000 doları gönderdiğinde öğlen olmuştu. O

Bana bir ayrılık hediyesi veriyor, kahverengi kağıda sarılmış küçük bir paket ve üstünde tek bir kırmızı gül. Herif Sevgililer Günü'nde bile bana bir gül vermedi ama şimdi, ayrılmak üzereyken mi veriyor? Zihin sikiciliği hiç bitmiyor.

"Aç şunu," diyor.

Her şeye rağmen beynimin küçük, aptal bir kısmı heyecanlanmadan edemiyor.

Bu bir yüzük olamaz, değil mi? Yüzük istediğimden değil. Yüzük istiyor muyum? Zaten çok büyük.

Kağıdı çekip çıkardığımda küçük bir kutu buldum. Yüzük kutusundan daha büyük. Çekip açtığımda kırmızı, dantelli bir külot ve üzerinde uzaktan kumandalı küçük bir zevk külotu buluyorum. Valentino'nun gerçekte kim olduğunu bana veda hediyesi olarak bir seks oyuncağı vermekten daha iyi anlatan bir şey olamaz.

"Onları senin üzerinde kullanacaktım," diyor, bakışları alaycı. "Zamanımız yoktu ama sapıkça yolculuğuna devam etmeni istiyorum. Biliyorsun sen vahşi, küçük bir fahişesin ve bu tür zevkleri keşfetmeye devam etmeyi hak ediyorsun."

Gerçi bu, belki de tüm hafta boyunca yaptığı en özverili şey.

"Teşekkürler mi?" Ne hissedeceğimi bilemiyorum. Şu anda hissetmemeye çalıştığım çok fazla duygu var.

"Efendinizin son emri, bu külotları en azından her Cuma gecesi giymeniz ve iyi vakit geçirmenizdir."

Bu çok tuhaf.

"Onları başka insanlarla kullanmamı mı istiyorsun?" Ben soruyorum. Akıllara durgunluk veren bu haftadan sonra başka kimse buna uyamazdı.

Valentino kıcıma küçük bir tokat atıyor. "Birinin eşyalarım dokunmasından nefret ederim ama teknik olarak artık benim değilsin. Öyle bile olsa, bunları kullanmak için başkasına ihtiyacın yok." Kutuya hafifçe vuruyor. "Kendinle eğlen. istediğim, yaşamaya devam etmeni istiyorum. Seninle tanıştığımda gözlerinde umutsuz bir bakış vardı. Şimdi canlı görünüyorsun ve bunun böyle kalmasını istiyorum."

Daha canlı mı görünüyorum? Kesinlikle canlı hissediyorum, ama bunun kaliteli seks nedeniyle geçici bir yükselme olduğunu varsaymıştım. Yine de, kalbimde gitmemem için çılgılık atan çekim, belki de daha fazlası olduğunu düşünmeme neden oluyor.

"Bana söz ver," diye kulağıma hırlıyor Valentino.

Neden benim cinsel zevkime bu kadar önem verdiğini bilmiyorum. Zaten gidiyorsa neden umursuyor ki?

Yine de seksi herife teslim oluyorum. "Tamam. Ama bir ay sonra hoşuma gitmezse bırakırım." Denizdeki diğer balıklar oldukça korkunç olabiliyor.

Valentino kıkırdar. "Yeterince adil."

Sonra yine ciddileşiyor. Kollarını bana doluyor ve beni kendine yakın tutuyor, gözlerimin içine bakıyor ve şöyle diyor: "Sevgililer Günü kölem olduğun için teşekkür ederim Ava. Eğer bu birbirimizi son görüşümüzse, paylaştığımız zaman için sana teşekkür etmek istiyorum."

Kalbim mideme doğru iniyor ve aniden nefes alamıyorum. Bu sabah bavullarımı sersemlemiş bir halde hazırladım, boşluk ruhuma çarpıyordu. Ne söylemeliydim? Ne söyleyebilirdim ki? Her şey bitmişti. Her zaman bitmesi gerekiyordu. Bu bir haftalık bir anlaşmaydı, daha fazlası değil. O ilişki kurmaz. O yalnız bir kurt. Ve ben, onun gibi sapık bir yalnızla ne isteyebilirim ki? Sevişmek dışında. Ve sikişmek. Ve entelektüel tartışmalar. O zeki biri. Bu yüzden zengin, ya da en azından varlıklı.

Kapa çeneni. Onu düşünmeyi bırak.

Benim için kapıyı açtı ve ben de koridora çıktım. Nedense geleceğini düşünüp duruyorum.

Bitti. Bitmemiş gibi hissediyorum. Bana veda öpücüğü bile vermedi.

Bir ses duyuyorum ve omzumun üzerinden bakıyorum. Kalbim sıkışıyor, kapı kapalı. Valentino Rossi gitmiş. Çoktan gitmiş.

Asansöre varmadan önce gözlerim yaşardı. Para umurumda değil. Gelecek hafta için iki görüşme ayarlamış olmam umurumda değil. Hailey beni arıyor ama onunla konuşmaya dayanamıyorum. Şimdiye kadar kabullenmeyi reddettiğim bir duygu fırtınasının içinde kaybolmuş durumdayım. Ama hiçbirinin önemi yok. Her şey bitti.

Kendime yeni bir daire bulabilmek için yeni bir işe yerleşene kadar kısa bir süre Hailey ve Malcolm ile birlikte kalacağım. Henüz her şeyi düşünmeye başlamadım bile.

Bu kadar duygusal olmayı beklemiyordum. Yakında regl olacağım, bu yüzden çikolata için daha ağır ve daha da vahşi hissettiğimi biliyorum. Ama şimdi, onu bana yedirecek seksi bir sevgilim yok, beni bağlayacak ve çılgılık atana kadar zevkle bana işkence edecek kimse yok.

Binadan çıkar çıkmaz gözyaşlarım sel olup akıyor. Olabildiğince hızlı bir şekilde uzaklaşıp, Hailey'i görmeden önce hepsini ağlayarak dökmeye çalışıyorum. Bilgi almak için can atıyor olacak ve şimdi ona cennette geçirdiğim ve burada, cehennemde sona eren haftamın özetini vermem gerekiyor. Otobüste ağlıyorum ve insanların beni görmesi umurumda değil. Onlar anlamıyor. Ben kendimi bile zor anlıyorum.

Hailey'lere gittiğimde, Malcolm kapıyı açarken cesur bir yüz ifadesi takınıyorum. "Valentino ne zaman geliyor?" diye heyecanla soruyor.

Bu gözlerime taze yaşlar getirdi. "Valentino ve ben ayrıldık," diyorum ona, çünkü en basit şekilde bu şekilde ifade edebilirdim.

"Ne? Neden?"

"O 'ilişki kurmuyor'," diyorum basitçe.

"Bu da ne demek oluyor?" Hailey yanıma gelip çantalarımı alırken Malcolm soruyor. Ağlamaklı gözlerimi görüyor ve bakışları endişeyle doluyor.

"Bu, bağlılıktan ve yakınlıktan korktuğu anlamına geliyor," diyorum. Umarım Malcolm asla Valentino gibi olmaz. Umarım istediği ve ihtiyaç duyduğu şeyi savunan ve onu korkutsa bile peşinden giden gerçek bir erkek olur.

"Teyzeni rahat bırak Malcolm," diyor Hailey nazikçe. "Biraz yalnız kalmaya ihtiyacı var."

Malcolm odasına doğru ilerlerken, "Çok aptalca davrandı," diye düşündü. "Yetişkinlerin çocuklardan daha akıllı olduğunu sanırdım."

Gözlerimi deviriyorum. Hiç de değil.

Mutfak masasına oturduğumda hüngür hüngür ağlıyordum. Bir şeyleri bu kadar derinden hissettiğimi fark etmemiştim. Ve yine de, aynı zamanda çileden çıkarıcıydı. Çileden çıkarıcıydı. Ama şimdi, şimdi onsuz ne yapacağımı bilmiyorum.

Hailey daha önce birçok kez gözyaşlarımı gördü ve sık sık intikam hizmetlerini ücretsiz olarak sundu. Lise birinci sınıfta beni birinci sınıf öğrencisi için terk eden Craig'in arabasını anahtarlamıştı.

"Bir suikastçi tutmam gerekiyor mu?" diye soruyor, bana ihtiyatla bakarak.

Komik olduğu için değil ama kendimi çok çaresiz hissettiğim için kıkırdıyorum. "Hayır. Sanırım onu seviyorum. Yani, sevmediğimi biliyorum, ama çok fazla duyguların etkisi."

"Ava, tatlım, profesyonel bir sikiciye benziyor. Kadınların aklını karıştırmanın bir yolunu buluyorlar."

"Ama çabalamıyordu," diyorum. "Deniyordu ama hafta ilerledikçe daha az değil, daha çok kendisi oluyor gibiydi. Beni öptü ve kurallarına aykırı olmasına rağmen beni insan içine çıkardı. Bana değer verdiğini söyledi. O ... o ..." Sesim kesildi.

"Tamam, bir nefes al," diyor Hailey, önüme bir fincan çay koyuyor ve kolunu omuzlarıma doluyor. "Neden biraz zaman ayırmıyorsun ve sonra bana neler olduğunu anlatabilirsin? Bu kurallar gibi. Bu adam ne yapıyordu, bir rol oyununu mu yaşıyordu?"

"Ailesinin öldürüldüğü hafta birini ya da birden fazla kişiyi becermek için yıllık bir ritüeli var," diyorum.

Hailey'nin ağzı açık kalıyor ve ben gülüyorum. "Biliyorum," diyorum. "Bu çılginca."

Vücuduma biraz yiyecek alıyorum ve biraz kestirdikten sonra üç saat boyunca Hailey ile oturup ona her şeyi anlatıyorum.

"Kulağa abartılı geliyor, en hafif tabirle," diyor. "Ama adamın sorunları vardı - en azından yakınlaşma korkusu ve Tanrı bilir başka neler."

"Evet, ama dürüsttü. Bana açıldığını düşünmüştüm."

"Olabilirdi. O an kendini kaptırdı. Sarhoş muydu?" "O içki içmez."

"Doğru ya, uyuşturucu günlerinden sonra" diyor. "Herhangi bir noktada ona daha fazlasını istediğini söyledin mi?"

"Belli ki öyle değil. Bana kişisel seks kölesi olmam için para ödedi. Aşk hakkında konuşmak tam olarak anlaşmanın bir parçası değildi."

"Her şeyden önce bunun aşk olup olmadığını bilmiyoruz," diyor Hailey. "Bunu olduğundan daha az göstermek istemem ama sadece bir hafta oldu, yoğunluk ve çılgın seks dolu bir hafta. Bu da oldukça ağır bir zihinsel ve duygusal karmaşaya neden olabilir."

"Evet, onun bir pislik olduğunu biliyorum," diyorum. "Ama yemin ederim başka bir yönü daha vardı. Benimle ilgilenirdi."

"Seni önemsemediğini söylemiyorum." Hailey mavi gözlerinde endişeyle bana bakıyor. "Ama önemsemiş olsa bile, bu yeterli değilmiş gibi görünüyor. Erkekler son derece mantıklıdır. Çoğu zaman duygularını kadınlardan çok daha kolay aşabilirler. Elbette istisnalar vardır, ama genel bir kural olarak, mantık ve akıl tarafından çok daha fazla yönetilirler."

"Peki, haklı olduğumu ve bir şeyler hissettiğini varsayarsak, hangi mantıklı neden onun bu ilişkiyi bitirmek istemesine neden olabilir?" Çaresiz ve kaybolmuş hissediyorum.

Hailey omuz silkiyor. "Bu bir anlaşmaydı. Asıl anlaşmayı bozmak ve sizden daha fazla duygusal bir bağ istemek, duygu uğruna sözleşmenin mantığını ve aklını ihlal etmek olur. Anlattıklarınıza bakılırsa, tutkulu duygulara sahip olmasına rağmen, pek de duygusal bir insan gibi görünmüyor."

"O lanet olası bir pislik, işte bu."

"Kesinlikle," diye kabul ediyor. "Bu gece içkiler müesseseden mi?" Hailey'nin böyle acil durumlar için bir tekila zulası vardır.

"Biliyor musun, son beş gündür alkol bile içmedim," diye düşünüyorum. "Olayların doğal seyrinde, aramızdaki bağlantıda kafam o kadar iyiydi ki buna ihtiyacım yoktu. Alkol bizi uyuşturur. Başka bir şeyden kaçarken kullanırsanız ya da en azından ben öyle yaptım."

"Tamam o zaman, alkolü boş ver," diyor Hailey. "Patlamış mısır ve kız filmlerine ne dersin?"

Gözlerim doluyor. "Şu anda aşkla ilgili film izleyemem." "Trajik aşk filmleri mi?"

"Bu biraz daha iyi."

Hailey gülümsüyor. "Bu *Moulin Rouge*'u çağırıyor. Ya da daha iyisi, *Uğultulu Tepeler*. Heathcliff bir alet."

"Heathcliff ikoniktir," diyorum.

"Kahramanınız olduğunu biliyorum ama o bir alet."

Geceyi film izleyerek geçirdik. *Harry Potter*'da Voldemort'u canlandıran Ralph Fiennes Heathcliff'i oynadığı için *Malcolm Uğultulu Tepeler*'de bile takılıyor. Hailey ve ben artık Valentino hakkında konuşmuyoruz,

Telefonumu yanımda tutmama rağmen, ondan haber alacağımı umuyorum, ama bütün gece sessiz.

* * *

Ertesi gün, karanlık bir pus içindeydim ve bağlanma teorisine baktım. Kesinlikle kaygılı bir bağlılığım var, ancak Valentino'yu bu kadar özlememin nedeninin bu olduğunu sanmıyorum. Tamamen yanlış biriydi ama aynı zamanda benim için doğrudu. Ya da en azından öyle hissettiriyordu.

Üç gün boyunca kendimi çikolatayla tika basa doldurduktan ve sefalet içinde boğulduktan sonra nihayet kendime geldim ya da en azından bunu denedim. Her ikisi de olağanüstü potansiyele sahip görünen iki mülakatım var. Her ikisi için de geri dönüş bekliyorum ve bu arada kendimi blogum üzerinde çalışmaya adıyorum.

Şimdi, bir seyahat blogu yerine, daha çok flört ve cinsellik üzerine bir şeyler düşünüyorum. Kimse gerçek flört durumlarından ve cinsel zevkten bahsetmiyor ve diğer kadınları ve erkekleri bu konuda eğiten daha fazla kadın yazar olmalı. Herhangi bir şekilde uzman olduğumdan değil, ancak yazılarımda vurucu bir havam var ve bunun tür ve stille iyi çalışacağını düşünüyorum. Bu mükemmel bir niş olabilir ve insanlarla röportaj yapabilir, ürünleri değerlendirebilir, kendi deneyimlerimden ipuçları verebilirim. Olasılıklar sonsuz.

Shawn'dan ayrıldığımda yaptığım gibi depresyona girmek yerine, her boş saniyemi yeni projeme harcadım. Eğer kalbim kırıkta, en azından bunu iyi bir şekilde değerlendireceğim. Ayrılıklar üzerine bir makale yazdım ve aylardır en çok görüntülenen makale oldu.

Bir şeyler bulmuş olabilirim.

Valentino hala lanet bir hayalet gibi her düşüncemi işgal ediyor, ama ona teslim olmayacağım. Onsuz da mutlu bir hayatım olabilir ve eğer çekip gitmek istiyorsa, o zaman gidip kendini becerebilir. Onun için hayatımı mahvetmeyeceğim.

Hafta sonuna kadar dört makale yazdım ve daha pek çoğu için fikirlerim var. Kaydettiğim ilerleme beni şaşırtıcı derecede neşeli ve sosyal hissettirdi. Perşembe gecesini, sırf eğlence olsun diye birkaç tanışma sitesine üye oldum. Diğer erkeklerle hiçbir şey yapmak istemiyorum, ancak randevularda çok komik ve garip şeyler oluyor ve bunu kategorilerimden biri yapabilirim: 'Gerçek Hayattan Randevu Hikayeleri'.

Hailey enerjimdeki değişimden memnun görünüyor ve Cuma akşamı ilk randevumu . Malcolm okuldan sonra güler yüzlü çünkü

Hollywood Undead Amerika turnesini duyurdu ve ben de ona önümüzdeki hafta satışa çıkar çıkmaz bilet alacağımıza söz verdim.

"Yine senin koruman olacağım," diye söz veriyor.

"Biliyorum yapacaksın." Valentino ile işlerin yolunda gitmemesi çok yazık, çünkü Malcolm'un hayatında sağlam bir erkek rol modeli olması ona iyi gelebilirdi. Ama Valentino'nun da dediği gibi, kontrolünüz dışında olan şey ne iyi ne de kötüdür. Sadece öyledir. Hâlâ tuhaf bir kavram ama Stoicism on Fire adlı bir podcast keşfettim ve yazı molalarımda bana çok yardımcı oldu. Stoacı felsefenin tamamı hakkında ne düşündüğümünden henüz emin değilim, ancak kesinlikle düşünmek için yiyecek ve bu kadar korkunç ve boş hissetmememe yardımcı oluyor. Hâlâ öyle hissediyorum ama bu duyguları çok fazla beslemiyorum ve sonuç olarak daha da kötüleşmiyorlar.

Akşam 7'de randevuma gitmek için hazırlandım, hiç heyecanlı değildim ama kendime bundan iyi bir hikaye çıkaracağımı söylüyordum. Şaka olsun diye Valentino'dan aldığım titreşimli külotu giydim. Ne de olsa bugün Cuma ve ona bir söz vermişim. Onunla ya da onsuz hayatımı yaşayacağım ve iyi vakit geçireceğim. Çantama koymak için kumandayı almaya gidiyorum ama bıraktığım yerde değil.

Malcolm kanepede *Harry Potter* okuyor ve ben o lanet kumandayı bulmak için oturma odasının her köşesini didik didik arıyorum.

"Randevun için heyecanlı mısın Ava Teyze?" Malcolm seslendi.

Omuz silkiyorum. "Pek değil, ama gidilecek bir yer."

Gülümsüyor. "Umarım gerçek aşka inanmayı bırakmamışsındır."

Diyor hiç aşık olmamış on yaşındaki çocuk.

"Evet, evet," diye mırıldandım. "Sevgililer Günü sona erdi, Malcolm."

"Bu günle ilgili değil; eylemlerinize ilgili" diyor. "Ve bu sadece Sevgililer Günü'nde değil, tüm yıl boyunca olmalı."

"Annene bunu bir dahaki sefere bir ezikle çıkmaya çalıştığında söylersin," diyorum. "Geç kalacağım."

Uzaktan kumanda hiçbir yerde bulunmuyor ve bu işe yaramaz külotları değiştirecek vaktim yok. Mini vibratörün klitorisime yaslandığı küçük bir cebi var ama kendimi sandalyeye yaslamadığım sürece ölü ve sessiz bir şekilde bana hiçbir faydası olmayacak.

Kumandayı daha sonra bulacağım ve çıkarken Hailey ve Malcolm'a veda ediyorum.

Bu gece buluşacağım adamın adını bile hatırlamıyorum ama Aşağı Manhattan'da bir kokteyl barda buluşacağız.

ve boşa harcanmış ve adamın bir alet olmamasını umuyorum.

Tam vaktinde geldi, kumral saçlı, orta yapılı ve bir adam. Belki de Mike ya da Alex'ti? İnternette o kadar çok erkekle konuştum ki, tüm küçük konuşma parçacıkları kafamda birbirine karıştı. Hepsi aynıydı zaten. Beni gördüğüne sevinmiş görünüyordu ve bara girerken bana garip bir el sıkışma hareketi yaptı.

Pencere kenarındaki yüksek bir masaya oturuyoruz ve ben ceketimi çıkarıp taburenin arkasına asıyorum. Başlangıç olarak kırmızı şarap söylüyorum, o da bira alıyor. Mike ya da Alex, adı her neyse, bana haftamın nasıl geçtiğini soruyor. Ona gerçek bir şey söylemiyorum, sonra işinden bahsediyor ve ben de dalıp gidiyorum.

Telefonum cebimde vızıldıyor ve beş gün sonra bile hala içimde umut fişkırıyor.

"Tuvalete gitmem gerekiyor," diyorum ve hızla kalkıyorum. Köşeyi döner dönmez telefonumu çıkarıyorum. Bilinmeyen bir numaraydı.

Bilinmiyor: *Efendin oynamak istiyor.*

Ne oluyor lan?

Ben: *Bu kim?*

Kalbim küt küt atıyor. Valentino şimdiye kadar "usta" dediğim tek kişi. Bu ne iğrenç bir oyun böyle?

Bilinmeyen: *Randevun sana dokunmayacak. Bunu sadece ben yapabilirim.*

Omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor.

Ben: *Neden bana adını söylemiyorsun?*

Bilinmiyor: *Ben yaptım. Efendin.*

Valentino olsa bile, ki öyle olmalı, bu iş biraz tuhaflaşmaya başladı, değil mi?

Ben: *O sözleşme bitti*

Bilinmiyor: *Öyle mi?*

Ne düşüneceğimi bilemiyorum ve geri dönüp etrafa bakıyorum. Valentino burada mı? Nerede olduğumu nereden biliyor? Artık bıkmıştım, bir mesaj daha gönderdim.

Ben: *Saklandığın yerden çık, seni korkak*

Telefonumu cebime geri koyarak Mike/Alex'in nachos sipariş ettiği masaya dönüyorum. Ama daha oturmamıştım ki amımda bir şeylerin vızıldadığını hissettim. Küçük vibratör kendi kendine açıldı ve ben saf şok ve sansasyondan nefes nefese kaldım.

"İyi misin?" Karşımdaki Mike/Alex soruyor. O benim randevum değil. O sadece sıradan bir adam ve bu doğru. Bana dokunmayacak. Onunla ilgilenmiyorum.

ne olursa olsun.

Kalbim hızla atıyor. Vızıltı başladığı anda kesiliyor ama ben şimdiden hızlı hızlı nefes alıyorum.

"Ben iyiyim. Telefonumu düşüreceğimi sandım," diye yalan söyledim. "Florida hakkında ne diyordun?"

Kendini kaptırdığı hikâyesine geri dönüyor ve ben de bir kadeh şarabıma uzanıyorum. Aynı saniyede vibratör tekrar canlanıyor ve hazırlıksız klitorisime pürüzlü darbeler gönderiyor.

Bardağı düşürmemek için daha sıkı sıkıyorum ve titreyerek dudaklarıma götürüyorum, bardağın yarısını içiyorum.

Alkolün etkisi bacaklarımda arasında bir başka vızıltıyla birleşiyor ve kazara çıkardığım iniltiyi bastırmak için öksürüyorum. Bu yetmezmiş gibi telefonum tekrar çalıyor.

Elimde değil. Kilit ekranından gelen mesajı okumak için telefonumu kısa bir süreliğine dışarı kaydırıyorum.

Bilinmiyor: *Dışarı gel.*

Kendini ne sanıyor da beni bir haftalığına terk ediyor ve sonra da hiçbir şey olmamış gibi hayatıma geri dönüp randevumun ortasında sözümü kesmeye cüret ediyor? Belki bu Mike/Alex'ten gerçekten hoşlanıyordum (*kusmuk*), ama Valentino nereden bilsin? O olduğunu *biliyorum* ve onu aramak için etrafıma bakıp duruyorum.

"İyi olduğuna emin misin?" Mike/Alex bana soruyor, ancak sesi endişeli olmaktan çok sinirli geliyor.

Nacho'lardan bir ısırık alıyorum, ama tam yutkunurken, lanet vibratör aklıma fırtına gibi giriyor ve nefesim kesiliyor. Cipsler, guac ve peynir yanlış yöne gidiyor ve öksürüyorum, ama ses çıkarmıyor - her şey tıkalı.

Panik beni ele geçiriyor ve ne yapacağımı bilemeden donup kalıyorum. Belki de burada, bu restoranın zemininde öleceğim. Bu kesinlikle ölmek için boktan bir yol olurdu.

Bu arada Mike/Alex orada öylece oturuyor, şok olmuş ve biraz korkmuş görünüyor ama hiçbir şey yapmıyor. Taburemden topallayarak kalkıyorum, nefes almaya çalışırken küçük hırıltı sesleri çıkarıyorum. Sonra biri beni arkamdan yakaladı, güçlü kollarını belime doladı ve yumruk yaptığı ellerini arka arkaya üç kez içeri ve yukarı doğru salladı.

Vıcık vıcık nacho boğazımdan top gibi fırlarken öksürüyorum.

İki büküm olmuş, nefes nefese kalmıştım. Adamın elleri hâlâ omuzlarımda ve belli belirsiz Mike/Alex'e şöyle dediğini duyuyorum: "Hanımefendinin

tıbbi yardım. Randevuya devam etmeyecek."

Bir kez daha öksürüyorum ve ayağa kalkıyorum. Elleri sırtımdan ayrılmamıştı ve yüzünü görmek için arkamı döndüm.

Uzun boylu ve geniş, siyah deri bir ceket giyiyor, siyah saçları gevşek ve uzun, sakalı mükemmel kesilmiş, vahşi gözleri bana sabitlenmiş, endişeyle parlıyor. Valentino burada, gerçekten, kanlı canlı, uzun boylu, güçlü ve her zamanki gibi çok seksi. Hayal kırıklığıma ihanet edemeyecek kadar mutlu gülümsememin bir anlamı olmalı, çünkü Mike/Alex şimdi ayağa kalkıyor.

Valentino'ya parmağını sallayarak, "Sen de kimsin be adam?" diyor.

Restorandaki herkes şimdi bize bakıyor.

Valentino elini cebine atıp iki banknot çıkarıyor ve bacaklarımın arasındaki uğultu yeniden başlarken masanın üzerine bırakıyor.

Gözlerim açılıyor ve Valentino, Mike/Alex'i tamamen görmezden gelerek kolunu omzuma sararken bana sırtıyor.

"Gidelim," diyor Valentino.

İçim kıpır kıpır oldu. Bu kesinlikle blogumda bir hit olacak. Bir rüya gibi geliyor ve Valentino'nun gerçekten burada olduğuna inanamıyorum. Benim için geri geldi. Çok geç kaldı ama burada. Mike/Alex elini Valentino'nun omzuna koyduğunda onunla birlikte yürümeye başladım.

"Kızımı çalmaya mı çalışıyorsun?" diye bağırıyor.

Görünüşe göre " çok sinirli ve daha biranın yarısını içti.

"Ava, sen bu adama mı aitsin?" Valentino siyah gözlerinde ateşle bana bakarak soruyor, uzun saçları omuzlarına dökülüyor.

Bu hiç akıllıca değil ve aslında kıkırdıyorum. "Kesinlikle olmaz." Az önce neredeyse ölüyor olmanın mı yoksa Valentino'yu tekrar görmenin mi şokunu yaşıyorum bilmiyorum.

"Peki o zaman." Valentino Mike/Alex'e gülümser. "Sanırım bu iş halloldu."

Yürümeye başladık ve Valentino bunu nasıl anladı bilmiyorum ama göz açıp kapayıncaya kadar beni nazikçe yana itti ve dönerek Mike/Alex'in yumruğunu eline aldı, adamın kolunu yakaladı ve arkasından büküldü.

Mike/Alex şimdi Valentino'nun ölümcül pençesi altında inleyerek nefes nefese kalmış durumda.

"Binadan çıkarken daha fazla yardıma ihtiyacınız var mı?" Valentino soruyor.

"Siktir git. Hayır," diye tükürüyor Mike/Alex ve Valentino onu , biraz ileri iterek kapıya doğru uçmasını sağlıyor.

Sevgilim arkasına bile bakmadan sendeleyerek dışarı çıkıyor ve Valentino elime uzanıyor. Ama şimdi, hiç duygu göstermeden nasıl ortadan kaybolduğu gerçeği yüzüme çarpıyor. Tekrar içeri girmesine izin veremem.

"Ne istiyorsun?" Soruyorum ama sesim istediğimden daha savunmasız çıkıyor.

Valentino garsondan bir kabin istiyor ve rahat bir banka götürüldüğümüzde bana içerideki koltuğu teklif ediyor.

Teredditle içeri girdim, ona baktım, hâlâ cevabını bekliyordum.

Oturur ve paltosunu çıkarır, siyah saçları dağınık ve kabarıktır.

"Ava, öncelikle özür dilemek istiyorum," diyor Valentino. "Korkağın tekiydim. Uzun zamandır hissetmediğim duygular hissettim ve korktum. İnkâr içindeydim ve ne yapacağımı bilmiyordum, ben de bildiğim tek şeyi yaptım, kaçtım."

Gözyaşlarımın yeniden başlamamasını umarak kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Peki ya şimdi?" diye soruyorum.

"Artık hiçbir yere gitmiyorum." Gözlerimin içine bakıyor. "Sevgililer Günü'ndeki kızgınlığımı ve hayal kırıklığımı hissettin mi?"

Akıl oyunları mı? Bu yeni bir şey değildi ama dün gece özellikle yoğun görünüyordu. Ayrıca öpüşme ya da kucaklaşma da yoktu.

"Üşümüştün," diyorum.

Valentino başını sallar. "Nedenini duymak ister misiniz?"

Şu anda bile onun hakkında her şeyi bilmek ve her şeyi duymak istiyorum. Bunun için kendimden nefret ediyorum ama istemekten kendimi alamıyorum.

"Duh."

Yüzü bir kez ciddileşmeden önce sırtıyor. "Sana hayatımdan memnun olduğumu söylemiştim."

"Yalnız," diye açıklıyorum.

Başını sallıyor, gözlerinden acı fışkırıyor. "Yıllardır kendime bunu söylüyordum" diyor. "Kısmen doğruydum ama çoğunlukla bir savunma mekanizmasıydı. Geçenlerde Marco ile bu konu hakkında konuştum. Son zamanlarda bana ulaşmaya çalışıyordu ve ben onu sürekli dışlıyordum."

"Ne hakkında konuşacağız?" diye sordum.

"Senin hakkında."

Bu beni şaşırttı. Bu Marco'yla hiç tanışmadım bile.

"Kendimi uyuşturduğumu biliyordum," diyor Valentino. "Uyuşturucu ve alkol kullanmayı bıraktım ama yine de iş, seks ve beklentilerle kendimi uyuşturuyordum. Yıllarca daha derin bir şey hissetmeme izin vermeden ritüelimi gerçekleştirdim."

"Neden olmasın?" Ben soruyorum.

"Çünkü utanıyordum." Bakışlarını kaçırıyor ve bunun onun için hâlâ yeni bir şey olduğunu, içindeki gerçek, derin şeyleri ifade ettiğini söyleyebiliyorum. "Bana ailemin nasıl öldüğünü sormuştun," diyor ve ben başımı sallıyorum. Cevabı dört gözle beklemiyorum ama duymak zorundayım. Hikâyesini bilmek zorundayım.

"Fentanil hakkında çok şey biliyor musun?" Valentino soruyor. "Her gün insanların bundan öldüğünü biliyorum."

"Nispeten ucuz bir uyuşturucu," diye açıklıyor. "Doğru kullanıldığında yasal bir ağrı kesici, ancak saf olmaması nedeniyle sokak versiyonu öngörülemez ve çok küçük miktarlarda bile genellikle ölümcüldür. Aynı zamanda tehlikeli derecede bağımlılık yapıcıdır ve ben de dahil olmak üzere birçok satıcı, basit bağlayıcı maddeleri az miktarda fentanil ile karıştırarak sahte opioid hapları üretir ve bunları eroin ya da kokain olarak yuttururduk. Yirmi yaşımıdayken bu karlı bir işti ve dozlar nispeten düşük olduğu için fentanil kaçakçılığı yapmak daha kolaydı."

Valentino bana uyuşturucu satıcısı gibi gelmedi. Ama yıllar önce, kim bilir kim olabilirdi.

"Çok dikkatliydim," diye devam ediyor. "Üniversitede matematik ve kimya derslerinde başarılıydim, bu yüzden ürünlerim güvenilirli ve bildiğim kadarıyla kimseyi öldürmedi."

"Üniversiteye mi gittin?" Çoğu torbacı mahalleden gelirken onun uyuşturucu satıcılığı kariyerinin nasıl başladığına şaşırarak araya girdim.

Valentino, "Evet, St. John's, tam burada, Queens'te," diyor. "Ticarete orada başladım. Yazılım mühendisliğinden çok daha ilginçti."

"Ama yine de yazılım mühendisi oldunuz?" diye sordum. Bu şeyler akla yatkın değil.

"Daha sonra," diyor Valentino, "uyuşturucu serüvenimden sonra. Çok para kazandım ve aynı zamanda çok düşman edindim. Emilia hamile kaldığında onunla birkaç aydır görüşüyordum ve oğlumuz Michael doğmadan önce bir düğün yaptık.

Midemin sıkıştığını hissediyorum. Bu hikayenin nereye gittiğini zaten biliyorum.

"Emilia da uyuşturucu dünyasındaydı ama bırakmamı istedi," diyor Valentino, "ben de istedim ama işime bağımlıydim. Uyuşturucuyu kendim pek kullanmıyordum ama hapları yapmak ve satmak beni uçuruyordu. Bektan bir bodrum katında yaşadığımız için ev kredisi alabilecek kadar para kazandığımda bırakacağımı söyledim. İzlerimi kaybettirdiğimi sanıyordum ama eski bir dostken düşman olan Nico nerede olduğumu öğrendi. Beni hep tarifini çalmakla suçlardı, oysa tarifi mükemmelleştiren bendim.

Ne yaptığını göremeyecek kadar yüksekteyken. Ondan sonra ondan uzak durdum ve daha dikkatli davrandım ama yeterli değildi."

"Emelia ile nasıl tanıştınız?" Ben sordum.

"Bir partide. Birlikte kafayı bulduk ve her şey andan itibaren başladı." "Uyuşturucuyu neredeyse hiç almadığını söylediğini sanıyordum?"

"Sosyal olarak içiyordum. Tek başıma içtiğim tek uyuşturucu ottu." Başımı salladım, o da devam etti.

"Şubat ayında bir gece Michael ağlıyordu. Emilia onu beslerken kendisi için de bir şeyler atıştırmak üzere mutfığa götürdü. O sırada Nico eve girdi. Emilia'nın göğsüne üç el ateş etti ve kaçtı. Emilia da vurulan Michael'ı yere düşürdü ve ben oraya vardığımda ikisi de neredeyse ölmüştü."

Elimle ağzımı kapatıyorum. O sahneyi hayal etmek bile korkunç.

Valentino, "Ben onları geri getirmeye çalışırken, Nico'nun iki ahabası odama girdi ve zulamı bulana kadar her yeri dağıttı," dedi. "Hem uyuşturucuya hem de paraya ulaştılar ve hepsini aldılar. O gece elimde hiçbir şey kalmamıştı. Hapiste yattım ama Marco beni daha çabuk çıkarmak için bazı torpiller yaptı. Eğer o olmasaydı, muhtemelen asla iyileşemezdim."

"Peki ya Emilia?" Ben soruyorum.

"Komaya girdi," dedi Valentino. "Michael olay yerinde öldü. Emilia bir hafta boyunca hastanede kaldı. Emilia ¹⁴ Şubat gecesini gözlerimin içine bakıp son nefesini verecek kadar uyandı ve sonra da öldü."

"Bir şey söyledi mi?" Ben sordum.

Valentino başını salladı. "'Sensin' dedi. Ne olduğunu anladım mı bilmiyorum. Sanki yolunu bulmaya çalışıyormuş gibi kafası karışmış gibiydi."

"Demek ayınlığınız bu yüzden bir hafta sürüyor," diye düşünüyorum. Kalbim genç Valentino için kırılıyor.

"Evet, bunu görmeyi reddettim ama bu her zaman utanca dayanıyordu. Kendime başka bir insanla yakınlaşmak için izin verdiğim tek hafta karımın hala hayatta olduğu haftaydı. Benim yüzümden öldü, hem o hem de Michael.

"Bu bir kabus olmalı," diye mırıldandım.

"Emilia ve Michael'ın cenaze masraflarını karşılayacak param bile yoktu. Emilia'nın ailesi benimle bir daha hiç konuşmadı."

"Ve sanırım senin gerçekten bir ailen yoktu."

"Marco dışında hiç kimse," diyor Valentino. "Hapisten çıktıktan sonra o benim yanımdaydı. Beni yanına aldı ve bana bir şans daha verdi, üniversite ve gelecek için bir şans daha. Bana inandı ve kendim için bir şeyler yapmama yardım etti."

"Seni stoacılığa alıştırıran o mu?" diye sordum.

"Evet ama yine de Nico'nun peşine düştüm ve onu yavaşça öldürdüm. O zamanlar inanılmaz derecede öfkeliydim. Bilinçli bir aşık olmaktan çok uzak olmama rağmen kendimi kadınlara kaptırmaya çalıştım ve onlara yarardan çok zarar verdim. Son gecemizde bazı noktalarda sana karşı da böyleydim; kopuk ve acılıydim." Gözlerimin içine derin derin bakıyor. "Özür dilerim Ava. Bir daha olmayacak, sana söz veriyorum."

Sözlerinin derinliğini hissediyorum ve gözlerim yaşlarla doluyor Beni gerçekten önemsiyor.

Bunca zaman benimle ilgilendi.

"Neye kızgın ve kırgındın?" diye sordum. Gözyaşlarımı silme zahmetine girmiyorum. Valentino gerçekçi davranıyor, ben de öyle.

"Sana karşı olan hislerim," diyor sessizce, sanki bu kavram onun için hâlâ yeni bir şeymiş gibi. "Birlikte olduğumuz bütün hafta boyunca duygularımı inkâr ettim ama Sevgililer Günü sabahı artık onları görmezden gelemedim. Onları kabullenemedim de, bu yüzden öfkelen dim. Bu kadar seksi, akıllı, küstah ve unutulmaz olduğun için seni cezalandırmak istedim."

Gözyaşlarımın arasından sırtıyorum.

"Bu yüzden o gece akşam yemeği bile planlamadım," dedi Valentino. "Sana karanlık tarafımı göstermek, seni acımadan kullanmak ve uzaklaştırmak istedim."

"Ama neden sadece duygularını kabul etmiyorsun?" Yumuşakça soruyorum. "Birinden hoşlandığını kabul etmenin nesi bu kadar kötü?"

Şimdi Malcolm gibi konuştum. Bu çocuk bir ilişki danışmanı olmalı.

"Yıllarca kimseyle birlikte ikna olmuştum.

olmak istiyorum," diye açıklıyor Valentino. "Bu benim bahanemdi ama asıl neden bir ilişkiyi hak etmediğimi hissetmemdi. Emelia ve Michael'ın başına gelenlerden ve geçmişte kadınlara nasıl davrandığımdan utanıyordum."

"Ayınlarınızda mi demek istiyorsunuz?"

"Hayır, ondan önce. Hapisten çıktıktan sonra, amaçsız ve yönsüz bir şekilde etrafta dolarken çok sayıda zarara neden oldum. Üniversite ve stoacı felsefe ile daha ciddi bir hale gelene kadar herhangi bir amaç edinmemiştim. İşte o zaman kendime bir amaca ihtiyacım olmadığını söylemeye başladım.

ilişkim olmadan daha iyi olacağımı düşündüm. Bilinçli olarak buna inandım. Bilinçaltımda ise bu benim kendi kendime verdiğim bir cezaydı ve günahlarımın bedeliydi."

Her şey şimdi daha anlamlı geliyor, özellikle de son gecemiz. "Peki bende ne değişti?" diye sordum.

Valentino parmağını yanağımda gezdiriyor. Marcus Aurelius bir keresinde, 'Kendini sana verilen hayata adapte et; ve kaderin seni çevrelediği insanları gerçekten sev' demişti. Sen bana kader tarafından gönderildin Ava ve ben duygularımı kontrol edemedim ve edemiyorum. Seni istiyorum ve artık bununla savaşımayacağım."

Gülümsüyorum ve içime bir sıcaklık yayılıyor. "Amcan benim hakkımda ne düşünüyor?"

Valentino kıkırdıyor. "İlk hafta onunla konuşmayı reddettim. Ama seni aklımdan çıkaramıyordum ve sonunda bana verdiği bir günlüğe senin hakkında hissettiklerimi yazdım. Bu her şeyi daha net görmeme yardımcı oldu ve sonra onu aradım. Bana bir seçim yapmam gerektiğini söyledi. Ya eski alışkanlıklarımı takip edip her zaman olduğum yerde kalacaktım ya da kalbimi takip edip hiç gitmediğim yere gidecektim. İşte o zaman hiç gerçekten aşık olmadığımı anladım."

"Ama sen evliydin," diyorum.

Valentino gözlerinde tutkuyla bana bakıyor. "Emelia'ya karşı yoğun duygular beslesem de, bu ilişki uğruna fedakârlık, disiplin ya da kişinin kendini geliştirmesi gibi şeylerden bihaber, olgunlaşmamış, çocuksu bir duyguydu. İkimizin de peşinden koştuğu ve çatıştığı, bu yüzden de pek çok sorun yaşadığımız, çalkantılı bir duyguydu. Ama seninle . . ." Kulağımın arkasındaki saçlarımı okşarken duraklıyor. "Seninleyken daha iyi bir adam olmak istiyorum. Seks bu dünyanın dışında, ama bunun ötesinde, bana daha iyi değerlere sahip olmam, inandığım şeyler için savaşımam için ilham veriyorsun."

İçim patlıyor.

Valentino, "Bugün kız kardeşinin önünde Malcolm'un okuldan dönmesini bekledim," diyor. "İçeri girerken onu durdurdum ve teyzesinin kalbini geri kazanmak için bir görevim olduğunu ve yardımına ihtiyacım olduğunu söyledim. Ona teyzesinin dikkatini çekecek uzaktan kumandalı bir oyuncak olduğunu söyledim ve senin özel külotunun kumandasının fotoğrafını gösterdim."

Ağzım açık kaldı. "Seks oyuncağının kumandasını sana getirmesi için yeğenimi almadın!"

Valentino kıkırdıyor. "Mükemmel olduğumu hiç söylemedim. Ama ona bunun külot için olduğunu söylemedim. Randevun için dışarı çıktığında, seni uzaktan takip ettim. Bu arada çok güzelsin. Seni otobüsten indirip o anda öpmek için kendimi zor tuttum."

Gülümsemeden duramıyorum. "Ama neden bilinmeyen numara?" diye sordum.

"Bizim hakkımızda ne hissettiğini bilmiyordum," diyor Valentino ve *biz* kelimesi midemde kelekler uyandırıyor. "Mesajlarımı okuyup okumayacağından emin değildim."

"Efendi konuşmasıyla kendini çok çabuk ele verdin," diye mantık yürütüyorum.

Valentino bana bir sırtıma fırlatıyor ve bununla birlikte külotum yeniden titreşmeye başlıyor.

"Hey!" Eline vurdum.

İkisini de masanın üzerinde tutuyor. "Beni suçlama."

"Yalancı."

Garson ne istediğimizi sormak için geldi. Valentino alkolsüz bir bira sipariş ediyor ve ben Schweppes'in hangi aromalarının olduğunu sorduğumda, küçük nabızlar amıma doğru patlıyor ve Valentino'yu masanın altına yumrukluyorum.

"Limon alacağım," diyorum içimden bir zevk sarsıntısı daha geçerken.

Garson gider gitmez Valentino'ya gerçek bir yumruk atmak için dönüyorum, ama önce o bana saldırıyor, eğilip dudaklarımı dudaklarıyla yutuyor.

Ciğerlerimdeki tüm hava boşalıyor ve ona karşı inliyorum. Dili benimkini buluyor ve yüzümü ellerinin arasına alıyor. Kalbim göğsüme çarpıyor ve amım daha da ıslanıyor, vibratöre gerek yok.

O geri çekildiğinde, kendimi sersemlemiş gibi hissediyorum.

"Seni sonsuza dek öpmek istiyorum," diyor Valentino, gözleri parlayarak. "Seni sonsuza dek randevulara götürmek istiyorum." Eğilip dudaklarını boynumda gezdiriyor. "Seni sonsuza dek becermek istiyorum."

Konuşamıyorum. Gözlerim yeniden yaşlarla doluyor ve göğsüm kabarmaya başlıyor.

"Seninle evlenmek istiyorum Ava," diyor. "Ama önce seninle çıkmak istiyorum." Gözlerimin içine bakıyor. "Benim olur musun?"

dökülüyor. değil ve yarı hıçkırıklarla başımı sallıyorum. "Evet."

Valentino beni göğsüne bastırıyor. Sarılmak içimi ısıtıyor ve sonra geri çekilip beni derin ve yavaş bir şekilde öpüyor, elleri belime kadar iniyor. Onu her yerimde hissetmek istiyorum. Kendimi onun içinde kaybetmek istiyorum çünkü onu bir daha asla kaybetmeyeceğim.

Ve sonra, telefonu çaldı.

"Bana bir saniye ver aşkım," diyor ve yeni ismi duyunca içimi bir heyecan kaplıyor. Telefonunu eline aldı ve hoparlöre verdi. "Selam kanka."

"İşe yaradı mı?" Malcolm'un sesini duyuyorum ve gözyaşlarım daha da sertleşiyor. Hailey, Malcolm ve benim bizi koruyacak bir erkeğe ihtiyacımız yok ve pek çok çocuk babasız gayet iyi büyüdü ama Malcolm'a mümkün olan her şeyi vermek istiyorum. Valentino'nun onun için bir rol modeli ve akıl hocası olmasını istiyorum.

Valentino, "Sağ kolum sayesinde kesinlikle işe ," diyor. "O da 'evet' dedi."

Malcolm'un sesini duyuyorum. "Scoreeeee! Anneme söyleyebilir miyim?"

Valentino kıkırdıyor. "Neden yarın bizim gelmemizi beklemiyorsun, eğer Ava isterse, annene hep birlikte söyleriz?"

"Annem çıldıracak," diyor Malcolm ve ben onun kulaktan kulağa sırtışını zihnimde görebiliyorum. "Bu şimdiye kadarki en güzel sürpriz olacak."

Valentino telefonu kapattığında, ona döndüm.

"Tüm bunlardan emin misin?" Yavaşça soruyorum.

Bana uzun uzun ve derin derin bakıyor. "Genç Seneca bir keresinde 'Bazen yaşamak bile bir cesaret işidir' demiş. Sana bu külotları verdiğimde-" Uzaktan kumandaya bir fiske vurarak içime tek bir nabız gönderiyor ve gözlerimi deviriyorum. "Yaramaz küçük bir sürtük cezasını mı istiyor?" Valentino yakınımı eğilerek mırıldanıyor.

"Belki eve gittiğimizde ..." Gülümseyerek söylüyorum.

"Ama sana bu külotları verdiğimde," diyor Valentino, "sana yaşamayı istediğimi söyledim. Benim de yaşamak istediğimi anlamam sekiz günümü aldı. Ve ne olursa olsun bunu seninle yapmak istiyorum. Seni istiyorum, Ava. Her zaman."

Kollarımı boynuna doluyorum, gözyaşlarım akıyor.

Valentino gülümseyerek yanağımdaki bir damla yaş okşuyor. "Vahşi seks ve daha da vahşi bir aşkla dolu bir geleceğe hazır mısın?"

"Evet," diye mırıldanıyorum beni göğsüne bastırırken. "Bunu istiyorum, seninle."

"Güzel," diyor. "Çünkü efendin seni ömür boyu talep ediyor."

Omurgamdan aşağı bir ürperti iniyor. "Çünkü Sevgililer Günü sadece bir gün değil," diye mırıldanıyorum. "Tüm yıl boyunca devam eden bir eylem."

Malcolm ne kadar zeki bir çocuk.

"Kesinlikle," diyor Valentino. "Ve zamanın sonuna kadar her yılın her günü benimsin."

İşte o zaman titreşimli külotu tekrar açıyor.

"Ve şimdi, benim küçük tatlı kölem, ses çıkarmana izin yok," mırıldanıyor, dudaklarında bir sırıtış.

"Peki ya yaparsam?" Meydan okuyorum.

Masanın altından elini kalçama doğru kaydırды.

"Eve gider gitmez öğreneceksin."

THANKS FOR READING!

Diğer okuyucuların *Sevgililer Kölesi*'ni keşfetmesine yardımcı olmak isterseniz, Amazon ve/veya Goodreads'e kısa bir yorum bırakmaktan çekinmeyin. TikTok videoları da harika! Yorumlar, kitabın aramalarda daha iyi görünmesine yardımcı olur ve ne kadar çok yorum olursa, o kadar çok insan *Valentine's Slave*'i bulacaktır. Eğer bu kitabı beğendiyseniz, beş dakikanızı ayırmanız kitabın başarısında büyük bir fark yaratabilir!

ARC fırsatlarından (yeni bir kitabın yayınlanmadan önce Gelişmiş Okuyucu Kopyasına erişim), yeni çıkan kitaplardan ve özel ÜCRETSİZ kitap indirme günlerinden haberdar olmak için posta listeme eklenmek isterseniz, e-postanızı [BU SAYFANIN](#) altına bırakın. Spam yok, söz!

Şerefe,
Liz

ACKNOWLEDGEMENTS

T GetCovers'taki harika kapak tasarımcılarıma ve editörüm Courtney Umphress'e teşekkür ederim.

Bana her zaman gülümseyerek "Yapabilirsin, asla vazgeçme!" diyen belalı büyükanneme, her zaman başarılı olduğumu görmek isteyen aileme, çalışmalarımı destekleyen, fikirlerimi dinleyen ve her zaman birinci sınıf olay örgüsü düzeltme tavsiyeleri veren harika kocama teşekkür ederim. Sevginin nihai anlamı olan İsa'ya, büyük Yazar ve Hikâye Anlatıcısının Kendisine teşekkür ederim.

Ve burada olduğunuz ve Valentino & Ava'nın hikayesini deneyimlediğiniz için her birinize teşekkür ederim. Okuyucular olmadan bir yazar hiçbir şeydir ve bu kitabı okuyan ve/veya bana ulaşan herkese minnettarım.

heyecanlarını, geri bildirimlerini ya da düşünceli bir mesajlarını paylaşıyorlar. Kariyerimi olduğu kadar günümü de güzelleştiriyorsunuz ve umarım size daha birçok kitap kazandırırım!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.